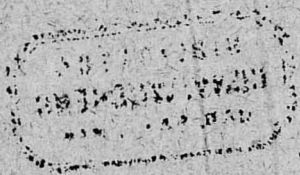

Vak 88

146

L. J. W. t. George.

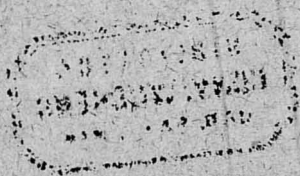

Image approuvée par Sa Sainteté Pie IX le 26 Avril 1875.

ONZE LIEVE VROUW VAN HET HEILIG HART, BID VOOR ONS!

(100 Dieren Afbeeld. Plaat 13. 26 Juni 1907.)

ZIJ IS DE HOOP DER HOPELOOZEN! (S. Ephrem.)

EGENDOM DER MISSIONARISSEN VAN HET HEILIG HART

PHOTOTYPE N. KÖHLER, MÜNCHEN

M A A N D

VAN

nze Lieve Vrouw

VAN HET

H. Hart van Jezus,

Hoop der hopeloozen.

DOOR EEN

MISSIONARIS VAN HET H. HART.

Naar het Fransch, volgens de 12e uitgave.

TWEDE VERMEERDERDE DRUK.

Bij de Missionarissen van het Heilig Hart.

TILBURG.

Overeenkomstig de beslissing van Paus URBANUS VIII, verklaren wij, dat alle gunsten of buitengewone feiten, welke, in dit werkje verhaald worden, slechts een zuiver menschelijk gezag hebben, uitgezonderd die welke goedgekeurd en bekrachtigd zijn door de Heilige, Katholieke en Apostolieke, Roomsche Kerk, en door haar onfeilbaar Opperhoofd, aan wiens oordeel wij, zonder eenig voorbehoud, onze personen, onze woorden en onze geschriften onderwerpen.

De Missionarissen van het H. Hart.

De Missionarissen van het Heilig Hart behouden zich het recht van eigendom en vertaling voor.

GOEDKEURING

der eerste Fransche uitgave van dit werk,
door Mgr. den Aartsbisschop van Bourges.

Wij hebben het boekje, getiteld: *Maand van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, gevolgd door geschiedenissen welke hare macht toonen*, doen onderzoeken.

Met het oog op de gunstige getuigenis, welke men ons er van gegeven heeft, verleen wij niet alleen de vergunning om het ter perse te leggen, maar raden wij dringend de lezing daarvan alle godvruchtige personen aan, en is het onze wensch, dat het zich zooveel mogelijk onder de geloovigen en zelfs in de religieuze gemeenten verspreide.

Gegeven te Bourges, den 25 April 1865,
op den feestdag van den H. Marcus.

† C. A., Aartsb. van Bourges.

BIBL. CONV.

O. F. M.

WIJCHENS

AAN DE KINDEREN

VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Dit boekje behoort geheel aan u.

Uwe godsvrucht heeft er het denkbeeld van ingegeven, en uw ijver, wij gelooven het gaarne, zal het welwillend ontvangen.

Hoe vele harten beminnen de verheven, Onbevleete Maagd onder den zoo schoonen, zoo liefelijken titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart!* Konden wij dien gezegenden naam toch meer en meer doen kennen!... Mocht deze maand, welke wij allen toegenegen dienaren van Maria aanbieden, alom de godsvrucht doen bloeien tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, onder de bescherming van den H. Jozef, Vriend van het Heilig Hart, en tot meerdere eere van het Goddelijk Hart van Jezus!...

DE MAAND

VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart van Jezus.

Vooravond van den eersten dag.

Beweegredenen waarom wij Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart moeten
vereeren.

**I. Alles noodigt ons uit, de dagen dezer
schoone Meimaand aan Onze Lieve Vrouw van
het H. Hart toe te wijden.**

De natuur viert feest; de Kerk geniet
de vreugde der verrijzenis; van alle
kanten worden aan de H. Maagd be-
koorlijke namen toegekend; die van
O. L. Vrouw van het H. Hart is voor ons
de bron van zóó groote genaden geweest, dat

hij het beminnelijk onderwerp onzer overwegingen zal uitmaken.

Zonder twijfel, Maria is slechts een schepsel; maar dit schepsel is van eene zoodanige voortreffelijkheid, dat wij er nooit te veel van kunnen zeggen, „ja nooit”, voegt er de H. Bernardus bij, „zullen wij er genoeg van zeggen.”

„Herinnert u, o mijne welbeminden in „Jezus Christus,” schreef een ijverig dienaar der H. Maagd, „dat hoe meer gij u bezig „houdt met Maria te vereeren, gij des te „meer de *heilige Vaders en Leeraren* der „Kerk zult navolgen, die haar om strijd „prijzen; de *heilige Apostelen en Evangelisten*, „die haar aan geheel de wereld hebben bekend gemaakt; de *heilige Profeten*, die haar „aan alle geslachten hebben aangekondigd, „en de *heilige Patriarchen*, die naar het „oogenblik harer geboorte hebben verzucht. „Daardoor zult gij *alle Heiligen* en die, „welke onder hen het meest verheven zijn, „navolgen, omdat, hoe meer men zich toelegt om Haar te verheerlijken, die tegelijk „onze Moeder, onze Voorspreekster en onze „Koningin is, men des te beter gesteld is „tot het ontvangen der overvloedige gaven „van heiligmaking. Gij zult de *koren der*

„Engelen navolgen, die niet ophouden den
„lof van Maria te verkondigen. Boven alles,
„zult gij de Allerheiligste Drievuldigheid
„navolgen, welke zich geheel en al op een
„onbegrijpelijke wijze bezig houdt met Haar
„te eeren: de Vader, met zijn Goddelijke
„macht; de Zoon, met zijn oneindige wijs-
„heid; de Heilige Geest, met zijn oneindige
„liefde.” ¹⁾

Voegen wij hier bij, dat hoe meer wij
deze Onbevleete Maagd vereeren, wij het
Goddelijk Hart zelf des te meer zullen na-
volgen, dat ons het voorbeeld en de mate
van godsvrucht aantoot, welke wij Maria
moeten toedragen.

**II. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
zelve noodigt ons uit,
haar onder dezen zoo troostenden titel aan
te roepen.**

De wonderbare uitbreiding, waarmede zij
de Broederschap, welke haar naam draagt,
begunstigt, de talloze gunsten, die door de
aanroeping: *Onze Lieve Vrouw van het Heilig*

¹⁾ De dienaar Gods Vincentius Palotti: Voorrede
der Maand van Maria voor Geestelijken.

Hart, bid voor ons, zijn verkregen; de aflaten waarmede de Kerk dit werk heeft willen verrijken, en de millioenen deelgenooten welke het reeds telt, zijn zoovele stemmen, waardoor Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart zich tot ons keert en zegt: „Komt allen tot mij, gij die zwak en arm zijt, gij die den last der zonde of het gewicht der droefheid draagt; gij die steun noch troost hebt, komt allen; ik bezit een schat waardoor ik genoemd kan worden: *de Hoop van hen, die geene hoop meer hebben*; het Hart van Jezus behoort mij toe. Het is uit mijn maagdelijk bloed voortgekomen; ik heb Hem de meeste liefde bewezen, ik heb het grootste deel in zijn lijden genomen, daarom ben ik voor altijd *de uitdeelster zijner weldaden* geworden. „Komt allen tot mij, ik ben de koninklijke *weg*, welke naar deze levensbron voert.”

III. Toepassing.

Gaan wij iederen dag dezer maand met een kinderlijk vertrouwen tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; leggen wij aan hare voeten de schatting onzer hulde neder; luisteren wij naar de woorden, welke zij ons

over het Hart van haren Goddelijken Zoon zal doen hooren; volgen wij de deugden na waarin zij ons is voorgegaan, en verzamelen wij de genaden, welke zij voor ons uit het Heilig Hart zal putten; maar vreezen wij niet haar *veel* te vragen, omdat zij *veel* voor ons kan verkrijgen. *Haar gebed is machtig* op het Hart van den Almachtige; hare liefde voor ons overtreft de liefde aller moeders; het zien onzer armoede zal hare barmhartigheid nog vergrooten, en wij kunnen ons gemakkelijk met hare zegeningen verrijken.

Oefening. Richt in uwe kamer een altaartje op ter eere van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, gedurende de Meimaand, al zou het slechts bestaan uit een harer afbeeldingen, en eene bloem uit liefde tot haar geplukt.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, gij die van het eerste oogenblik uwer onbevleete Ontvangenis het Hart van God verrukt hebt, bid voor ons.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Oorsprong der godsvrucht tot Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart.*

In de stad Issoudun (Indre, Frankrijk), in het diocees van Bourges, werd een negendaagsche oefening van gebeden tot Maria gedaan, om door hare voorspraak de oprichting van een nieuw religieus genootschap te verkrijgen, dat den titel van *Missionarissen van het Heilig Hart van Jezus* zou dragen. Men had aan de H. Maagd beloofd, dat men haar op eene bijzondere wijze zou doen beminnen, indien zij deze heilige onderneming begunstigde.

Den 8 December 1854, den dag, waarop het dogma der Onbevleete Ontvangenis werd afgekondigd en tevens den laatsten dag der noveen, gaven omstandigheden, als door de Voorzienigheid voorbeschikt, te kennen, dat de gebeden verhoord waren, en men met het werk mocht aanvangen. De nieuwe Congregatie werd gesticht; zij breidde zich uit; eene schoone kerk verhief zich weldra ter eere van het Heilig Hart; zij werd met schilderijen en zinnebeelden verrijkt, welke op een welsprekende wijze de liefde ver-

kondigden, waardoor dit Goddelijk Hart wordt verteerd.

In dezen gewijden tempel moest Maria haar altaar hebben; maar onder welken naam haar vereeren?

In welk geheim van haar leven zou men haar aan de geloovigen voorstellen, om de verbintenis na te komen, welke jegens haar was aangegaan?

De Voorzienigheid nam deze moeilijkheid weg, door den naam van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* in te geven. Deze nieuwe titel, zijne beteekenis, de beeltenis waardoor hij werd voorgesteld, de diepe en troostende leering welke er in ligt opgesloten, trof aller harten ¹⁾.

De Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart werd in 1864, overeenkomstig de kerkelijke regels, opgericht. Zij telt heden meer dan vijftienhonderd heiligdommen, millioenen leden; en meer dan vierhonderdduizend brieven van dankzegging zijn ontvangen; daarenboven zijn zeker nog gunsten in menigte verkregen, welke men ons niet heeft medegedeeld.

¹⁾ Zij die de Aartsbroederschap van O. L. V. van het H. Hart wenschen te kennen, worden verzocht zich te wenden tot den Overste der Missionarissen van het H. Hart te Tilburg (Holland).

Is een zoodanige uitkomst, met zulk een onbeduidend begin en zulke zwakke hulpmiddelen, niet het schitterendste bewijs, dat Maria verlangt vereerd te worden onder den titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart?

Erste Dag.

Voorbeschikking van Maria. — Onze toewijding aan het Heilig Hart.

Al haar luister, van 's Konings
dochter, is inwendig.
(Ps. XLIV. 14.)

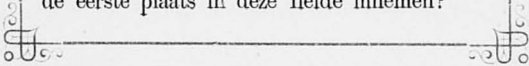
I. God bereidt zich eene Moeder zijn Hart waardig.

De liefde is een verheven zaak, zegt de godvruchtige schrijver der Navolging: "*Magna res est amor.*" De liefde is, van alle eeuwigheid, het Goddelijk leven.

Uit liefde is de wereld geschapen, uit liefde wordt het geheim der Menschwording voltrokken; en het is de Goddelijke liefde welke dit geheim onder ons wil opwekken.

Het eeuwige Woord komt om te beminnen en om bemind te worden; welk schepsel zal de eerste plaats in deze liefde innemen?

Alleen uwe keuze, o mijn God, zal over de rangen en voorwaarden beslissen; maar Gij moet eene Moeder, hebben volgens uw Hart, eene Moeder, welke Gij vormen zult door tot dit onvergelykelijk meesterstuk al de hulpmiddelen uwer wijsheid, uwer macht en opperste goedheid te gebruiken.

Deze Moeder is Maria. Gij riep haar uit het niet te voorschijn, en zij verscheen *vlekkeloos en geheel schoon*. Gij bestemdte haar voor uw Heilig Hart, en zij brengt Het reeds door hare eerste blikken in verrukking en wondt het met eene onuitsprekelijke liefde. ¹⁾

**II. Onze Lieve Vrouw van het
Heilig Hart beantwoordt aan deze keuze van
God van het eerste oogenblik harer
ontvangenis af.**

Toen de eerste Eva, met onschuld bekleed, uit de handen van haren God te voorschijn kwam, deed zij tot Hem hare eerste liefdeverzuchting opstijgen. Welk een kreet van dankbaarheid moest niet aan hare ziel ontsnappen voor Hem, die haar uit het

¹⁾ Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum (Cantic. IV. 9.)

niet voortgebracht en geroepen had tot de beschouwing zijner grootheden en zijner werken!

Maar, wat zullen wij zeggen aangaande de gevoelens der ware Eva, wanneer zij in het eerste oogenblik harer Onbevleete Ontvaangenis, door een bijzonder voorrecht, de oogen der ziel opent voor de wereld der genade, vóór zij de oogen van haar lichaam opent om de natuur te aanschouwen! Met welk een kracht zal haar gebed tot den schoot van God zijn opgestegen, om er het waardige voorwerp harer verzuchtingen en verlangens te zoeken!

Medegevoerd op de vleugelen der Goddelijke liefde, drong zij, volgens het denkbeeld van den gelukzaligen Albertus den Grooten ¹⁾ door tot de ingewanden der Goddelijke Barmhartigheid, en kwam er uit te voorschijn terwijl zij den eenigen Zoon van God met zich medevoerde. Het Goddelijk Woord begon van toen af een leven van genade en liefde in deze Maagd, die voorbeschikt was om zijne Moeder en de Welbeminde bij uitnemendheid van zijn Heilig Hart te worden.

¹⁾ Alb. M. in Maria. XVIII. 9.

III. Toepassing.

Maria roept ons slechts tot zich om ons naar het Hart van Jezus te geleiden. Het is dus van belang, zoo wij de genaden willen benuttigen, welke deze teedere Moeder voor ons bewaart, ons geheel aan dit Goddelijk Hart over te geven, door aan Hetzelve reeds bij voorbaat al onze gedachten, onze woorden, onze genegenheden, ons lijden en onze werken op te dragen, om er volgens zijn welbehagen over te beschikken.

Het is in dusdanige gesteldheid, dat Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart voor ons de kostbaarste genaden van zaligheid zal kunnen verkrijgen.

Defening. In de handen van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart het offer van geheel ons zelve aan het H. Hart van Jezus nederleggen, terwijl wij met de gelukzalige Margareta Maria verzoeken, dat deze daad bij iedere klopping van ons hart als hernieuwd worde beschouwd tot aan het einde van ons leven.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, wij bidden u, dat gij ons als

uw eigendom aanbiedt en toewijdt aan het H. Hart van den aanbiddelijken Jezus. ¹⁾

GESCHIEDENIS.

Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart tot welslagen in moeilijke en hopelooze zaken.

De Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart werd opgericht met het doel, te bidden voor het welslagen in moeilijke en hopelooze zaken, zoowel in het geestelijke, als in het tijdelijke.

Men gaf daardoor aan Maria een verheven bewijs van vertrouwen, dat niet beter geplaatst kon worden. Kan zij niet, daar zij Onze Lieve Vrouw van het Hart van Jezus is, in dit Goddelijk Hart met volle handen alle genaden putten welke ons noodig zijn? En in welk oogenblik kunnen wij de genade minder missen, dan in de uren van hevigen strijd met het lijden, de beproeving, de bekoring en de wanhoop?

Wie zal ooit de vertroosting kunnen opnoemen, die deze Broederschap reeds over de grootste ellenden heeft doen afdalen?

Sedert Juni 1864, tot op het oogenblik

¹⁾ Geschriften van de gelukz. Marg. Maria. II. 478.

waarop wij deze regels schrijven, April 1885, zijn meer dan *twintig millioen* moeilijke of hopelooze zaken door brieven aan het middelpunt der Broederschap, te Issoudun, aanbevolen geworden, en door de Annalen van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, aan onze ontelbare leden bekend gemaakt.

Deze aanbevelingen bereiken somtijds het getal van *driehonderdduizend* in ééne maand... Niets is treffender dan alle Donderdagen en Zondagen, op de bijeenkomst der leden te Issoudun, die duizenden jammerklachten te hooren, welke van alle oorden der wereld in het heiligdom van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart bijeenkomen. Het zijn moeders die de genezing vragen voor hare kinderen, godvruchtige zielen die den terugkeer afsmeeken van een verloren zoon of eene afgedwaalde Magdalena, ontroostbare echtgenooten, verstokte zondaars, voortdurende smarten, ziekten zonder hulpmiddelen, zaken zonder uitkomst, en onoverkomelijke gevaren... Al die lijdenden roepen te gelijk: „*Wij hopen op u, o Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, gij zijt de Hoop der hopen, loozen...* En gij, onze vrienden, Leden der „Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw „van het Heilig Hart, bidt voor ons, ver- „krijgt voor ons de gewenschte hulp.”

Tweede Dag.

Voorbereiding van Maria tot hare verheven roeping. — Het Hart van Jezus roept ons tot heiligheid.

Ik zal haar in de eenzaamheid leiden en tot haar hart spreken.
(Osee II. 14.)

I. Opdracht van Maria in den tempel.

Maria voelde zich reeds op den eersten dag van haar bestaan tot God getrokken.

Afgezonderd van deze wereld, zoekt zij er te vergeefs het voorwerp van haar geluk; niets bindt haar aan dit leven: de vergankelijke vreugde van hierbeneden is voor haar slechts droefheid, de rijkdommen slechts bedrieglijke schijn; de duizenden stemmen der schepselen kunnen haar niet verhinderen, den Welbeminde te hooren die haar roept. Zij gaat uit om Hem te zoeken.

De tempel waar zijne heerlijkheid zetelt, heeft op haar een diepen indruk teweeg gebracht; het is de woning van den Allervoogste, waarin zij haar verblijf wil vestigen. Haar hart zal gemakkelijker tot God opstijgen in de schaduw zijner altaren, met den geur der offerande, het gezang der levieten en het gezucht der slachtoffers. Zij vertrekt, nauwelijks drie jaren oud zijnde.

Engelen des Hemels, bedekt haar met uwe vleugelen; het is uwe Koningin. Maagden van Israël, weest haar geleide; eenmaal zal men van u zeggen: „De dochters van Jeruzalem hebben overvloedige rijkdommen vergaderd, en Maria heeft haar allen overtroffen, omdat zij als erfdeel het Hart van Jezus heeft ontvangen.”

Treed binnen, o Maria! Nooit heeft de heilige tempel eene zuiverder maagd ontvangen, nimmer boden de priesters van de oude wet aangenamer eerstelingen den Heer aan.

Zie, daar knielt zij, de nieuwe Esther, neder voor den voet van den troon van haar Heer en Meester, verlangend zijne dienstmaagd te worden, als de Koning des Hemels haar de hoede over zijn rijk toevertrouwen en haar als bewaarster aanstellen wil van al de rijkdommen van zijn Hart.

II. Maria in den tempel.

Thans zal voor haar het woord van den Heiligen Geest vervuld worden: *„Ik zal haar in de eenzaamheid geleiden en tot haar hart spreken.”*

De Allerhoogste, die, volgens de uitdrukking van den H. Geest, één voor één de harten der menschen vormt ¹⁾, werkt op dat van Maria met meer liefde, met meer genaden, met meer goed gevolg, dan op al de andere te zamen.

Dag en nacht is de Goddelijke Werkman aan het werk; zonder ophouden werkt de genade op deze bevoorrechte natuur; de Meester wil die naar zijn eigen beeltenis vormen, en ze doen uitschitteren als een meesterstuk, dat in schoonheid, deugden en verdiensten, slechts door het Hart van Jezus zal overtroffen worden.

Maria moge dan ook ieder uur, in den arbeid en de rust, bij dag en bij nacht hare bezigheden afwisselen, hare ziel blijft altijd open voor den Goddelijken invloed van Hem, die er zijn troon en woontente van wil maken.

¹⁾ Qui finxit sigillatim corda eorum. Ps. XXXII. 15.

III. Toepassing.

In navolging en onder de leiding van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, moeten wij heiligen worden. Dat zegt het Hart van Jezus tot onze ziel, gelijk tot de gelukzalige Margareta Maria: „Zie, mijne dochter, of „gij een vader zult kunnen vinden met liefde „voor zijn eenigen zoon vervuld, die ooit „zooveel zorg voor hem gedragen heeft, en „die hem zoo teedere liefdebewijzen kon „geven, als die welke Ik u gegeven heb, „en u nog wil geven; Ik die zooveel moeite „en geduld heb gehad, om u van uwe teeder- „ste jeugd af, naar mijne inzichten te vor- „men, u, zonder moede te worden, bij al „uwen tegenstand, geduldig afwachtende.”¹⁾

En bij eene andere gelegenheid:

„Weet, dat Ik een heilige Meester ben, „en de heiligheid leer. Ik ben zuiver en „kan de minste smet niet dulden. — Ik zal „u doen kennen, dat de overmaat mijner „liefde er Mij toe aangezet heeft om uw „Meester te worden, ten einde u te onder- „wijzen en u naar mijne zienswijze en vol-

¹⁾ *Gelukz. Marg.*, uitgave van Paray. II. 312.

„gens mijne oogmerken te vormen; dat Ik „geen lauwe en trage zielen kan verdra- „gen, en dat, zoo Ik ten opzichte uwer „zwakheden toegevend ben, Ik niet minder „streng en stipt zal zijn, om uwe ongetrouw- „heden te verbeteren en te straffen.” ¹⁾

Oefening. Gedurende den dag eenige minuten in ernstige overweging doorbrengen over deze vraag: Hoe is het met de heiligh- heid gesteld, welke het Hart van Jezus van mij verlangt?

Schietgebed. O Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, die in de stilte des tem- pels voorbereid zijt geworden tot de liefde van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Vierhonderdduizend dankzeggingen
gebracht aan onze Lieve Vrouw van het
H. Hart.*

De duizenden gebeden, heilige Communiën, verdienstvolle werken, zonder ophouden door onze medeleden aan Onze Lieve Vrouw van

¹⁾ *Gelukz. Marg. Maria*, uitgave van Paray. II. 323.

het Heilig Hart aangeboden, om door hare tusschenkomst het welslagen van moeilijke en hopelooze zaken, te Issoudun aanbevolen, te verkrijgen, blijven niet vruchteloos.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart van Jezus geeft meer dan men haar vraagt. De ontvangen gunsten zijn ontelbaar. In het tijdsverloop van twintig jaren, telt men er reeds vierhonderdduizend, waarvan de authentieke verhalen, te Issoudun overgelegd, nauwkeurig bewaard blijven, als het schoonste eerbewijs aan Onze Lieve Vrouw gegeven, zonder die velen mede te rekenen, waarmede men ons onbekend laat.

Deze krans, door de dankbaarheid gevlochten, wordt elken dag grooter.

Het zijn tijdelijke gunsten: onverwachte genezingen, welslagen van gewichtige zaken, oplossingen van moeilijkheden, hulp op het juiste oogenblik verleend.

Het zijn ook geestelijke gunsten: bekeeringen in het laatste uur, terugkeer van ketters tot het ware geloof, verlossing uit het gevaar, verwezenlijkte roepingen ondanks alle hinderpalen, weldaden waarmede Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart hare toegenegen ijveraars en ijveraarsters beloont: duidelijke blijken harer voorspraak en hulp in de werken, welke men onderneemt, om

haar te doen kennen en beminnen onder den titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Wij zullen in dit boekje eenige korte voorbeelden dezer wonderbare feiten aanhalen; doch men kan er een zeer groot aantal van vinden in de *Annalen* van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, welke elke maand verschijnen en mededeelingen bevatten over alles, wat met de Aartsbroederschap in betrekking staat. ¹⁾

Al deze dankzeggingen moeten: 1° ons vertrouwen opwekken en ons doen bidden, vooral gedurende deze maand, voor alle zaken in de Aartsbroederschap aanbevolen; — 2° ons in herinnering brengen, dat, zoo wij eenige bijzondere gunst verkregen hebben, wij onzen kreet van dankbaarheid moeten vereenigen met al diegenen, welke reeds voor de glorie van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart weerklinken.

¹⁾ Om bijzondere zaken aan de gebeden der Aartsbroederschap aan te bevelen, of om de ontvangen gunsten kenbaar te maken, gelieve men te schrijven of te doen schrijven aan den Superior der Missionarissen van het H. Hart, te Tilburg (Holland).

Derde Dag.

Menschwording van den Zoon van God.
Maria verkrijgt in dit geheim moederlijke
rechten op het Hart van Jezus.

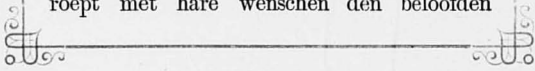
Zie de dienstmaagd des Heeren.
(Luc. I. 38.)

I. Menschwording van den Zoon Gods.

Maria zal Moeder worden van den Verlosser, zonder op te houden maagd te zijn. Het heilig lichaam van Jezus zal uit haar allerzuiverst bloed gevormd worden.

Het geheim der menschwording wordt voorbereid. Reeds is het verblijf in den tempel verwisseld met het huisje van Nazareth. God heeft het aldus gewild; maar het leven van onze Koningin verandert niet: hare verlangens zijn dezelfde; zij verwacht en roept met hare wenschen den beloofden

Verlosser. Weldra staat een Engel vóór haar en *groet haar vol van genade*. Zij antwoordt met dat woord van verheven ootmoed: *Zie de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord*.

Het is geschied; het grootste der geheimen is voltrokken. Laat ons het vleeschgeworden Woord, in den maagdelijken schoot zijner Moeder, aanbidden; Het kan lijden: Het heeft een lichaam; — Het kan de wereld afwasschen en zuiveren: Het heeft bloed; — en zoo Het ons van alle eeuwigheid bemind heeft, omdat Het God is, kan Het ons daarvan nu het tastbaarste bewijs geven, omdat Het mensch is en een hart heeft, aan het onze gelijk.

II. Maria heeft moederlijke rechten op het Hart van Jezus.

Indien Jezus, volgens de uitdrukking onzer heilige boeken, van het eerste oogenblik zijner menschwording af, de wet van zijn hemelschen Vader in zijn Hart heeft geschreven gevonden, heeft Hij ook in datzelfde Hart een onwederstaanbare neiging tot dankbaarheid en liefde voor zijne heilige Moeder gevoeld. Moest Maria niet hare toe-

stemming geven, om op deze aarde te kunnen afdalen en de gedaante van een slaaf aan te nemen, om onze zonden uit te wisschen?

„Bid voor ons, o gelukzalige Maria,” riep Bossuet uit ¹⁾; *„gij hebt, als ik het zeggen mag, den sleutel der Goddelijke zegeningen in uwe handen. Uw Zoon is deze geheimzinnige sleutel, waarmede de schatkisten van den eeuwigen Vader worden geopend: Hij sluit en niemand opent; Hij opent en niemand sluit. Zijn onschuldig bloed doet de schatten der hemelsche genaden over ons afstroomen. En aan wie anders zal Hij meer recht geven op dit bloed, dan aan haar, uit wie al zijn bloed is voortgekomen? Zijn vleesch is uw vleesch, o Maria; zijn bloed is uw bloed; en het schijnt mij toe, dat zijn kostbaar bloed er behagen in vond, voor u een breede stroomen op het Kruis te vloeien, wel gevoelende, dat gij de bron waart waaruit het voortkwam. Voorts leeft gij met Hem in een zoo volmaakte vriendschap, dat het onmogelijk is, dat gij niet zoudt verhoord worden. Daarom mocht uw vrome dienaar, de heilige Bernardus, wel vragen,*

¹⁾ Bossuet, Redevoering over het medelijden van de Allerheiligste Maagd.

*„dat gij zoudt spreken tot het Hart van
„Onzen Heer Jezus Christus. „LOQUATUR
„AD COR DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.”*

III. Toepassing.

Het Hart van Jezus wil tot ons komen, en op ons rust de verplichting tot Hem te gaan.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart zal onze bemiddelaarster zijn; zij zal ons hart voorbereiden, gelijk zij het hart van de gelukzalige Margareta Maria heeft voorbereid, tot wie Onze Heer eens deze troostende woorden zegde: „Ik heb u aan de „zorgen mijner heilige Moeder toevertrouwd, „opdat zij u volgens mijne oogmerken zou „vormen.” ¹⁾

En de Gelukzalige verhaalt het volgende feit:

„Ik zag,” zegt zij, „een verhevene, wijde „en wonderbaar schoone plaats, in wier mid- „den zich een troon van vlammen verhief; „daarop rustte het beminnelijk Hart van „Jezus met zijne wonde, welke zulke vurige „en schitterende stralen van zich afwierp, „dat de geheele ruimte er door verlicht

¹⁾ *Gelukz. Marg., Paray. II. 304.*

„licht en verwarmd werd. De heilige Maagd
„stond ter zijde... Zij noodigde ons uit
„door deze moederlijke woorden: *Komt,*
„*mijne welbeminde dochters, nadert, want ik*
„*wil u bezitsters maken van dezen kostbaren*
„*schat, welken de Goddelijke Zon van recht-*
„*vaardigheid in de maagdelijke aarde van*
„*mijn hart gevormd heeft, waar Hij negen*
„*maanden verborgen geweest is, waarna Hij*
„*zich aan de menschen heeft geopenbaard;*
„*maar de waarde er niet van kennende, heb-*
„*ben zij Hem veracht...*”

Zoo spreekt tot ons allen Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. De mate onzer godsvrucht jegens haar, zal aan het Hart van Jezus de mate aangeven der genaden, welke Het over ons moet uitstorten

Oefening. Met liefde de godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart omhelzen en dezelve met ijver rondom ons verspreiden.

Schietgebed. O Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, bekleed met eene moederlijke macht over het Heilig Hart van Jezus bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Kroning van het beeld van Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart, te Issoudun,
in naam van den Paus.*

De 8 September 1869 was voor de Broederschap een onvergetelijke dag.

Pius IX had de wonderen vernomen van de opkomende Broederschap, en tevens de gehechtheid der nieuwe leden aan de zaak van den Heiligen Stoel. „O,” riep hij uit, „wat is Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart toch goed!” Vervolgens, eigenhandig zijn naam aan den voet van een afbeeldsel van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart schrijvende, voegde hij er deze woorden bij: *Pius IX, die de Heilige Maagd Maria wenscht te beminnen* ¹⁾).

Om een nieuw bewijs van deze liefde te geven, verleende de Paus de machtiging om het wonderdadige beeld van Issoudun met een gouden diadeem plechtig te kronen.

Het is onmogelijk de vreugde te beschrijven, waarmede door de godvruchtige zielen der geheele katholieke wereld die onverwachte gunst werd ontvangen!

¹⁾ Pius IX qui desiderat diligere B. V. M.

Den 8 September 1869 kwamen voor deze buitengewone plechtigheid *vijftien* aartsbisschoppen, bisschoppen en kerkvoogden uit Frankrijk te Issoudun aan, benevens *achthonderd* priesters, *dertigduizend* pelgrims, met de *banieren* der verschillende heilighdommen van Onze Lieve Vrouw, zelfs uit vreemde landstreken. Vier bisschoppen verkondigden dien dag de heerlijkheid van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart met voortreffelijke welsprekendheid.

Het heilig Misoffer werd plechtig opgedragen te midden eener ontelbare en ingetogen menigte op een altaar, dat op het plein was opgericht.

Doch niets trof de aanwezigen zoo diep, als het oogenblik waarop de waardige Aartsbisschop van Bourges, door Zijne Heiligheid voor deze groote daad afgevaardigd, en omringd door zijne eerbiedwaardige broeders in het Episcopaat, op het verrukkelijk schoone marmeren beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, de kostbare kronen kwam nederzetten: de eene op het hoofd der Moeder, de andere op het hoofd van haar Goddelijken Zoon.

Maria was gekroond onder den titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart van Jezus.

Van dit oogenblik af vermenigvuldigen zich de reeds zoo talrijke gunsten altijd meer; en wij kunnen met waarheid die schoone woorden nazeggen, welke men op een der banieren tijdens het feest las:

O. L. V. van het H. Hart zegepraalt.
De aarde kroont haar, en de hemel juicht
toe. ¹⁾

¹⁾ Navolging van een zegezang der Gelukz. Margareta Maria tot het H. Hart van Jezus.

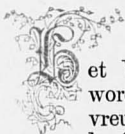

Vierde Dag.

Leven van het Hart van Jezus in
Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.
Leven van het Hart van Jezus in ons.

Een is uw Meester, Christus.
(Matth. XXIII. 10.)

I. Leven van het Hart van Jezus in Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

et Woord van God is vleesch geworden in Maria, die de eerste vreugde van zijne tegenwoordigheid heeft gesmaakt; alleen de Engelen zijn in het geheim ingewijd.

Tot hiertoe had God de Maagd door zijne profeten onderwezen; heden spreekt Hij tot haar door zijn Zoon. Zij is geheel van zijne liefde doordrongen; zij leeft voor Hem, in Hem en door Hem; en Hij leeft voor haar, in haar en door haar.

O onuitsprekelijke vereeniging, wie zou de inwendige gemeenschap kunnen begrijpen, welke er tusschen het Hart der Moeder en het Hart van den Zoon bestaat?

Welk verschil tusschen de uitwendige wonderen, welke de Verlosser later ten gunste der menschen zal doen, en die, welke Hij in den maagdelijken schoot van Maria bewerkt! Daar zal Hij op weerstrevende of ten minste onverschillige stoffen werken; hier werkt Hij op eene ziel, waarin alles zich vereenigt, om het goede zaad der zaligheid op de bewonderenswaardigste wijze vruchten te doen dragen.

II. Leven van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart in het Hart van Jezus.

„Indien de H. Maagd,” zegt de kardinaal de Bérulle, „zoo zorgvuldig was, gelijk de Evangelist ons op twee plaatsen leert, om de daden en woorden, zelfs van anderen, met betrekking tot haar Zoon te vergaderen en ze in haar hart te bewaren, zonder een enkel woord daarvan te verliezen, hoeveel te meer zal zij dan opmerkzaam geweest zijn op de inwendige hande-

„lingen van haar Zoon en op de zachte
„kloppingen van zijn Hart.” ¹⁾

Doch het is niet genoeg dat Maria door
de gedachte en de beschouwing in het Hart
van Jezus leeft; zij leeft er door hare daden
en door de macht, welke zij bezit van als
moeder te handelen.

Hooren wij wat de heilige Bernardinus
van Siëne zegt: „Daar in den schoot der
„heilige Maagd geheel de Goddelijke natuur
„is opgesloten, zijn wezen, zijne macht, zijne
„wetenschap, zijn wil, vrees ik niet te
„zeggen, dat zij *een soort van rechtsmacht*
„heeft uitgeoefend over de uitstortingen van
„alle genaden, zij, uit wier schoot, als uit
„een oceaan der godheid, zijn voortgesproten
„de beken en stroomen van alle genaden.” ²⁾

Het Hart van Jezus was dus het element,
waarin Onze Lieve Vrouw van het Heilig
Hart leefde. Daar waren hare gedachten,
hare wenschen, hare genegenheden, hare
daden. Zij kon zeggen: „Mijn Welbeminde
is in mij en ik in Hem,” en nog: „Ik ben

¹⁾ *Werken van den kardinaal de Bérulle*, uitgave
van Migne T. I.

²⁾ De H. Bernardinus van Siëne, aangehaald in
het officie van het inwendig leven van Maria.
M. Olier, II, 135.

het niet die leef, het Hart van Jezus leeft in mij."

III. Toepassing.

Het Hart van Jezus leeft in ons en wij leven op tweeërlei wijze in hetzelfde:

1°. Door het *leven der genade*; zolang onze ziel zuiver blijft van doodzonde, kunnen wij aan het Hart van Jezus onze gebeden, ons lijden en onze werken opdragen, en ze verdienstelijk maken voor den hemel. Een zoodanig leven werd op eene uitstekende wijze aan de gelukzalige Margareta geschonken, toen Onze Heer haar zeide: "*Mijne dochter, ik ben tot u gekomen om mijne ziel in de plaats van de uwe te stellen, zoo ook mijn hart en geest, opdat gij slechts door Mij en in Mij levet.*" ¹⁾

2°. Door het *sacramenteel leven*, waaraan wij in de heilige Communie deelachtig worden, en dat in ons wonderen van genade kan te weeg brengen, indien wij er getrouw aan zijn. De Gelukzalige ontving van het Heilig Hart dit leven in alle volheid: "*Als ik tot de Communie naderde, deed mij mijn Jezus verstaan, dat Hij zelf in mijn*

¹⁾ *Leven der Gelukz.* Paray, t. I, p. 114.

„Hart het heilig leven, dat Hij in het heilig
 „Sacrament leidt, kwam inprenten, het voor
 „de oogen der menschen geheel verborgen
 „en verootmoedigd leven, het leven van
 „dood en opoffering, en dat Hij mij de
 „kracht verleende te doen, wat Hij van mij
 „verlangde.” ¹⁾

Moge Onze Lieve Vrouw van het Heilig
 Hart ons de genade verkrijgen, te leven
 overeenkomstig het leven van het Hart
 van Jezus!

Defening. Onze Heer Jezus Christus in
 het heilig Sacrament des Altaars bezoeken.

Schiefgebed. Onze Lieve Vrouw van het
 Heilig Hart, levende van het leven van het
 Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Oprichting van de Broederschap van Onze
 Lieve Vrouw van het Heilig Hart in
 Nederland, in Duitschland en in
 andere Noordsche landen.*

In de maand Maart van het jaar 1866
 ontving een jong meisje, Hubertine Demar-

¹⁾ *Leven der Gelukz. Paray, t. I, p. 196.*

teau genaamd, pensionaire in het klooster der Ursulinen te Sittard, van hare moeder, welke te Luik woonde, eene kleine medaille der H. Maagd. Deze medaille droeg de beeltenis van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, wier naam en afbeelding in het klooster nog onbekend waren.

Talrijk waren de vragen der leerlingen en der religieuzen, om te weten, waar Maria onder dezen zoo behagelijken titel werd vereerd....

Daar alle nasporingen vruchteloos bleven, en de devotie alle dagen grooter werd, namen men het besluit, alle dagen de H. Maagd aan te roepen, door drie en dertig maal het *Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons*, te herhalen... Den 29 Juni van hetzelfde jaar, had eene pensionaire, Agnes Verheggen, het ongeluk eene fijne naald in te slikken, die haar leven in gevaar bracht... De geneesheer wanhoopte aan het behoud van het kind; de religieuzen en kweekelingen waren allen in diepe verslagenheid. Men komt eenklaps op het denkbeeld zijne toevlucht te nemen tot de Maagd der *geheimzinnige medaille, welke men zoo lief had*. De gelukkige bezitster van dien kleinen schat, ontdoet zich daarvan voor een oogenblik, om ze de jeugdige zieke om den hals te hangen;

de aanroepingen beginnen, en terwijl het gebed onder tranen van vertrouwen en droefheid wordt opgezonden, spuit het kind de naald uit, en is gered!

Op dit gezicht neemt de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart toe; men wil medailles hebben, men wil het bevoorrechte oord kennen, waar Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart wordt vereerd....

Men moest echter nog bidden en wachten tot in December 1866....

Op dit tijdstip kwam er eene Ursuline te Sittard, die een pelgrimsreis naar Issoudun had gedaan en daardoor tot in het diepste harer ziel was getroffen. „*Ik zal dat heilgdom van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart nooit vergeten,*” zeide zij.

Dit woord had het uitwerksel, alsof het eene openbaring ware geweest... Te Issoudun dus houdt O. L. Vrouw van het Heilig Hart haar verblijf! Men laat zich alles uitleggen, men wil alles weten, men schrijft om lid der Broederschap te worden, en den 6 Februari 1867 waren pensionairen en religieuzen de eersten in Nederland, die zich onder de banier van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart schaarden. De dankbaarheid ging verder; er werd te Sittard een prachtig beeld geplaatst van Onze Lieve Vrouw van

het Heilig Hart. De *Annalen* verschenen in het Hollandsch, en de zoo ijverige religieuzen Ursulinen van Sittard hebben sedert vier millioen leden aan de Broederschap van Issoudun verschaft, en in zeven jaren meer dan twintigduizend gunsten verkregen.

Aldus breidt Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart haar werk uit, en beloont zij den ijver harer kinderen.

Den 16 September 1872, werd de jeugdige Agnes Verheggen, die de kleine medaille van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart niet meer had willen teruggeven, als religieuze in hetzelfde klooster te Sittard aangenomen, waar zij den naam van Zuster Alphonsa van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart ontving... De jeugdige Hubertina Demartean, getroffen door hetgeen hare kleine medaille had uitgewerkt, ging in hetzelfde klooster, den 6 Januari 1872 en nam den naam aan van Zuster Maria van Jezus... En Paus Pius IX heeft zich verwaardigd, den 11 December 1873, het beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te doen kronen in het klooster der Ursulinen te Sittard.

De godsvrucht tot *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* werd weldra in geheel Holland verspreid, dat talrijk en waardig was

vertegenwoordigd bij den grooten katholieken pelgrimstocht, die den 8 September 1873 plaats had.

Van Holland uit verspreidde zich de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart al spoedig in Duitschland, voornamelijk in Rijn-Pruisen, dat aan Issoudun een aanzienlijk getal leden verschaft.

In Oostenrijk houden de groote middelpunten, gevestigd te Insbruck, in Tyrol; te Budweis, in Bohemen, te Balaton-Tured, in Hongarije, te Krakau en Lemberg op Poolsch grondgebied, niet op, de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te verspreiden.

Zij bezitten hunne eigen Annalen, alsmede al onze werkjes, die in hunne taal zijn overgebracht, en schrijven iederen dag nieuwe leden in, wier namen naar Issoudun en Rome worden opgezonden.

De uit Issoudun verjaagde missionarissen kwamen de gastvrijheid van het Katholieke, edelmoedige Nederland inroepen, en tegelijkertijd medewerken aan de uitbreiding der Aartsbroederschap in deze streken.

De sedert Maart 1883 in het Hollandsch, en sedert de maand November van hetzelfde jaar in het Duitsch uitgegeven Annalen zullen hen krachtdadig helpen, om de liefde

tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te doen toenemen ¹⁾).

¹⁾ Voor alles wat de algemeene Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart aangaat, alsmede de Hollandsche en Duitsche Annalen betreft, wordt men verzocht zich te wenden tot den Overste der Missionarissen van het H. Hart te *Tilburg* (Holland).

Vijfde Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
eerste Apostel van het Hart van Jezus
in het geheim der Visitatie. — Het
apostelschap van het H. Hart.

Ziet, op de bergen zijn de voeten
van Dengene, die de blijde boodschap
brengt en den vrede verkondigt.
(Nahum I, 15.)

I. Het Hart van Jezus oefent zijn apostelschap door Onze Lieve Vrouw van het H. Hart uit.

at wil het Hart van Jezus van zijne
eerste kloppingen af? God verheer-
lijken door de zielen zalig te maken,
en over het gansch heelal de God-
delijke liefdevlammen verspreiden, waardoor
het wordt verteerd. „Ik ben gekomen,” zegt
hij, „om vuur op de aarde te brengen; en
wat wil ik, dan dat het ontstoken worde?”

Met de innigste geheimen van dit aanbiddelijk Hart bekend, werkt Maria heiliglijk met haar Goddelijken Zoon mede aan de uitvoering van een groot plan. Als Koningin der apostelen, doet zij het eerste den machtigen invloed van dit oneindig goede Hart, dat op het hare rust, naar buiten gevoelen; zij verlaat hare woning, zij beklimt de bergen en gaat in het huis harer nicht Elisabeth de eerste zegeningen van haar apostelschap uitstorten.

Het inwendige onderhoud met het Hart van Jezus verkort den langen weg, en ontvlamt de ziel van Maria, zoodat zij bij hare aankomst aan de poorten van Hebron, met de discipelen van Emmaüs kan zeggen: *Brandde mijn hart niet in mijn binnenste, toen die verborgen God den geheelen weg langs met mij sprak?*

De bloem wordt door haar geur verraden; de heiligheid van Hem, wien Maria met zich draagt, deelt zich naar buiten mede: *Van waar geschiedt mij dit, dat de Moeder mijns Heeren tot mij komt?* roept Elisabeth uit. Nauwelijks heeft uwe stem mijn oor getroffen, of mijn kind sprong in mijn lichaam van vreugde op.

II. Gevoelens van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in dit apostelschap.

Maria, niet langer de liefde en den ijver, waarmede het Hart van Jezus haar heeft vervuld, kunnende verborgen houden, doet dat lied van dankbaarheid hooren, dat de gansche katholieke wereld, sedert achttien eeuwen met vreugde herhaalt: *„Mijn ziel verheft den Heer, en mijn geest heeft zich verheugd in God mijnen Zaligmaker, omdat Hij op de geringheid zijner dienstmaagd heeft neergezien; want zie van nu af zullen alle geslachten mij zalig noemen. Want Hij, die machtig is, heeft groote dingen aan mij gedaan. En zijn naam is heilig en zijne barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over hen die Hem vreezen.”*

Herlezen en overdenken wij in de stilte onzer ziel dezen verheven lofzang der verhevene Maagd; luisteren wij naar die hemelsche harmonie, door het Hart van Jezus ingegeven, wiens eerste Apostel zij is. Zoodanige gevoelens van dankbaarheid en ootmoed moeten al diegenen bezielen, die de Apostelen van het Heilig Hart willen zijn.

III. Toepassing.

Onze devotie tot het Hart van Jezus zal nit volkomen zijn, indien wij ze in ons zelden besloten behouden; wij moeten ze rondom ons doen kennen, beminnen en behartigen door het grootst mogelijke getal zielen.

"Ik stel u als erfgename van mijn Hart en al zijne schatten... u veroorlovene er volgens uw verlangen gebruik van te maken¹⁾, zeide de Heer tot de Gelukz. Margareta Maria. De edelmoedige apostel wil niet alléén zoe grooten schat genieten.

Hoort, hoe zij hare vreugde betuigt bij het zien der vestiging dezer heilzame gods-vrucht: *"Ik zou willen opgaan in dankzeggingen voor dit gelukkige begin!...."* roept zij uit; *"daar is al mijn vreugde en troost, daar zijn al mijne belangen en begeerten. Ik ben voor al het overige ongevoelig.... Wanneer hiervoor alle werken, moeiten en smarten moesten verduurd worden, zou mij dit een genot zijn. Er bestaat geen lijden, waaraan ik mij niet met blijdschap zou onderwerpen²⁾."*

¹⁾ Gelukz. Marg. Paray. I, 129.

²⁾ Gelukz. Marg. Paray, II, 221.

Kinderen van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, niets valt ons gemakkelijker, dan naar haar voorbeeld en onder hare bescherming, de heilzame devotie tot het Heilig Hart van Jezus te verspreiden.

Oefening. Onderzoeken wat wij kunnen doen om in ons huisgezin, in onze gemeente en zelfs veraf, de devotie tot het Hart van Jezus door Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart uit te breiden.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Spanje.*

Spanje is een der landstrekken, waar de tijding der nieuwe devotie de meeste vreugde heeft verwekt, en waar zij met de wonderbaarste snelheid is verspreid geworden. God had zelf den grond voorbereid. In 1733 leefde te Valladolid een ijverig religieus van de Societeit van Jezus, Pater Bernardus de Hoyos, die door God geroepen was, om de

devotie tot het Heilig Hart te verspreiden, en die in een visioen het wonderbare deel van Maria in de devotie tot het Hart van Jezus had aanschouwd. „Ik zag”, heeft hij geschreven, „de onmetelijke goedheid van God onder het zinnebeeld van het Hart van Jezus. Dit Goddelijk Hart geleek op een onmetelijken vuurbol, wiens lichtstralen al hun gloed op één punt in het onbevleete Hart van Maria kwamen vereenigen, van waar zij weder uitgingen, als teruggekaatst door een spiegel, om de aarde te gaan verlichten en te doen ontvlammen.” ¹⁾

Was dit niet als eene voorspelling van de eer, die eenmaal aan Maria zou worden bewezen, als zij den verheven titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart ontving? Ook was deze nieuwe naam nauwelijks in Spanje bekend, of de Broederschap van Issoudun vestigde zich door eene wonderbare leiding der Voorzienigheid te Tarra-gone; zij werd door veertig bisschoppen openlijk ontvangen, die er de beschermers van werden; de gunsten vermeerderden door de aanroeping van dezen gezegenden naam in al de provinciën. De Fransche *Annalen* van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart werden weldra in het Spaansch vertaald.

¹⁾ De Spaansche *Annalen*, Juli 1871.

De vervolging die in 1880 de religieuzen uit Frankrijk verdreef, geleidde, als aan de hand der Voorzienigheid, eenige Missionarissen van het Heilig Hart naar Spanje.

Zij namen het bestuur der Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart op zich, en vestigden in de kapel van hun klooster te Barcelona het algemeen middelpunt voor Spanje en zijne koloniën.

Te midden der woelingen, welke deze katholieke natie doorleeft, zet de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart hare overwinningen voort, door overal het vertrouwen en de liefde in te boezemen, en door van den Hemel talrijke gunsten te ontvangen, waarvan de Spaansche Annalen, door onze Paters uitgegeven, maandelijks verslag geven.

NB. Voor alles wat de Broederschap van O. L. Vrouw van het Heilig Hart in Spanje aangaat, kan men zich vervoegen bij den Overste der Missionarissen van het H. Hart. Rosellon 45, Gracie te Barcelona (Spanje).

Zesde Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
eerste aanbieder van het Hart van Jezus
in den stal van Bethlehem. — Aanbid-
ding aan het H. Hart verschuldigd.

God is een Geest, en die Hem
aanbidden, moeten Hem aanbid-
den in geest en waarheid.

(Joan. IV. 24.)

I. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, eerste aanbieder van het Heilig Hart.

Welke waren de inwendige gestelte-
nissen van Maria in het geheim
der geboorte van Jezus?

Maria, eerste aanbieder van den
nieuwgeboren Verlosser, staat niet bij het in-
wendige des geheims stil. Gelijk de Hooge-
priester der oude wet, die den tempel tot aan

het Heilige der Heiligen binnendrong, ziet haar onbevlekt oog, den sluier der heilige menscheid van Jezus doordringende, tot in zijn Goddelijk Hart, waar al de genadeschatten liggen opgesloten.

De herders spoeden zich naar Bethlehem; het verbaast hen, in het midden van den winter een Goddelijk Kind te zien, dat eene kribbe voor wieg heeft.

Maria deelt, als eene goede Moeder, in al het lijden van haar Zoon; maar hare ziel, in de school van het Heilig Hart van Jezus reeds onderricht, *aanbidt de vrijwillige onderwerping van dit lijdend Hart.*

De Drie Koningen komen uit hunne ver verwijderde landen aan, werpen zich op hunne knieën, aanbidden den Messias en leggen aan zijne voeten hunne geheimzinnige geschenken neder. Welk een geloof! Hoe bewonder ik die edele Wijzen uit het Oosten! Op enkele ingeving van hierboven, een zoo lange reis ondernemen, en een koning aanbidden, dien men, om alles wat hem omringt, voor den minste der menschen zou houden! De taak van Maria is nog verhevener: het is niet alleen de Koning, dien zij aanbidt, het is vooral het *Hart* van dien Koning, dat Hart dat Hem zich zelve aan

zijne slaven doet overgeven en slachtofferen voor hen. Alles wat hare oogen zien, wat hare ooren hooren, al wat zij ondervindt, zij ziet het komen uit het Hart van Jezus Christus.

II. Het Hart van Jezus openbaart zijne liefde voor zijne Moeder op eene gevoelige en zichtbare wijze.

Van het eerste oogenblik der Menschwording af, behoort het Hart van Jezus aan Maria en deelt het zich aan haar mede; maar in den stal van Bethlehem begint het een nieuw leven, en openbaart het op eene zichtbare wijze de gevoelens, waarmede het is beziel. Al de daden van Jezus komen in werkelijkheid uit zijn Hart; indien zij vóór alles de glorie van zijn hemelschen Vader beoogen, zij zijn ook het erfdeel zijner Moeder.

Hoedanig moesten dan wel de gewaarwordingen zijn van deze beste der moeders, wanneer zij voor de eerste maal dat Goddelijk Kind tegen haren boezem drukte, dat Kind, dat geheel liefde is, en waarvan men zeggen kan, dat het geheel hart is? Als zij zijn gewezen hoorde, zijne blikken

ontmoette en zijne handjes zich tot haar zag uitstrekken, gevoelde zij dan niet hoe dat Goddelijk Hart haar op duizenderlei wijzen en ieder oogenblik, de onmetelijkheid zijner kinderlijke liefde betuigde?

III. Toepassing.

Indien het Hart van Jezus zich in onze eeuw wil doen kennen, is dit om in de zielen de herinnering aan zijne liefde op te wekken. Het wil dat de zinnebeelden der oneindige liefde, waarvan het voor ieder van ons brandt, vermenigvuldigd, en onder de oogen der onverschilligsten en ongeloovigsten gebracht worden.

Daarom vestigt de Goddelijke Meester al onze aandacht op zijn Hart, waar de verklaring gevonden wordt van geheel zijn leven, van al zijne geheimen en van al de genaden, waarmede Hij ons overlaadt. Het Hart van Jezus *„heeft mij verzekerd,”* zegt de Gelukzalige Margareta, *„dat zijn vermaak om door de schepselen gekend, bemind en geëerd te worden, zoo groot is, dat Het mij, als ik mij niet bedrieg, beloofd heeft, dat al diegenen, die het toegenegen en er aan toegewijd zullen zijn, nooit zullen vergaan, dat*

*Het, als de bron van alle zegeningen, die in allen overvloed zal verspreiden over alle plaatsen, waar zich de beeltenis van zijn Goddelijk Hart bevindt en vereerd wordt.”*¹⁾

Begrijpen wij nu waarom ook Maria in deze tijden aan al hare kinderen het Heilig Hart van Jezus heeft willen voorstellen?

Oefening. In vereeniging met Maria eene acte van liefde tot het Heilig Hart verwekken.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, eerste aanbiddster van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Italië.*

Onder de uitstekende weldaden, welke dit land reeds van de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart ontvangen heeft, is het niet mogelijk, stilzwijgend voorbij te gaan het ophouden der cholera, in de stad Trinapoli, provincie Foggia.

¹⁾ *Gelukz. Margareta. Paray I. 221.*

Deze vreeselijke ziekte maakte in de maand Mei 1867 tallooze slachtoffers, schrijft ons een Redemptorist, die van den geesel getuige was. ¹⁾ In het tijdsverloop van eene maand was de bevolking der nog al aanzienlijke stad vreeselijk verminderd; de geesel zette zijne verwoestingen voort, de droefheid was onbeschrijfelijk. Er was geen huisgezin dat niet in weinig tijds, een vader, een moeder, een zuster of eenig ander geliefd persoon verloren had.

Ik, voor mij, had in weinige dagen den dood te betreuren van vier mijner beste vrienden. Het volk nam zijne toevlucht tot de heiligen, wier voorspraak in andere omstandigheden zoo krachtig was geweest.

Doch alles scheen vruchteloos.

Men besloot plechtige en openbare gebeden tot Maria te richten, onder den titel van Onze Lieve Vrouw van den Carmel, van den heiligen Rozenkrans, van Lorette, der Overwinningen.....

De ziekte bleef heviger dan ooit aanhouden.

De gedachte kwam nu bij ons op, onze toevlucht te nemen tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart (wier naam door de

¹⁾ *Annalen*, December 1872.

Annalen van Issoudun sedert kort was bekend geworden). Aanstonds werd haar beeld openlijk in de kerk ten toon gesteld, en begon men ter harer eere een plechtige novene. Den laatsten avond gaf men met het geliefd beeld van Maria den zegen aan alle huisgezinnen, personen en aan het geheele land, terwijl men, in den naam van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart van Jezus, de ziekte bezwoer op te houden.

O wonder! den volgenden dag, het was den 16 Juni 1867, bedaarde de ziekte.

Uit erkentelijkheid voor eene zoo schitterende gunst, stelde de bevolking voor, een beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart op te richten en haar een marmeren altaar toe te wijden.

Aan dezen wensch werd spoedig voldaan. Men draagt nu alle dagen het heilig Misoffer aan het altaar van Maria op. Eene menigte van andere gunsten, welke in Sicilië, in Sardinië, te Rome, te Napels en in verscheidene steden van Italië verkregen zijn, hebben aan de Broederschap een zeer grooten luister geschonken.

Twee en zeventig Italiaansche bisschoppen hebben haar met warmte aanbevolen; de Broederschap heeft te Osimo een middelpunt kunnen vormen, terwijl het te Rome werd

opgericht, waar het in 1873 tot Aartsbroederschap werd verheven.

Toen de Missionarissen van het Heilig Hart in de hoofdstad der christelijke wereld de oude Kerk van den H. Jacobus, welke in verval geraakte, gekocht, gedeeltelijk opgebouwd en aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart hadden toegewijd, werd de Aartsbroederschap voor de geheele wereld, daarin gevestigd, op denzelfden dag, waarop het nieuwe heiligdom werd ingewijd, en bij besluit van Z. H. Leo XIII ter bewaring en bediening toevertrouwd aan de Missionarissen van het Heilig Hart.

Sedert verscheidene jaren werden te Osimo Italiaansche Annalen uitgegeven; zij verschijnen nu sedert Januari 1880 te Rome, onder de hooge bescherming van zijne Eminentie den Kardinaal Vicaris.

NB. Men gelieve zich voor alles wat de Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart in Italië aangaat, te wenden tot den Eerw. Pater Procureur Generaal der Missionarissen van het H. Hart, Via della Sapienza, 32, Rome.

Zebende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Mede-
verlosseres der wereld. — Onze heilig-
making is in het Hart van Jezus.

En gij zult zijn naam Jezus heeten.
(Matth. I. 21.)

**I. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
in het vooruitzicht der verdiensten van het
Heilig Hart, versierd met alle genaden.**

Jezus Christus draagt den naam van
Verlosser. Wijn die goede Meester altijd
uit liefde wil handelen, zal Maria, de
eerste in zijn Goddelijk Hart, ook de
eerste zijn om de vruchten zijner komst te
genieten. Zij zal, na Jezus, de eerste der
voorbeschikten zijn; van het oogenblik af harer
Ontvangenis zal zij kunnen zeggen: Ik ben
besproeid met het bloed van het Lam, dat voor

God van het begin der wereld af, is geslacht-offerd; iedere druppel van dat bloed heeft mijne ziel versierd en de stralen mijner heerlijkheid vermeerderd. Indien elke ziel in het Doopsel met eenige druppelen van dat kostbare bloed wordt besproeid, wat dan te zeggen van de heilige Maagd, die, van alle smet bevrijd in het vooruitzicht der toekomstige verdiensten van het Hart van Jezus, met hetzelfde zal vereenigd zijn om de medeverlosseres van het menschdom te worden.

II. De naam Jezus is vol van licht en genade voor Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Volgens den Goddelijken wil, waarvan de Engel de boodschapper was, werd het vleeschgeworden Woord *Jezus* genoemd, hetgeen „Verlosser” beteekent. Maria sprak dien naam uit met zooveel geloof, eerbied en liefde, als zulks mogelijk was: zij begreep de geheimen, die hij bevatte, smaakte al zijne zoetheid, en zamelde er al de kostbare vruchten van in. Met meer recht dan de Bruid der gezangen tot haren Welbeminde sprak, kan zij van haar Zoon zeggen: *„Zijn naam is voor mij als eene uitgestorte*

olie," een welriekende olie, die tot in het diepste mijner ziel doordringt; een olie van genade, die mijn licht, mijn voedsel, mijn kracht en mijn vreugde gaat worden. Die duizendmaal gezegende naam zal altijd in hare gedachten zijn; zij zal hem als een liefdezang herhalen; zij zal al zijne diepten peilen; zij zal er al de kracht van ontdekken; hij zal voor haar een fakkel zijn, die voortdurend de verheven roeping van het *Hart van Jezus* in het helderste licht zal stellen.

III. Toepassing.

Wij waren in de handen van satan gevallen, Jezus heeft voor ons het uur der verlossing doen slaan; Hij heeft uit zijn Hart den oneindigen prijs onzer verlossing getrokken, en niemand heeft zich aan de voorkomendheden zijner oneindige barmhertigheid kunnen onttrekken; daarom moeten in den hemel, op aarde en in de hel alle knieën voor Jezus' naam gebogen worden.

Deze beminnelijke naam van Jezus was voor de gelukzalige Margareta Maria de verklaring van geheel de godsvrucht tot het Heilig Hart; ook wilde haar Goddelijke Meester, gelijk zij in hare geschriften ver-

haalt, om haar te beloonen voor al den eerbied, dien zij dien heiligen naam toedroeg, denzelven *met den stempel zijner zuivere liefde op haar hart drukken.* ¹⁾

Vragen wij, door de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, dat het ons gegeven worde, al de zegeningen van den gezegenden naam Jezus te kennen en te waardeeren.

Oefening. Den naam Jezus met eerbied uitspreken en schrijven.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, van alle smet vrij gebleven, in het vooruitzicht der verdiensten van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig
Hart in Ierland.*

In Cumberland, aan de oevers der zee, heeft zich onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart als eene waarlijk oppermachtige

¹⁾ *Gelukz. Marg. Paray, I, 153.*

Koningin gevestigd, die hare gunsten in overvloed met milde hand wil uitstorten.

Ziehier, wat de Eerw. heer Brierley, missionaris te Cleator, den 1 December 1868 schreef:

„Het is vier maanden geleden, dat ik werd uitgezonden, om de zorg der Missie van Cleator op mij te nemen. Reeds in mijn eerste sermoon bejverde ik mij, om mijne parochianen de nieuwe devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te doen kennen. De eenvoudige voorstelling, die ik er hun van deed, vervulde hen met levendige belangstelling, en velen riepen Maria aanstonds onder dezen nieuwen titel aan.

„Door dit eerste welslagen aangemoedigd, schafte ik mij een beeld van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart aan, en maakte bekend, dat wij het den 15 Augustus, na afloop eener plechtige processie, op haar altaar zouden plaatsen; dat men een predikatie zou houden, waarin de macht van Maria op het Hart van haren Zoon door de deugdelijkste bewijzen en voorbeelden zou worden gestaafd.

„De groote dag brak aan. Op het uur dat de processie zou beginnen, wilden niet alleen de katholieken haar bijwonen, maar

zelfs, wonderbare zaak! de verschillende afgescheiden kerkgenootschappen waren tot dat doel hierheen gekomen. Men zag er protestanten, presbyterianen, methodisten, allen bij elkander en oplettend, om geen enkel woord van de aangekondigde predikatie te verliezen.

„Van dezen dag af was de vereering van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te Cleator gevestigd.

„Den 14 September, richtte er de Bisschop van het diocees de Broederschap op, en de overvloedigste vruchten van genade lieten niet op zich wachten.

„Ik zou honderdtallen van zondaars kunnen opnoemen, die in drie maanden, door de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart oprecht zijn bekeerd. Een, onder anderen, leefde sedert zeven jaren in de grootste ongeregeldheden, toen hij zich in de Broederschap deed inschrijven. Drie weken daarna, zeide hij, met de levendigste dankbaarheid: „Wat is God goed voor mij geweest, door mij in de Broederschap van „Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart „te doen opnemen! Meermalen herhaalde „ik dagelijks de aanbevolen aanroeping, en „sedert kreeg ik het vurigste verlangen om „mijne zonden te belijden. De schaamte om

„mijne ongeregeldheid te bekennen, werd „grooter, naarmate de genade mij meer tot „bekeering aanzette; dezen morgen was de „bekoring het hevigste, maar ik heb Onze „Lieve Vrouw van het Heilig Hart aange- „roepen en zij heeft overwonnen. Nooit heb „ik eene betere biecht gesproken. Ik ben „mijne zaligheid aan Onze Lieve Vrouw van „het Heilig Hart verschuldigd.”

Achtste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
ons voorbeeld in de vestiging van het
rijk van het Hart van Jezus.

Het rijk Gods is binnen u.
(Luc. XVII. 21.)

I. Het Hart van Jezus wil in de zielen heerschen.

e Engel heeft, van Jezus sprekende,
gezegd, dat Hij koning zal zijn en
dat zijn rijk geen einde zal hebben.

Hoe zijn deze profetische woorden
vervuld geworden? Eenige Wijzen uit het
Oosten hebben Hem koning der Joden ge-
noemd, en zie Hem daar aanstonds tot bal-
lingschap veroordeeld, om de woede van
Herodes te ontgaan.

Op een dag van heilige vreugde, zal Hij
tot koning van Jeruzalem worden uitge-

roepen, en eenige dagen later zal Hij tot diadeem een kroon van doornen hebben, en zal zijn troon het kruishout wezen.

O Jezus! waar is dan het waarachtig koningrijk, waar uw Hart verlangt te wonen?

Nazareth veracht U; Bethlehem weigert U; Jeruzalem kruist U.

O! ik herinner mij, Heer, dat in uw heilig Evangelie gezegd wordt, dat het *rijk Gods in ons is*.

Gij wildet dus als meester in mijn hart heerschen? Maar, o Jezus, wie zal mij bijstaan, om voor U in mij een rijk te bereiden, en wie zal U voorgaan in de nederige woning mijner ziel?

II. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, ons voorbeeld in de vestiging van het rijk van het Hart van Jezus.

Indien Gij, o aanbiddelijk Hart van Jezus, in alle harten wilt heerschen, bestaat er een, dat, te midden der andere, als de hoofdstad uwer Staten moet zijn, en het voorbeeld moet wezen, dat ons ter navolging wordt voorgesteld.

Het is dat van Onze Lieve Vrouw van

het Heilig Hart. Daar zijt Gij met de zuiverste liefde ontvangen, daar vindt Gij een koninklijk paleis, dat uwer waardig was, een waarachtigen troon van heerlijkheid, zoodat Gij mocht uitroepen: *„Ik ben tot Koning aangesteld op Sion, zijnen heiligen berg.”* (Ps. II. 6.)

De Goddelijke Meester heeft aan de heilige Mechtildis geopenbaard, dat Hij altijd woonde in het hart van de H. Gertrudis; op welk eene meer innige en volmaaktere wijze moet Hij dan niet zijn verblijf gevestigd hebben in Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart?

III. Toepassing.

„Het aanbiddelijk Hart van Jezus,” schreef de gelukzalige Margareta Maria, *„wil in alle harten het rijk zijner zuivere liefde vestigen, en er het rijk des Satans verwoesten en vernietigen, en mij dunkt, dat Hij er zoo’n vurig verlangen naar heeft, dat Hij al den grootten belooningen toezegt, die met goeden wil daaraan uit al hun vermogen medewerken, volgens het licht en de middelen, die Hij hun geven zal.”* ¹⁾

¹⁾ Gelukz. Marg. Paray, II, 124.

Om dit doel te bereiken, staan ons twee wegen open: de eerste is, Maria een moederlijk gezag over ons hart te geven, en haar daarover naar welgevallen te laten beschikken; de tweede is, door de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart de genade te vragen, van in geest en in waarheid het Hart van Jezus te dienen, want Hem zoo dienen, is Hem over ons doen heerschen, en ons, volgens het Goddelijk woord, het voorrecht geven met Hem te regeeren en te deelen in zijne almacht van Koning der koningen: *Cui servire regnare est.*

Oefening. Onderzoeken welk gebrek zich het meest in ons tegen het rijk van het Hart van Jezus verzet, en het besluit nemen, ons, ter eere van het Goddelijk Hart, van die fout te beteren.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, die in uwe ziel het Hart van Jezus hebt doen heerschen, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Engeland.*

Nauwelijks was de naam van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in Engeland bekend, of Mgr. Manning, aartsbisschop van Westminster, schreef in 1866: „Ik wensch die „Broederschap in mijn diocees gevestigd en „verspreid te zien, tot grootere eer van de „onbevleete Moeder van God, die ook onze „Moeder is, in deze dagen, waarop hare „kinderen zoovele beleedigingen moeten ver- „duren.”

Zijne Doorl. Hoogwaardigheid wilde in persoon deze schoone devotie aan de geloovigen kenbaar maken, en preekte te dien einde op Sacramentsdag in de kerk der H. Maagd der Engelen te Boyswater. Uitstekende gunsten werden verkregen; door Mgr. den Aartsbisschop werd aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart eene parochiale kerk te Londen toegewijd, welke thans de naam van parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart draagt.

Het is vooral aan de bekeering der protestanten dat Onze Lieve Vrouw van het Hart van Jezus arbeidt; talrijke feiten heb-

ben reeds den ijver onzer leden beloond. Sedert vier en dertig jaren, bad een Iersche dame voor hare dochter, die, door haar huwelijk met een Engelsch protestant, het katholieke geloof had verlaten. De gebeden brachten in haren toestand geene verandering te weeg. Toen de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te Londen bekend werd, werd het vertrouwen dier vrome dame verlevendigd; zij riep de hulp der Voorspreekster in moeilijke en hopelooze zaken in, en weinig tijds daarna keerde het afgedwaalde schaap tot den schaapstal terug.

Eene andere katholieke dame had ook het ongeluk gehad haar geloof te verzaken, door een huwelijk aan te gaan met een protestant. Gedurende dertig jaren bleef zij in dien ongelukkigen staat volharden; maar de religieuzen van het klooster, waar zij hare opvoeding had ontvangen, deden haar inschrijven in de opkomende Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

O goedheid van Maria! nauwelijks waren eenige dagen verlopen, of de religieuzen, die haar zodoende onder de banier van Maria geschaard hadden, vernamen hare geheele bekeering. Ter belooning van het zoo kinderlijk vertrouwen harer toegenegen

kinderen, had Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart den terugkeer van dit afgedwaalde kind tot den schoot der ware Kerk van Jezus gevraagd en verkregen.

In 1880 stichtten de Missionarissen van het Heilig Hart een huis te Madeley, (Shropshire) en aanvaardden het bestuur der Aartsbroederschap voor Engeland, Schotland en Ierland. In de maand November van hetzelfde jaar verscheen het eerste nummer der Engelsche Annalen, ten doel hebbende, in die verschillende landen, de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart meer te verspreiden.

Aegende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
vertrouweling van het Hart van Jezus. —
Het Hart van Jezus is het boek der
wetenschap en heiligheid.

Doch Maria bewaarde alle deze woorden,
en overwoog ze in haar hart.
(Luc. II. 19.)

I. Het Hart van Jezus openbaart zijne geheimen aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

ezus is de profeet der liefde, de koning
van al de profeten. Indien Hij in deze
wereld komt, is het om voor onze
oogen het gordijn der toekomst weg
te nemen, en ons de onmetelijke liefde van
zijn Vader te toonen. Zijne Kerk zal het
voorrecht erlangen, de bewaardster te zijn
der onveranderlijke Waarheid; de eeuwen

zullen elkander opvolgen zooals Hij het voorspeld zal hebben.

Ja, Jezus is een profeet, en meer dan een profeet. Zijn blik omvat alle tijden, alle volkeren, alle harten.

Wie zou zich dus een denkbeeld kunnen vormen der geheimen, waarvan Hij de levende openbaring en het schitterende licht is? Hetgeen Hij van zijne lippen zal laten vloeien, is slechts een enkel woord van hetgeen Hij weet. Maar tusschen het Hart van Jezus en dat van Maria moest in deze wereld innige vertrouwelijkheid bestaan en zouden kostbare mededeelingen plaats hebben. Zonder te spreken, weten die Harten elkander te begrijpen; zelfs in de stilte der kribbe, gelijk in die der vlucht naar Egypte, in den slaap zoowel als in de afwezigheid, verlaat het Hart van Jezus Maria niet; Het deelt zich aan haar mede door een bovennatuurlijk licht, en dit ontdekt haar meer, dan de leerredenen van zijn apostolisch leven der verwonderde menigte er van zeggen zullen. Deze geheimzinnige gespreken brengen op hare beurt nieuwe openbaringen mede, die aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart de verheven geheimen van het Hart van Jezus doen kennen.

II. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart wil aan de wereld het Hart van Jezus doen kennen.

In den Hemel ziet onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, duidelijker dan alle Engelen en Heiligen, alles wat het Heilig Hart van Jezus aan wetenschap, liefde, genade, verdienste en heerlijkheid bevat. Zij kent de raadsbesluiten zijner barmhertigheid, zij kan de liefde die Het ons toedraagt, de onvergankelijke bestemming waar toe Het ons roept, en de zegeningen die Het voor ons bereidt, in Hetzelve lezen.

Zij ziet er de heiligheid, die door ons gemakkelijk zou te verkrijgen zijn, indien wij onze oogen op die Zon van alle heiligheid vestigden . . . Maar zij ziet ook, dat dit Goddelijk Hart hierbeneden nog weinig gekend is; zij ziet de onverschilligen die Het verachten; de goddeloozen die Het beledigen; en haar vurigst verlangen is, over de geheele wereld de liefdegeheimen van het Heilig Hart te doen schitteren.

III. Toepassing.

Hoe dikwijls hebben wij niet, in de stille ingetogenheid des gebeds, bij ons het leed-

wezen over onze gebreken voelen opkomen, eene heilige ingeving voor het goede gevoeld, en nieuwen moed geschept om de beproevingen van dit leven geduldig te verdragen? Wat was dat anders dan het Hart van Jezus, dat tot ons hart sprak en het zijne genade mededeelde? Welk eene genade van heiligheid zouden wij niet verkrijgen, indien wij ons meermalen in stille vertrouwelijheid met het Goddelijk Hart onderhielden!

„Eens, ¹⁾ zoo verhaalt de Gelukzalige, terwijl ik in een geestelijk boek las, om stof te hebben voor het onderhoud na de Vespers, verscheen mijn Welbeminde voor mij, en zeide: „Ik wil u in het boek des levens doen lezen, waarin de wetenschap der liefde ligt opgesloten.” En mij zijn Hart toonende, deed Hij er mij deze woorden lezen: „Mijne liefde heerscht in het lijden, zegepraalt in de ootmoedigheid, en geniet in de eenheid;” „hetgeen zich zoo diep in mijn geheugen prentte, dat ik de herinnering daaraan nooit verloren heb.”

Vragen wij aan Onze Lieve Vrouw, dat zij voor ons de genade verkrijge om in dat boek der Goddelijke liefde te kunnen lezen.

¹⁾ Gelukz. Margareta Maria. Paray, I, 65.

Voornemen. Ons een boek aanschaffen hetwelk ons de kennis van het Heilig Hart gemakkelijk maakt.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, innige vertrouweling van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Polen.*

Ziehier wat de Zeercerw. Pater Siedmogrodzlis van de Sociëteit van Jezus, een onvermoeid apostel van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ons in 1869 schreef aangaande de onder dien titel opgerichte Broederschap te Stanisulki (Oostenrijksch Polen.)

Eerw. Pater,

„Mijne vorige brieven hebben u gesproken over de snelle en heerlijke ontwikkeling der devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in deze Poolsche streken. De Leden vermenigvuldigen zich en het schijnt dat hun ijver en hunne liefde voor die goede

en teedere Moeder ook tegelijkertijd met het ledental aangroeit. De Schatbewaarster van het H. Hart van Jezus schept er dan ook vermaak in, hen met hare kostbaarste gunsten te overladen. Zie er hier eenige voorbeelden van.

Bij eene religieuze was het gezicht dermate verzwakt, dat zij voor geen arbeid hoegenaamd meer in staat was. Na hare genezing aan onze goede Moeder aanbevolen te hebben, is haar gezicht volkomen en spoedig hersteld. Zij werkt weer als in de dagen harer jeugd.

Eene andere werd geplaagd door een hardnekkigen hoest, die haar, sinds acht jaren, maar weinig rust gunde. Alle middelen waren uitgeput. Maar eenige gebeden met geloof tot onze alvermogende Beschermster gericht, hebben over eene kwaal gezegevierd welke ongeneeslijk scheen.

Verschillende personen vroegen sinds jaren om zeer gewichtige tijdelijke gunsten, maar hunne gebeden waren tot dan toe zonder gevolg gebleven; *Onze Lieve Vrouw van het H. Hart* behield zich dien triomf voor. Na eene novene te harer eer, werd het gevraagde verleend. Dit feit wekte nog meer verbazing dan de zoo even genoemde."

Deze brief van den Eerw. Pater Siedmo-

grodzlis behelsde nog andere gunsten, waarna de Eerw. Pater er bij voegde:

„Al deze gunsten en vele andere, die wij niet kunnen meedeelen, vervullen de harten met de levendigste dankbaarheid jegens *Onze Lieve Vrouw van het H. Hart*. Allen trachten elkander te overtreffen in ijver om hare glorie te bevorderen en de wonderbare uitwerksels harer onuitsprekelijke goedheid te doen kennen. Deze devotie, die dagelijks dieper wortel schiet in de zielen, zal hier, gelijk overal, de vruchten voortbrengen dier sterke deugden, welke zoozeer behagen aan *Onze Lieve Vrouw van het H. Hart*.”

Tiende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vrijwillig slachtoffer van het Hart van Jezus.

De Geest der devotie tot het H. Hart
is een geest van opoffering.

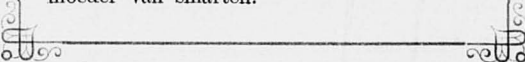
Een zwaard zal door uwe ziel
gaan, en de gedachten van veler
harten zullen openbaar worden.
(Luc. II. 35.)

I. Het Hart van Jezus doet Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in zijne offerande deelen.

Maria gaat Jezus in den tempel opdragen. Bij de boodschap aanvaardde zij het Goddelijk Moederschap; heden betuigt zij hare toestemming in het offer van haren welbeminden Zoon.

Een Engel groette haar als vol van genade; Simeon kondigde haar aan als eene moeder van smarten.

Wat de heilige grijsaard er bijvoegde: dat de gedachten van veler harten zouden openbaar worden, namelijk bij het lijden en sterven des Verlossers, mogen wij ook wel op dit plechtig oogenblik zelf zijner voorzegging toepassen. Ondervragen wij dan op de eerste plaats het Hart van Jezus.

De Goddelijke Zaligmaker heeft reeds, bij zijne intrede in de wereld, zijn Hart aan zijn hemelschen Vader opgedragen; heden hernieuwt Hij plechtig die opdracht door de handen zijner Moeder.

Hij wil dat dit geschiede in Jerusalems tempel; een priester der Oude Wet zal getuige zijn van zijne opoffering; het offer van Calvarië moet voorzegd, en zijne Moeder aan alle toekomstende geslachten aangewezen worden, als deelnemend in de verheven slachtoffering van het Goddelijk Lam.

Hij heeft eene Moeder volgens zijn Hart gewild, en Hij roept haar om zich met Hem op te offeren, al zijn lijden te deelen, zijn kelk van bitterheid te drinken, als een priester aan den voet van zijn kruis-altaar te verschijnen. Waarlijk, hier ligt Jezus' Hart voor mij open, en ik kan er de verheven openbaring in lezen voor Maria's roeping om met Jezus op aarde te lijden,

zooals zij geroepen is om met Hem in den hemel te heerschen.

II. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart stemt toe in het lijden van het Heilig Hart te deelen.

Het Hart van Maria openbaart zich met zijne innigste gevoelens. Geen woord, geen zucht, geen smartkreet laat dat Hart ontglippen.

De grijsaard spreekt van het Goddelijk Kind; Anna de profetes spreekt insgelijks van Hem; en Maria zwijgt, evenals Jezus; maar dat zwijgen openbaart ons het gansche geheim.

Eenmaal heeft zij in tegenwoordigheid des Engels betuigd, dat zij is *de dienstmaagd des Heeren*; behoeft zij wel met woorden een gevoel en te herhalen, dat onuitwischaar geprent is in hare ziel en in elk harer handelingen zonneklaar zal uitschijnen?

Zij heeft toegestemd om de dienstmaagd des Heeren te zijn in het heerlijke werk der Menschwording: die edele bediening zal zij overal en altijd blijven vervullen.

Verre van haar, dat zij met den heiligen

grijsaard zou uitroepen: „Heer, nu laat Gij uwe dienstmaagd heengaan in vrede; omdat mijne oogen het heil van Israël hebben gezien!” Neen, zij heeft nog te lijden; zij wil dus blijven leven, om te deelen in de smarten van het Goddelijk Hart, met Hetwelk het hare zoozeer overeenstemt.

Zij wil lijden en beminnen meer dan eenig schepsel; het zwaard, dat hare ziel doorboren moet, is hetzelfde dat Jezus' Hart moet treffen; evenals het Hart haars Zoons, zal ook het hare lijden op het zien der onteering van God door de goddeloozen, en van den vrijwilligen ondergang van zielen, door het kruis verlost.

Zij zal lijden als Moeder Gods en Moeder der menschen.

Zij stemt toe in het lijden, zonder naar deszelfs maat of duur te vragen.

III. Toepassing.

Het Hart van Jezus zal ons met zijne gunsten verrijken, naarmate onze geest van zelfopoffering volkomen zal zijn. *Mijn God, zult Gij mij dan altoos laten leven zonder lijden?* riep de Gelukz. Margareta Maria uit, in haar vurig verlangen om in zich

het leven van het H. Hart af te beelden. Toen werd haar een groot kruis getoond, welks lengte zij niet kon overzien, maar geheel met bloemen bedekt. Dat was de voorspelling van het veelvuldig lijden, dat haar in haar leven stond te wachten. *"Allengs"* zoo werd haar gezegd, *"zullen de bloemen afvallen ¹⁾ en alleen de doornen blijven, die nu, om wille uwer zwakheid, onder de bloemen verborgen zijn."* Deze woorden verblijdden haar, en later, na de ondervinding opgedaan te hebben van het offer dat zij begeerd had, schreef zij deze schoone woorden: *"O mocht men begrijpen, hoezeer de zielen, die tot die algeheele verzaking en ontblooting geroepen worden, vooruitgaan, als zij getrouw zijn om daaraan te beantwoorden, door volkomen alle verlangens, zelfvoldoening, nieuwsgierigheid en terugzien op zich zelven af te sterven, ten einde zich door dien Goddelijken Stuurman te laten voeren in het veilige scheepje van Zijn liefdevol Hart! Ik noodig u uit, aan dat Hart geheel uw geestelijk en lichamelijk wezen weg te schenken."* ²⁾

Laat ons deze genade vragen door tus-

¹⁾ Gelukz. Margareta Maria. Paray 45.

²⁾ Gelukz. Margareta Maria. II, 182.

schenkomst van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Oefening. Verwekken wij vooraf reeds een akte van onderwerping, aan Gods wil voor al de beproevingen die wij nog tot aan ons levenseinde zullen ondervinden.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vrijwillig slachtoffer van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Ik wil de akte van berouw geheel
uitbidden.*

Vicenza, 14 Maart 1883.

Een rijke heer had lange jaren de H. Sacramenten verzuimd. Zijne dochters hadden hem laten inschrijven in de broederschap van O. L. Vrouw van het H. Hart, die sinds eenigen tijd in die stad was opgericht en reeds vele gunsten van God had verkregen. Dagelijks beval ik hem aan bij Haar, die de voorspreekster is in moeilijke en hopelooze zaken. Twee jaar geleden was een zijner dochters naar den Hemel gegaan,

terwijl zij haar leven ten offer bracht, om in ruil de zaligheid van de ziel haars vaders te verwerven.

In Januari 11. werd hij door eene beroerte getroffen. Zijne kinderen namen vol betrouwen hunne toevlucht tot de Moeder der bedrukten, tot O. L. Vrouw van het H. Hart.

Drie dagen later was de zieke erger; zijn zoon had den moed hem te boodschappen, dat een priester, met het huisgezin bekend, in het paleis was gekomen, om hem een bezoek te brengen.

Hij stemde toe, hem te ontvangen. Men vroeg hem, of hij hem alleen als vriend, dan wel als priester bij zich wilde toelaten. „Ook wel als priester,” antwoordde de zieke. Troostend woord, dat men reeds aan de voorspraak van Maria mocht toeschrijven! Toen evenwel de priester op biechten zinspeelde, begreep de zieke hem aanstonds, maar weigerde.

Pas had de priester zich verwijderd, of de dochters smeekten den zieke, op een toon van teederheid en smart, die wel in staat was om de versteendste gemoederen te treffen, dat hij haar eene laatste gunst zou toestaan, daar het toch altijd zijne vreugde was geweest haar genoegen te verschaffen. Hij zag, dat het om biechten te doen was,

en deed haar verstaan, dat het verloren moeite was daarvan te spreken. De meisjes, door haar broeder geholpen, herhaalden haar verzoek, doch tevergeefs!.... Zouden dan zoo vele tranen, zoo vele gebeden, en de maagdelijke opoffering harer jongere zuster onverhoord moeten blijven?

Doch neen, midden in dien nacht glinstert eene ster: Maria, aangeroepen onder den titel van O. L. Vrouw van het H. Hart. Zij geeft aan hare kinderen de gedachte in, hare medalje onder het hoofd van den verstokten zondaar te leggen. Een uur later biedt de priester zich op nieuw aan; hij wordt binnengeleid; de dochters begeven zich tot het gebed en roepen O. L. Vrouw met betrouwen aan: „O Maria, zijt gij niet alvermogen? Zijt gij niet de goedheid zelve?.....” — en zie, de gunst is verworven, de zondaar is bekeerd; hij biecht, en als hem de biechtvader wegens zijne uiterste zwakheid aanraadt, slechts eene korte akte van berouw te bidden, antwoordt hij: „Neen, ik wil de akte van berouw geheel uitbidden.”

Spoedig vliegen zijne dochters, door dankbaarheid en liefde vervoerd, de kamer binnen, omringen den dierbaren zieke, spreken hem woorden van vrede toe, en zeggen hem

schietgebeden voor, door de vurigste liefde ingegeven. Acht dagen verloopen nog onder aanhoudende zorgen en allerlei pogingen der kunst; den negenden strijken de geneesheeren het vonnis: er is geen hoop meer op genezing.

De kinderen, wien de godsdienst de kracht gaf om hunne droefheid te overmeesteren, vragen aan hun vader, of hij de H. Communie begeert te ontvangen. Hij antwoordt, dat hij nog eerst eens wil biechten. Op nieuw vloeit dan het Bloed des Zaligmakers over die ziel, om haar meer en meer te zuiveren, en eenige oogenblikken later treedt Jezus in de H. Hostie deze zuivere schoone woning binnen, en drukt aan zijn Hart den boeteling, die in deze goddelijke omhelzing reeds een voorsmaak van het leven des Hemels meent te smaken.

Men heeft een kruisbeeld op zijn bed gelegd; hij kust het, kust het nogmaals, houdt niet op het te kussen, wil er niet meer van scheiden. Zelf vraagt hij om het H. Oliesel, en nadat hem dit is toegediend, ontvangt hij in diepe ingetogenheid den Vollen Aflaat. Geheel in God verslonden, herhaalt hij niet alleen de vrome verzuchtingen die men hem voorzegt, maar voegt er nog andere bij, door de teederste godsvrucht ingegeven, totdat hij

eindelijk, met de kalmte eener engelachtige blijdschap op het gelaat, het kruisbeeld in de hand, zijne oogen sluit voor het licht dezer wereld, om ze te openen voor het eeuwig licht, waarin hij, door de voorspraak en het moederlijk vermogen van O. L. Vrouw, geroepen wordt om de gelukzalige aanschouwing Gods te genieten.

Tot getuigenis der waarheid.

P. JOANNES RIGOLETTO,
Priester.

*Bestuurder der Broederschap van
O. L. Vrouw van 't H. Hart.*

Elfde Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
vertrouwende op de Voorzienigheid
van het Hart van Jezus. — Het Hart van
Jezus, Voorzienigheid der zielen.

Ik wil u volgen, waar gij ook
henen gaat. (Matth. VIII. 19.)

**I. Onze Lieve Vrouw van het Hart,
vertrouwende op de Voorzienigheid van het
Hart van Jezus.**

e voorzegging van den heiligen Simeon
gaat weldra in vervulling: de onschul-
dige Jezus wordt vervolgd. O Maria!
het schijnt mij toe, u met betraande
oogen uwen Goddelijken Zoon te zien opne-
men, als een schat, dien gij ten koste van
uw leven wilt redden, en u in gezelschap
van Jozef naar een onbekend land te zien
vertrekken. Langdurigheid van den weg,

moeilijkheden der reis, vermoeienis en gevaren, gij beteekent niets, zoo Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, tot dezen prijs het voorwerp harer liefde kan redden.

Ik hoor haar niet nutteloos morren tegen de laagheid harer vervolgers, die naar het leven van haar Kind staan, noch zich beklagen over de harde noodzakelijkheid waarin hunne boosheid haar stort. Neen, hare eenige bekommering is het Goddelijk Kind aan de beleedigingen te onttrekken, en van zijn Goddelijk Hart de slagen af te weren, die het bedreigen.

Later, wanneer het uur voor den Verlosser zal gekomen zijn, om zich zelven aan zijne beulen over te leveren, zal Maria aan den voet van het kruis blijven staan, als eene vrijwillige offeraarster, en het Hart van haren Zoon laten doorboren, zonder de lans tegen te houden. Heden heeft zij de macht en de verplichting Het te beschermen. Welk een haast dan ook om te vertrekken! Het is middernacht, als de Engel de bevelen van den Allerhoogste brengt; en in dienzelfden nacht is de Heilige Familie op weg naar het ballingschap. Men besteedde geene lange uren tot het maken van toebereidselen en het medenemen van voorraad voor de reis.

Hetgeen zij bezitten is spoedig bij elkander gebracht; zij kennen geen anderen schat dan Jezus. Zij vergezellen dien goeden Meester, om zijn troost, zijn steun en zijne beschermers te wezen; zij zijn zoo nauw aan Hem verbonden, dat zij Hem nooit zullen verlaten.

II. Het Hart van Jezus, Voorzienigheid van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Wat ging er, o Jezus, op het oogenblik van uw vertrek naar Egypte, in uw Hart om? De menschen vervolgen, miskennen U, zoeken U ter dood te brengen... Vlucht, mijn beminnelijke Verlosser. De tijd is nog niet daar dat hunne misdadige handen den Godsmoord voltrekken zullen. Gij gaat bereidwillig in ballingschap, maar Gij roept er ook uwe Moeder heen. De stem uwer liefde weerklinkt in hare ooren: „Kom, mijne duive, mijne eenige; trek u met mij in de woestijn terug, laten wij in de rotsen eene schuilplaats zoeken...” Ach welke liefelijke samenspraken gaan het Hart van den Zoon en dat zijner Moeder houden, terwijl Herodes, in woede ontstoken, de wreede

beulen te hunner vervolging zal uitzen-
den!... O! hoe kan Maria nu met den ko-
ninklijken profeet uitroepen: *Ware de Heer
niet met ons geweest, toen menschen tegen ons
opstonden, zij zouden ons wel levend hebben
ingezwolgen, onze ziel zou gegaan zijn door
ondoorkomelijke wateren...*, *Gezegend zij de
Heer, die ons niet in de handen onzer vijanden
heeft overgeleverd! Wij zijn gered, evenals
de musch uit het net van den vogelaar. Onze
hulp is in den naam des Heeren, die hemel
en aarde heeft geschapen.*

III. Toepassing.

Laten wij, op het voorbeeld en onder de
bescherming van Onze Lieve Vrouw van het
Heilig Hart, trachten ook alles te verlaten,
als de wil van God het vraagt. Is het Hart
van Jezus ons niet genoeg? „Eene enkele
zaak is ons noodzakelijk,” schreef de geluk-
zalige Margaretha, „te weten, de zuivere
Goddelijke liefde, waardoor wij ons zelven
overgeven aan de liefdevolle voorzienigheid
van het Heilig en beminlijk Hart van
Jezus, en ons volgens zijn welbehagen laten
leiden en besturen.”

Vragen wij aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, dat zij voor ons dit kinderlijk vertrouwen jegens het Goddelijk Hart van Jezus verkrijge.

Defening. Eenige oogenblikken aan de overwegingen van deze gedachte wijden : „Heeft mij het Hart van Jezus, zoo lang ik op de wereld ben, ooit verlaten?”

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart in België.

De godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart werd in België, van hare eerste verschijning af, met de grootste geestdrift begroet. Nauwelijks was die titel voor het eerst te Issoudun uitgesproken, of hij was reeds op de lippen van duizende medeleden uit dat altijd jeugdige land. De talrijke Heilighdommen, welke de Schatbewaarster van Jezus' Hart er bezit, worden veelvuldig door de godvruchtige Geloovigen bezocht.

Te Brussel, te Antwerpen, te Gent, Brugge, Bergen, Luik, Namen, Mechelen, Leuven, Doornik, Diest, Averbode, Lier, Tienen, Kortrijk.... in de steden van den eersten rang, zoowel als in de minder belangrijke plaatsen, en tot in de kleinste parochies, overal wordt Onze Lieve Vrouw van het H. Hart gekend, bemind en vereerd.... Maar het moet ook gezegd, dat die goede en teedere Moeder er behagen in schept de innige godsvrucht harer kinderen edelmoe-diglijk te beloonen. Tal van de heerlijkste brieven van dankzegging zijn ons uit dat schoone land toegekomen. Wij zullen ons echter tevreden stellen met de mededeeling van den volgende brief, geschreven door den Pastoor van Charleroi, I. C. François.

„De Zusters van Onze Lieve Vrouw, die sinds achttien jaar te Charleroi in de Beneden-Stad gevestigd zijn, houden een Externaat of Buitenschool, welke door meer dan vierhonderd leerlingen bezocht wordt. De kinderen ontvangen er eene uitmuntende opvoeding, en de waarlijk moederlijke zorgen, waarmee ze omringd worden, hadden tot hiertoe elk ernstig ongeval voorkomen. Maar de wilde onbesuisdheid van een hunner kwam laatstelijk de waakzaamheid der meesteressen teleurstellen. In 1872 den 9 Januari om-

streeks halftwaalf had het ongeluk plaats; het was bij het uitgaan der klas; een kleine guit van 7 of 8 jaar, Auguste B..., wel bekend om zijne vlugheid en onbezonnenheid, wilde zich het schouwspel gunnen van het voorbijtrekken der leerlingen, en boog zich daarvoor zeer ver over de leuning van de trap. In plaats van naar den raad van een ouder kameraadje te luisteren, die hem aanmaande om die gevaarlijke stelling te verlaten, buigt Auguste zich nog meer voorover, verliest het evenwicht en valt van eene hoogte van vijf meters, met het hoofd op de steenen, voor de voeten van de leerlingen zijner klas. De kinderen uiten een kreet van ontzetting; men dacht dat hij dood was. De Zusters komen geheel ontsteld toege-loopen, nemen hem op en haasten zich zijne moeder te doen roepen, alsmede den geneesheer en den pastoor. De moeder komt het eerst aangesneld, ter prooi aan doodelijke angsten; maar in plaats van zich aan de wanhoop over te geven, nu zij haar kind tot een zoo treurigen toestand gebracht ziet, bewaart zij eene bewonderenswaardige kalmte, stelt haar vertrouwen in Maria, en vraagt aan Mijnheer de Pastoor, die reeds ter plaatse was, den volgenden morgen eene H. Mis te willen lezen ter eere van Onze

Lieve Vrouw van het H. Hart, er bijvoegende dat zij hoopt verhoord te worden, evengoed als in andere omstandigheden waarin het leven van haar kind eveneens in gevaar was. Dat was als 't ware hopen tegen alle hoop in. Drie dokters, opvolgelijk aangekomen, verklaren dat het ongeval zeer ernstig is; dat zij niet voor het leven des kinds kunnen instaan. Inderdaad, een uur daarna, terwijl men het kind naar het ouderlijk huis overbracht, scheen het leven geweken; de bleekheid des doods lag over het ijskoud aangezichtje verspreid, de oogjes stonden strak en er was geen pols meer voelbaar. Maar Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die men nooit te vergeefs aanroept, waakte over het leven van het kind. Terstond na het ongeval, ontstak men bougies voor het beeld van Haar die hem genezen moest, en terwijl men den kleinen gewonde verzorgde, baden de leerlingen, in eene aangrenzende kamer vereenigd, met stichtende godsvrucht de Litanie en het Memorare van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de H. Maagd Maria met aandrang smeekend, hunnen kleinen studiegenoot het leven te redden. 's Namiddags heerschte er eene buitengewone stilte in alle klassen en men bad met eene nieuwe vurigheid. Gebeden met zooveel ver-

trouwen gedaan, door onschuldige harten tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart gericht, konden niet onverhoord blijven. Het kind bleef zonder kennis gedurende de eerste dagen; den vierden dag herkende hij zijne moeder en sprak haar toe, nadat men eene reliquie van de gelukzalige Margareta van het H. Sacrament, op zijn hoofd had gelegd; den vijfden dag was hij buiten gevaar; den zesden stond hij op en speelde in de kamer; den negenden was hij volmaakt genezen.

„Gaarne en met innige dankbaarheid schrijven wij deze redding van den dood en deze voorspoedige genezing toe aan de machtige bescherming van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; te meer nog daar het opmerking verdient dat de knaap juist vóór de voeten van het beeld van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart neerviel.”

I. C. FRANÇOIS,

Pastoor van Charleroi (Belgie).

Twaaifde Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
trouwe gezellin van het Hart van Jezus in
ballingschap.

Een vreemdeling ben ik op aarde.
(Ps. CXVII. 19.)

**I. Het Hart van Jezus, in zijne balling-
schap vertroost door de tegenwoordigheid van
O. L. V. van het H. Hart.**

Egypte, een barbaarsch en afgodisch
land, biedt den verbannen God eene
wijkplaats aan. Welke bittere droef-
heid doordringt zijn aanbiddeijk Hart!
Hij bevindt zich onder een volk, gezeten
in de schaduw des doods; de tempels der
valsche goden zijn ontelbaar en talloos de
menigte, die er aanbeddend nederknielt; en
alsof dit alles nog niet genoeg ware, Maria
en Jozef, zijne twee getrouwe vrienden,

worden miskend gelijk Hij. Men veracht hun ingetogen leven, en de eenvormigheid, waarin hunne dagen voorbijgaan.

Hoewel nog slechts een kind, ziet Jezus reeds alle misdaden der aarde voor zijne oogen oprijzen, en als een somber tafereel zich ontrollen. Hij hoort de godslasteringen aller geslachten; Hij lijdt door het ongeluk, waarin de zonde den mensch gestort heeft; maar Hij heeft ten minste één troost, dien van zijne lieve Moeder te midden van zoo vele doornen te zien oprijzen als eene schitterende lelie van onschuld, vervuld van den dauw des hemels, en haar met den zoetsten geur te zien ontluiken onder de weldoende stralen der genade.

Uw Hart, o heilig Kind, zou met vreugde over Egypteland de ontelbare weldaden der Goddelijke liefde hebben uitgestort, waren de zielen maar bereid geweest om dat kostbare zaad te ontvangen. De tijd daarvoor is nog niet aangebroken; maar Gij kunt op uwe Moeder al die schatten overdragen. Gij kunt U met O. L. V. van het H. Hart onderhouden over uwe plannen van barmhartigheid, en haar door het geluk van uwe tegenwoordigheid, de genoegens des vaderlands doen smaken.

**II. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
vindt in hare ballingschap geene andere ver-
troosting dan die van het H. Hart
van Jezus.**

Jeruzalem, waar zijt gij? Tempel, waar de H. Maagd de dagen harer jeugd doorbracht, waarom hebben de Engelen u niet naar het land van Egypte overgevoerd? En gij, huisje van Nazareth, en gij, grot van Bethlehem, gij zoudt thans eene schuilplaats aanbieden aan de drie ballingen, gij zoudt hen vertroosten, door hun de aangenaamste herinneringen te binnen te brengen. Maar o O. L. V. van het H. Hart, gij hebt veel meer medegenomen.

Indien de wisselvalligheden des levens u beurtelings den tempel, Nazareth en de grot hebben doen verlaten, nooit echter zal eenige gebeurtenis, eenige vijand u dwingen het Hart van Jezus vaarwel te zeggen, dat Hart, dat uw blijvend vaderland geworden is. Met meer recht dan de H. Paulus kunt gij zeggen: „Wie zal mij ooit van de liefde van Jezus kunnen scheiden?... Noch de vervolging, noch de ballingschap, noch de smarten.”

Daar vindt gij meer terug dan den ouden

tempel; gij vindt er het heiligdom en het tabernakel van den nieuwen tempel, die niet door menschenhanden gemaakt is, en die geheel uw eigendom is. Daar zult gij nog meer in de ingetogenheid en in de afzondering zijn dan in het huisje van Nazareth. De woorden der herders bij de kribbe, de geschenken der Wijzen en de glorie der engelen zijn niets in vergelijking van de hemelsche gesprekken, waarmee dit H. Hart u onderhoudt; van de genaden, waarmede Het uwe ziel overstroomt; en van de glorie, die Het u geeft, als Het u, gedurende de lange dagen der ballingschap, de onuitsprekelijke mededeelingen zijner liefde doet smaken.

III. Toepassing.

Trachten wij naar het voorbeeld en onder de bescherming van O. L. V. van het H. Hart, ons in het Hart van Jezus te vestigen als in eene plaats van heilige afzondering, alwaar wij honderdvoudig zullen terugvinden, wat wij uit liefde voor Hem hebben verlaten.

Dat was het ook, wat onze Goddelijke Zaligmaker herhaaldelijk zeide tot de Gelukzalige Margareta Maria, n. l. dat zij zich eene inwendige eenzaamheid in zijn Hart

moest maken, waarin Hij verlangde, dat zij Hem getrouwelijk gezelschap zou houden, en alwaar Hij haar zou leeren Hem te beminnen. In deze beminnelijke afzondering vond zij steeds haren Goddelijken Bruidegom, om zich met Hem van mond tot mond te onderhouden. ¹⁾

„Eens, zegt zij, deed mij mijn Meester verstaan, dat Hij mij in de eenzaamheid wilde leiden, niet in die eener woestijn, maar in die van zijn H. Hart, waar Hij mij met zijne vertrouwelijkste samenspraken wilde vereeren, als een vriend zijne welbeminde, dat Hij mij daar verder over zijne verlangens zou onderrichten, en mij tevens nieuwe krachten zou verleen en om die uit te voeren.” ²⁾

Wat zouden wij in deze wereld kunnen betreuren, indien het Hart van Jezus met ons is?

Oefening. Onderzoeken wij welke berooving wij op dit oogenblik gevoelen, en vragen wij het H. Hart door de voorspraak van O. L. V. van het H. Hart, dat Het bij ons de plaats vervulle van het goed, van

¹⁾ *Gelukz. Marg. Maria. Paray, I, 31.*

²⁾ *Ibid. 315.*

de genegenheid of de blijdschap, die wij verloren hebben.

Schietgebed. O. L. V. van het H. Hart, trouwe gezellin van het H. Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
gedurende den oorlog.*

De getuigenissen wegens de bijzondere bescherming van O. L. V. van het H. Hart ten opzichte der Leden harer Broederschap in den laatsten oorlog zijn ontelbaar; de dankbaarheid heeft dan ook op verschillende plaatsen heiligdommen doen verrijzen om er de herinnering van te bewaren; maar niets zoo treffend dan de waarlijk providentieele wijze, waarop O. L. V. van het H. Hart haar geliefd heiligdom van Issoudun voor den inval des vijands behoed heeft.

De vijandelijke troepen waren reeds voorbij *Vierzon*; dat wil zeggen, dat zij nog slechts op een afstand van enkele uren van onze stad verwijderd waren.

Bourges, Issoudun, Châteauroux, La Châtre

beloofden, indien O. L. V. van het H. Hart hen in hare hoede nam, dat zij dan tot gedachtenis aan deze gunst ieder een geschilderd glasraam zouden plaatsen in haar heiligdom. Het vijandelijk leger had besloten Bourges en Issoudun binnen te rukken; zevenmaal is men op het punt dit plan uit te voeren; zevenmaal wordt het om toevallige omstandigheden verdaagd; en de steden, die zich door gelofte alzoo aan de Hoop der hooploozen hadden toegewijd, worden geheel van iederen inval verlost. Mgr. de Aartsbisschop van Bourges kwam dan ook in de maand Juli van het jaar 1871 aan het hoofd van talrijke geloovigen zijner metropolitaanstad en van zijn bisdom als pelgrim naar Issoudun, om O. L. V. van het H. Hart voor zulk eene uitstekende weldaad te bedanken. Z. D. H. schonk, voor eene persoonlijke gunst, zijn rijk borstkruis aan het beeld van O. L. V. van het H. Hart; de broederschapsleden van Issoudun, Bourges, Chateauroux en La Châtre schonken de vier beloofde glasramen, als blijk van erkentelijkheid jegens O. L. V. van het H. Hart.

Die vier prachtige ramen versieren thans het koor der Basiliek.

Dertiende Dag.

O. L. Vrouw van het H. Hart, onderricht
in de gevoelens van het H. Hart
van Jezus, bij de terugvinding van
Jezus in den tempel.

Hebt gij Hem niet gezien,
dien mijne ziel bemint?
(Cant. III. 3.)

I. Gevoelens van Jezus' Hart in dit mysterie.

In het beeld van O. L. V. van het
H. Hart van Issoudun, wordt het
Kind Jezus voorgesteld in den ouder-
dom van twaalf jaren, gelijk Hij daar
was in het midden der leeraren van den
tempel, toen Hij voor de eerste maal aan
zijne Moeder openlijk den grond zijns Harten
openbaarde, en voor ieders oog de macht
deed uitschijnen, die zij op Hem uitoefent.
„Mijn Zoon, sprak zijne Moeder, toen zij

Hem wedervond, waarom hebt gij zoo met ons gehandeld? Zie, uw Vader en ik hebben u met smart gezocht."

"Waarom zocht gij Mij? antwoordde het Goddelijk Kind. Wist gij niet, dat ik Mij moet bezighouden met de zaken mijns Vaders?"

Bij deze woorden, de eerste, die ons bekend zijn van Maria tot Jezus en van Jezus tot Maria, moeten wij dien aanbiddelijken grondregel van Jezus zelve toepassen: "De mond spreekt uit den overvloed des harten." Het H. Hart van Jezus straalt voor ons in dit oogenblik van zijn verborgen leven, zooals zijne glorie naderhand straalde op den Thabor; Hij toont ons den grond van zijn Hart, zooals het is jegens zijn hemelschen Vader, dien Hij verheerlijkt, en jegens Maria, die Hij deelgenoot maakt zijner zending.

Niet slechts *het zinnebeeld* van zijn Hart wil de Zaligmaker aan zijne Moeder toonen; noch zijn *gestorven* en met de lans doorboord Hart, gelijk op het kruis; noch de *wonde* van dit Goddelijk Hart, zooals aan den H. Thomas, na de verrijzenis; noch eenige eenvoudige uitstortingen van die bron der genade, gelijk aan den H. Joannes, den welbeminden leerling, noch een straal der toe-

komstige glorie van dit Hart, zooals aan de gelukzalige Margareta Maria; neen, niets van dit alles zal aan O. L. V. van het H. Hart ontbreken, maar heden wil Hij *het leven zelf* van zijn Hart aan haar openbaren, dat wil zeggen, zijne onmetelijke liefde voor de belangen zijns hemelschen Vaders.

II. Gevoelens van O. L. V. van het H. Hart in dit Mysterie.

Het Heilig Evangelie vat ze samen zeggende: Maria bewaarde al die woorden in haar hart, die zoo wonderbare woorden van het Hart van Jezus: „Ik moet mij bezighouden met de zaken mijns Vaders...”

Zij overweegt ze met bewondering; zij bestudeert ze om er ook voor zich zelve de onveranderlijke wet van te maken van al hare gedachten en van al hare handelingen. Het buitengewone gedrag van Jezus in deze omstandigheid is voor haar de welsprekendste verklaring van hetgeen zij gehoord heeft. Wil het H. Hart van Jezus zich geheel slachtofferen voor de glorie zijns Vaders, het wil ook zijne beminde Moeder deelgenooten maken van dit offer.

Dat verklaart haar die drie dagen van

doodelijken angst, die zij heeft doorgebracht; zij zijn een voorspel, dat zij beter zal begrijpen gedurende de drie dagen die Hij in het graf zal verblijven.

Ziedaar wat ons dagelijks gepredikt wordt door het bevallige beeld van O. L. V. van het H. Hart.

Aanschouw Jezus in zijn twaalfjarigen leeftijd; de hand die op zijn met doornen gekroond Hart wijst, toont u het deel, dat Maria in zijn lijden genomen heeft; zijn vinger, te gelijker tijd naar zijne Moeder en naar den Hemel gericht, zegt u, dat nog op dit oogenblik, evenals voor achttien eeuwen, zijn eenig doel is met haar te werken aan de belangen zijns Vaders.

En O. L. V. van het H. Hart, met het hoofd voorover gebogen, de armen uitgestrekt en de blikken op het Hart van haren Zoon gevestigd, brengt de bewondering te binnen, die haar in den tempel aangreep.

Zij overweegt het mysterie, dat zij in het Hart van Jezus heeft ontdekt.

III. Toepassing.

Tusschen het Hart van Jezus en dat zijner Moeder is eene plaats voor ons; O. L. V.

van het H. Hart noodigt ons uit er bezit van te nemen; zij biedt zich zelve aan, om ons in te wijden in de gevoelens en in het werk van dit Goddelijk Hart. Blijkt dit niet duidelijk uit het visioen der Gelukzalige Margareta Maria?

„Op zekeren dag, zegt zij, ¹⁾ liet onze „Heer mij drie harten zien, waarvan het „*middelste zeer klein en bijna onmerkbaar was.*

„De twee anderen waren geheel helder „schitterend, maar het eene overtrof het ander „onvergelijkelijk ver; ik hoorde vervolgens „deze woorden: *Het is aldus dat mijne zuivere „liefde deze drie harten voor altijd vereenigt.*

„De drie maakten slechts één uit. Dit „gezicht duurde vrij lang, en vervulde mij „met gevoelens van liefde en dankbaarheid, „welke ik moeilijk zou kunnen uitdrukken.”

Die twee helder schitterende harten waren ongetwijfeld de Heilige Harten van Jezus en Maria, en het kleinste, het hart van onze Gelukzalige, dat zich in de twee andere als verloor.

O! waarom zouden wij eene gelijke genade van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart niet verkrijgen?

¹⁾ Gelukz. Marg. Uitgave Paray, I, 91.

Defening. Aan de voeten van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart het besluit maken, geen dag te laten voorbij gaan, zonder haar te vragen, ons met het Hart van Jezus te vereenigen.

Schielgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, leerlinge die het verst gevorderd zijt in de wetenschap van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart tijdens de Parijsche Commune.

In de maand September 1870, bij het begin der insluiting van Parijs, deed de Gemeente der Zusters van den Heiligen Naam Jezus, in de rue de Vanves, 209, te Parijs, de belofte, om Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart een schoon beeld in het midden van den tuin op te richten, indien zij haar voor alle gevaar bewaarde. Ziehier in het kort de bewonderingswaardige bescherming, waarmede dit godvruchtig huis in een zoo gevaarvollen toestand werd begunstigd.

Het huis belendde ter rechter zijde aan eene fabriek van patronen en andere oorlogs-

werktuigen, waarvoor een groote hoeveelheid kruit benoodigd was; aan den linker kant kwam de Commune later eene schans oprichten. Op vier honderd meters afstand bevonden zich de vestingwerken. Gedurende *een en twintig* dagen stond het klooster, om zoo te spreken, aan een aanhoudend vuur bloot.

Er vlogen, zeggen de religieuzen, in éére minuut soms zes granaten over ons hoofd heen. Een enkele vonk was voldoende om het kruitmagazijn in de lucht te doen vliegen; *zestien bommen* zijn er op neergekomen, doch zonder ontploffing te veroorzaken.

In het spreekkamertje, dat zich nabij de kloosterpoort bevindt, drong een bom naar binnen en ontplofte op het oogenblik dat *een commune-man* daar binnentrad; deze werd doodelijk getroffen; de onder-overste, die zich daar ook bevond, was slechts *zeer licht* verwond, en kon haar werk na eenige uren weer hervatten.

Vele andere voorvallen hebben herhaaldelijk bewezen dat Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart het klooster beschermde. *Geen enkele religieuze noch een der meisjes*, die daar hunne opvoeding ontvingen, hebben het klooster willen verlaten, dan slechts nu en dan een paar uren om eenige noodzakelijke

bezigheden te verrichten; en gedurende den oorlog en tijdens de Commune werd het klooster gespaard... Uit dankbaarheid voor eene zoo tastbare bescherming, had er den 12 October 1872, in den tuin van dit gezegend huis, een treffende plechtigheid plaats. Er werd een beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart opgericht; de bijeenverzamelde *bommen* waren de schoonste versierselen van het voetstuk, waarop het beeld van Maria zich verhief; die welke gesprongen waren had men in *bloemvazen* of *wierookvaten* veranderd, en die welke ongeschonden waren gebleven, had men tot *fakkeldragers* ingericht.

Het is niet mogelijk den indruk weer te geven, die op de menigte, welke dit feest bijwoonde, werd teweeggebracht, wanneer men zich rekenschap gaf van het gevaar dat men geloopen had, en van de zichtbare bescherming van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

De Aartsbisschop van Parijs had toegestaan, dat de plechtigheid buiten plaats had. De pastoor van Saint-Sulpice wijdde het beeld; de pastoors van Saint-Roch, Saint-Pierre, Petit-Montrouze, Plaisance, Notre-Dame de la Gare, Ermont, Malakof, Sèvre, het Seminarie van het Heilig Hart van Maria,

bijgenaamd van den heiligen Geest, en een groot getal aanzienlijke geestelijken van Parijs waren tegenwoordig bij die plechtigheid, waarheen, uit de voornaamste wijken der hoofdstad, eene ontelbare menigte zich be-geven had. Deze zoo troostvolle gebeur-tenis wordt in de *Annalen* van December 1872, en Januari 1873 breedvoerig verhaald.

Veertiende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
hare moederlijke macht over het Hart van
Jezus te Nazareth uitoefenende. —
Liefde voor de gehoorzaamheid.

En Hij was hun onderdanig.
(Luc. XII. 51.)

I. Het Hart van Jezus onderworpen aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

e Nazareth aangekomen, bleef Jezus
bij Maria gedurende achttien jaren
een verborgen en nederig leven lei-
den. Het Evangelie vat al zijne
daden in deze weinige woorden te zamen:
En Hij was hun onderdanig.

Hij was hun onderdanig. Welk een diepen
zin heeft dat eenvoudig woord voor hen die
het weten te begrijpen! Laten wij den Hei-
ligen Bernardus spreken.

„Hij was hun onderdanig.” Wie was onderdanig . . . en aan wie was Hij het? God was onderdanig aan menschen! God die gediend wordt door de Engelen, aan wien de Vorstendommen en de Heerschappijen gehoorzamen, was onderworpen aan Maria, en aan Maria niet alleen, maar ook aan Jozef, *uit liefde voor Maria.*

Wat zullen wij dus het meest bewonderen, of de nederige onderdanigheid van den Zoon, of de uitstekende waardigheid der Moeder? Van beide zijden dezelfde reden tot verwondering . . . „Gehoorzamende aan de stem van een mensch, zegt een beroemd leeraar, stond eenmaal de zon stil. *Christus bleef dertig jaren stil, gehoorzamende aan de stem van Maria.*”

Voegen wij nog hierbij, dat die God niet onderworpen was uit verplichting, noch uit eigenbelang, maar uit liefde; zijn Hart had de gehoorzaamheid vrijwillig verkozen, door Maria moederlijke rechten te geven.

II. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, hare moederlijke rechten over het Heilig Hart uitoefenende.

Stellen wij ons O. L. Vrouw van het H. Hart voor, terwijl zij over Jezus een

moederlijk gezag uitoefent; zij roept Hem en Hij komt; zij vraagt en Hij stemt toe; zij openbaart haar verlangen, en haar Zoon voldoet het aanstonds. Welk wondervol voorrecht!

Het Hart onze Moeder is daardoor in de grootste verwondering. Hare bewilliging in de woorden van den Engel schijnt haar van weinig waarde, als zij de toestemming overweegt van het Hart van Jezus in alles wat zij zegt.

Alle voorrechten aan schepselen verleend, zijn niets in vergelijking met het voorrecht, hetwelk aan onze Moeder is geschonken, aan een God te bevelen.

„Het is dan ook met evenveel juistheid als diepzinnigheid, schrijft een vroom en geleerd bisschop van Frankrijk ¹⁾, dat de H. Bernardus Maria in hare glorie, eene *Smeekende almacht* noemde. Op aarde beval deze verheven Maagd aan haren aanbiddelijken Zoon, in den Hemel doet zij niets meer dan Hem zegenen en bidden. Doch hare voorspraak is niet minder machtig dan haar gezag. Als zij bevelen gaf, gehoorzaamde Jezus; *Et erat*

¹⁾ Zie het boek: *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart beter gekend.*

subditus. Als zij Hem bidt, weet Hij evenmin te weerstaan."

Maria bezit dus *den sleutel, die het Hart van Jezus opent*. Vergeten wij nooit dat voorrecht, aan onze Moeder geschonken.

III. Toepassing.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart stelt ons de bewonderenswaardige gehoorzaamheid van het Hart van Jezus aan al hare verlangens, ter navolging voor. Deze gehoorzaamheid, welke Hij zoo zeer heeft bemind en ten overstaan zijner Moeder heeft beoefend, verlangt Hij ook door ons beoefend te zien, zoowel in het klooster als in de wereld, ten opzichte onzer verplichtingen, die de zekerste uitdrukking van zijnen wil over ons zijn.

"Voortaan," zeide Jezus Christus tot de Gelukzalige, haar de zending opdragende de devotie tot het Heilig Hart te doen kennen, "voortaan zal Ik mijne genaden afmeten naar den geest van uwen regel, naar den wil uwer Oversten en naar uwe zwakheid; in dier voege dat u alles verdacht moet voorkomen, wat u van de stipte nakoming van uwen regel aftrekt, waaraan ik verlang dat gij boven alles de voorkeur

„zult geven. Daarenboven ben ik tevreden,
„dat gij den wil uwer Oversten boven den
„mijnen stelt, wanneer zij u verbieden zullen
„te doen, wat Ik u bevolen heb. Laat hen
„doen alles wat zij van u begeeren, Ik zal
„het middel wel weten te vinden mijne
„plannen te doen slagen, zelfs door midde-
„len die tegenstrijdig schijnen.” ¹⁾

Kunnen wij onze liefde voor Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart wel beter toonen, dan door de gehoorzaamheid van het Hart van Jezus na te volgen?

Defening. In onze regels of verplichtingen steeds den wil zien van het Hart van Jezus.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, wier gebed almachtig is op het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Amerika.*

Zuid-Amerika, zoowel als Noord-Amerika, heeft talrijke bewijzen gegeven van de voor-

¹⁾ *Gelukz. Marg.* Uitgave van Paray, II. 317.

deelen welke de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart oplevert. In Indiana, te Quebec, op het eiland Réunion werd de Broederschap spoedig opgericht; prachtige heilighdommen zijn in de Nieuwe Wereld ter eere van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart verzezen. Wij laten hier een feit volgen waarin wij het vertrouwen eener moeder door Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart op eene schitterende wijze beloond zien. Te Guatemala (Midden-Amerika) stond een jonkman van een achtenswaardige en christelijke familie, in een der laatste Amerikaansche revoluties, onder verdenking. De rechtbank sprak het *doodvonnis* over hem uit. De schuldige moest binnen eenige dagen *doodgeschoten* worden.

Bij het vernemen van deze vreeselijke tijding, wordt de arme moeder van den veroordeelde door de hevigste droefheid overstelpt, doch laat den moed niet zinken. Haar altijd hoopvol hart, zoekt nog naar een redmiddel, als alles verloren schijnt: *Daar Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*, roept zij uit, *de beschermster is der hopelooze zaken, ga ik mij tot haar wenden*. Vol vertrouwen en liefde, en gesterkt door het gebed, aarzelt deze nederige christin niet meer. Zij schroomt niets om gratie voor

haar ongelukkigen zoon te verkrijgen. De onverwachtste uitslag kroont hare pogingen. Op hare bede, *wordt de doodstraf in ballingschap veranderd*. Het leven van haar kind is gered, doch hij moet zijn vaderland vaarwel zeggen en ten spoedigste vertrekken. Het was reeds veel, dit te hebben verkregen; maar het moederhart wil nog meer.

„Indien mijn zoon”, zegt zij, *zijn broeder, die zoo vurig wenscht hem nog eens terug te zien, een laatste maal kon omhelzen!*”

Maar die broeder, een pastoor, woont in eene *afgelegen* parochie... Geen nood!... De moeder, door haar eerste welslagen aangespoord, gaat bij de rechters deze nieuwe gunst afsmeeken.

„Onmogelijk!” zegt men haar, „*daaraan is niet te denken, zoo iets is nooit gebeurd.*”

Opnieuw wordt Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart aangeroepen, ... men smeekt haar met heiligen aandrang; en de rechters, tot groote verwondering van iedereen, staan het verzoek toe. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart had gewild dat de gerechtigheid, die een mensch volgens de wet tot ballingschap veroordeelde, in alles met de zoetheiden harer barmhartigheid werd vereenigd.¹⁾

¹⁾ *Annalen*, Augustus 1870.

Sedert dit werd geschreven, is de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart bijna over geheel Amerika verspreid geworden; er werd een middelpunt harer Broederschap en van al de Werken, die daarmede in betrekking staan, opgericht te *Watertown* (diocees van Ogdensburg), nabij *New-York*, *Vereenigde Staten*, in de kerk der *Missionarissen van het Heilig Hart*. Aldaar worden de tweede Engelsche Annalen uitgegeven, en kunnen onze Leden van Amerika zich vervoegen, voor alles wat de Broederschap aangaat.

Vijftiende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart vol van
dankbaarheid jegens God.
Dankzegging door het H. Hart.

Hoe zal ik den Heer vergelden
voor al de weldaden, die Hij mij
bewezen heeft?

(Ps. CXV. 12.)

I. Dankbaarheid van het Hart van Jezus jegens Maria.

aan wij nog eens de heilige woning
van Nazareth binnen; Hij, die aan
de vogelen des hemels hun nest ver-
schaft, heeft behoefte aan eene leger-
stede, en het is aan Maria dat Hij die
vraagt?

Hij, die de leliën des velds ooit met een
koninklijke pracht, heeft behoefte aan een
kleed om zijn sterfelijk lichaam te bedek-
ken, en het is van zijne Moeder, dat Hij

het wil ontvangen! Indien Hij openlijk zeide, dat Hij de God des Hemels is, en zijne macht toonde, zou men Hem oogenblikkelijk de woning, het purper en de spijs der koningen geven: maar Hij heeft besloten alles aan Maria te vragen.

Ziedaar hoezeer de dankbaarheid van *Jezus' Hart* met een verheven teederheid uitschittert! Hij weet dat het duizendmaal aangenamer is te geven dan te ontvangen, en daar Maria reeds zoovele gunsten heeft ontvangen, bestaat die, welke men haar nog kan verleenen, in haar gelegenheid te verschaffen van op hare beurt te geven.

Tel al de diensten op, welke Jezus aan zijne Moeder toestond Hem gedurende dertig jaren te bewijzen! Welke liefdevolle blikken werden op hem gevestigd? Welke handen droogden zijn zweet en zijne tranen af? Welke lippen overdekten hem met moederlijke kussen? Alle goede diensten, die een kind aan zijne Moeder vragen kan, heeft Jezus aan de zijne gevraagd; en niet tevreden haar het voorrecht te verleenen van Hem diensten te mogen bewijzen, heeft zijn Hart in zijne oneindige goedheid nog het middel gevonden, haar ieder oogenblik dank te zeggen.

II. Dankbaarheid van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart jegens God.

Van vreugde overstroomd, weet Maria deze hemelsche gunsten te waardeeren. Zij wil ook hare dankbaarheid betuigen. Indien haar Zoon geheel en al aan de glorie zijns Vaders moet toebehooren, zij moet de gevoelens van Jezus deelen en ook den Allergrootsten dank zeggen. Dat is billijk! Jezus dankt zijn Vader, Hem Maria tot Moeder te hebben geschonken, en Maria dankt God, Haar Jezus tot Zoon te hebben gegeven. Maar de dankzegging, die uit het Hart van Jezus tot den Hemel opstijgt, is van eene oneindige waarde, die van Maria, hoe heilig zij ook zij, is slechts de dankzegging van een schepsel, en zou niet met de gaven en de dankbaarheid van een God kunnen vergeleken worden.

Daar echter dit Goddelijk Hart de schat onzer Moeder is, zoo is ook de lofzang van dankbaarheid, die uit dat Hart opstijgt, haar eigendom. Zij kan Hem dus als haar eigen goed aan den eeuwigen Vader opdragen en tot Hem zeggen: „Gij hebt mij een Zoon „geschonken die God is, ik geef u dien zelf-

„den God weder, mensch geworden van
„mijn vleesch en bloed. De betuiging mijner
„dankbaarheid is aan de ontvangen weldaad
„gelijk, en ik breng u hulde zoo dikwijls
„Hij u hulde brengen zal, door zijn Hart,
„met zijn Hart en in zijn Hart, dat mij toe-
„behoort, en waarmede het mijne zoo nauw
„is verbonden.”

III. Toepassing.

Kinderen van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, wij hebben aan God eene schuld van oneindige dankbaarheid te voldoen, voor al de gaven die wij ontvangen hebben. Nemen wij uit de handen van Maria het Hart van onzen Goddelijken Meester aan, en dat Hetzelve onze lofzang van dankzegging zij, zooals hij dat verlangt. *„Weet gij wel,”* zeide Jezus eens tot de gelukzalige Margareta: *„tot welk einde Ik u mijne zoo overvloedige genaden geef? Het is om u in een heilighdom te herscheppen, waar het vuur mijner liefde onophoudelijk brandt; uw hart is als een gewijd altaar... Ik heb het uitgekozen om er aan mijn eenwigen Vader vurige dankoffers op te dragen... en Hem eene on-*

*eindige glorie te geven door de opdracht, die
gij Hem van Mij zult doen!"* ¹⁾

De Gelukzalige bracht Jezus' verlangen in beoefening. „Mijn God," zeide zij dikwijls „ik draag U uwen welbeminden Zoon op, als *„mijne dankzegging voor al het goede*, dat ik „van U ontvang, als mijn verzoek, mijne „offierende, mijn aanbidding, mijne besluiten, en eindelijk ik draag Hem aan U op „als mijne liefde en mijn al." ²⁾

Hoevele nieuwe en kostbare gunsten zouden wij niet ontvangen, indien wij, onder de bescherming van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, de gewoonte aannamen, het Hart van Jezus aan zijnen Vader op te dragen, tot dankbaarheid voor al de genaden, welke wij ontvangen!

Oefening. In den loop van den dag een bezoek brengen aan het Heilig Sacrament, met het doel om Jezus eenige vergoeding te geven voor al de dankzeggingen, die wij verzuimd of slecht verricht hebben.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, beschermster der zielen die

¹⁾ *Gelukz. Marg.* Uitgave van Paray, I, 64.

²⁾ *Ibid.* I, 63.

dankbaar zijn jegens het H. Hart van Jezus,
bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Azië.*

De Eerw. Pater Lequeux, van de Sociëteit der Vreemde Missiën, was in de maand Juni 1864, in de stad Tirouviar, koninkrijk Fanjaour, Oost-Indië, er in geslaagd een stuk grond te verkrijgen, om er een katholieke kerk te bouwen. Deze uitslag was slechts na overgroote moeilijkheden verkregen; want Tirouviar is een geheel heidensche stad, waarin het Evangelie nimmer was verkondigd.

Toen de fondamenten der kerk voltooid waren, zoo schrijft ons de Eerw. Pater, en de eerste steen moest gelegd worden, dacht ik na over den naam, welken ik aan mijn nieuw heiligdom zou geven.

Ik was geneigd om het *Heilig Hart van Jezus* of het *Onbevlekt Hart van Maria* te nemen, maar toen ik tusschen deze twee eene keuze moest maken, kon ik tot geen besluit komen, en zou ik twee heiligdommen hebben gewild, om ze die namen te kunnen geven.

In deze besluiteloosheid verkeerende, ontving ik een klein tijdschrift, dat melding maakte van den titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart. ¹⁾ Deze titel vereenigde op wonderbare wijze de beide devoties; de moeilijkheid was uit den weg geruimd, het nieuwe heiligdom zou de kerk van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart genoemd worden.

Den 1 Juli 1864 had er voor de eerste maal in deze afgodische stad, een gewichtige katholieke plechtigheid plaats, te weten: het leggen van den *eersten steen* der kerk van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart. Al de pogingen der Braminen om zich hiertegen te verzetten, waren vruchteloos. De kerk van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart werd voltooid; een fraai beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart werd er in geplaatst, en de katholieke godsdienst deed zijne intrede, in dit rijk des duivels met een waarlijk koninklijken luister. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart heeft er tegenwoordig voor goed haar troon gevestigd en verleent aan de christenen de kostbaarste gunsten.

¹⁾ Dit was het eerste artikel dat de Missionarissen van het H. Hart van Issoudun, in Mei 1864, gezonden hebben aan den *Bode* van het Heilig Hart.

Zestiende Dag.

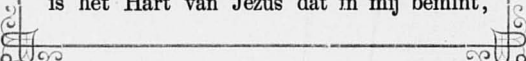
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
levende van het Heilig Hart van Jezus.
Inwendig leven.

Leert van mij! want ik ben zacht-
moedig en nederig van harte.
(Matth. XI. 29.)

I. Jezus vormt zijne Moeder naar het leven van zijn Goddelijk Hart.

De liefde wil gelijkheid en eenheid:
ook wil zich het Hart van Jezus, dat
geheel liefde is, in alle harten ver-
menigvuldigen; Het zal in hen leven;
Het zal zijne deugden in hen voortbrengen;
Het zal voor hen handelen, en ieder chris-
ten zal kunnen zeggen: „Ik bemin God,
doch neen, ik ben het niet die bemin, het
is het Hart van Jezus dat in mij bemint,

dewijl het in mij leeft." Onder al die harten zal dat zijner Moeder tot een volkomener gelijkenis gevormd worden. Maria is, in werkelijkheid, niet geroepen om in zich het apostolisch leven van Jezus Christus te doen uitschijnen, noch zijn leven van wonderen, noch zelfs zijne uitwendige smarten, maar zijn innerlijk leven, dat leven van ootmoed en zachtmoedigheid, van gebed, van liefde en opoffering.

Het is dit leven van vereeniging met het H. Hart, dat bijna al de daden en woorden van Maria aan de aandacht der menschen onttrekkende, haar iederen dag volmaakter doet worden onder de machtige werking der genade.

Het Hart van Maria geeft, als een zuiver gestemd speeltuig, met juistheid de klanken van het *Hart van Jezus* terug; het stemt overeen met die welluidende harp van den waarachtigen David, de eeuwige barmhartigheid van den Allerhoogste bezingend. Dezelfde gevoelens worden er opgewekt, dezelfde verlangens geboren, dezelfde offerande volbracht, dezelfde deugden beoefend; het is waarlijk slechts één hart en eene ziel, *cor unum et anima una*.

II. Jezus wenschte het leven van zijn Goddelijk Hart in Maria vereerd te zien.

„Dit aanbeddelyk leven van Jezus in Maria,” schrijft de stichter van het seminarie van Saint-Sulpice, M. Olier, *„tot heden zoo weinig bekend, verdient, in de tegenwoordige tijden meer en meer gekend en vereerd te worden . . .*

„Indien de wijsheid van God, in den beginne, de innige gemeenzaamheid van Jezus Christus met zijne Allerheiligste Moeder, door de heilige Leeraars aan de Kerk niet heeft willen doen verkondigen . . . is het billijk zich thans op die heilige geheimen toe te leggen, nu, in den loop der eeuwen de Voorzienigheid van God er behagen in schept ze ons bekend te maken . . . Na de liefde en de godsdienstigheid van Jezus jegens den eeuwigen Vader, is er niets dat meer onzen eerbied en onze liefde vraagt, dan de innwendige gesteltenis en gevoelens der ziel van Jezus jegens Maria. Hij schept er behagen in harten aan te treffen, die in staat zijn om de werking zijner liefde jegens haar te bevatten, en die het leven kunnen voort-

*„zetten, dat Hij te haren opzichte op aarde
„leidde.*

*„Door deze devotie voor het inwendige leven
„van Maria, doet Jezus zijne dierbaarste
„vrienden de aangenaamste oefening van zijn
„geest, en de zoetste bezigheid van zijn Hart
„navolgen.*

*„Telkens,” zegt de H. Thomas van Vil-
lanova, „als ik mij afvroeg, waarom men
„geen boek had geschreven over de daden der
„H. Maagd, gelijk men dat voor den H.
„Paulus gedaan had, kon ik daarvoor geen
„andere reden vinden dan dat de heerlijkheid
„der H. Maagd geheel inwendig was, en het
„gemakkelijker was zich die voor te stellen
„dan wel die te beschrijven.” ¹⁾*

Maar thans, nu Jezus Christus geen vu-
riger verlangen heeft dan ons zijn Goddelijk
Hart te doen kennen, toont Hij het ons,
levende in Maria, ons roepende door Maria,
tot ons komende door Maria.

Dat is de gedachte, die zich meer en
meer van de zielen meester maakt, naarmate
zij beter de devotie van Onze Lieve Vrouw
van het Heilig Hart begrijpen en beoefenen.

¹⁾ *Inwendig leven der Allerh. Maagd door M. Olier,
t. II, 396-398.*

III. Toepassing.

Dit inwendige leven, dat Jezus voortdurend in Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart geleid heeft, en de heilige gevoelens, waarin deze bewonderenswaardige Maagd leefde, zijn zoo dierbaar aan het Goddelijk Hart, dat beide door Hetzelve als toonbeelden ons worden voorgesteld.

„Op een Vrijdag, voelde ik mij,” schrijft de Gelukzalige Margareta, „gedurende de „H. Mis met een groot verlangen bezielde, „het lijden van mijn gekruisten Bruidegom „te vereeren. Hij zeide mij liefdevol dat Hij „wenschte... dat ik Hem op het kruishout „kwam aanbidden, door te trachten mij in „dezelfde gesteldheid te houden, waarin de „H. Maagd gedurende het lijden des Zalig- „makers zich bevond, haar lijden met het „lijden van haar Goddelijken Zoon aan den „eeuwigen Vader opdragende, om Hem „de bekeering der versteende harten af te „smeecken. Voor hen, die aan deze oefening „getrouw zijn, zal een zalige dood bereid „worden.” ¹⁾

Een andermaal leerde Hij haar nog de

¹⁾ *Gelukz. Marg.* Uitgave van Paray, I, 68.

heilige Mis te hooren, in eene gesteltenis als die der H. Maagd, toen zij zich aan den voet van het kruis bevond; de H. Communie te ontvangen met de gevoelens, die zij had op het oogenblik der menschwording; het gebed te verrichten in dezelfde stemming waarin zij in den Tempel werd opgedragen. ¹⁾

O, mocht het inwendige leven, zoo weinig beoefend in onze dagen, dat verborgen leven van Jezus' Hart, dat leven van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, het leven onzer ziel worde, en steeds het voorwerp zijn onzer vurigste gebeden.

Oefening. Eenige oogenblikken in ernstige overweging doorbrengen, om te onderzoeken hoe het met ons inwendig leven gesteld is. Kennen wij het? Beminnen wij het? Leggen wij er ons op toe? Maken wij daarin vorderingen?

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, levende van het leven van het Hart van Jezus, bid voor ons.

¹⁾ *Gelukz. Marg.* Uitgave van Paray, I, 68.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
op Madagascar, Afrika.*

Den 18 November 1867 kwam te Madagascar een prachtig beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart aan; de Broeders der christelijke scholen, aan wien het beeld was gezonden, verschaften het een waren triomf. Men bracht het aanstonds naar de kerk, waar het tot op Zondag werd tentoongesteld. Op dien dag hield de Eerw. Pater Jouen. Apostolisch Prefect, eene predikatie in de Fransche taal, die door een missionaris terzelfder tijd in het Malgagisch vertaald werd, om den nieuwen titel, aan Maria gegeven, te verklaren. Hij ging vervolgens over tot de plechtige wijding van het beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart Gedurende deze zeer schoone ceremonie, droeg de jeugdige Prins *Ratahiry*, vermoedelijk erfgenaam van den troon, als koorknaap gekleed, met zichtbaar welgevallen het wijwatersvat, en M. Laborde, consul van Frankrijk, woonde dit feest bij. De kerk was letterlijk vol van geloovigen,

waaronder zich ook protestanten bevonden. Den volgenden dag deden de kinderen der Congregatie, kortelings opgericht onder de bescherming van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, hunne opdracht aan Onze Lieve Vrouw, en verzochten dat een afschrift hunner woorden, door hen allen ondetekend, naar Issoudun zou worden gezonden. Een der voornaamste gunsten, die zij van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, in hunne vrome opdracht, afsmeekten, was de bekeering van hunne afgodische koningin *Rasoharina*.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart weigerde niet aan hunne bede gehoor te geven. Nauwelijks was het smeekschrift te Issoudun aangekomen, of het water van het H. Doopsel vloeide over het hoofd der Koningin, die het geluk had katholiek te sterven.

De devotie tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart is sedert op het groote eiland van Afrika veel vermeerderd, en ondanks de ongelukkige tijden, hadden in 1872 de Malgagen het geluk een nieuwe kerk te *Ambava Ademitafo* (Madagascar) te zien verrijzen, toegewijd aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart. Deze munt over het geheele land door hare bouwkunst

uit; hare inwijding is een der schoonste kerkelijke feesten geweest, die men in die landstreek nog ooit bijwoonde, en de goedheid van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart gaat meer dan ooit voort hare gunsten daar mildelijk uit te deelen.

Zebentiende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
helpster van het Hart van
Jezus. — Opdracht onzer gebeden aan
het Heilig Hart.

Ga op geen anderen akker aren lezen.
(Ruth. II. 8.)

**I. Het Hart van Jezus maakt Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart deelachtig aan de
verdiensten van zijn apostolisch leven.**

et leven van den Verlosser zal niet
geheel te Nazareth worden doorge-
bracht; dertig jaren heeft Hij er in
het verborgen geleefd; het oogenblik
is nu voor Hem aangebroken om het Evan-
gelie te verkondigen.

Gelijk de man die werklieden voor zijn
wijngaard zoekt, gaat Jezus uit: Hij zal

twalf arme visschers uitkiezen om, als zijne afgezanten, de wegen en de harten op zijne komst te gaan voorbereiden. Vergeten wij in dit plechtig uur Maria niet, want Jezus heeft het eerst aan haar gedacht. Reeds sedert lang heeft zijn Goddelijk Hart haar uitgekozen om de koningin der Apostelen, zijne wegbereidster en zijne medehelpster te zijn in al de werken die Hij gaat voltrekken.

„Sta op, mijn Welbeminde, kom, de bloemen der genade beginnen zich op aarde te vertoonen.”

Stemme Gods, die tot zulk een verheven zending roept, wat moet gij het hart mijner Moeder met vreugde hebben vervuld!

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart neemt deel in alles wat het Hart van Jezus hierbeneden wil volvoeren; zij zal Het bijstaan in het verlossen der zielen, en dit nieuwe voorrecht zal evenwel de beoefening van het verborgen leven niet uitsluiten.

Zij zal met Jezus werken, zonder dat het noodig is Hem onder de menigte te volgen; de taak welke zij te vervullen zal hebben, komt meer overeen met het inwendig leven van het Heilig Hart, dat zijn eigen leven is.

Hare bijzondere roeping is, de Apostelen voor hunne bediening geschikt te maken,

door den invloed harer deugden en de kracht van haar gebed; aan het heil der zielen te arbeiden, door voor haar de genaden van het Heilig Hart te verkrijgen.

II. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, medehelpster van het Hart van Jezus.

Maria leent zich met ijver tot dit apostelschap, dat haar in de gelegenheid zal stellen om zielen te redden; doch wat zal hare handeling uitwendig met die van Jezus verschillen! De Verlosser zal het woord der Eeuwige Waarheid verkondigen; Maria zal naar zijne woorden luisteren en dezelve in beoefening brengen.

De Verlosser zal door steden en dorpen trekken; de menigte zal Hem nu eens op de kruin van een berg aantreffen, dan weder in den Tempel, om Hem daarna aan de boorden van het meer van Tiberias te ontmoeten. Hij zal overal heengaan; Hij zal steeds gereed zijn, om tot een ieder het woord te richten. Hetzij Hij, zocals aan den put van Jakob, eene Samaritaansche vrouw voor zich heeft, of dat Hij omringd wordt door eene tallooze menigte gelijk die, welke Hij op eene wonderdadige wijze met brood spijzigde.

Maria zal gewoonlijk in hare nederige woning verblijven. Terwijl Jezus van God zal spreken tot de harten der menschen, zal zij over de menschen spreken tot het Hart van Jezus. Zij zal vragen dat de genade de harten moge voorbereiden, dat het licht de verstanden verlichte, dat het kostbare zaad des heils in goed bereide zielen valle.

Jezus dus treedt in het openbaar op, Maria houdt zich verborgen; Jezus spreekt, Maria zwijgt. Indien zij slechts geluisterd had naar de inspraken van haren ijver, o, hoe zou de Koningin der Apostelen de verbaasde volken opgeroepen hebben, om haar te volgen!

Hoeveel geheimen zou zij van het Hart haars Zoons hebben kunnen openbaren! Doch het stilzwijgen is haar opgelegd: zij zal gehoorzamen, en de verdienste van haar stilzwijgen zal nuttiger zijn aan het Hart van Jezus voor het welslagen van zijn apostolisch leven, dan al de tochten zijner apostelen en discipelen te zamen.

III. Toepassing.

Wij ook willen, in het gevolg van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, aan het

heil der zielen arbeiden. Dit is een der voornaamste doeleinden onzer Aartsbroederschap, welke bij voorkeur hare gebeden stort voor de hardnekkigste zondaars en de hope-looste zaken.

Welnu, de devotie tot Jezus' Hart, deze godsvrucht tegelijk vurig en werkdadig, inwendig en uitwendig, is het krachtigste middel dat ons door Jezus Christus gegeven wordt. *„Mijn Goddelijke Verlosser heeft mij doen verstaan,”* schreef de Gelukzalige Margareta, *„dat zij die werken aan het heil der zielen, de wetenschap bezitten zullen, de versteendste harten te treffen, en met een wonderbaar welslagen zullen arbeiden, indien zij zelve doordrongen zijn van een teedere devotie tot zijn Goddelijk Hart.”* ¹⁾

En elders sprekende over de vertraging die de verspreiding der afbeeldingen van het H. Hart ondervond, zegt zij: *„Het schijnt mij toe dat de duivel de uitvoering van dit goed werk buitengewoon vreest, om de glorie die het aan het Heilig Hart van Onzen Heer Jezus Christus moet geven, door het heil van zoovele zielen, dat de devotie tot dit beminnelijk Hart bewerkt,*

¹⁾ Gelukz. Marg. Maria. Paray. II, 236.

„ten gunste van hen die zich geheel aan
„Hetzelve opofferen om Het te beminnen,
„te eeren en te verheerlijken.” ¹⁾

Bidden wij Onze Lieve Vrouw van het
Heilig Hart, ons de waarde van eene zoo
heilzame devotie te leeren waardeeren.

Defening. Aan de devotie tot het H.
Hart al het gewicht hechten, dat Onze
Heer vraagt.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het
Heilig Hart, Medehelpster van het Hart
van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
in Oceanië.*

Sedert 1865 was de naam van Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart de zee reeds
overgestoken, en met liefde in Oceanië be-
groet. Mgr. Tepano Jaussen, bisschop van
Axieri, en apostolisch vicaris van O'Thaïti,
richtte op dat tijdstip aan Issoudun het
volgend schrijven:

¹⁾ *Gelukz. Marg. Maria. Paray. II, 106.*

Thaïti, 5 November 1865.

„Op het oogenblik dat een hevige storm tegen onze missie van Gambier was losgebroken, die haar met een volslagen ondergang bedreigde, is mij, hoe weet ik niet, het verslag der Broederschap ter eere van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart in handen gevallen.

„Indien het de Heer is, die het door de handen van Maria als een teeken van bescherming tot ons zendt, Hij zij gezegend!...”

De vrome bisschop zag zich niet in zijne hoop bedrogen; Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart gaf hem een schitterend bewijs harer macht.

Op het Paasch-eiland, het laatste oostelijke eiland van Oceanië, moest voor de eerste maal het Evangelie verkondigd worden. Sedert nauwelijks twee jaren, was het, gedurende eenige maanden, onder de dreigendste gevaren, broeder Eugenius Eijraud, van de Congregatie der Missionarissen der H.H. Harten van Jezus en Maria, gelukt, eenig onderzoek aldaar in te stellen. Dit barbaarsch, heidensch, bedorven en diefschtig volk, beloofde niet veel troost; maar de naam van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart wekte den moed der Missiona-

rissen op. en deze machtige Voorspreekster in hopelooze zaken, werd *als bijzondere patrones* dezer *nieuwe missie* verkozen.

„Ja, mijn Vader, laten wij Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart veel bidden”, schreef men op dat tijdstip in naam der Missionarissen „en weldra zullen wij deze „arme wilden hunne dwalingen zien verlaten, „om het allermeeedoogendst Hart van Jezus te „loven en te prijzen evenals dat van zijne „allerzoetste Moeder, Onze Lieve Vrouw van „het Heilig Hart.”

Dit voorgevoel werd letterlijk vervuld ... De missie werd met een zoo buitengewoon goeden uitslag bekroond, dat er den 14 Augustus 1868 des morgens, slechts *zeven heidenen* op het eiland waren overgebleven; vóór het vallen van den avond hadden deze zeven het Doopsel ontvangen en beloofd, volgens de heilige voorschriften van den godsdienst te leven. Maria's overwinning was volkomen. Al de bewoners van het Paasch-Eiland, ten getale van *negen honderd, geen enkele* uitgezonderd, waren katholiek geworden; zulk een wonderbare uitslag had men te danken aan de eerste missie, gepredikt op het eiland onder de bijzondere bescherming van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Deze zoo treffende naam was alzoo wel door *Maria, als een teeken van bescherming, te midden van den storm, toegezonden.*

In Oceanië bevindt zich 't onmetelijk vicariaat van Melanesië en Micronesië, in 1881 aan de Missionarissen van het Heilig Hart toevertrouwd. Zij hebben bezit genomen van dit uitgestrekt grondgebied in den naam van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, welken naam zij gegeven hebben aan de kleine baai, op Nieuw-Brittanje, waar zij het middelpunt der missie hebben gevestigd.

Mogen het Heilig Hart en Onze Lieve Vrouw weldra in deze woeste en barbaarsche streken gekend en vereerd worden!

Achttiende Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
welbeminde leerlinge van het Hart
van Jezus.

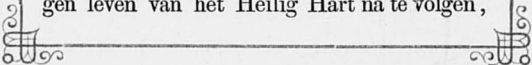
Leerling dien Hij liefhad.
(Joan. XIX. 26.)

**I. Het Hart van Jezus doet Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart als zijne welbe-
minde Leerlinge kennen.**

Bedurende meer dan drie jaren, laat
Onze Heer in zijn openbaar leven,
zijne wetenschap, zijne deugd en zijne
macht voor de wereld uitschijnen.
Hij doet zijne leerlingen, zijn koninkrijk,
zijn hemelschen Vader kennen.... Maria
zal niet vergeten worden.

Het is waar, zij is geroepen het verbor-
gen leven van het Heilig Hart na te volgen,

zij zal deze bewonderenswaardige en stille zending voortzetten, zelfs wanneer zij haar Goddelijken Zoon op zijn apostolische loopbaan vergezelt. Doch het Hart van Jezus zal op dit verborgen leven de aandacht vestigen der verwonderde menigte. Indien een zijner hoorders in loftuiting over de moeder, die Hem het leven schonk, uitbarst, antwoordt Hij met het gezag eens meesters: Gelukkig is hij die naar mijn woord luistert en het in beoefening brengt!... Indien men tot Hem zegt: Uwe Moeder is daar, zij zoekt u, zal Hij zeggen: Wie is mijne Moeder? Al wie den wil van God volbrengt.

Wat beteekenen deze woorden, zoo niet, gelijk de H. Augustinus zegt, dat Maria veel gelukkiger is Jezus in hare ziel te ontvangen, dan Hem zijn menschelijk wezen gegeven te hebben; want waartoe zou het haar gediend hebben, voegt er deze groote Kerkleeraar bij, volgens het vleesch de Moeder van God te zijn, indien zij het ook niet was volgens den geest.

Onze Heer Jezus Christus verklaart alzoo dat Maria de getrouwe Leerlinge van zijn Hart is, door te luisteren naar zijn woord, door het in beoefening te brengen en in alle zaken den wil van God stipt te volbrengen.

**II. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
aandachtig bij de geringste onderrichtingen
van Jezus' Hart.**

Gedurende het openbaar leven van den Verlosser, zal Maria zich op een afstand houden, opdat de oogen der menschen des te meer op Jezus zouden gericht worden; zij zal trachten zich te doen vergeten, opdat de menigte de genadeschatten van de vleeschgeworden Wijsheid aan God, en niet aan Maria zou toeschrijven; dikwijls zal zij te midden der menigte, die den Verlosser vergezelt, onopgemerkt blijven, en getuige zijn zijner talrijke mirakelen. Duizenden toehoorders zullen het Goddelijk woord hooren, zonder het te begrijpen; Maria zal het begrijpen, zelfs nog -voor dat zij het gehoord heeft; zij zal het begrijpen uit de blikken, uit de zuchten, uit de geringste handeling van haar Zoon: haar hart zal met het Hart van den Goddelijken Meester vereenigd blijven en er de kennis van het eeuwig leven uit putten.

Onder al degenen die het woord van den Verlosser bewonderen en uitroepen: „Nooit heeft eenig mensch zoo gesproken.... Wie

is Hij, aan wien de stormen en de zee gehoorzamen?" is het getal zeer klein dergenen die letten op zijne deugden, zijne nederigheid, zijne zachtaardigheid, die goedheid, dat onuitputtelijk geduld, die den grondslag van zijn Hart uitmaken...

Dat heeft Maria bijzonder gedaan.

III. Toepassing.

Laten wij Jezus op het voorbeeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, niet volgen om getuigen te zijn van zijne wonderen, maar om van Hem de verborgenste deugden van zijn Goddelijk Hart te leeren. Daardoor zullen wij als zijne ware leerlingen erkend worden. *"Leert van mij,"* heeft Hij ons gezegd, *"dat ik zachtmoedig en nederig van harte ben."*

Handelde Hij niet evenzoo jegens de gelukzalige Margareta Maria? *"Eens;"* verhaalt zij, *"vroeg Hij mij mijn hart, en verzocht ik Hem het te nemen; Hij deed het, en legde het in het zijne, waarin Hij het mij deed zien als een stofje, dat in dit brandende fornuis verteerd werd; en het er weder als een vurige vlam, in den vorm van een Hart, uitnemende, legde*

„Hij het terug op de plaats, waar Hij het genomen had, zeggende: *„Indien gij tot heden slechts den naam van mijne slavin hebt gedragen, geef Ik u nu dien van leerlinge van mijn Heilig Hart....”* ¹⁾

Aldus beloont God de nederige en in het verborgen levende zielen.... O Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, leer mij de nederigheid van Jezus' Hart beoefenen.

Oefening. Heden een hoofdstuk in de Navolging van Onzen Heer Jezus Christus lezen; dit schoone boek is de uitlegging dezer woorden: *Wees gaarne onbekend... ama nesciri.*

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, welbeminde Leerlinge van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart in Thibet.

Ziehier wat ons door den Eerw. Pater Desgodins, apostolisch missionaris in Thibet, den 18 Januari 1868, geschreven werd:

¹⁾ *Gelukz. Marg. Maria. Paray, II, 323.*

„Ik had aan mijn eerbiedwaardigen apostolischen vicaris, Mgr. Chauveau de toestemming verzocht om, voor het geval dat wij ons in het land konden vestigen en er een kapel bouwen, deze aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart toe te wijden. Indien dus Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart haar heiligdom wil bezitten in Thibet, dat zij zich dan gewaardige zelve de hinderpalen uit den weg te ruimen, want wij kunnen niets meer doen. Ik kan geen duim breed grond aankooopen.”

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, uitgenoodigd om zich zelve de hulde te brengen, die voor haar bestemd was, sloeg de hand aan het werk; laten wij den missionaris zelf dit gunstbetoon verhalen.

„Yerkalo (Thibet), 25 Juli 1872.

„Ik haast mij u eene *goede, zeer goede nieuwstijding* mede te deelen. Al de hinderpalen, die de oprichting van het huis en de kapel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart in den weg stonden, zijn sedert gisteravond uit den weg geruimd. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart heeft alles in orde gebracht, *veel beter dan wij dat zouden hebben kunnen doen en veel beter dan wij het durfden hopen*. Nadat wij

ons verzoekschrift aan Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart dringend hadden aanbevolen, werd het aan het inlandsch opperhoofd overhandigd, naar wien het volk ons verwezen had. (Het verzoek hield in om tot het bouwen te mogen overgaan.) Het opperhoofd ontving ons vriendelijk, en gaf ons goede woorden; wij kwamen nog dikwijls met hetzelfde verzoek terug, en hij ontving ons altijd op dezelfde wijze, *maar men vorderde niet*. Eindelijk, toen ik eens bijna geheel ontmoedigd, mijne woning wederom binnentrad, zeide ik tot de goede Moeder: *Het is uwe zaak, handel er mede gelijk gij verkiest, ik laat er mij niet meer mede in*. Zij nu liet zich met deze zaak zoo zeer in, dat acht dagen daarna, zonder nieuw verzoek van onze zijde, het opperhoofd ons een geschrift toezond, waarin hij aan het volk beval, ons de volle vrijheid te laten tot het bouwen van ons huis. Er waren slechts twee of drie woorden te veranderen om dit geschrift uitmuntend te doen zijn; hij veranderde ze, en hechtte er zijn groot officieel rood zegel aan vast.

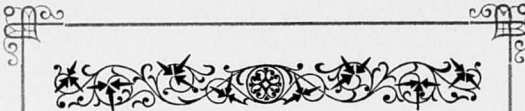
„Merk op dat wij in het eerst slechts aan het Hoofd *verlof gevraagd hadden om in het bosch hout te hakken* ... Doch Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart doet ons een

handschrift ter hand stellen, dat onze toestand geheel verandert. Zwervende vreemdelingen als wij waren, zijn wij thans officieel als burgers erkend. Deze gunstbewijzing konden wij niet hopen.

DESGODINS,
Apostolisch Missionaris.”

Van toen af heeft Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart niet opgehouden deze ver verwijderde missie te beschermen; de erkentelijke Missionaris heeft aan de Basiliek van Issoudun een prachtige zilveren lamp geschonken, die zonder ophouden zal branden voor het beeld van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, in naam der Thibetanen.

Agentiende Dag.

Vereeniging van Maria en Jozef in het
Heilig Hart van Jezus.

Eén hart en ééne ziel.
(Act. IV. 32.)

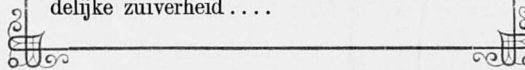
I. Het Hart van Jezus vereenigt Maria en Jozef in een zelfde liefde.

et leven van Jozef is, in werkelijkheid, het meest gelijkvormig aan dat van Maria; zij ontmoeten elkander, volmaken elkander, vereenigen zich in de liefde van het H. Hart.

Is de Onbevleete Ontvangenis van Maria een geloofspunt, het wordt ook algemeen aangenomen dat Jozef reeds in den schoot zijner moeder geheiligd werd.

Maria is maagd, ook Jozef bezit de maagdelijke zuiverheid....

Hunne geheel heilige en geheimvolle vereeniging is rechtstreeks door God voor hen bereid, en werd, volgens de overlevering, slechts op een bevel des Hemels aangegaan.

Het geheim der Menschwording verklaart hun alles; het Goddelijk Kind is het vereenigingspunt dat hen aan elkander verbindt, en dat voor hen *in verschillende mate* de oorzaak is geweest van uitstekende genaden. Hunne harten zijn voortaan naar *het zijne* gericht, om er zich geheel mede te vereenzelvigen; en het is op ditzelfde aanbiddelijk Hart, dat zij beiden de onuitsprekelijkste voorrechten uitoefenen.

Jozef en Maria zullen terzelfder tijd aan Jezus den naam van Zoon geven, en Jezus zal daarop antwoorden; zij zullen gebieden, en Jezus zal hun onderdanig zijn; zij zullen te Nazareth leven, en Jezus zal met hen leven; Jezus zal spreken, en zij zullen te zamen naar Hem luisteren; zijn Hart zal eene overvloedige en verborgen bron zijn, waaruit zij, gedurende dertig jaren, stroomen van genade zullen kunnen putten om hunne heiligheid te vermeerderen, en hunne vereeniging inniger te maken in het Hart van het vleeschgeworden Woord.

II. Vereeniging van Maria en Jozef in de navolging der deugden van het Heilig Hart.

Voortdurend begunstigd door het schouwspel der verheven deugden van Jezus' Hart, verleenen Maria en Jozef elkander een onderlinge hulp om te zamen van die deugden het volmaakste evenbeeld te worden. Zijne zuiverheid des harten, zijn geest van gebed en opoffering, zijne vereeniging met God, zijn verborgen leven, deden in hen gelijke deugden ontstaan. De liefde van dit Goddelijk Hart was bovenal de liefde waarmede zij elkander beminden. *Daar de vrouw*, volgens het woord van den H. Geest, *haar man moet beminnen gelijk de Kerk Jezus Christus bemint*, zag Maria, die beter dan iemand de gansche Kerk voorstelt, in Jozef, haar echtgenoot, onzen Heer zelf.

Daar de man, op zijne beurt, *zijne vrouw moet beminnen gelijk Jezus Christus zijne Kerk bemint*, bediende Jozef zich van de liefde zelve van het Hart van Jezus, om Maria lief te hebben; en de vereeniging dezer twee heilige echtelingen putte hare grootste kracht in het Heilig Hart. Zonder twijfel

heeft Maria, hooger in waardigheid verheven, treffender trekken van gelijkenis met het Hart van haren aanbiddelijken Zoon bezeten; maar na haar en met haar kan niemand beter dan Jozef ons worden voorgesteld, als de levende gelijkenis van het Hart van Jezus.

III. Toepassing.

Indien Maria en Jozef hierbeneden reeds zoo innig in het H. Hart vereenigd zijn geweest, zij zijn het nog nauwer in de glorie; is het daarom niet billijk ons met hen te vereenigen, teneinde aan het Heilig Hart de eerbewijzingen te brengen, die Het van ons verwacht? Maria heeft er in onze eeuw behagen in gevonden zich te doen vereeren onder den glorieijken titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart; en de H. Jozef, Vriend van het Heilig Hart, is het voorbeeld en de patroon geworden van al de vrienden van Jezus' Hart; de gelukzalige Margareta Maria zal ons nog als voorbeeld dienen om deze drie heilzame devotie's te vereenigen.

"Ik zal u zeggen," schreef zij, sprekende van de eerste bidplaats in haar klooster voor het Hart van Jezus opgericht, *"dat*

„wij een tweede afbeelding van het Heilig Hart hebben, waarop van onderen, aan de eene zijde de H. Maagd, en aan de andere zijde de H. Jozef geplaatst zijn.” ¹⁾

Ziehier een uittreksel der beschrijving van dit kostbaar schilderstuk, dat thans nog in het klooster van Paray bewaard wordt: De eeuwige Vader, door engelen omgeven, is op de wolken gezeten; Hij ontrolt een Vaandel waarop deze woorden staan geschreven: *Dit is het Hart van mijn welbeminden Zoon.* . . . Lager ter rechterzijde bevindt zich de H. Maagd, en wijst met de hand en het oog op het H. Hart, zeggende: *„Bemint Het, Het zal u beminnen.”* De H. Jozef houdt in de eene hand zijne lelie en met de andere toont hij het allerzoetste Hart aan, zeggende: *„Komt, het is voor allen open.”* ²⁾

Scheiden wij hen in onze liefde nimmer van elkander, die door het Hart van Jezus zoo wel vereenigd zijn. Zien wij niet reeds in deze voorstelling eene schets van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart en van den H. Jozef, Vriend van het Heilig Hart?

¹⁾ *Gelukz. Marg. Paray, I, 257.*

²⁾ *Ibid.*

Voornemen. Onze toevlucht nemen tot den H. Jozef, Vriend van het Heilig Hart, om het H. Hart van Jezus, gelijk hij te beminnen.

Schietgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, die ons Jozef, uwen maagdelijken Bruidegom, voorstelt als het voorbeeld der vrienden van het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in Maduré. (Engelsch-Indië.)

Zie hier wat een Eerwaarde Pater Missionaris uit Maduré schreef, eenigen tijd na de oprichting van een heilighdom voor Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Een man van vijf en dertig tot acht en dertig jaren, beroemd door zijne wetenschap, was de naaste geboor onzer kerk, toegewijd aan *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

Door niemand in heel de stad *Satanacoulam* werd hij in dweepzucht overtroffen. Velen zijner nabestaanden waren gedoopt; hij was hun vervolger geworden. De heidenen zelven

vonden overdrijving in de buitensporige eerbewijzen die hij zijnen afgoden bracht.

Een enkele maal had hij er in toegestemd bij mij te komen, doch hij week geen haar breed van zijne ongerijmde denkbeelden af. Het gebeurde nu dat hij ziek werd, en om zijne genezing te verkrijgen, werden alle waarzeggers geraadpleegd, en aan alle duivels een gedeelte zijner fortuin opgeofferd; de ziekte nam echter in hevigheid toe.

Mijn geloofsonderwijzer, die een goed geneesheer was, behandelde hem eenige dagen; eene stellige beterschap openbaarde zich, de zieke kon uitgaan.

Wat deed de ongelukkige? Hij begaf zich naar Trichendour om eene belofte aan den god *Supramamou*, die men daar aanbidt, te volbrengen. Hij kwam er stervende vandaan, en van toen af was zijn toestand hopeloos.

Ik had hem meermalen gezien, maar steeds was het onmogelijk hem van godsdienst te spreken. Omstreeks denzelfden tijd, deed ik in onze kerk een groot en fraai beeld van O. L. V. van het Heilig Hart van Jezus plaatsen. Christenen en heidenen kwamen het zien, en ik zeide hun: „Ziedaar het beeld van haar die al de heidenen zal bekeeren.”

Een christen antwoordde: „Dat zij zich

dan gewaardige hem te bekeeren." Hiermede werd onze zieke bedoeld.

„Zij zal hem bekeeren, hernam ik, indien wij slechts bidden.”

„Wel, riep de christen, wij hebben gebeden, hij is even razend als ooit...”

Den 28 Augustus 1866, ging ik hem, nadat ik 15 dagen was afwezig geweest, bezoeken; hij beklagde zich dat ik in zoo'n langen tijd niet gekomen was. Dit versterkte mij om hem, met betrekking tot zijne ziel eenige woorden toe te spreken, die niet kwalijk werden opgenomen.

Den volgenden dag bad ik voor hem in de H. Mis en in mijne andere dagelijksche oefeningen, en noodigde ook andere personen uit dit te doen.

En zie, des avonds, toen ik mijne getijden had gelezen, die ik voor hem aan het Hart van Jezus had opgedragen, liet de zieke mij zeggen, dat hij het doopsel wilde ontvangen. Ik spoedde mij derwaarts; het was niet noodig hem te onderrichten... hij vroeg openlijk vergiffenis voor alles wat hij tegen den godsdienst had gezegd en gedaan, en voor zijn lang dralen om christen te worden.

Hij voegde er nog bij: „Heden word ik geboren, Pater, ik vertrouw mijne dochter aan uwe zorgen toe, voed haar in uwen

godsdienst op.” Hij zeide aan zijne familie, haar te laten doopen, en zelf ook ter kerk te gaan .. Hij stierf den 10 September in de schoonste gevoelens van geloof, onderwerping en godsvrucht.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart heeft alzoo haar naasten gebuur, hoe woedend hij ook was, niet willen laten verloren gaan.

Twintigste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
middelaress bij het Hart van Jezus.

Doet al wat Hij u zeggen zal.
(Joan. II. 5.)

I. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
onze middelaress bij het Hart van Jezus.

 En vierde bruiloft te Cana in Galilea,
zegt het Evangelie van den H. Joannes,
en de Moeder van Jezus bevond zich
daar. Ook Jezus en zijne leerlingen
waren genoodigd.

Op eens ziet Maria's zorgzame blik dat
er wijn gaat ontbreken; zij zegt het aan-
stonds aan haar Goddelijken Zoon: "*Zij*
hebben geen wijn," spreekt zij.

Deze woorden, merkt de H. Bernardinus

van Senen ¹⁾ aan, zijn een treffend bewijs van de groote goedheid van Maria, die, uit liefde voor den naaste, *zelve* deze vraag tot Jezus richt; daardoor toont zij, dat zij altijd voor onze behoeften zorg draagt. Zij kent overigens den goeden wil haars Zoons, die haar niets weigert.

Zij hebben geen en wijn: het was alsof zij tot Jezus zeide: „Heb medelijden met deze arme echtgenooten: wat mij betreft, indien ik gelijk Gij de macht had hun datgene te schenken, wat hun ontbreekt, ik zou het doen van ganscher harte.”

Zij vraagt Hem een wezenlijk wonder, hoewel zij zeer goed weet, dat Jezus er nog niet één heeft gewrocht, en dat zelfs het oogeblik, in de raadsbesluiten van God den Vader vastgesteld, om de macht van zijn Zoon te toonen, nog niet gekomen is. En toch verkrijgt zij het gevraagde wonder.

Ziedaar hoever het vertrouwen en de macht van Maria, onze middelares bij Jezus, gaan kunnen: „*De macht der liefde, die zij op Zijn Hart uitoefent, beschikt naar*

¹⁾ H. Bernardius van Senen, aangehaald in het «*Inwendig Leven van Maria*,» M. Olier, II, 2.

*welgevallen over zijn Goddelijk Alvermogen, ten gunste der menschen."*¹⁾

II. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, middelares van het Hart van Jezus bij ons.

Maria heeft kunnen lezen in de verborgenste diepte van het Hart haars Zoons, en vol vreugde, met de zekerheid eener ziel die verhoord is, keert zij tot de dienaars terug en zegt hun: *"Doet alles wat Hij u zeggen zal."*

Schijnt zij niet, door deze woorden, hun reeds vooraf den goeden uitslag hunner gehoorzaamheid te verzekeren? Schijnt zij niet tot allen te zeggen: Zijt niet bekommerd, ik heb mij tot het minnend Hart mijns Zoons gewend; ik heb Hem doen zien wat u ontbrak; Hij zal niet toeven om de schatkamer zijner macht en liefde voor u te ontsluiten. Maar *"doet wat Hij u zeggen zal."* En zij deden het. Er waren daar zes steenen kruiken, houdende ieder twee of drie maten. Jezus zegde tot hen: *"Vult de kruiken met water;"* en zij vulden ze tot boven toe. *Usque ad summum.* *"Schenkt*

¹⁾ *Inwendig Leven van Maria*, M. Olier, II, 25.

nu en brengt het aan den hofmeester." En zij brachten het hem. Maar toen deze het water, dat in wijn veranderd was, had geproefd, niet wetende vanwaar die wijn gekomen was, riep hij den bruidegom en zeide hem: *"Een ieder zet eerst den goeden wijn voor, en vervolgens den minderen: maar gij hebt den besten wijn tot nu toe bewaard."* Dit was, zoo besluit de Evangelist, *het eerste der wonderen van Jezus.*

Op het verzoek van Maria werd dit wonder *verkrege*n, maar het is na de getrouwheid der dienaren om in alles stipt de aanwijzingen van Maria te volgen, dat het wonder *gewrocht* werd. Deze machtige middelaars, die onze behoeften aan het Hart van Jezus bekend maakt, zal ons ook steeds den wil van Jezus' Hart openbaren. *Doet alles wat Hij u zeggen zal*, zegt zij ook tot ons, gelijk tot de dienaren.

III. Toepassing.

Indien Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart onze tijdelijke behoeften ter harte gaan, vergeet zij ook geenszins die onzer ziel. Meermalen heeft zij van ons sprekende, gezegd: *"Zij bezitten geen ijver; het ontbreekt*

hun aan Geloof, zij leven zonder de liefde van God...." Jezus' Hart heeft deze bede beantwoord, door Maria al de genaden in handen te geven die ons noodzakelijk waren: de goede gedachten, de gunstige gelegenheden, de voorbeelden en de middelen zijn ons toen geworden, om de deugd, waaraan wij behoefte hadden, te verkrijgen; maar dit alleen is niet voldoende, wij moeten ook getrouw zijn in *alles te doen wat Hij ons zegt*; want de genade is niets anders dan het Hart van Jezus dat tot onze ziel spreekt. En in ons gebrek aan getrouwheid moet men de verklaring vinden onzer geestelijke armoede.

Eens hoorde de Gelukzalige Margareta Maria dat Onze Lieve Vrouw bij Jezus de zaak van eenige schuldige zielen, aldus bepleitte: *"Richt op mij uwe verbolgenheid, dit zijn de kinderen van mijn Hart; ik zal hun een mantel van bescherming wezen."*

Alstoen verhelderde het aanschijn van den Goddelijken Verlosser en hij zeide: *"Mijne Moeder, gij bezit alle macht om aan hen mijne genaden naar uw welgevallen uit te deelen."*

Een ander maal, zoo gaat de Gelukzalige voort, toen men het *Salve Regina* zong, en aan de woorden: *Advocata nostra* (onze

voorspreekster) gekomen was, antwoordde de Allerheiligste Maagd: „Ja, mijne dochters, ik ben dat inderdaad; maar ik zou het met nog meer genoegen zijn, indien gij getrouwd wildet zijn aan mijn Zoon....” ¹⁾

Laat deze woorden van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, voor ons het voorwerp zijn eener ernstige overweging.

Oefening. Gedurende eenige oogenblikken onderzoeken, hoedanig het gesteld is met onze getrouwheid aan de genade onzer roeping, en aan de verschillende genaden die ieder oogenblik te onzer beschikking worden gesteld.

Schielgebed. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, onze middelares bij het Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart op den Libanon.

Een priester van den Libanon verlangde vurig een beeld van Onze Lieve Vrouw van

¹⁾ Gelukz. Marg. Maria. Paray, II, 266—268.

het H. Hart in zijne parochie te bezitten. Eenige personen hebben door hunne aalmoezen den aankoop van een groot, schoon en rijk versierd beeld mogelijk gemaakt. Het werd op het einde der maand Augustus van Parijs verzonden met bestemming voor Beyrouth. De maronitische pastoor drukt zijne dankbaarheid uit door den volgende brief, dien wij zijn oostersch karakter laten behouden:

„Kfour El Fetouh, op den Libanon,
12 November 1871.

„Na uwe vingertoppen gekust te hebben, doen wij u weten dat den 5 dezer, ons dorp Kfour El Fetouh vereerd is geworden met de tegenwoordigheid van het beeld der Maagd Maria (aan wie alle heiligheid), en van haar Zoon Jezus, den Almachtige. Wij schrijven aan uw Vaderschap de groote vreugde en de blijdschap, die de inwoners van het dorp omgeven hebben toen wij op gezegden dag in gezelschap van eene talrijke menigte naar Ghazir gegaan zijn, en aan het Klooster der EE. PP. Jezuïeten het beeld hebben afgehaald met al de godsvrucht, vreugde en vereering die men verschuldigd is aan de Maagd, heilige meesteres van dat beeld. Wij zijn met haar in het dorp

teruggekomen, en zij die ons vergezelden hebben, uit eerbied voor dit beeld der Maagd (wier zuiverheid volkomen is!) niet willen toelaten dat eenig muilezeldrijver het droeg; zij zelven hebben het op hunne hoofden gedragen, met al de godsvrucht die men verschuldigd is aan een beeld van de Moeder Gods, en zij waren van de aanzienlijksten des dorps. Toen wij de helft van den weg hadden afgelegd, zie, toen kwam men van alle zijden aangeloopt om het beeld te vergezellen: door hunne godsvrucht gedreven bleven zij met diep gevoel het beeld volgen tot aan de kerk, die in gereedheid was gebracht om het te ontvangen. Deze kerk was met eene talrijke menigte vervuld. Daar hebben wij de kist geopend, en het beeld gaaf en geheel ongeschonden bevonden ¹⁾. Wij hebben het op het altaar geplaatst. Wij hebben er kaarsen voor ontstoken, en de Leden der Congregaties van de Onbevleete Ontvangenis en van den Goeden Dood hielden ook brandende kaarsen in hunne handen. Alsdan had de plechtige zegening met het Allerheiligste Sacrament plaats, en vervol-

¹⁾ Het is u bekend dat op het oogenblik der onscheping de kist in de zee is gevallen, en men ze slechts met veel moeite er weer uit heeft kunnen halen.

gers werd er een sermooon gehouden over der eerbied aan de beelden der Heiligen verschuldigd, in het bijzonder aan de beelden van Onzen Heer Jezus en van de Allerheiligste Maagd Maria. Daarna werden aan allen die tegenwoordig waren gebeden voorgeschreven voor de nog in leven zijnde gevers van die kostbare beeltenis en een ander gebed voor de rust der ziel van Pater Bel, die er zoo ijverig voor gewerkt had. De menigte kwam zonder onderbreking Onze Lieve Vrouw van het H. Hart bezoeken, van vier uur in den namiddag tot acht uur des avonds. De offeranden, beden en wenschen der geloovigen werden haar aangeboden, en tot op dit oogenblik ontvangt de kerk nog voortdurend bezoekers uit de nabijgelegen dorpen. Wij hebben aan de Leden der beide Congregaties gebeden voorgeschreven gedurende eene geheele week, voor al degenen die hunne zorgen en hunne aalmoezen voor dit beeld besteed hebben. De tegenwoordigheid van dit beeld en de talrijke gunsten, door de tusschenkomst van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart verkregen, hebben bij het geloovige volk gevoelens van geloof voortgebracht, welke beschouwd worden als het uitwerksel van de bijzondere bescherming der Maagd Maria.

Wij bidden haar dan dat zij u voor ons beloone met de eeuwige zaligheid. Wat mij betreft, ik zal u altijd voor uwe weldaden dankbaar zijn, en ik heb het vaste vertrouwen dat gij mij uw kind in uw gebeden indachtig zult wezen. — Ik hoop nooit door uwe welwillendheid vergeten te worden, en ik hernieuw den kus uwer vingertoppen. Dat uwe rechtvaardigheid dure.”

Dezelfde Priester onderhield ons, eenigen tijd later, nogmaals over verschillende gunsten, door de tusschenkomst van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart verkregen, en voegde er toen bij:

„Behalve de vermeerdering en nog dagelijksche aangroeiing der godvruchtigheid, vindt men hier eene vereeniging van innig godsdienstige zielen, wier leven hier op aarde waarlijk bewonderenswaardig is. En om kort te zijn, zeg ik alleen, dat er zich onder hen bevinden die in de 24 uren slechts eenen maaltijd nemen; andere deelen overvloedige aalmoezen uit; andere oefenen geheime verstervingen met alles wat het lichaam afmat en onder bedwang brengt, als het vasten, de vernederingen, het geduld en dergelijke zaken. Zij munten vooral uit door hunne stiptheid in elke week te komen biechten en om de drie dagen tot de H. Tafel te naderen.

„Men merkte vooral de gelukkige vruchten op der retraite van dit jaar, en men schreef den goeden uitslag toe aan de tegenwoordigheid van het beeld van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, alsmede aan de ijverige zorgen van een der Paters die deze retraite aan de Congreganisten en aan al de geloovigen van het dorp gegeven heeft. Degene die met de leiding der retraite belast was, wis ons gezonden door den volijverigen Rector van het College der Jezuïeten te Glazir (groot om den eerbied).

„Er zijn nog andere dergelijke feiten aan te halen; wij onthouden er ons van om niet te lang te worden.

De Pastoor BOUTROS ABI-SAAB.

Kfour El Fetouh, op den Libanon,
10 April 1872.”

Gen en twintigste Dag.

O. L. Vrouw van het H. Hart,
Herstelster der beledigingen die het Hart
van Jezus in het H. Sacrament des
Altaars worden aangedaan.

De smaadheden van hen de U
smaden, zijn op mij gevallen.
(Ps. LXVIII. 9.)

I. Het Hart van Jezus in het H. Altar- Sacrament behoort steeds Maria toe.

De Zaligmaker, die ons bemind heeft
ten einde toe, heeft het aanbiddelijk
Sacrament des Altaars uitgedacht; Hij
kan voortaan in onze kerken bij ons
blijven door zijne werkelijke tegenwoor-
digheid, in onze harten zijn verblijf besten-
digen door de H. Communie, en zonder
ophouden op onze altaren de offerande van

zijn H. Lichaam en Bloed hernieuwen in de H. Mis. Het H. Evangelie zwijgt op de geheimzinnigste wijze over het aandeel van Maria in dit geheim; maar volgens hetgeen de overlevering en de Kerkvaders ons leeren, mogen wij gelooven dat Jezus Christus zich dikwijls in de H. Communie aan Maria mededeelde, gedurende de lange jaren welke zij nog hierbeneden doorbracht.

Stellen wij ons voor hoe het vleeschgeworden Woord den maagdelijken schoot, die Hem eens droeg, wederom binnengaat! Met welk eene liefde neemt Hij wederom bezit van zijn eersten tabernakel. Met welke rijkdommen zal Hij het niet overladen! Zijn Goddelijk Hart plaats zich op dat zijner moeder en geeft hetzelfde onbetwistbare rechten op dit Sacrament van liefde. Is de H. Eucharistie niet het waarachtige Lichaam en Bloed van Jezus, Maria's Zoon? In den Tabernakel, aan de H. Tafel, op het Altaar verhoort het H. Hart de alvermogende gebeden der Maagd, en het is door haar dat zijne genaden over ons nederdalen.

**II. O. L. Vrouw van het H. Hart,
Herstelster der beleedigingen die het Hart van
Jezus in het H. Sacrament des Altaars
worden aangedaan.**

Zoolang Maria op aarde was, heeft zij zelve steeds de zending van eerherstelster vervuld, ook nu nog oefent zij die uit door middel van hare kinderen.

Op aarde brachten de zoo vurige communiën van Maria met de kostbaarste vertroosting, ook onuitsprekelijke droefheden aan.

Zij had gezien, en zag nog rondom haar, talrijke zielen met koudheid en onverschilligheid dat levend Brood, van den Hemel neergedaald, ontvangen.

Zij had Judas gekend, en zij wist dat de heiligschennende apostel navolgers heeft in al degenen die, door onwaardige communiën, hun eigen oordeel eten en drinken.

Die gedachte was voor O. L. Vrouw van het H. Hart een zwaard, dat hare ziel doorboorde. Zij verdubbelde hare liefde om door hare gevoelens van geloof, van lof, van aanbidding en dankzegging, de ondankbaarheden te vergoeden, waarmede het Hart

van Jezus in dit Goddelijk Sacrament wordt bejegend.

Van uit den Hemel, waar zij thans regeert, ziet O. L. Vrouw van het H. Hart de vergetelheid, de verachting, de oneerbiedigheden en onteeringen, waaraan het H. Sacrament des altaars, tegenwoordig meer dan ooit, overal is blootgesteld. Dat gezicht doet haar verlangen, dat al hare kinderen, het leven dat zij op aarde geleid heeft, navolgende, gelijk zij, door veelvuldige en vurige communiën herstellen, en de verzuimde communiën der minder ijverige christenen, en de heiligschennende communiën der goddeloozen.

Het zijn die communiën van eerherstel waarvan O. L. Vrouw ons het voorbeeld heeft gegeven, en die zij van ieder onzer verwacht.

III. Toepassing.

Laten wij met de hulp van O. L. Vrouw van het H. Hart, telkens de H. Communie met zooveel godsvrucht en liefde ontvangen, dat wij die tot eerherstel aan Jezus' H. Hart kunnen aanbieden. Die Goddelijke Meester heeft zijn verlangen, om deze oefen-

ning algemeen verspreid te zien, duidelijk te kennen gegeven.

„Eens op een Vrijdag, verhaalt de Gelukz. Margareta Maria, nadat ik gecommuniceerd had met eene H. Hostie, die ter aanbidding was uitgesteld geweest, sprak onze Heer tot mij: *Mijne dochter, Ik kom in het hart dat ik u geschonken heb, opdat gij door deszelfs vurigheid het ongelijk moogt herstellen, dat Mij wordt aangedaan door de lauwe en trage harten, die Mij in het H. Sacrament onieeren.*”

Zelfs de begeerte naar de H. Communie, als wij niet werkelijk kunnen communiëren, laat die goede Meester niet onbeloond.

„Op een Goeden Vrijdag, zoo verhaalt wederom de Gelukzalige gevoelde ik eene vurige begeerte om Onzen Lieven Heer te ontvangen, en ik zeide Hem onder vele tranen, deze woorden: *Beminnelijke Jezus, ik wil door mijne begeerte naar U verteerd worden, en daar ik U vandaag niet kan bezitten, zal ik niet ophouden naar U te verlangen.* Hij kwam mij met zijne zoete tegenwoordigheid vertroosten en sprak: *Mijne dochter, uwe begeerte is zoo diep in mijn Hart doorgedrongen, dat, indien Ik dit Sacrament van liefde niet had ingesteld,*

*„Ik het nu zou doen, om Mij aan u tot
„spijs te geven. Ik schep zulk een behagen
„in het verlangen naar Mij, dat, zoo menig-
„maal een hart dat verlangen in zich opwekt,
„Ik het met liefdevollen blik aanzie, om het
„tot Mij te trekken.”*

Vragen wij aan O. L. Vrouw van het H. Hart, dat zij ons leere in een geest van liefde en eereboete naar Jezus te verzuchten en Hem in ons te ontvangen.

Opseening. Onze Communiën met de meest mogelijke vurigheid verrichten, en ons waardig maken dikwijls tot de H. Tafel te naderen.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, herstelster der beleedigingen het Hart van Jezus aangedaan, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*O. L. Vrouw van het H. Hart te Jeru-
zalem, Bethlehem en Nazareth.*

Laten wij ten minste eenige woorden overnemen uit de brieven, welke die duizendmaal gezegende plaatsen, waar de H. Familie

leefde, naar Issoudun gezonden hebben om hunne liefde jegens O. L. Vrouw van het H. Hart te betuigen.

Het is te Jeruzalem, op de puinhoopen van het Gerechtshof, waar Pilatus onzen Heer aan het volk vertoonde, zeggende: *Ziet den Mensch*; het is op die plaats, die getuige was van de doornenkroning, de geeseling en de ter dood veroordeeling van onzen Goddelijken Zaligmaker, dat een jood, wonderdadiglijk door de Allerh. Maagd bekeerd, de Eerw. Pater Maria Alfonsus Ratisbonne, een beeld van O. L. V. van het H. Hart geplaatst heeft. Ziehier hetgeen hij zelf ons schreef:

Jeruzalem, 10 Juni 1868.

„Het beeld van O. L. Vrouw van het H. Hart is gisteren aangekomen. Nooit hebben wij een dergelijk voorwerp in beteren staat ontvangen: geen zweem van 't minste letsel. Wat te zeggen van het beeld zelf? Het is allerliefst. Het maakt een levendigen indruk, want het spreekt slechts van barmhartigheid en liefde. Reeds heeft het zijne plaats gevonden in eene fraaie nis, welke er uitsluitend voor gemaakt schijnt. Het beeld bevindt zich op de meest *zichtbare* en meest *bezochte* plaats van het klooster

Ecce Homo, zoodat ook het volk er genot van heeft.

Gisteravond zag men vuurwerk, bloemen en allerlei vreugdeteekenen rondom ons vreedzaam klooster.

M. A. RATISBONNE,
Priester van Sion.” ¹⁾

De brief die ons toekwam uit de omstreken van Bethlehem, was niet minder stichtend:

Betsahour (Herdersdorp), nabij
Bethlehem, 14 Dec. 1872.

„Zegt aan O. L. Vrouw van het H. Hart in uwe gebeden, wanneer gij rond haren troon vergaderd zijt, dat zij toch ook *in haar land* doe hetgeen zij zoo ruimschoots in alle landen der wereld doet.

„Bidt haar dat zij ons ware leerlingen doe worden van Hem die hier in onze nabijheid in eenen stal geboren is. Ik zou de bekeering willen verwerven van het geheele dorp; het telt bij de duizend inwoners, van welke ongeveer de helft schismatiek, en de andere helft verdeeld is tusschen muzelmannen en katholieken. Het zal die goede

¹⁾ *Fransche Annalen*, September 1868.

Moeder weinig moeite kosten deze uitstekende genade van het H. Hart van haren Goddelijken Zoon te verkrijgen. Ik denk dat de H. Maagd niet zal weigeren goed te doen, zelfs aan hen wier voorouders haar zoo slecht ontvangen hebben.

MORÉTAÎN, Apost Missionaris.”

Tweehonderd jongedochters uit Nazareth, hebben, bij het vernemen der tijding dat Maria onder een nieuwen titel vereerd werd, hunne namen naar Issoudun gezonden, opdat zij zouden worden ingeschreven op de Broederschapslijst van O. L. Vrouw van het H. Hart, en er alzoo tusschen haar en ons een onophoudelijke wisseling van gebeden voor den troon van Maria zou plaats hebben.

Wij hebben dus ook in die plaatsen, welke de heiligste zijn op aarde, leden en deelgenooten, die met ons vereenigd zijn in de liefde van O. L. Vrouw van het H. Hart.

Twée en twintigste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Troosteres van het Hart van Jezus.

Wanneer zult Gij mij vertroosten?
(Ps. CXVIII. 82.)

I. Het Hart van Jezus in den Hof der Olijven.

ezus gaat zich als slachtoffer aanbieden. Het oogenblik, dat Hij zich zal slachtofferen is gekomen; de Hof der Olijven roept Hem.... Hij moet vertrekken.... De nacht zal zijn sluier spreiden over de overmaat zijner droefheid en die zijner liefde, en over de ongehoorde snoodheid, welke de menschen te zijnen opzichte gaan bedrijven.

De Apostelen volgen Hem, maar zij zullen weldra insluimeren... Geheel alleen, plat ter aarde liggende, zweet Hij water en bloed en wordt van droefheid overstelpt: *„Mijn Vader, neem dezen kelk van mij weg!...”*

Hier vooral heeft het smartelijk lijden plaats van het Heilig Hart.... Indien Hij tot zijn Vader zegt: Neem dezen kelk van mij weg, is het omdat Hij veel meer aanschouwt dan zijne smarten en zijn dood, dien Hij zijn doopsel des bloeds noemt.... Hij ziet de misdaden der menschen,.... het misbruik dat zij zullen maken van zijne genaden en verdiensten.... zijnen Vader beledigd....

Allen gingen wij op dit oogenblik zijne blikken voorbij, Hem het schouwspel aanbiedend van onze misdaden en ondankbaarheden.... Hij bemerkte slechts ééne ziel geheel zonder vlek, slechts één schepsel in alles getrouw aan de genade, en in staat Hem te troosten over zijne onmetelijke smart, meer nog dan de Engel die kwam om Hem te versterken; het was Maria, gij waart het, o, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

II. O. L. Vrouw van het H. Hart neemt deel in den doodsangst van het Hart van Jezus.

Wat doet Maria te Jeruzalem gedurende den doodsangst van den Verlosser? Kent zij het verraad niet, dat in het duister gesmeed wordt? Kent zij den boezen toelag

niet van de oppersten der priesters, de misdadige belofte van Judas om dengene, die den *oneindigen schat* is, voor dertig zilverstukken over te leveren?

Gij weet het, o mijne Moeder! en het zwaard, door Simeon voorgegd, dringt dieper door in uw Hart: zwaard van droefheid, dat uwe ziel doorboort.

Jezus lijdt, en zijne Moeder is niet aan zijne zijde! Zij heeft op zich genomen om zijne gezellin in het ongeluk te zijn, en zij is niet daar! Doch deze gedachte alleen veroorzaakt Maria eene matelooze smart; en deze smart, ver van Jezus geleden, is het pijnlijkste offer, dat van eene Moeder van God gevorderd kan worden, en tegelijkertijd de zoetste troost, welke deze Maagd der smarten het droevig Hart haars Zoons bezorgen kan; Jezus ziet hare tranen, hoort hare zuchten; Hij weet dat deze welbeminde Moeder, al is het lichaam afwezig, toch met geest en hart bij Hem waakt.

Ja, Heer, Gij weet, dat het Hart van Maria bij het Uwe is, dat haar gebed met het uwe zich vereenigt, dat hare moederlijke toestemming zich bij uwe Goddelijke voegt: zij neemt aan om al de smarten en versmadingen van den kruisdood met u te

deelen. Stellen wij ons Maria op dat oogenblik voor. Welk eene smart, welk eene droefheid! welk eene liefde!

III. Toepassing.

Wij kunnen ook deel hebben aan de vertroostingën welke Maria heeft bezorgd aan het Hart van Jezus gedurende zijn doodsstrijd in den Hof der Olijven, door ons namelijk op haar voorbeeld te vereenigen met het lijden van Jezus. Het Hart van onzen Goddelijken Meester vraagt zelf deze oefening, welke Hij leerde aan de Gelukz. Margareta Maria en heden bekend is onder den naam van *het heilig uur*.

„Eens, zegt de Gelukzalige, opende zich
„dat Goddelijk Hart, en er kwam eene
„zoo hevige vlam uit, dat ik er door meende
„verteerd te worden.... Hij sprak tot mij:
„*Luister goed naar hetgeen Ik u vraag....*
„*nalle nachten van Donderdag op Vrijdag,*
„*zal Ik u doen deelen in de doodelijke droef-*
„*heid, welke Ik wel heb willen lijden in den*
„*hof van Olijven.... En om Mij gezelschap*
„*te houden in dat ootmoedig gebed, dat Ik*
„*alstoen aan mijn Vader opdroeg, zult gij*
„*tusschen elf uur en middernacht opstaan,*

*„zoo wel om den Goddelijken toorn te bedaren
„door barmhartigheid voor de zondaars af te
„smeecken, als om eenigermate de bitterheid
„te verzoeten, welke Ik ondervond doordien
„mijne Apostelen Mij verlieten, en Ik ge-
„moodzaakt was hun te verwijten, zelfs niet
„n  n uur met mij te kunnen waken.”¹⁾*

Kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart, deze oefening moet ons dierbaar zijn; en kunnen wij ze niet verrichten op het door den Zaligmaker aangewezen uur, laten wij ons dan ten minste in den geest vereenigen met hen die dat geluk hebben, laten wij dan ten minste in den avond van Donderdag eenige oogenblikken besteden aan de overweging der smarten van het Hart van Jezus in den hof van Olijven.

Oefening. Elken Donderdagavond, v  r wij ons ter rust begeven, ons vereenigen met O. L. Vrouw om het H. Hart van Jezus te vertroosten door de laatste gedachten die onzen slaap voorafgaan.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, troosteres van het Hart van Jezus, bid voor ons.

¹⁾ Gelukz. Marg. Maria. Paray, II, 328.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
in Algiers.*

Den 13 Augustus 1865 bevonden zich twee muzelmannen en een Missionaris van Afrika op den spoortrein in eenzelfde rijtuig op de lijn van Lyon, met nog een jeugdig priester, die zich naar Issoudun begaf.

Terwijl de volgelingen van Mahomed hunne afwasschingen deden en niet ophielden met het roepen van: Allah! Allah! begonnen de twee priesters een gesprek over de moeilijkheid om bekeeringen te maken in Algiers, en over den nieuwen naam van O. L. Vrouw van het H. Hart, Voorspreester in moeilijke zaken. De Missionaris, die zijn vertrouwen voelt opgewekt, belooft dat hij die opkomende devotie zooveel mogelijk zal doen kennen, indien Onze Lieve Vrouw van het H. Hart van Jezus hem eerst een zeer duidelijk bewijs van hare macht geeft. Hij vraagt haar dus de bekeering van twee jeugdige muzelmannen, die tot elken prijs uit eene allergevaarlijkste toestand moesten gered worden. De zaak was menschelijker wijze gesproken hoogst moeilijk. Het verzoekschrift met potlood in den waggon zelf

geschreven, wordt naar het heiligdom van Issoudun opgezonden, en onze reizigers scheiden van elkander aan het station te Lyon. Eenigen tijd daarna meldde een brief uit Algiers naar Issoudun het doopsel der twee jonge muzelmannen, Ludovicus en Stanislaus. De gunst was verkregen, en Maria bleef, ondanks de woede der hel, de twee zielen beschermen, die zij aan den goeden Missionaris geschonken had, om hem te toonen dat zij in waarheid is de *Hoop der hopeloozen*.

Zie er hier een nieuw bewijs van in den volgenden brief, dien dezelfde Pater schreef naar het heiligdom van O. L. Vrouw van het H. Hart.

„Goeden Vrijdag, 19 April 1867.

„De twee *Arabische* kinderen aan wie O. L. Vrouw van het H. Hart reeds de genade des Doopsels had verschaft, hebben opnieuw hare machtige bescherming ondervonden.

„Hunne ouders hadden verkregen dat zij eenige weken te midden hunner familie kwamen doorbrengen, maar zij hadden te voren uitdrukkelijk beloofd dat men hun algeheele vrijheid zou laten wat de vervulling hunner godsdienstplichten betrof, dat men hen in geen geval tot de een of andere bijgeloovige oefening zou verplichten en ze

op den vastgestelden tijd naar Frankrijk zou terugzenden.

„Daar echter de duivel den buit, die hem ontrukkt was, wilde terugkrijgen, wekte hij een ongelukkigen maar zeer invloedrijken afvallige op, om door allerlei middelen de gezindheid der ouders te veranderen, en de kinderen, door beloften of bedreigingen, hun geloof te doen verzaken.

„Wij bevalen ze O. L. Vrouw van het H. Hart en den H. Jozef aan, en hoopten *tegen alle hoop in*. Weldra sloeg God den afvallige op eene onvoorziene wijze, en die schrik inboezemde. Het hart der ouders werd zoo plotseling veranderd, dat men niet kon nalaten hierin het werk te zien van O. L. Vrouw van het H. Hart.

„De toestemming tot den terugkeer der kinderen naar Frankrijk werd verkregen op den dag dat de Kerk het feest vierde van het gebed van Onzen Heer in den Hof van Olijven.

„Al de gebeden, Communiën, goede werken door die zoo dierbare kinderen verricht, werden ongetwijfeld aan het Hart van Jezus aangeboden door O. L. Vrouw van het H. Hart, die zich ook ditmaal wederom getoond heeft de machtige *Voorspreekster* in hopelooze zaken.”

Een zeer schoon *exvoto* in marmer, met Arabisch opschrift, werd naar het heiligdom van Issoudun opgezonden, tot eene getuigenis dier groote gunst, welke verkregen werd op de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Drie en twintigste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, erfgename van Jezus' liefde voor ons.

Ziedaar uw Zoon... Ziedaar uwe Moeder. (Joan. XIX. 26, 27.)

I. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart bemint ons met dezelfde liefde, welke zij het Hart van Jezus toedraagt.

rouwe, ziedaar uw zoon, aldus sprak Jezus van de hoogte des kruises, terwijl hij aan Maria den H. Joannes aanwees. Dit woord, dat Jezus in het laatste uur zijns levens sprak, kwam uit zijn Hart als de eenige erfenis, welke Hij aan zijne Moeder wilde nalaten.

Jezus sterft voor alle menschen; zij worden aan den voet van het kruis verbeeld door den welbeminden leerling, en deze

leerling wordt uitgekozen om op deze wereld bij Maria de plaats van zoon te bekleeden.

„Vrouwe, ziedaar uw Zoon.” Het was alsof Jezus zegde: Breng al de liefde, o Maria, die gij Mij toedraagt, voortaan op mijn leerling over, bemin hem zooals gij Mij bemint, en bemin in hem op dezelfde wijze alle menschen, die van heden af uwe kinderen worden.

Van dat oogenblik af beschouwde de Allerheiligste Maagd in de overgrootte menigte van menschen slechts andere Jezus Christussen. Onder de misdaden der zondaars, evenals onder de verdiensten der rechtvaardigen, bespeurt zij het Hart van Jezus, dat de eenen aanzet tot bekeering en in de anderen werkt om in hen zijne eigene deugden te vermeerderen.

En dit moederschap van Maria omvat alle menschen en alle tijden.

O O L Vrouw van het H Hart, gij zijt dus mijne Moeder, en gij bemint mij onophoudelijk met al de liefde, waarmede gij het Hart van Jezus bemint.

**II. Het H. Hart van Jezus geeft
ons de zending, O. L. Vrouw van het H. Hart
te beminnen met al de liefde, welke
Hij haar toedraagt.**

En daarna zegde Jezus tot zijnen leerling: „Ziedaar uwe Moeder.”

Ook dit woord klonk van de hoogte des kruises, en het moest, daar het met al de liefde van Jezus voor zijne moeder uit zijn Hart voortkwam, onophoudelijk in ons hart weerklinken. *De Moeder van God is mijne Moeder.* Nooit zullen de Engelen des Hemels aldus kunnen spreken. Maria is wel hunne Koningin, en zij zijn hare gelukkige en getrouwe dienaren, maar zij zijn hare *kinderen* niet; zij is hunne *Moeder* niet...

Dit woord: „*Ziedaar uwe Moeder,*” dat rechtstreeks tot den H. Joannes gericht werd, wordt ook tot ieder onzer gericht; het beteekende, dat wij als kinderen van Maria werden aangenomen, en dat Jezus, die voortaan onze Broeder was, ook ons voorbeeld zou zijn van de liefde, die wij zijne H. Moeder moesten toedragen.

Vreezen wij dus niet Maria te veel te

beminnen, omdat wij haar moeten beminnen, zooals het Hart van Jezus haar bemind heeft. Welk ander middel hebben wij om dezen hoogen graad van liefde te bereiken, dan haar al de liefde op te dragen, waarmee Jezus haar bemint? Dit is het juist wat de godsvrucht tot O. L. Vrouw van het H. Hart bewerkt; zij doet ons het Hart van Jezus beminnen door Maria, en Maria door het H. Hart van haren Goddelijken Zoon.

III. Toepassing.

Wij bezitten een middel, waardoor Maria ons al de liefde van het Hart van Jezus kan mededeelen en waardoor wij haar de liefde van dit Hart kunnen aanbieden, te weten het H. Sacrificie der Mis, als wij namelijk dit H. Offer ter eere van het H. Hart en van onze Hemelsche Moeder bijwonen of laten opdragen.

Deze oefening was aan vele heiligen zeer dierbaar en bijzonder aan de Gelukz. Margareta Maria, die door den Goddelijken Zaligmaker zelf hierover onderricht werd.

Zij schreef aan haar broeder, wiens gezeging, door hare gebeden verkregen, zij vernomen had: *"Wij hebben beloofd, dat*

gij gedurende negen Zaterdagten ter eere der Onberlekte Ontvangenis der Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria de H. Mis zult lezen of laten lezen, en op negen Vrijdagen gedurende de vasten ter eere van het H. Hart van O. H. Jezus Christus.” ¹⁾

De H. Mis, die in onze dagen zoo verwaarloosd wordt, moet voor de kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart eene bij uitstek dierbare oefening worden, omdat zij van eene oneindige waarde is, en omdat wij er onuitputtelijke schatten van genade door kunnen verkrijgen.

Oefening. Ter eere van O. L. Vrouw van het H. Hart de H. Mis hooren of laten opdragen.

GESCHIEDENIS.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te Goa. (Engelsch-Indië.)

Op den 16 Februari 1869 maakten de schismatieken van Goa zich zonder eenig recht van de grootste katholieke kerk van

¹⁾ *Gelukz. Marg. Maria. II, 101.*

het land meester, om ze tot het middelpunt hunner werkzaamheden in te richten. Den volgenden dag, zegt de Missionaris wiens verhaal wij in het kort samenvatten, trad ik er binnen, vergezeld van vier gendarmen en eene menigte christenen; de Goaneezen, die hun zegezing zeer hoog hadden doen klinken, werden als dolle honden.

Onder die woelingen kwam de Eerw. Pater Baulez, die zoo vurige ijveraar voor de godsvrucht tot O. L. Vrouw van het H. Hart, hier aan. Hij leerde mij de wonderen en de verheven devotie kennen. Hij hing eene plaat van deze machtige Koningin in het koor mijner kerk, stelde het heiligdom onder de bescherming van O. L. Vrouw van het H. Hart, en beloofde een altaar onder dien titel te harer eere te zullen oprichten, als alles voorbij zou zijn.

Van dien dag af tot den 12 Mei gunden de Goaneezen zich geene rust, en beraamden zóó wel hun plan, dat op den avond van den 13 eene woedende menigte de kerk omringde, de deur der sacristie openbrak en zich van het geheele gebouw meester maakte; den 14 's morgens kwamen ze in triomf met trommels en trompetten aan hun hoofd in deze kerk, terwijl ik afwezig was.

Ik kwam een weinig later, nadat de

Goaneezen heengegaan waren, die vóór hun vertrek de toegangen der kerk opnieuw versperd hadden. Ik riep Maria aan onder den titel van Hoop der hopeloozen; na vele vruchteloze pogingen slaagde ik er in de deuren open te breken en binnen het huis des Heeren te geraken; het was 10 uur des avonds.

Toen de Goaneezen, die meenden dat de deuren nog gesloten waren, den volgende dag de klok hoorden luiden voor de Mis, geleken zij meer op tijgers dan op menschen. Intusschen begon een mijner ambegenooten met de H. Mis, niettegenstaande hun onstui- mig geschreeuw; daar ik vreesde, dat zij zich op hem zouden werpen, bleef ik in het koor. De gewapende macht trad vervolgens tusschenbeide en bracht deze ernstige zaak voor het gerecht.

Na vijf zittingen, waarin ik mijne zaak zóó bepleitte, dat ik buiten adem was, erkenden de rechters mijn goed recht.

Sedert is alles geëindigd.

Moge O. L. Vrouw van het H. Hart, die de zegepraal der dwaling en der ongerechtigheid niet geduld heeft, mij helpen om die arme scheurmakers, die zoo gedwee zijn geworden te onzen opzichte, te bekeeren. Ter herinnering aan deze feiten hebben wij

in onze kerk een altaar laten oprichten, toegewijd aan O. L. Vrouw van het H. Hart. Haar beeld is bijzonder goed geslaagd. Maria schijnt de hand van den schilder bestuurd te hebben.

Deze kerk draagt den naam van de H.H. Apostelen Petrus en Paulus van Oette-menoer.

B. BRISSARD, Apost. Miss.

Vier en twintigste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart,
helpster der zielen in het Vagevuur.

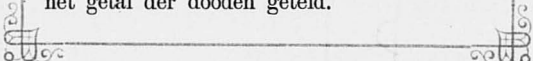
Hebt gij Hem niet gezien, dien
mijne ziel bemint?
(Boek der Gez. III. 3.)

**I. O. L. Vrouw van het Heilig Hart,
beroofd van de tegenwoordigheid haars
Goddelijken Zoons.**

et offer van Calvarië was volbracht.
Jozef van Arimathea vroeg vrijmoedig aan Pilatus het lichaam van Jezus; hij bedekte dit kostbaar overblijfsel met mirrhe en aloë, wikkelde het in lijnwaad en plaatste het in een nieuw graf.

Er werd een steen voor den ingang van het graf gewenteld, en Jezus werd onder het getal der dooden geteld.

In Jeruzalem zijn de wonderen van den Verlosser vergeten; de herinnering aan zijne weldaden is uitgewischt; de eerbied, welken de menigte Hem eertijds betoonde, is geheel verdwenen. Slechts eenige heilige vrouwen zijn op het godvruchtig denkbeeld gekomen om naar de grot te gaan, die het ontzield lichaam van den Godmensch bevat.

Verbeelden wij ons hier de gevoelens van geloof en liefde van O. L. Vrouw van het H. Hart; zij weet dat de Verlosser der wereld weldra vol glorie en majesteit zal verrijzen; dat zijne ziel in het voorgeborchte is nedergedaald, om de zielen der aartsvaders en rechtvaardigen der Oude Wet te bezoeken, en met hare gedachte volgt zij Hem, overal waar Hij gaat.... Niets is in staat den band te verbreken, die haar met Hem vereenigt; met hare wenschen verhaast zij het oogenblik, waarop de dood zijne prooi zal teruggeven, en zij kan hare gedachten niet aftrekken van de smarten en beledigingen die Hij op het kruis heeft verduurd. Zij herinnert zich al zijne wonderen, zijne doorboorde handen, zijn met doornen verscheurd hoofd, zijne zijde door de lans geopend.... Welk een oogenblik voor haar, toen zij hare hand leggende op

zijn Goddelijk Hart, Het niet meer voelde kloppen!

II. De ziel van Jezus in het voorgeborchte.

De ziel van Jezus, ofschoon van het lichaam gescheiden, blijft niettemin voor zijne Moeder de verhevenste gevoelens van liefde behouden.

De aartsvaders, de profeten, de rechtvaardigen van de Oude Wet, de lijdende zielen in het vagevuur begroeten in hun kerker en ballingsoord met eene levendige blijdschap de komst van hunnen Bevrijder; zij beschouwen Hem als het verwachte licht, en de Goddelijke Meester spreekt hun van Maria als van den dageraad, die de ware Zon der gerechtigheid heeft voortgebracht.

Zij erkennen Hem als den weldadigen dauw, die hun in de langdurige hitte van hun smachtend verlangen verfrissching komt schenken, en Jezus doet hun zijne Moeder kennen als de geheimzinnige wolk, die den Rechtvaardige heeft geregend, als de aarde, die den Verlosser heeft voortgebracht.

Het schijnt mij, alsof ik deze Goddelijke ziel de getrouwe Maagd met al de vrouwen der vorige eeuwen hoor vergelijken: met

Eva, onze eerste moeder; met Sara, de moeder van Izaäk; met Rebecca, Rachel en Judith; met al de dochters van Israël, en tot allen hoor zeggen, dat Maria geene enkele harer zwakheden gehad, en in zich alleen al hare schoonheid en al hare deugden verenigd heeft.

Het komt mij voor, dat Hij hen ook heeft moeten verhalen, op welk eene wijze deze Moeder de genaden van den Allerhoogste tot een sieraad verkregen heeft, hoedanig zij haren God heeft weten te beminnen, hoe dat zij zich steeds beijverd heeft om Hem op allerlei wijzen de liefderijkste hulde te bewijzen, en hoe vurig zij op aarde naar zijne terugkomst verzuchtte.

III. Toepassing.

De droefheid die Maria gevoeld heeft bij den dood van haren Goddelijken Zoon, kan eenigszins vergeleken worden met de droefheid der geloovige zielen, die in de tijdelijke berooving van Gods aanschijn hare grootste pijniging vinden. O. L. Vrouw van het H. Hart heeft, om zoo te spreken, in zich zelve ondervonden welk eene behoefte aan vertroosting die arme zielen hebben, die zoozeer verlangen in het bezit van hun

opperste Goed gesteld te worden. Moeder aller menschen, is zij toch nog meer bijzonder de Moeder van hen die lijden. Men kan er dan niet aan twifelen of zij heeft een innig medelijden met al de zielen des vagevuurs.

Kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart, de gevoelens onzer Moeder moeten ook de onze zijn. Wij kunnen, door de oneindige verdiensten van het Hart van Jezus, de arme zielen verkwikken en het uur harer bevrijding verhaasten. Deze godvruchtige oefening werd door het Heilig Hart aan de Gelukz. Margareta Maria aanbevolen, die meermaals den troost had van de zielen te zien, die zij verlost had. „Dezen „morgen, schrijft zij, Zondag van den Goeden „Herder, zijn twee mijner lijdende vriendinnen (zoo noemde zij ze,) bij mijn ontwaken, mij vaarwel komen zeggen, daar „heden de opperste Herder haar in zijnen „schaapstal ontving, *met meer dan een millioen „andere*, in wier gezelschap zij vertrokken „onder onverklaarbare vreugdezangen.... Daar „ik haar smeekte onzer te gedenken, zeiden „zij mij, als laatste woord: *Dat de ondankbaarheid nooit den Hemel is binnengegaan...*”¹⁾

¹⁾ Gelukz. Marg. Maria. Paray. II, 41 - 42.

Dewijl het de geest der Broederschap van O. L. Vrouw van het H. Hart is, te bidden voor de hopelooze zaken, moeten wij vooral voor de meest verlaten zielen des Vagevuurs, onze gebeden, smarten en verdiensten in de handen onzer Moeder nederleggen.

Defening. Doen bidden voor de zielen des Vagevuurs.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, helpster der zielen in het Vagevuur, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*O. L. Vrouw van het H. Hart zegeviert
over den wederstand van een Calvinist
en van een Vrijmetselaar.*

Op Maandag 15 December 1884, heeft in de kerk van O. L. Vrouw van het H. Hart van den Circus Agonalis de plechtige uitvaart plaats gehad van Gaspard Staley, die uit het Calvinisme tot de Katholieke Kerk bekeerd is. Een der voornaamste katholieke dagbladen van Rome, de *Voce della Verità* schreef hierover:

„De requiem-mis van Terziani, met vol koor en onder directie van Commandeur August Mariconi uitgevoerd, bracht een heerlijk en treffend effect voort. Het *Tuba Mirum* van dien grooten meester was buitengewoon schoon en bracht er veel toe bij om de aandoening en de ingetogenheid der aanwezigen nog te vermeerderen. De Zusters van Liefde, de EE. PP. Capucijnen, die de zielzorg in het hospitaal van den H. Geest uitoefenen, de Missionarissen van het H. Hart en een groote toevloed van volk woonden de lijkplechtigheden bij. De Eerw. Pater Pasquali, van de Congregatie der H. Moeder Gods, heeft de lijkrede uitgesproken, welke men liever eene nieuwe lofrede op O. L. Vrouw van het H. Hart moest noemen.

„Deze toespraak zal u overigens het wonder van bekeering doen kennen, dat er heeft plaats gehad.”

Wij geven er hier een uittreksel van.

In ons gasthuis van den H. Geest bevond zich een zieke Zwitsersche Calvinist. Hij heette Gaspard Staley. De goede kloostergeestelijken, die de zielzorg bij de arme zieken in ons gasthuis uitoefenen, de onvermoeide Zusters van den H. Vincentius van Paulo en al de leden der Broederschappen, die zich ten doel stellen, om op de feest-

dagen liefdewerken in de gasthuizen te gaan uitoefenen, hadden geen enkele gelegenheid laten voorbijgaan om dezen ongelukkige eenig goed te doen, hem aansporende de dwalingen zijner sekte af te zweren en in den schoot der Katholieke Kerk terug te keeren.

Daar hij een rechtschapen man was, antwoordde hij steeds, dat hij aan Jezus Christus het licht zou vragen, dat zijne ziel noodig had. In den loop der maand Juni bracht een ijverig katholiek hem mijn werkje, dat voor titel heeft: *Het protestantisme door den Bijbel veroordeeld*, terwijl hij mij tevens verzocht, den armen zieke in de gebeden der geloovigen aan te bevelen, die de godvruchtige oefeningen der maand Juni in dezen tempel van O. L. Vrouw van het H. Hart bijwoonden, waar gij nu vergaderd zijt.

Ik dacht reeds niet meer aan deze aanbeveling, toen in de maand November dezelfde persoon zich bij mij aanbod en mij verzocht den zieke, die naar mij had gevraagd, eens te gaan bezoeken.

Ik begaf mij naar hem toe en onze samenspraak was kort. Hij zegde mij, dat hij gedeeltelijk katholiek was, doch dat hem nog een laatste twijfel overbleef aangaande de afgoderij der katholieken in de aanbids-

dingen die zij de H. Maagd Maria bewijzen. Nadat ik hem hierop geantwoord had, ging ik heen, terwijl ik tot hem zegde: „Als gij verlangt dat ik terugkom, dan moet gij mij maar laten roepen.”

Dit eerste onderhoud had op Donderdag den 27 November plaats. Op Zaterdagmorgen den 29 daaropvolgende, kwam men mij weder roepen en men geleidde mij in alle haast naar Gaspard Staley. En O. L. Vrouw van het H. Hart behaalde eene schitterende overwinning. Ziehier hoe:

— Welnu, Gaspard, wat is er van uw dienst?

— Pater, het gaat zeer slecht.

— Ik zie het, arme vriend.

— Pater, bid en doe voor mij tot O. H. Jezus Christus bidden.

— Gaspard, zie, met uw calvinistisch geloof, aarzelt gij niet mij te zeggen: „Pater, bid Jezus Christus voor mij,” en gij vreest zulks tot Maria te zeggen, die zijne Moeder is. Wat mij betreft, ik ben slechts een arme zondaar; maar kunt gij ontkennen, dat Maria geheel zuiver en de Moeder van Jezus Christus is? In plaats dus van mij deze woorden toe te voegen, zeg aan Maria: „Moeder, bid uwen Zoon Jezus voor mij.”

— In dien zin durf ik het gerust zeggen.

— Welnu, Gaspard, dan zijt gij katholiek; want dat is de beteekenis der gebeden, die wij tot Maria stieren.

— Als dat zoo is, Pater, dan ben ik katholiek.

Gaspard sprak de waarheid; hij kuste de medaille van O. L. Vrouw van het H. Hart, welke die ijverige katholiek hem sedert lang gegeven had; en nadat hij voldoende onderwezen was, beleed hij ons H. Geloof, zwoer zijne dwalingen af, ontving onder voorwaarde het H. Doopsel en ontsliep in de armen des Heeren.

De H. Sacramenten werden hem bij tuschenruimten in den tijd van acht dagen toegediend, maar die acht dagen waren een wezenlijk voorwerp van stichting voor de andere zieken, die zich in de nabijheid van zijn bed bevonden. Gaspard gaf zijne ziel aan haren Schepper weder te 12 uur op den vigiliedag van O. L. Vrouw Onbevleete Ontvangenis, en zijne laatste woorden waren het „Wees gegroet, Maria”, dat hij met den Pater Capucijn Eduard de Pratola bad, die hem een vader was geweest, evenals de Zusters van Liefde hem tot moeder verstrekt hadden. Hij beloofde aan Pater Eduard in den Hemel O. L. Vrouw te zullen bidden voor hem en voor al degenen, die hem ge-

holpen hadden het katholiek geloof te leeren kennen en omhelzen.

Het was op een Zaterdag dat hij zich bekeerde, en terwijl de klokken vroolijk de plechtigheid van den anderen dag aankondigden, ging Gaspard zooals ik gezegd heb, voor altoos in den Hemel Maria, die gezegende Moeder, loven, die hem den weg der waarheid had aangetoond.

Maria was het laatste voorwerp zijner gesprekken hierbeneden, Maria bekroonde zijn leven.

Wat was het schoon en treffend, op de borst van een gewezen Calvinist het beeld van O. L. Vrouw van het H. Hart te zien, die men zoo vurig gebeden had, om voor die ziel de genade van het ware geloof te verkrijgen.

En nu mag ik uitroepen: wat is die doodkist schoon! Dat doodlaken is voor mij eene geheele openbaring. De brandende flambouwen, die de doodkist van dat kind der H. Maagd omringen, brengen mij het licht des geloofs voor den geest en toonen nog eens te meer aan de verblinde zielen, hoe krachtig de smeekingen zijn, welke wij tot Maria stieren.

Voor deze catafalk van een Calvinist, die met het beeld van O. L. Vrouw van het

H. Hart op de borst sterft, kan ik den menschen toeroepen: Christus de Verlosser is de weg die tot den Vader geleidt, Maria is de Deur die ons tot haren Zoon geleidt.

Op zekeren dag in de maand Mei woonde eene protestantsche dame mijne onderrichting bij; zij keerde zeer ontstemd huiswaarts, terwijl zij herhaalde: „Die katholieken spreken altijd van Maria, denken altijd aan Maria en voor Maria vergeten zij Jezus Christus zelve.”

Den volgenden dag droeg ik mijne antwoorden voor en bij al de bewijsgronden die ik aanvoerde voor de heiligheid van Maria's eeredienst, zou ik nu op het kruis kunnen wijzen, dat Gaspard Staley's overschot overschaduwte.

Ik heb het reeds gezegd: de acht dagen die op Gaspards bekeering volgden, waren een voorwerp van stichting voor de zieken, die in zijne nabijheid lagen. Ja, mijne Broeders, Maria wilde van dien bevoorrecht zoon niet alleen een wonder van bekeering, maar een Missionaris harer goedheden maken. Hij stierf in een onderhoud met Maria, op het oogenblik dat de klokken den triomf der Onbevleete Maagd verkondigden. Deze dood was eene prediking. Ik leg dan ook eene dubbele kroon voor O. L.

Vrouw van het H. Hart op deze doodkist neder. Op de eerste schrijf ik den naam van een oud-Calvinist, op de andere den naam van een oud-lid van de sekte der vrijmetselaars; op de eerste schrijf ik den naam van Gaspard, op de andere dien van Petrus.

Deze kwam reeds aan den eindpaal zijner dagen; als lid van de vrijmetselarij had hij de genade van Jezus Christus ver van zich afgestooten. Dezelfde vurige christen, die met een medaille van O. L. Vrouw van het H. Hart een aanval deed op het hart van Gaspard, wilde met datzelfde wapen Petrus winnen. Hij vertelt hem de bekeering van Staley. Zoudt gij het gelooven? Op hetzelfde oogenblik dat Gaspard met zijne door den dood reeds verstijfde lippen zijne hemelsche Weldoenster een laatste maal toelachte, nam de vrijmetselaar de medaille van O. L. Vrouw van het H. Hart aan.

Gaspard ging vertrekken; maar hij wilde zich niet alléén aanbieden voor den troon van Haar, die millioenen en millioenen zielen, welke door hare voorspraak zalig zijn geworden, voor kroon heeft.

Den 10 dezer maand schreef die man, deze nieuwe overwinning van Maria, mij eigenhandig een brief en verzocht om te

biechten. Ik begaf mij haastig naar hem toe. Hij beweende zijne zonden onder het aanroepen van O. L. Vrouw van het H. Hart, en het was ook onder het aanroepen van Haar, dat hij de H. Teerspijs ontving; het H. Oliesel kwam de laatste sporen zijner fouten uitwischen. En daarna? O daarna, aan gene zijde des grafs, begreep hij wat dit schietgebed, met geloof uitgesproken, zeggen wil: *O. L. Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*

Ik eindig.

Zegt mij nu of het niet waar is, dat deze doodkist een feest is voor Maria.

O Gaspard, o Petrus, mijne vrienden in Christus, ja, uw graf verdiende twee kronen, hier zijn ze, ik geef ze u! Om uwe eerste kroon te vervaardigen heb ik den priester uitgenoodigd, die, de ziel van aandoening vervuld, over u tranen van vreugde stortte. Voor het vervaardigen uwer tweede kroon heb ik het volk geroepen, dat op dit oogenblik weent en bij uwe doodkisten bidt.

Mijne Broeders, deze twee bekeerlingen van Maria verdienden deze lijkplechtigheden, en nu verzoeken zij uwe gebeden. Ik wil de aarde die hen bedekt niet in vergetelheid laten vallen; men moest aan deze lijkplechtigheden, allen luister bijzetten, want zij

moesten tevens een titel van glorie voor O. L. Vrouw van het H. Hart zijn.

Dat de ernstige, welluidende tonen van Terziani op nieuw onder deze gewelven weerklinken; wat mij betreft, ik maak een einde aan dit lofgezag mijns harten, terwijl ik den kreet van geloof en liefde tot Maria doe opstijgen.

Welke zoete vreugde rondom het graf, dat door den godsdienst van Jezus Christus bestraald wordt! Maar van al de beweegredenen van troost, die zich aanbieden, wordt mijne ziel het meest getroffen door de herinnering aan Maria. Bij dezen naam verandert het kerkhof in een paradijs, en de angsten des doods worden in een glimlach veranderd.

Petrarca bad de H. Maagd zijn laatsten snik in vrede te ontvangen.

Rafaël gaf zijne ziel aan haren Schepper weder, na bepaald te hebben dat er voor de Madona van het Pantheon Missen zouden gelezen en gebeden voor hem verricht worden en dit geschiedt gedeeltelijk nog.

Wat mij betreft, op het graf van mijn welbeminde Gaspard en Petrus neergeknield, en het hart van aandoening overstelpt, roep ik u aan, o Moeder der schoone liefde, wier luister alles versiert.

Mijne oogen van tranen overgoten, wendden zich tot u in het verblijf der gelukzaligheid, werwaarts al de genegenheden en verlangens mijner ziel mij vervoeren en waar mijne ziel, terwijl mijn leven snel van mij wegvluicht, een troost vindt in de gedachte aan de toekomst. Dit volk, dat gij aan uwe voeten ziet, roept u met mij aan.

Ja, geef de eeuwige rust aan deze zielen, die gij bekeerd hebt, en schenk ons de gunst, dat het laatste woord, dat van onze lippen vloeit, dit zoete schietgebed moge zijn:

O. L. Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!

P. PASQUALI.

Vijf en twintigste Dag.

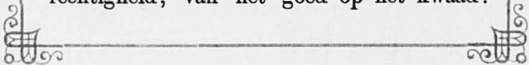
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in de
vreugde der Verrijzenis.

Ik ben weder opgestaan, en
ik ben nog bij u.
(Ps. CXXXVII. 18.)

I. Gevoelens van het Hart van Jezus bij de Verrijzenis.

et graf heeft zijn slachtoffer terug-
gegeven, de natuur heeft hare lof-
zangen hervat; het Hart van Jezus,
naar welks welluidendheid de Engelen
en de hemelen aandachtig waren, ontwaakt
na een slaap van drie dagen. O Goddelijke
Harp! laat uw zoetluidende tonen opnieuw
weerklinken. Verhaal ter eere van den
Almachtige de overwinning van het leven
op den dood, van de deugd op de onge-
rechtigheid, van het goed op het kwaad!

Door een groet vol liefde verdrijft de Verlosser bij de heilige Vrouwen de vrees die haar ontstelt; Hij maakt haar de boden zijner Verrijzenis. Hij brengt zijnen leerlingen den vrede; Hij deelt hun eene nieuwe macht mede, toont hun zijne door de lans geopende zijde.

Wie zal de genaden kunnen opnoemen, waarmede Hij zijne moeder overlaadde, toen Hij, volgens de overlevering, bij zijn Verrijzenis aan haar verscheen? Toch kunnen wij reeds nu, daar wij het Hart van onzen aanbiddelijken Meester kennen, een denkbeeld vormen van de woorden die er gesproken, van de gevoelens van vreugde die er gedeeld worden.

De schitterende majesteit des Zoons moest op de Moeder terugkaatsen en haar als met een mantel omgeven. Zij was wezenlijk de geheimzinnige vrouw met de Zon der gerechtigheid bekleed. Maar het is vooral de liefde van het *Heilig Hart* die zich nog meer volkomen aan het Hart van Maria mededeelt, en haar aantoot dat eenige uren van uiterlijke scheiding de banden, die hen vereenigden en reeds zoo nauw waren, slechts nog nauwer hadden toegehaald.

Mocht een Apostel de zoo zoete uitnodiging ontvangen zijne hand in de glorie-

volle wonde van Jezus' Hart te leggen, Maria ontvangt de uitnoodiging zich geheel in dit Hart te verliezen en er altijd te verblijven.

II. Vreugde van O. L. Vrouw van het H. Hart bij de Verrijzenis van Jezus.

Welke waren niet de vervoeringen van vreugde der Maagd, toen haar Welbeminde bij den dageraad der Verrijzenis, deze troostende woorden aan hare ooren deed weergalmen: *„Ik ben verrezen en ik ben nog bij u!”*

„O mijn Zoon, moet zij uitroepen, uw Hart klopt weer in uwen boezem. Ik, uwe Moeder, behoef mijne hand niet te leggen in de wonde van dat Hart, dat ik U geschonken heb. Ja, Gij zijt waarlijk ver-
„rezen; uwe stem is mij al te zeer bekend; uwe gevoelens zijn nooit voor mij verbor-
„gen geweest. Laat mij nu in uw ver-
„heerlijkt Hart binnentreden, om er ver-
„hevener leeringen te vernemen dan die, welke Het tot heden toe heeft gegeven.
„O Hart van mijn Zoon, bedank uwen
„Vader voor mij en voor alle stervelingen;
„vergeef aan de menschen, vergeet de smarten, die zij U hebben doen verduren, de

„ondankbaarheden, waarmede zij aan uwe
„liefde hebben beantwoord. Ik zal mijne
„zwakke verzuchtingen met de uwe ver-
„eenigen, ik zal er die van alle zuivere
„zielen bijvoegen, en de Hemelsche Vader
„zal op het gezicht der duizenden harten,
„die met het Hart van het menschgeworden
„Woord vereenigd zijn, zijne eeuwige recht-
„vaardigheid vergeten, om de schatten zijner
„oneindige barmhartigheid over alle harten
„uit te storten.”

Maria trad in het bezit der nieuwe schat-
ten, welke de Verlosser, toen Hij als over-
winnaar uit den strijd des doods kwam,
medebracht; en de H. Kerk schept er be-
hagen in haar op den morgen zelf der
Verrijzenis toe te roepen: *„Regina coeli lae-
tare! Koningin des hemels, verheug u!
Omdat dien Gij waardig zijt geweest te
dragen, verrezen is zooals Hij gezegd heeft!”*

III. Toepassing.

Wij kunnen in Maria de zoete vreugde
der Verrijzenis van haar Goddelijken Zoon
vernieuwen, als wij uit den dood der zonde
opstaan, om tot het leven der genade te
verrijzen. Het Hart van Jezus werkt in
ons volgens onze gesteltenis.

„Eens scheen het mij toe,” schrijft de Gelukz. Margareta Maria, „dat ik dit beminnelijk Hart zag als eene zon, welke hare stralen naar alle kanten en op alle harten uitschoot, maar op eene zeer verschillende wijze, volgens de verschillende gesteltenissen dergenen op wie zij vielen; want de zielen der verworpelingen werden nog meer verhard, evenals als het slijk door de stralen der zon hard wordt; maar de zielen der rechtvaardigen integendeel werden zuiverder en zachter evenals was.” ¹⁾

Kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart, stellen wij ons niet tevreden met alleen uit de zonde op te staan, maar verlaten wij ook het leven van lauwheid, en beginnen wij het volmaakte leven van het Hart van den verheerlijkten Jezus Christus.

Oefening. Het Goddelijk Hart bidden en doen bidden voor de bekeering der zondaars.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, deelgenoote van alle zegeprelen van het Hart van Jezus, bid voor ons.

¹⁾ *Gelukz. Marg. Paray.* II, 278.

GESCHIEDENIS.

*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
te Bombay. (Indië.)*

De Eerw. Pater Pereira, van de Sociëteit van Jezus, verhaalt ons aldus de vestiging der Broederschap te Bombay.

SS. Rozario-Mazagao (Bombay),
26 Februari 1870.

„Ik was in droefheid gedompeld bij het vernemen dat een opstand ging uitbreken te midden van mijn volk, en ik nam mijne toevlucht tot de Moeder Gods. Alsdan vond ik op mijn tafel de *Annalen* van O. L. Vrouw van het H. Hart. Ik begon ze te lezen; ik verzonk in diepe gedachten, en ik werd getroffen door eene bijzondere genade. Ik nam op hetzelfde oogenblik het vaste besluit die wonderbare en krachtdadige devotie gedurende geheel mijn leven met alle mij ten dienste staande middelen te bevorderen en uit te breiden; en, na eene novene te hebben gehouden, hebben wij plechtiglijk, door talrijke communiën, de devotie tot O. L. Vrouw van het H. Hart in deze kerk van den H. Rozenkrans ingevoerd; dit had plaats verleden Zondag 20 Februari.

Deze godsdienstige handeling bleef niet onbeloond. De gezegende naam van O. L. V. van het H. Hart verspreidde zich als een vuur onder de geheele bevolking, en den 31 Mei beleefde O. L. V. van het H. Hart in dat land een harer schoonste triomfen.

„Dit feest zal nooit uit ons geheugen gewischt worden, schreef ons den 25 Februari van het volgend jaar de Eerw. Moeder Overste der kloosterlingen van Jezus-Maria te Bombay; de illuminatie overtrof al wat men zich kan verbeelden. De eer die men haar bewees en het vertrouwen dat men in hare machtige voorspraak stelde, zijn aan O. L. V. van het H. Hart aangenaam geweest. Een merkelyk getal gunsten zijn verkregen, waaronder wij tellen kunnen de genezing van talrijke zieken, ook van een *melaatsche* en van een stervend kind, de bekeering van een verharden zondaar, de demping van een opstand en meerdere geestelijke gunsten, waarvan eenige *alleropmerkelykst*.”

MÈRE SAINT-LÉON.

Zes en twintigste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart bij de
Hemelvaart des Heeren.

Hij is opgeklommen ten Hemel.
(Credo der H. Mis.)

I. Het Hart van Jezus in dit geheim.

et uur der overwinning heeft voor Jezus geslagen. De Hemel, die de heilige menschheid van zijn Koning nog niet heeft bezeten, ziet verlangend naar Hem uit. Jezus beklimt den berg van Olijven, die nog onlangs getuige zijner smarten was, en nu het tooneel zijner zegepraal gaat worden. De Apostelen vergezellen Hem en ontvangen van Hem de belofte, dat Hij hun een vertrooster zenden zal. Maria is ook daar; haar hart is verdeeld tusschen de vreugde, welke het gezicht haars Zoons

haar verschaft, en tusschen de droefheid, welke de gedachte aan eene nieuwe scheiding haar veroorzaakt. Maar het Heilig Hart van den goeden Meester, die zijne heerlijkheid niet heeft willen binnentreden, zonder vooraf nog eenmaal zijne leerlingen en apostelen rondom zich te vergaderen en hun zijne gevoelens van liefde bekend te maken; dat Hart, zeg ik, kan niet nagelaten hebben Maria te troosten en haar een teeder vaarwel te zeggen. Ofschoon Jezus de verdiensten van zijn lijden en dood met zich ten Hemel voert en ze zijnen hemelschen Vader gaat aanbieden; ofschoon Hij bezit gaat nemen van de glorie, die Hem toekomt, zal Hij toch niet ophouden uit het hoogste des Hemels over de laatste dagen, die zijne Moeder nog op aarde moet doorbrengen, te waken. Hij laat haar zijn dierbaarsten schat, de opkomende Kerk, achter. Hij stelt haar aan, als het kanaal der genaden en der barmhartigheden van zijn Goddelijk Hart.

II. Gevoelens van O. L. Vrouw van het H. Hart in dit geheim.

Konden de Apostelen hunne oogen niet afwenden van de plaats waar eene geheim-

zinnige wolk Jezus aan hunne blikken had onttrokken, welken indruk moest Maria dan niet gewaar worden? Opgetogen van vreugde over de zegepraal van haren Goddelijken Zoon, volgde zij Hem met haar hart in zijn eeuwig koninkrijk. Zij vereenigde zich met de vreugdezangen, die de hemelsche legerscharen aanhieven ter eere van den Goddelijken Overwinnaar, zij deelde in de vreugde van den hemelschen Vader, die zijn welbeminde Zoon ontving, en in de blijdschap van den Zoon, die voor eeuwig aan de rechterhand des Allerhoogsten ging neerzitten.

Alleen het licht eener ernstige meditatie kan ons in het hart onzer welbeminde Moeder Maria binnenleiden, en ons doen zien met welk eene verhevene onderwerping zij er in toestemde, voor het welzijn der Kerk, nog lange jaren in de ballingschap dezer aarde te blijven. Voorzeker bracht dit offer, dat van de teederste der moeders gevraagd werd, pijnlijke doornen mee; maar het wordt ook de bron van ontelbare verdiensten, waarvan de Allerheiligste Maagd zich zal bedienen, om meer en meer de macht te vergrooten, die zij reeds door hare deugden op het Hart van Jezus verworven heeft.

III. Toepassing.

Dat ons hart, op het voorbeeld van O. L. Vrouw van het H. Hart, steeds in den Hemel zij en hier beneden al de ellenden des levens met het oog op den Hemel aan-neme. „Wat blijft er voor ons op de aarde over, daar onze Opperpriester voor ons den Hemel opent? Onze Voorspreker, onze Mid-delaar, ons Opperhoofd, is in den Hemel; onze vreugde, onze liefde en onze hoop, ons erfdeel en onze woning zijn in den Hemel; onze kroon en onze rustplaats is in den Hemel.” ¹⁾ Het H. Hart van onzen Koning is ons in het hemelsch Jeruzalem voorgegaan. Welk offer zouden wij Hem kunnen weigeren, om bij Hem te komen?

„Eens, zoo schrijft de Gelukz. Margareta Maria, vertoonde zich Jezus, de eenige liefde „van mijne ziel, aan mij, terwijl Hij in de „eene hand eene schets van het gelukkigst „leven hield, dat men zich verbeelden kan, „en in de andere die van een leven, dat „altijd vol lichamelijk en geestelijk lijden was, „en terwijl Hij mij deze twee schetsen aan-

¹⁾ Bossuet, slot van het sermooon op Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart.

„bood, zeide Hij mij: *Kies, mijne dochter, het leven dat u het meeste behaagt. Ik zal nu bij de keus van het eene zoowel als van het andere dezelfde genaden geven.*”

„*Bevredig U zelven, en dat is mij genoeg,*” antwoordde ik.

„En toen Hij mij het leven van kruisiging aanbood, voegde Hij er bij: *Ziedaar wat Ik voor u uitgekozen heb, en Mij het meest voor de vervulling mijner plannen behaagt... Het andere is een leven van genietingen en niet van verdiensten voor de eeuwigheid.*”

Welke genade zou het voor ons zijn, als wij door de voorspraak van O. L. Vrouw van het H. Hart verkregen, van over de goederen en de rampen dezer wereld naar hunne wezenlijke waarde te oordeelen.

Oefening. In het vooruitzicht op den Hemel al de beproevingsen des levens met overgeving aannemen.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, deelhebbende in de glorie van Jezus' Hart, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Genezing na eene bedevaart naar Issoudun.

Men schreef uit Reuilly (Indre, Frankrijk) in December 1868 naar het heiligdom te Issoudun.

Herinnert gij u nog, Eerw. Pater, dat ik UEerw. tegen het einde van Juli eené jonge vrouw zond, die met een soort van waanzinnigheid geslagen was, die haar aanzette zich zelve van kant te maken met haar kind, een aanminnig meisje, dat zij reeds in het water had geworpen om het te verdrinken? Na deze daad van wreedheid liep de ongelukkige moeder zelve rond om eene rivier te zoeken, teneinde er zich in te werpen. Gelukkig bemerkte men hare vlucht; men slaagde er in haar tegen te houden. Zij verklaarde dat zij, na haar dochttertje in het water geworpen te hebben, niet meer verdiende te leven. Op hare aanwijzingen loopt men naar het kind toe, dat men in den droevigsten toestand vond, en slechts na veelvuldige pogingen tot het leven kon terugroepen. Het was waarlijk een treurig schouwspel te zien, hoe die arme jeugdige moeder zich voor onze voeten wierp, terwijl

zij ons smeekte, haar in de gevangenis te zetten of te dooden. De getuigen van dit tooneel konden hunne aandoening niet bedwingen, toen zij zagen hoe het geheele huisgezin in wanhoop was over zulk een waanzin. Wij kregen toen de gelukkige gedachte, Eerw. Pater, deze jeugdige moeder naar Issoudun ter bedevaart te zenden; onze Zusters begeleidden haar den 22 Juli, feestdag van de H. Maria Magdalena. De vrouw biechtte er en beval zich aan de bescherming van haar, die zoo te recht de Voorspreekster in moeilijke en hopelooze aangelegenheden wordt genoemd; zij nam de medaille aan, welke UEerw. haar gegeven heeft. Op het einde der Novene, die begonnen werd te Issoudun, in de bakermat zelf der godsvrucht tot O. L. Vrouw van het H. Hart, keerde zij in hare huishouding terug; want al dien tijd hadden wij haar bij ons gehouden, om haar, ondanks haar zelve, te hoeden voor den dood, dien zij overal zocht. Sedert dien tijd is zij volkomen hersteld, en ten toppunt van geluk, evenals geheel haar huisgezin. O. L. Vrouw van het H. Hart zij er duizendmaal voor gedankt! Als wij wat lang gewacht hebben, Eerw. Pater, met UEerw. de gelukkige uitkomst der novene mede te deelen, dan is dit

slechts geschied, omdat wij zeker wilden zijn van de volkomene genezing der jonge vrouw. Indien Uew. gepast oordeelt dit feit bekend te maken, dan kunnen wij de echtheid hiervan verzekeren.

Zuster MARIA VICTORIA, religieuze,
en hare Medezusters.

Zeven en twintigste Dag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart op
Pinksterdag.

De H. Geest, dien de Vader in
mijnen naam zenden zal, die zal u
alles leeren, en u alles indachtig
maken wat Ik u gezegd heb.
(Joan. XIV. 26.)

I. De H. Geest stort in Maria de volheid zijner gaven uit.

n de grootste afzondering en in een
volhardend gebed wachtten de apos-
telen de komst van den H. Geest,
den vertrooster, af. Plotseling ont-
stond er uit den Hemel een geluid als van
eenen aankomenden hevigen wind. De derde
Persoon der Allerheiligste Drievuldigheid
daalt op zijne beurt op de aarde neder onder
de gedaante van vurige tongen. Op welk
hoofd zal de Geest van liefde het eerst gaan

rusten? Welk Hart zal Hij het eerst ontvlammen? Zonder twijfel het onbevlekt hart van Maria.

Gelijk een stroom, die van den top eens bergs nederstort, door zijn eigen val dadelijk een diepe kolk graaft, waaruit hij zich vervolgens in verschillende beken door de vlakten verspreidt, evenzoo vereenigen zich de genaden des H. Geestes in het Hart van Maria, om zich vandaar in de harten der Apostelen te verspreiden.

**II. O. L. Vrouw van het H. Hart maakt al
de genaden van den H. Geest
in haar vruchtbaar.**

Maria, vervuld met den H. Geest, opent de oogen harer ziel voor dat nieuwe licht, dat van boven is nedergedaald. De geheimzinnige nevel, waarin het leven van Jezus gehuld was, verdwijnt geheel en al; zij begrijpt de vernederingen van het vleeschgeworden Woord, zijn openbaar leven, zijn doop aan het kruis, zijn vertrek naar den Hemel nu veel beter; en al die veropenbaringen van Gods Geest vermeerderen hare liefde voor het H. Hart van Jezus.

De H. Geest, het vuur der eeuwige liefde, deelt aan zijne Bruid den heiligsten liefdegloed mede. Hij, de kracht des Allerhoogsten, verleent aan Maria de standvastigheid der martelaars, om de bitterheden der ballingschap zonder klagen te verduren; Hij, wiens werk het is meesterstukken van heiligheid te vormen, komt Maria de laatste trekken van gelijkheid met het Hart van Jezus geven, om van deze Maagd een wonder van genade te maken, welks roem de aarde en de hemel zullen bezingen, waarover de Engelen en de menschen zullen verbaasd staan. En al deze volmaaktheden worden in onze welbeminde Moeder gedurig vergroot en vermenigvuldigd.

III. Toepassing.

Den H. Geest ontvangen en met zijne genade medewerken, hierin bestaat het geheim der heiligheid. O. L. Vrouw van het H. Hart zal ook wederom hierin onze voorspreekster en ons voorbeeld zijn. Bidden wij haar, dat zij voor ons eene grootere mededeeling van dien Goddelijken Geest verwerve; want Hij moet in ons het werk der heiligmaking, dat door het H. Hart van Jezus ondernomen is, voltooien.

Ziehier, hoe de Gelukz. Margareta Maria zich over dit onderwerp uitdrukt.

„De drie aanbiddelijke Personen der Allerheiligste Drievuldigheid vertoonden zich aan mij; de Vader bood mij een kruis aan, en zegde mij: *Zie, mijne dochter, Ik geef u hetzelfde geschenk als aan mijn welbeminden Zoon.*

„En ik, zeide Jezus Christus, *Ik zal er nu aan vasthechten, zoals Ik er aan gehecht ben geweest, en Ik zal er u getrouw gezelschap houden.*

„De aanbiddelijke Persoon des H. Geestes zeide mij, dat Hij, daar Hij slechts liefde is, mij op dat kruis zou verteren met mij te heiligen.” ¹⁾

Het komt aan den H. Geest dus toe, ons in de liefde van het H. Hart van Jezus te verteren. Zouden wij nalatig kunnen zijn in naar eene zoo kostbare gunst te verlangen?

Oefening. Godvruchtig het *Veni Creator, Kom, Schepper H. Geest* bidden, om den H. Geest te smeeken, dat Hij ons verlichte en heilige.

¹⁾ Gelukz. Margareta Maria., Paray I, 80.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, vervuld met de gaven van den H. Geest, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Gods werken te openbaren en te belijden
is eervol.*

't Loo, Dekenaat Doesburg, 17 Oct. 1883.

Eene bijzondere gunst, welke wij aan de voorspraak van O. L. Vrouw van het H. Hart oeschrijven, wenschen wij u mede te deelen.

Eene vrouw, uit eene der omliggende plaatsen, led aan zware koorts. Als deze afnam en ten laatste was geweken, ging de ziekte over in eene droevige, eene treurige kwaal. De verstandelijke vermogens waren aangedaan. De teekenen van zineloosheid waren van din aard, dat men verplicht was bij dag en bij nacht met bijzondere zorg waakzaam te zijn. De geneesmiddelen, aan de zieke toegediend, brachten geene verandering in den treurigen toestand. De diepbedroefde echtgenoot besloot, wijl er, niet-tegenstaande de meest zorgvuldige verpleging,

in den ziektoestand sinds de maand Mei geene verandering was waar te nemen, tot O. L. Vrouw van het H. Hart zijne toevlucht te nemen.

Vier weken geleden bezocht deze man de plaats, waar Maria onder den titel van O. L. Vrouw van het H. Hart hoog vereerd wordt. Met een vurig, een groot vertrouwen verzoekt hij eene novene tot herstel van de dierbare zieke. Hij keert bemoedigend, steunende op de voorspraak van O. L. Vrouw van het H. Hart, de toevlucht in hopelooze zaken, naar zijne woning terug. Net tegenstaande de zieke haar schapulier afgeworpen en tot dusver geweigerd had eenig gebed te verrichten, nam zij de medaille bereidwillig aan. Geheel het huisgezin bad dagelijks de heerlijke gebeden van de novene. Reeds in de eerste dagen is eene groot, eene heilzame verandering merkbaar. De geestvermogens keeren langzamerhand terug. Naarmate de dagen der novene vorderen, worden er meer en meer gunstige verschijnselen waargenomen en bij het eindigen der novene is de zieke hersteld. In de daaropvolgende dagen verricht de genezede hare gewone werkzaamheden; zij ontvangt de H. Sacramenten, en er vertoont zich geen spoor meer van de zoo zeer gevoelde kwaal.

Laatstleden Zondag legde de genezene vrouw met haren echtgenoot een weg af van vijf uren, om neer te knielen voor het beeld van O. L. Vrouw van het H. Hart en in de vurigste gebeden hare blijdschap en dankbaarheid te betuigen. Onder de vele mekwaardige gevallen, hier ondervonden, zijn wij door het laatst voorgevallene bijzonder getroffen en wij verheugen ons, dit aan de vurig vereerders van O. L. Vrouw van het H. Hart te kunnen mededeelen: gedachtig de woorden der H. Schrift: *Sacramentum regis abscondere bonum est; opera autem Dei revelare, e confiteri honorificum est.* (Tob. XII. 7.) *Het geheim des konings verbergen is goed, doch Gods werken te openbaren en te belijden is eervol.*

LAMB. VAN EGEREN, Pastoor.

Acht en twintigste Dag.

De laatste dagen van het sterfelijk leven
van O. L. Vrouw van het H. Hart.

Wee mij, dat mijn vreemdelingschap
zoo lang duurt..? (Ps. CXI. 5.)

I. Het Hart van Jezus wekt meer en meer in Maria het verlangen naar den Hemel op.

Niets kan uit het Hart van Jezus de
herinnering verwijderen der leerlin-
gen, die Hij hierbeneden heeft achter-
gelaten, belast met de moeilijke zen-
ding, om tegen de vijanden der zaligheid
te strijden; niets zelfs kan de ongeloovigen
en goddeloozen, die zijne Kerk gaan ver-
volgen, van zijne liefde uitsluiten. Hij zendt
aan allen uit het hoogste der Hemels zijne
genaden; maar het voorwerp van al zijn
welbehagen op aarde is ongetwijfeld Maria.

De H. Kerk schept er behagen in ons Jezus Christus te doen hooren, terwijl Hij zijne Moeder roept en tot haar zijne teederste uitnoodigingen richt. *„Sta op, haast u mijne Welbeminde, mijne duive; de winter des kruises is voorbij, de regen der droefheden is over; de bloesems van uw heilig leven hebben hun geur verspreid, de vruchten uwer deugden zijn rijp voor den Hemel, de tijd, om ze te plukken, is aangebroken. De stem der tortelduif, de stem der Kerk, die gij, door uwe zorgen hebt bijgestaan, o Moeder, heeft zich in ons land doen hooren . . . Sta op, en kom. Toon mij uw gelaat, en doe uwe stem in mijne ooren klinken, want uwe stem is zoet, en schoon is uw gelaat. . . .”* Wie zal ooit de begeerten naar den Hemel, welke Jezus, door de aantrekking zijner genade en liefde in Maria's Hart opwekte, kunnen vertolken?

II. Heilige begeerten naar den Hemel, in O. L. Vrouw van het H. Hart.

Alles wat Maria in deze wereld ziet of hoort, alles wat tot haar gebruik dient, alles treft haar Hart en brengt de zoete herin-

nering aan haren Zoon in haar geheugen terug. Zij wandelt op den grond dien Jezus' voeten betraden. Zij komt in de vlekken, waar de stem des Meesters, als het ware, nog weerklinkt. Zij ziet de leerlingen in getal aangroeien, de kerk zich uitbreiden; het H. Sacrament de spijs worden der geloovigen, en eene inwendige stem zegt haar: „Dit is het werk van Jezus' Hart.”

Maar wat haar vooral van liefde doet kwijnen, terwijl het haar hier toch reeds een voorsmaak geeft van de genoegens van het vaderland, dat is, dat zij in de stille eenzaamheid des heiligdoms bij haren Zoon, onder broodsgedaante verborgen, mag nederknielen. Wie zal haar vleugelen geven, even als van eene duif, om opwaarts te vliegen, en in den Hemel Hem te gaan aanschouwen, dien zij eenmaal aan het kruis genageld zag, en wiens smartelijke zuchten zij hoorde? „Wanneer zal ik heengaan? Wanneer slaat het uur mijner bevrijding? Waarom wordt mijn ballingschap in dit tranendal van den dag tot dag gerekt?.... O, moge ten minste de smart mijner scheiding als een offer gelden, en van het Hart van mijn Jezus der zielen zaligheid verwerven!”

III. Toepassing.

Al zouden de dagen, die wij nog te leven hebben, ook vele zijn, nimmer zijn zij te lang om ons tot een zalig sterven te bereiden. Maar wellicht is ons levenseinde nabij. Wat kunnen wij beter doen, dan van heden af al onzen ijver besteden, om door O. L. Vrouw van het H. Hart de genade der eindvolharding en de gloriekroon in de zalige eeuwigheid te verkrijgen? De gelukz. Marg. Maria kan ons hier weder ten voorbeeld dienen; deze vurige minnares van Jezus' Hart stelde er zich niet mede te vreden, dat zij geheel haar leven had doorgebracht in eene aanhoudende voorbereiding om voor God te verschijnen, zij wilde zich nog door eene lange retraite meer onmiddellijk voorbereiden om naar den Hemel te gaan. Niets treffender dan hare gevoelens bij deze gelegenheid.... „Ten einde mij gereed te houden om voor Gods heiligheid te verschijnen, schrijft zij, heb ik mij voorgesteld eene inwendige afzondering in het Hart van Jezus Christus te doen.... De Allerheiligste Maagd zal mijne goede Moeder zijn....” En vervolgens vreezende, dat zij

van Gods genade misbruik heeft gemaakt, schept hare ziel een heiligen moed en een heilig vertrouwen, terwijl zij uitroept: „Ik verdien geene vergiffenis, dat ziet Gij wel, mijn Goddelijke Meester, ik stem er in toe, dat Gij mij in de gevangenis zet, mits het in uw H. Hart zij. . . .” En weinig tijds voor haren dood zeide zij: „Ja, ik hoop, dat wij door de barmhartigheid van het H. Hart zullen opgaan naar het huis des Heeren.”

Haar heilige dood bevestigde de woorden, die zij in haar leven gesproken had: „O, wat is het goed sterven, als men eene groote godsvrucht heeft gehad tot het Hart van Hem, die ons zal oordeelen!”

Vragen wij deze genade van godsvrucht aan O. L. Vrouw van het H. Hart.

Oefening. Dagelijks het H. Hart van Jezus bidden, dat Het ons door de voorspraak van O. L. Vrouw van het H. Hart en van den H. Jozef, Vriend van het H. Hart, de genade van een zaligen dood verleene.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, die uit liefde tot het H. Hart van Jezus gestorven zijt, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Hoe zullen wij luide genoeg den lof van
O. L. Vrouw van het H. Hart ver-
kondigen?*

Zeer Eerw. Pater Directeur,

Toen ik U de novenen verzocht, zooals U bekend is, was onze dierbare vader, eenige weken geleden, door eene langdurige verzwakking, zijn einde nabij. Van het begin af, dat de ziekte zich ernstig liet aanzien, stelden wij het grootste vertrouwen op de machtige hulp onzer goede Moeder Maria; en ook onze goede vader had zijn vol vertrouwen op haar gevestigd. De zwakte nam echter meer en meer toe, zoo zelfs dat vader zichtbaar verminderde. De geneesheer, een in alle opzichten bekwaam man, besteedde aan den zieke de beste en nauwlettendste zorgen. Hoe zal ik U echter onzen angst en onze droefheid schetsen, toen, ten gevolge eener bijkomende koorts, de dokter noodzakelijk achtte, dat onzen dierbaren zieke de laatste H. Sacramenten werden toegediend, en zulks wel in het midden van den nacht, omdat de dokter niet tot 's morgens durfde uitstellen.

Die oogenblikken zullen wij nooit vergeten. Het was Dinsdag; de zwakte hield aan, en Zaterdag was er nog niet de minste beterschap. Ons vertrouwen hield gelijken tred met de ziekte, hoe zwakker vader werd, hoe dringender wij baden.

Een onzer zusters, religieuze te Cappelle in België, had toestemming gekregen vader te komen oppassen. Wij deden den Hemel een heilig geweld aan. Zondags was er eene kleine beterschap; Maandag verlangde de dokter, dat vader eens op zou komen, hetgeen om reden zijner groote zwakte met behulp mijner twee broeders moest geschieden. Dinsdag wilden zij hem weder hiermede helpen, doch vader dacht dat hij het alleen wel zou kunnen; tot ons aller verbazing, deed hij zulks ook, en ging van zijn bed in eene andere kamer. Dienzelfden namiddag, door het schoone weder uitgelokt, deed hij eene wandeling in den tuin. O. L. Vrouw van het H. Hart had onze gebeden verhoord! Het herstel hield aan, en eenige dagen later ging vader naar de kerk, en hervatte, tot ieders verwondering, zijne gewone bezigheden. Tot heden geniet onze dierbare vader zijne volkomene gezondheid.

Door dankbaarheid gedreven, Zeer Eerw.

Directeur, verzoek ik U aan deze regelen openbaarheid te willen geven, tot meerdere eer en glorie van Maria, die door hare machtige voorspraak onzen dierbaren vader heeft behouden, tot troost en steun onzer goede moeder, en van ons hunne kinderen. Ontvang, ZEerw. Directeur, tevens onzen hartelijken dank voor uwe gebeden.

Met ware hoogachting,

UEd. Dienaresse,

A. BOELEN, Zelatrice.

Waalwijk, 17 Oct. 1883.

PS. Bovenstaande regelen heb ik aan onzen ZEerw. Heer Pastoor laten lezen, die er zijne volle goedkeuring aan gegeven heeft, de genezing van onzen dierbaren Vader, tot lof van O. L. Vrouw van het H. Hart, bekend te maken.

Negen en twintigste Dag.

O. L. Vrouw van het H. Hart, Koningin
van alle Heiligen in den Hemel.

Ik ben uw overgroot loon.
(Gen. XV. 1.)

**I. O. L. Vrouw van het H. Hart
bedient zich van alle Heiligen om het Hart
van Jezus te vereeren.**

In den hemel kan elke heilige, elke hemelsche geest, met meer reden dan wij hier op aarde, uitroepen: „Ik leef, doch neen, niet ik, maar mijn Verlosser leeft in mij; Hij is het, die in mij zegepraalt, glorie aan zijn Vader geeft, met verdiensten gekroond is...” Maria vindt dus in het vaderland een wensch van haar moederhart verwezenlijkt. Zij vindt

het Hart haars Zoons in alle harten vermenigvuldigd. Zij kan uitroepen: Ik bemin de Engelen, ik bemin de Aartsvaders, ik bemin alle heiligen, maar ik bemin vooral in hen het Hart van Jezus, dat zich uitwendig vertoont door hunne glorie, hunne heiligheid en hunne daden.

Maria oefent op al de harten der uitverkorenen de rechten van haar moederschap uit. Zij kan zich dus van al hunne lofzangen, van al hunne liefde bedienen, om het Goddelijk Hart van Jezus te vereeren en te beminnen. Dat is de aanhoudende bezigheid van O. L. Vrouw van het H. Hart in het hemelsch Jeruzalem. Wie zou de opperste gelukzaligheid kunnen uitdrukken, die zij smaakt in de eerbewijzingen, welke zij aan het Hart van haren Goddelijken Zoon geeft en doet geven?

**II. Het Hart van Jezus verheerlijkt
Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart
door geheel het hemelsch hof.**

Dit Goddelijk Hart, dat in al zijne uitverkorenen met al zijne glorie en zijne aanbiddelijke gevoelens leeft, oefent op zijne

beurt in hen allen de dankbaarheid, de liefde en de eerbewijzing uit, welke Hij aan zijne Moeder verschuldigd is.... Dus zullen alle Engelen en Heiligen gedurende de gansche eeuwigheid Maria op eene onuitsprekelijke wijze, door het Hart van Jezus zelf, in de tegenwoordigheid der allerheiligste en hoogverheven Drievuldigheid loven, danken en beminnen.... Door U, o Goddelijk Hart, zoo mogen wij wel zeggen, zullen de Engelen, de Machten, de Krachten, de Serafijnen, in eene zelfde liefde vereenigd, de heiligheid, de macht en de barmhartigheid van O. L. Vrouw van het H. Hart in alle eeuwigheid bezingen.

III. Toepassing.

De Engelen en de Heiligen deelen ons hunne liefde voor het Goddelijk Hart van Jezus en voor O. L. Vrouw van het H. Hart mede, als wij de loffelijke gewoonte hebben, hen dikwijls aan te roepen. „Het H. Hart van Jezus, zegt de Gelukzalige Margareta Maria, werd mij voorgesteld in het midden der vlammen zijner zuivere liefde, omgeven door Serafijnen, die met eene wonderlijke overeenstemming zongen:

„De liefde zegepraalt, de liefde geniet,
De liefde van het H. Hart verheugt.”

„Deze gelukzalige geesten noodigden mij uit, mij bij hen te vervoegen. Zij zeiden, dat zij gekomen waren om zich met mij te vereenigen, teneinde Hem eene onafgebroken hulde van liefde, aanbidding en lof te bewijzen.... Terzelfder tijd schreven zij deze vereeniging met gouden en onuitwisbare letters in dit Goddelijk Hart.” ¹⁾

Op een anderen dag zag zij hoe Maria harten zocht en vraagde.

„Ik heb, zegt de Gelukzalige, groote uitwerkselen van de bescherming der Allerheiligste Maagd op den dag harer glorievolle Tenhemelopneming ondervonden. Zij ver-
toonde mij eene kroon, welke zij zich gemaakt had van al die heilige Dochters, die zich in haar gevolg begeven hadden, en zij deed mij verstaan, dat zij met dat sieraad voor de Allerheiligste Drievuldigheid wilde verschijnen....” ²⁾ Laten wij ons aan O. L. Vrouw van het H. Hart opofferen als bloemen die zij in hare kroon kan vlechten, volgzame harten, om naar haar voorbeeld en in

¹⁾ *Gelukz. Marg. Paray*, I, 76.

²⁾ *Ibid.* 185.

haar gezelschap den lof van het H. Hart van Jezus te zingen.

Defening. Onze godsvrucht jegens onzen H. Engelbewaarder vernieuwen, opdat hij ons O. L. Vrouw van het H. Hart leere beminnen en navolgen.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, die in al de Heiligen het aanbiddelijk Hart van Jezus doet heerschen, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

Een heilige dood, belooning van de godsvrucht tot O. L. Vrouw van het H. Hart.

Wie onzer heeft niet tot Maria dit schoon gebed gestierd?

En als 't lichaam eens zal sterven,
Doe mij dan de glorie erven.

Van het hemelsch Paradijs.

Het is de grootste weldaad die wij aan Maria kunnen vragen; en die Moeder laat nooit na ze voor hare kinderen te verkrijgen. Wij hebben er in onze Broederschap tallooze bewijzen van.

Hortensia Vennin, eene jonge dochter van Lambersart-lez-Lille is daarvan een treffend voorbeeld.

In de lente haars levens door eene doodelijke ziekte aangetast, besteedt zij de drie laatste jaren van haar kort en smartelijk leven om O. L. Vrouw van het H. Hart te verheerlijken, wier glorieijken titel zij pas had leeren kennen. Wie zal de vindingrijkheid van haren ijver kunnen schetsen? Zij alleen heeft meer dan *duizend personen* in de opkomende Broederschap doen inschrijven. Kwam men haar aan heur smartleger bezoeken, dan vond men haar met heur boekje van zelatrice, iedereen aanradend zich te laten inschrijven.

Beklaagde men haar over de pijn die zij leed, dan antwoordde zij in haar ongekwastelde taal: „*O! wat ben ik gelukkig zoo jong ziek te zijn geworden en het te blijven. Want anders zou ik wellicht, gelijk zoovele anderen, de wereld bemind en mijne zaligheid verwaarloosd hebben.*” ¹⁾ Het kruis dat zij droeg, hief haar ten Hemel op, in plaats van haar neer te drukken; en heur engelachtig geduld ziende, zou men gezegd hebben, dat het lijden haar vleugelen had gegeven, waarmede zij

¹⁾ La famille chrétienne de Valence, Aug. 1868.

iedereen dag en ieder uur tot haren gekruisigden God opvloog. ¹⁾

Om te trachten haar te genezen, schreven de mannen der kunst voor, haar naar Italië over te voeren... Gedurende de toebereidselen voor de reis, hield zij niet op te herhalen: „O. L. Vrouw van het Heilig Hart zal *mijn Italië* zijn!”

Geheel hare ziel spreekt zich uit in dat zoete woord.... De kwaal verergert en zij verschrikt niet.... Immers O. L. V. van het Heilig Hart verlaat hare kinderen in het laatste uur niet.... Den avond voor haren dood, na twaalf slapeloze nachten, terwijl de naderende doodsstrijd hare borst benauwt, vraagt zij aan hare zoo zwaar beproefde moeder en aan de religieuze die haar verzorgt, eenige oogenblikken van stilte en eenzaamheid, om nog gedurende een kwartier hare meditatie te doen.... Zij gaat sterven, maar zij bereidt er zich op voor, als op een feest. „*De dood*, zeide zij gedurende hare ziekte, *dat is niets anders dan dat God tot de ziel zegt: Verlaat de aarde en kom tot Mij.*” Ook zij had dien oproep gehoord; den 3 April, feestdag der Zeven Smarten van O. L. Vrouw, verliet zij de aarde om tot God te gaan.

¹⁾ La famille chrétienne de Valence, Aug. 1868.

De geur van godsvrucht welke hare schoone ziel achterliet, was zoo groot en liefelijk, dat Mgr. de Aartsbisschop van Kamerijk toestond, dat men er den lof van verkondigde op den predikstoel in de kapel der religieuzen van de Moeder Gods van Lambersart, op den dag dat de Goddelijke Dienst voor haar verricht werd.

O, wat is het goed te sterven na eene ware godsvrucht gehad te hebben tot O. L. Vrouw van het H. Hart!

Dertigste Dag.

O. L. Vrouw van het H. Hart, de Voor-
spreekster in moeilijke en hopelooze
aangelegenheden.

Hij heeft tegen hoop op hoop
geloofd. (Rom. IV. 18.)

I. Wat beteekent de titel: Hoop der hopeloozen?

ij beteekent het grenzelooze vertrou-
wen dat wij op O. L. Vrouw van
het H. Hart stellen.... Van het
begin af van haar bestaan heeft de
Vereeniging, die onder hare bescherming
tot stand is gekomen, zich als doel voorge-
steld, haar de moeilijke en hopelooze aan-
gelegenheden aan te bevelen, zonder eene
enkele, zoowel in de geestelijke als in de
tijdelijke orde, er van uit te zonderen.

Maria is inderdaad de Hoop van personen en aangelegenheden, waaraan men menschelijker wijze moet wanhopen: *Spes desperandorum*, zegt de H. Ephrem. Wij kunnen haar dus de zaligheid dergenen toevertrouwen, die het meest gevaar loopen verloren te gaan, en den goeden uitslag van die aangelegenheden waaraan de meeste moeilijkheden verbonden zijn....

Maria is bovendien nog de Hoop van hen die geene hoop meer hebben: *Spes desperantium*. Dus in de ure van den strijd en der beproeving, als onze ziel op het punt is den moed te verliezen, dan moeten wij tot Maria onze toevlucht nemen, en men moet de zielen, die in dezen noodlottigen staat verkeeren tot haar voeren.

Eindelijk is zij de Hoop van degenen die, al ware het ook sedert jaren, het ongeluk hebben als goddeloozen en wanhopenden te leven: *Spes desperatorum*.... Wat is het getal van dezulken tegenwoordig groot! Er is intusschen hoop voor hen, als men er in slagen kan, eenige godsvrucht tot Maria in hen op te wekken.

Maar, zeggen de H. Vaders, voor hen is het minst te hopen, die de H. Maagd niet willen vereeren, die haar beleedigen door

anderen van de liefde tot haar af te trekken; welnu! voor hen zelfs kunnen wij door de gebeden, die wij tot Maria stieren, de bijna onmogelijke genade der bekeering verwerven, want O. L. Vrouw van het H. Hart is de *Hoop der meest wanhopenden, Spes desperatissimorum....*

II. Hoe is O. L. Vrouw van het Heilig Hart de Hoop der hopeloozen?

Zij is het, omdat haar titel van Moeder Gods haar het grootste vermogen geeft op het Hart van haren Goddelijken Zoon, die de bron van alle genade is; zij kan dat Hart naar welgevallen openen, om er over het menschedom te doen uitstroomen al de schatten van liefde en barmhartigheid, van licht en zaligheid, die er in zijn opgesloten... Wat mogen wij haar alzo niet vragen? Wat kan zij niet verwerven? *Welke macht!* roept de H. Bonaventura uit, als hij het moederlijk gezag beschouwt, dat O. L. Vrouw op Jezus uitoefende, „de Heer is met u; gij zijt almachtig met Hem, almachtig bij Hem..” ¹⁾

¹⁾ H. Bonav. specul. lect. VIII.

„Jezus zal altijd de Zoon van Maria zijn ¹⁾ en Maria zal altijd de Moeder van Jezus blijven, en het H. Hart der Moeder Gods zal eeuwig eene onuitsprekelijke macht op het Hart van haren Zoon Jezus uitoefenen.”

III. Toepassing.

Kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart, helpen wij onze Moeder in de zending, die zij in onze ongelukkige eeuw te vervullen heeft. Wij moeten in de harten, die wij weten dat het meest beproefd worden en het wanhopigst zijn, een heilig vertrouwen op haren machtigen en altijddurenden bijstand inboezemen. Heeft Onze Heer, toen Hij het woord tot de Gelukz. Margareta Maria richtte, kunnen zeggen: *„Ik beloof u, dat u geene hulp zal ontbreken dan als het mijn Hart aan macht ontbreekt,”* ²⁾ wat moet Hij dan niet tot zijne Moeder zeggen? En wat zal O. L. Vrouw van het H. Hart, in het bezit van zulk eene macht, niet voor hare kinderen doen?....

¹⁾ Pater Eudes, Aangeh. in het boek: Godsvrucht tot O. L. V. van het H. Hart.

²⁾ Gelukz. Marg. Maria. II, 29.

Opfening. Besteden wij al onzen ijver om van de verhardste zondaars te verkrijgen, dat zij ten minste eene medaille van O. L. Vrouw van het H. Hart dragen.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, Hoop der hopeloozen, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Gij hebt den ijverigen priester uws Zoons
in zijn ouderdom genezen,
o O. L. Vrouw van het H. Hart.*

Robersart, (Nord) 8 Dec. 1883.

Zeereerw. Pater,

Het is meer dan twee maanden geleden, dat men u, uit de parochie van Robersart in het diocees van Kamerijk het bericht zond, dat de pastoor dier plaats, een grijsaard van 82 jaren, meer dan zes maanden ziek was, en dat zijne zwakte van lichaam en geest hem buiten staat stelde om een enkele handeling der heilige bediening te verrichten, vooral om het altaar te beklimmen, aan hetwelk hij den laatsten keer, dat hij het geluk had gehad de heilige Geheimen op te

dragen, in onmacht was gevallen. In deze droevige omstandigheid, kwam men op de gedachte, naar Issoudun te schrijven, en onze groote en machtige L. Vrouw van het H. Hart, die in uw heiligdom vereerd wordt, en die men nooit te vergeefs aanroept, zelfs niet in de meest hopelooze aangelegenheden, om hare voorspraak ten gunste van den zieke te verzoeken.

De verstandige behandeling van een beroemd geneesheer, de liefdevolle bemoedigingen van een groot getal vrienden, de vertroosting en de zegen aan den lijder door den grootmoedigen aartsbisschop van Kamerijk gegeven, die hem in een eigenhandig geschreven brief de kostbaarste gunsten mededeelde, niets kon den toestand veranderen van hem in wien men zoo veel belang stelde; hij ging voortdurend achteruit en zijn doodvonnis was uitgesproken.

Maar, o wonder, van het oogenblik af dat uw antwoord is aangekomen, verandert eensklaps de toestand van den zieke, zoowel wat de gezondheid zijns lichaams als zijne verstandelijke vermogens betreft: de verloren eetlust en slaap keeren terug; de doodelijke verveling, de drukkende droefheid, de akelige denkbeelden verdwijnen; de betrekkingen met menschen en zaken worden weder

aangeknoopt; de oefeningen van godsvrucht en der heilige bediening worden met vreugde hernomen; en toen de klok voor de eerste Mis van dankzegging voor zooveel weldaden luidde, was de verwondering algemeen, en de éénstemmige en als instinktmatige kreet deed zich hooren: „Hier is Gods macht tusschenbeide gekomen! Dit is een wonder van O. L. Vrouw van het H. Hart, die de toevlucht en de troost der bedrukten is!”

Op de lange en droevige smarten is eindelijk de rust en de gezondheid gevolgd, en nooit zal de dankbaarheid de weldaad kunnen evenaren; nog eens te meer zal men dus met waarheid deze godspraak mogen herhalen: „Op u, o Heer, heb ik mijne hoop gesteld en ik ben in mijne verwachting niet bedrogen.”

En tot aanvulling voegen wij dit woord van den honigvloeienden en tot de H. Maagd zoo godvruchtigen Kerkleeraar er bij: „Neen, nog nooit is het gehoord, o medelijdende Maagd, dat gij hem verlaten hebt, die tot u zijne toevlucht genomen, uwe hulp afgesmeekt en uwen bijstand gevraagd heeft.”

Ik ben die arme genezen pastoor, en ik acht mij gelukkig u mijne dankbetuigingen toe te zenden, waaraan de volgende regels,

die ik zoo even van onzen godvruchtigen Aartsbisschop ontvang, voorzeker de grootste waarde zullen geven.

„Naar mijn oordeel kan de openbaarmaking van het verhaal uwer genezing, die inderdaad buitengewoon is om hare oogenblikkelijkheid, niet anders dan nut stichten.”

„† ALFRED, Aartsbisschop van
Kamerijk.”

Ontvang, ZEerw. Pater, de hulde der
eerbiedigste en toegengenste gevoelens in
Jezus en Maria van uwen ootm. dienaar,

JOZEF BALIGARD, Pastoor,
Onderdeken.

Een en dertigste Dag.

Jaarfeest van Onze Lieve Vrouw van het
H. Hart.

Mijn zoon, geef mij uw hart.
(Prov. XXIII. 26.)

I. Dit feest verschaft aan Maria eene nieuwe glorie.

eze is de dag, die jaarlijks op eene bijzondere wijze aan O. L. Vrouw van het H. Hart wordt toegewijd om haar te vereeren en haar onze smeekingen aan te bieden. Als wij Mgr. den Aartsbisschop van Bourges zijne welsprekende woorden ontleenen, dan kunnen wij zeggen, dat *in de taal der Kerk, Vrouwe, in het latijn Domina, Opperste Meesteres, Koningin wil zeggen.* Aldus hebben het onze voorvaderen in hunne eenvoudige volkstaal vertolkt.

Elk kind van Maria kan hierdoor gemak-

kelijk begripen, dat O. L. Vrouw van het H. Hart dus onze Meesteres, onze onvergelykelijke Koningin en onze machtigste Voorspreekster bij het Hart van Jezus is. Zij oefent als Moeder eene onuitsprekelijke macht op dat Goddelijk Hart uit.

Ons verder van de woorden van onzen Doorl. Aartsbisschop bedienende, zeggen wij *„dat wij geenszins de bedoeling hebben aan „Maria op het Hart van haren Zoon eene vol- „strekke, algemeene, NOODZAKELIJKE „macht toe te schrijven, die noch vereenigbaar „zou zijn met hare hoedanigheid van schepsel, „noch met de waardigheid van haren Godde- „lijken Zoon, en bijgevolg ook niet met de „uitspraken der heilige godgeleerdheid; wij be- „merken slechts dat zij is EENE SMEE- „KENDE ALMACHT, zooals de heilige kerk- „leeraars haar noemen, OMNIPOTENTIA „SUPPLEX, waaraan Onze Heer niets „weigert, en waardoor Maria op het Hart van „Jezus eenen onuitsprekelijken invloed uitoefent, „welks bestaan men evenmin als deszelfs uitge- „strektheid en gegrondheid ontkennen kan.”*¹⁾

¹⁾ Mandement van Mgr. den Aartsbisschop van Bourges bij gelegenheid van de kroning van het beeld van O. L. Vrouw van het H. Hart.

Wij voegen er met den Doorl. Bisschop van Poitiers nog bij: *„Het aanroepen van Maria onder den titel van O. L. Vrouw van het H. Hart zal een der schoonste bloemen zijn uit de eerekroon, die door onzen tijd aan de Moeder Gods is aangeboden. 1)*

**II. Dit feest vereenigt al de
Leden der Aartsbroederschap aan de voeten
van Maria.**

O. L. Vrouw van het H. Hart heeft haren troon in het hoogste der Hemelen, maar op aarde heeft zij hare vereerde heiligdommen, waar zij ons vandaag òf metterdaad òf in den geest te zamen roept, o. a. het heiligdom van *Issoudun*. Daar op die gezegende bedevaartsplaats is de bakermat dezer dierbare godsvrucht, het eerste altaar, ter eere van O. L. Vrouw van het H. Hart opgericht, en de plaats van bijeenkomst van al de zielen, die heden, in meer dan drie duizend heiligdommen, opgericht in de vijf werelddeelen, Maria onder dezen schoonen

¹⁾ Leerrede van Mgr. den bisschop van Poitiers over de kroning van het beeld van O. L. Vrouw van het H. Hart.

titel vereeren. Vereenigen wij onze gebeden, onze meeningen en onze eerbewijzen met de gelukkige geloovigen, die vandaag een zoo gelukkigen pelgrimstocht hebben kunnen maken. Welk een troost voor ons te kunnen denken, dat al de Leden der Aartsbroederschap slechts één huisgezin uitmaken, en dat zij mogen hopen aan de genaden, die vandaag door de voorspraak van O. L. Vr. van het H. Hart worden verkregen, deelachtig te worden!

III. Dit feest is eene goede voorbereiding voor de maand van het H. Hart van Jezus.

De maand van Maria is op het punt van te eindigen, die van het H. Hart gaat beginnen. De 31 Mei, die als het vereenigingspunt is tusschen deze beide maanden, is tot jaarfeest van O. L. Vrouw van het H. Hart uitgekozen. Wie anders dan de Allerheiligste Maagd Maria zou beter voor ons tot het Hart van haren Goddelijken Zoon kunnen spreken? Door hare voorspraak heeft de H. Franciscus van Sales, volgens het getuigenis der gelukz. Margareta Maria, in den Hemel de gunst verkregen, dat de godsvrucht tot het H. Hart in de orde

der Visitatie begon en gevestigd werd. ¹⁾ Door ditzelfde middel zal de genade van Jezus' Hart ook over ons komen.

„Eene heilige religieuze, aldus verhaalt de Gelukzalige, was bedroefd, dat zij in niets nuttig kon zijn aan het H. Hart; maar Jezus wees haar heure bediening aan: Hij maakte haar zijne middelares bij den Eeuwigen Vader om Hem te vragen, het H. Hart te doen kennen; bij den H. Geest, om Het te doen beminnen, en bij de ALLERHEILIGSTE MAAGD, OM AL HAAR VERMOGEN TE GEBRUIKEN, OPDAT HET AAN ALLEN, DIE ZICH AAN HETZELVE ZULLEN AANBEVELEN, DE UITWERKSELEN ZIJNER MACHT ZOU DOEN GEVOELEN. ²⁾

Laten wij dus, om in den geest van dit feest te treden, ons heden op nieuw aan O. L. Vrouw van het H. Hart opdragen, opdat zij zelve ons aan het Hart van Jezus toewijde.

Oefening. Met de meest mogelijke godsvrucht onze opdracht aan O. L. Vrouw van het H. Hart doen.

¹⁾ Gelukzalige *Marg. Maria*. Paray, II, 107.

²⁾ Ibid. II, 86.

Schietgebed. O. L. Vrouw van het H. Hart, voorbeeld en patrones van al de kinderen van het H. Hart van Jezus, bid voor ons.

GESCHIEDENIS.

*Toewijding van Frankrijk aan O. L.
Vrouw van het H. Hart.*

In 1870, vereenigden zich drie en dertig Fransche Bisschoppen met Mgr. den Aartsbisschop van Bourges aan het hoofd, met het doel om Frankrijk toe te wijden aan O. L. Vrouw van het H. Hart, in haar gezegend heiligdom te Issoudun.

In 1872 bracht eene wonderbare beweging van christelijke godsvrucht een pelgrims-tocht tot stand, om openlijk de toewijding van Frankrijk aan O. L. Vrouw van het H. Hart te bekrachtigen. *Drie en zestig* Fransche Kardinalen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen zonden hunne instemming, en op den 17 October, verjaardag der eerste toewijding, riep Mgr. de Aartsbisschop van Bourges, vergezeld van twee Bisschoppen, drie honderd priesters en vijftien duizend pelgrims in eene welsprekende rede uit:

„Ja, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, wij bekrachtigen en bezegelen plechtig, uit de volheid van onze liefde en van ons geloof, de eerste toewijding: wij stellen onder uwe moederlijke bescherming onze personen en onze huisgezinnen, onze belangen en onze goederen, het tegenwoordige en het toekomstige, Frankrijk en de Kerk! Wij vertrouwen u alles toe, bewaar alles, red alles. O. L. Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.”

Frankrijk behoort dus voortaan O. L. Vrouw van het H. Hart toe; en, na zoovele Bisschoppen zouden wij het haar niet te dikwijls opnieuw kunnen toewijden, opdat zij voortga dat land te beschermen en te zegenen. Maar het is niet voldoende dat Frankrijk haar toegewijd zij.... Leggen wij allen aan de voeten van Maria onze vurigste wenschen neder, opdat al de landen der aarde op hunne beurt aan O. L. Vrouw van het H. Hart worden toegewijd. Dat is het middel om de komst van het rijk van het Hart van Jezus en de zegepraal der Kerk te bespoedigen. Dat is het middel om altijd meer den lof waardig te worden, welken Pius IX, de Paus van Maria, zich gewaardigd heeft aan de Vereeniging te geven, toen hij ons zegde: „Wij wenschen u geluk, ziende

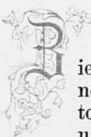
lat de Vereeniging van O. L. Vrouw van het H. Hart, die in uwe kerk van het Hart van Jezus te Issoudun is opgericht, dagelijks meerdere uitbreiding krijgt, (getuige de veelvuldige inschrijvingen, die gij ons aangeboden hebt) en daardoor een groot getal zielen, met de teederste banden aan deze minnelijke Moedergehecht worden. Voorzeker moet voor elk harer hieruit een zeer groot goed voortspruiten, en de Kerk zal door middel van die menigvuldige gebeden veel hulp verwerven. (Uittreksel uit de Breve van Z. H. van den 13 Juni 1878.)

GEBEDEN TER EERE VAN O. L. VROUW,
met Aflaten verrijkt.

GEBEDEN VOOR ELKEN DAG DER WEEK.

Gebed voor den Zondag.

iehier, o Moeder Gods, voor uwe voeten
neergeknield een armen zondaar, die
tot u zijne toevlucht neemt en die in
u al zijn vertrouwen stelt. Ik verdien
niet dat Gij een enkelen blik op mij werpt,
maar ik weet, dat, wanneer Gij bedenkt dat
uw Zoon is gekruisigd geworden om de zon-
daars te redden, Gij in u een groot verlangen
gevoelt om hen te helpen. O Moeder van
Barmhartigheid. beschouw mijne ellenden
en heb medelijden met mij Ik hoor hoe Gij
door allen genoemd wordt: de toevlucht der
zondaren, de hoop der ongelukkigen, de
hulp der behoeftigen; wees dan mijne toe-

vlucht, mijne hoop en mijne hulp. Gij zijt het die mij door uwe voorspraak moet redden. Help mij om de liefde van Jezus Christus; reik de hand aan een ongelukkige die bezwijkt en die zich aan u aanbeveelt. Ik weet dat Gij het u tot een groot geluk rekent de zondaars te hulp te komen, zoo dikwijls Gij het kunt, help mij dan, nu dit in uwe macht is. Door mijne zonden heb ik de Goddelijke genade zoowel als mijne ziel verloren. Ik stel mij nu tusschen uwe handen; zeg mij wat ik doen moet om weer in de vriendschap des Heeren te komen, ik zal het onverwijld doen. Hij zendt mij tot u, opdat Gij mij zoudt helpen. Hij wil dat ik tot uwe barmhartigheid mijn toevlucht neem, opdat ik zalig worde, niet alleen door de verdiensten van uwen Zoon, maar ook door de hulp van uwe gebeden. Ik vlucht dan tot u. Bid Jezus voor mij; doe mij onder vinden welk goed Gij weet te doen aan al wie op u vertrouwt. Dat is mijne hoop. Amen.

Men zal vervolgens drie AVE MARIA's bidden om de Heilige Maagd eenige vergoeding te geven voor de vele lasterlijke woorden die tegen Haar gesproken worden.

Gebed voor den Maandag.

O Koningin des Hemels! allerheiligste Maagd Maria, ik die vroeger de slaaf des duivels geweest ben, wil nu en wel voor altijd uw dienaar zijn; ik bied mij aan om u te eeren en u te dienen geheel mijn leven lang. Neem mij dan aan voor uwen dienaar; o wil mij niet afwijzen, gelijk ik het verdien. O mijne Moeder! ik heb in u al mijne hoop gesteld. Ik dank en zegen God dat Hij mij, door zijne barmhartigheid, dat vertrouwen in u geschonken heeft. 't Is waar dat ik vroeger ongelukkiglijk in zonde gevallen ben; maar ik hoop er door de verdiensten van Jezus Christus en uwe gebeden, reeds vergiffenis over verkregen te hebben. Dat is echter niet voldoende, o mijne Moeder; ééne gedachte bedroeft mij, dat ik namelijk opnieuw de genade Gods kan verliezen. De gevaren duren voort, mijne vijanden slapen niet, en nieuwe bekoringen zullen mij overvallen. Ach! bescherm mij dan, o mijne Patrones, kom mij te hulp wanneer de hel mij zal aanranden; en sta niet toe dat ik opnieuw de zonde bedrijve en nogmaals Jezus, Uwen Goddelijken Zoon, beledige. Neen, neen, dat ik niet opnieuw mijne ziel, den hemel en mijnen God verlieze. Ik vraag u deze

gunst, o Maria, weiger mij haar niet, kom voor mij tusschenbeide. Gij zijt mijne hoop. Amen.

Drie AVE MARIA's als boven.

Gebod voor den Dinsdag.

O allerheiligste Maagd Maria, Moeder van goedheid en barmhartigheid, wanneer ik mijne zonden beschouw en aan mijn stervensuur denk, dan sidder en beef ik. O allerteederste Moeder, mijne hoop ligt in de verdiensten van Jezus Christus en in uwe tusschenkomst. O troosteres der bedrukten, verlaat mij alsdan niet; weiger niet mij te troosten in die laatste kwelling. Indien ik nu reeds zoo verontrust word door de wroeging der bedreven zonden, door de onzekerheid der vergiffenis, het gevaar van te hervallen en de strengheid der Goddelijke rechtvaardigheid, o wat zal er dan op dat oogenblik van mij geworden? Ach, mijne Koningin, verwerf mij, voordat het uur van mijn dood aanbreekt, eene levendige droefheid over mijne zonden, eene oprechte verbetering, en eene groote getrouwheid aan God gedurende al het overige mijns levens. En wanneer het uur van mijnen dood zal

aanbreken, o Maria, mijne hoop, sta mij dan bij wanneer ik mij in die schrikkelijke benauwdheden zal bevinden; maak dat ik dan niet wanhoop op het gezicht mijner fouten, die de duivel mij dan zonder twijfel onder de oogen zal brengen. Verkrijg mij de genade van u alsdan dikwijlder aan te roepen, opdat ik mijnen geest geve met uwen zoeten Naam en dien van uwen Goddelijken Zoon op mijne lippen. Gij hebt die gunst aan zoovele zielen die u waren toegewijd, geschonken; ik verlang en hoop haar ook voor mij. Amen.

Drie AVE MARIA's als boven.

Gebod voor den Woensdag.

O allerheiligste Maagd Maria, Moeder Gods, hoe dikwijls heb ik niet door mijne zonden de hel verdiend! Wellicht ware het vonnis reeds uitgevoerd geworden na mijne eerste zonde, indien Gij niet, vol medelijden, de Goddelijke Rechtvaardigheid weerhouden hadt; dan hebt Gij ook nog ten laatste de versteendheid mijns harten overwonnen, en er mij toegebracht mijn vertrouwen op u te stellen. Helaas! in hoeveel andere misslagen zou ik vervolgens niet gevallen zijn, te

midden der gevaren waarin ik mij bevond, indien Gij, o liefdevolle Moeder, mij daarvoor niet bewaard hadt door de genaden die Gij voor mij verkreegt? O mijne Koningin, waartoe zullen mij uwe barmhartigheid en de gunsten die Gij mij bewezen hebt, dienen, indien ik verloren ga? Ach, zoo er al een tijd geweest is waarop ik u niet beminde, nu bemin ik u, na God, meer dan alle andere dingen. Neen, sta niet toe, dat ik mij van u en van mijnen God verwijdere, die mij, door uwe bemiddeling, met zoovele barmhartigheden overladen heeft. O mijne allerbeminnelijkste Koningin, sta niet toe dat ik u hate en vervloeke in de hel gedurende alle eeuwigheid. Zult Gij het kunnen dulden een uwer dienaren, die u bemint, verloren te zien gaan? O Maria! spreek. Zal ik verloren gaan? Ik zou verloren gaan indien ik u verliet; maar wie zal den treurigen moed hebben u te verlaten? Hoe zou ik de liefde kunnen vergeten die Gij voor mij gehad hebt? Neen, neen, hij die zich van ganscher harte aan u aanbeveelt en tot uwe goedheid zijne toevlucht neemt, zal niet verloren gaan. O mijne Moeder! laat mij niet aan mij zelven over, want ik zal mij in het verderf storten; maak dat ik altijd tot u mijne toevlucht neme. Red mij, o mijne Hoop, behoed mij voor de

hel en boven alles voor de zonde, die alleen er mij brengen kan.

Drie AVE MARIA's als boven.

Gebed voor den Donderdag.

O Koningin des Hemels, die gezeten zijt boven alle koren der Engelen, en die het dichtst zijt bij den troon van God, ik groet u van uit dit tranendal, hoe ellendige zondaar ik ook ben, ik durf u bidden op mij uwe barmhartige oogen te vestigen. Beschouw, o Maria, in hoeveel gevaren ik mij bevind, en ik mij nog bevinden zal gedurende mijn leven op deze aarde, van mijne ziel, den hemel en mijnen God te verliezen! In u, o mijne Koningin, heb ik al mijne hoop gesteld. Ik bemin u, en ik verzucht naar het oogenblik van u te zien en te loven in den hemel. Ach! Maria, wanneer zal het mij dan gegeven zijn, mij aan uwe voeten te zien en verzekerd te zijn van mijne zaligheid? Wanneer zal ik die hand kussen die zooveel gunsten over mij heeft uitgestort? Het is waar, o mijne Moeder, dat ik wel ondankbaar ben geweest gedurende mijn leven; maar indien ik het geluk heb naar den hemel te gaan, zal ik er u beminnen

elk oogenblik gedurende de geheele eeuwigheid, ik zal op die wijze mijne voorgaande ondankbaarheid herstellen door u in alle eeuwigheid te zegenen en te bedanken. Ik dank God, dat Hij mij zulk een vertrouwen in het bloed van Jezus Christus en in uwe machtige voorspraak inboezemt. Alzoo hebben uwe ware dienaars gehoopt en niet één is bedrogen geworden. Ook ik zal mij niet bedrogen vinden. O Maria, bid Jezus, uwen Goddelijken Zoon (gelijk ook ik Hem bid door de verdiensten van zijn lijden) van mijne hoop meer en meer te bevestigen en ze voortdurend te doen aangroeien. Amen.

Drie AVE MARIA's als boven.

Gebed voor den Vrijdag.

O Maria, Gij zijt de edelste, de verhevenste, de zuiverste, de schoonste, de heiligste onder alle schepselen. Ach, indien alle menschen u kenden, o mijne Koningin, en u beminden gelijk Gij het verdient! Maar hetgeen mij troost is, dat zooveel zaligen in den hemel, en zooveel rechtvaardigen op aarde, branden van liefde op het gezicht van uwe goedheid en van uwe volmaakt-

heden. Ik verheug er mij vooral over dat God zelf u alleen meer bemint dan alle menschen en alle Engelen te zamen. O mijne zeer beminnelijke Koningin, hoewel ik maar een ellendige zondaar ben, bemin ik u toch ook, maar ik bemin u te weinig; ik verlang eene grootere en teederder liefde voor u; en die liefde moet Gij zelf mij verkrijgen; want u beminnen is een teeken van voorbeschikking en eene groote genade welke God geeft aan hen die zalig worden. Maar ook, ik zie, o mijne Moeder, hoeveel verplichtingen ik heb jegens uwen Goddelijken Zoon; ik zie in dat Hij eene oneindige liefde verdient. Gij, die geen ander verlangen hebt dan Hem bemind te zien, — ach, ik smeeik er u om, verkrijg mij de genade van dien Goddelijken Jezus uit geheel mijn hart te beminnen. Ja, verkrijg mij die genade, Gij die van God alles verkrijgt wat Gij wilt. Ik zoek niet de goederen der aarde, noch eer, noch rijkdom; ik zoek niets anders dan wat uw hart het meest verlangt, de liefde van mijn God. Zou het mogelijk zijn, dat gij mij niet wildet helpen in het bevredigen van een verlangen dat u zoo aangenaam is? Neen, want reeds helpt Gij mij, reeds bidt Gij voor mij. Bid, bid, o Maria, en blijf zonder ophouden bidden, totdat ik in den hemel ben, waar ik zeker zal zijn eeuwig-

lijk God te bezitten in vereeniging met u,
o dierbare Moeder. Amen.

Drie AVE MARIA'S als boven.

Gebed voor den Zaterdag.

Ik zie, o allerheiligste Moeder, de genade die Gij voor mij verkregen hebt, en ik zie ook mijne ondankbaarheid jegens u. De ondankbare is verdere weldaden onwaardig; nochtans ik kan daarom aan uwe barmhartigheid niet wanhopen. O mijne machtige Beschermster, heb medelijden met mij. Gij zijt de Uitdeelster van de genaden welke God aan ons ellendige zondaren verleent; en indien Hij u zoo machtig, zoo rijk en zoo medelijdend gemaakt heeft, het is opdat Gij ons zoudet te hulp komen. Ik wil mij zalig maken. Ik stel dus mijne eeuwige zaligheid in uwe handen, en ik vertrouw u de zorg mijner ziel toe. Ik verlang opgeschreven te worden onder het getal uwer verknochtste dienaars: weiger mij dit niet. Gij zoekt de ongelukkigen op, om hen te helpen; verlaat dan ook een armen zondaar niet die tot u zijne toevlucht neemt. Spreek te mijne gunste, uw Zoon doet alles wat Gij hem vraagt. Neem mij onder uwe bescherming,

en dat is genoeg; want zoo Gij mij beschermt, vrees ik niets: noch mijne zonden, want Gij zult er, hoop ik, voor mij vergiffenis over verkrijgen bij God; noch de duivels, want Gij zijt machtiger dan de gansche hel; noch eindelijk Jezus, mijn Rechter, want op uw gebed zal zijn toorn bedaren. Bescherm mij dan, o mijne Moeder, en verkrijg mij de vergiffenis mijner zonden, de liefde van Jezus, de heilige volharding, een zaligen dood en eindelijk ten laatste den hemel. Het is waar, ik verdien die gunsten niet, maar zoo Gij ze den Heer voor mij vraagt, zal ik ze verkrijgen. Bid dan Jezus voor mij. O mijne Koningin, ik stel al mijn betrouwen op u; ik leef in die hoop, ik rust daarin, en met die hoop wil ik sterven. Amen.

Drie AVE MARIA'S als boven, en vervolgens de LITANIE van den Zaterdag, die men hierachter bij de Novene ter eere der Onbevleete Ontvangenis vinden zal.

Paus Pius VII, bij Rescript van de H. Congregatie der Aflaten, 21 Juni 1808, verleende:

Een Aflaat van 300 dagen, eens per dag, aan alle geloovigen, die ten minste met rouwmoedig hart en met godsvrucht op iederen dag der week het voor dien dag aangewezen gebed bidden, getrokken uit de geestelijke werken van den H. Alfonsus Maria de Liguori, met drie Ave Maria's, om aldus eenige vergoeding te geven voor de lasteringen die tegen de Allerh. Maagd worden uitgesproken, niet slechts

door de ongelooovigen, maar ook door de slechte christenen.

Een vollen Aflaat, eens in de maand, aan allen die gedurende eene geheele maand dagelijks, op de bovenvermelde wijze, genoemde gebeden verrichten, zoo zij, waarlijk rouwmoedig, biechten, communiceeren en God bidden voor de H. Kerk.

Deze Aflaten, de volle en de gedeeltelijke, werden door Z. H. Pius IX voor altijd bevestigd, bij Rescript van 18 Juni 1876.

G E B E D.

O Allerheiligste Maagd Maria, Moeder Gods enz. Zie pag. 276.

Paus Pius VII, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 15 Mei 1821, verleende:

Een Aflaat van 300 dagen, eens per dag, aan wie godvruchtig en met rouwmoedig hart genoemd gebed bidden, met drie *Salve Regina's*.

Een vollen Aflaat, eens in de maand, aan allen die gedurende eene geheele maand deze godvruchtige oefening dagelijks verrichten, op een dag naar verkiezing, mits zij waarlijk rouwmoedig biechten, communiceeren en gedurende eenige oogenblikken bidden volgens de intentie van Z. H.

SALVE REGINA. — SUB TUUM PRAESIDIUM.

Salve Regina, Ma-	Wees gegroet, o Koningin,
ter misericordiae,	Moeder van barmhartigheid;
vita, dulcedoetspes	ons leven, onze zoetheid en
nostra, salve. Ad	ons hoop, wees gegroet.
Te clamamus, exu-	

les filii Evae. Ad Te suspiramus gementes et flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo, Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

V. Dignare me laudare, Virgo sacra.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

V. Benedictus Deus in Sanctis suis.
R. Amen.

Sub tuum praesidium confugimus, Sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

Dignare etc.

Tot U roepen wij, ballingen, kinderen van Eva. Tot U zuchten wij, klagend en weenend in dit dal van tranen. Welaan dan onze Voorspreekster, sla op ons uwe zoo barmhartige oogen. En toon ons na deze ballingschap, Jezus, de gezegende vrucht uws lichaams. O, goedertierene, o meedoozende, o zoete Maagd Maria.

V. Gewaardig dat ik u love,
H. Maagd.

R. Geef mij sterkte tegen uwe vijanden.

V. Gezegend zij God in zijne Heiligen.

R. Amen.

Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht, o H. Moeder Gods, verstoot onze gebeden niet in onzen nood, en verlos ons altijd van alle gevaren, o roemwaardige en gezegende Maagd.

Gewaardig enz. *als boven.*

Paus Pius VI, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 5 April 1786, verleende:

Een Aflaat van 100 dagen, eens per dag, aan alle geloovigen, die, door een waren geest van godsvrucht geleid, om op eenige wijze de beleedigingen te herstellen, gepleegd tegen de eer der H. Maagd Maria, de Moeder Gods, en tegen de eer der Heiligen, en om de vereering jegens hunne heilige beeltenissen te verdedigen en te bevorderen, godvruchtig en met rouwmoedig hart, 's morgens het *Salve Regina* bidden, met de verzen *Dignare me* en *Benedictus Deus*, en 's avonds het *Sub tuum praesidium* met dezelfde verzen.

Een Aflaat van 7 jaar en 7 quadragenen, voor alle Zondagen des jaars.

Een vollen Aflaat, tweemaal in de maand, op twee Zondagen naar verkiezing, aan allen die, als boven, genoemde gebeden verrichten, mits zij waarlijk rouwmoedig biechten, communiceeren en eenigen tijd bidden volgens de meening van Z. H.

Een vollen Aflaat, op dezelfde voorwaarden als boven, op alle feestdagen der Allerh. Maagd Maria, alsook op het feest van Allerheiligen.

Een vollen Aflaat in het uur des doods, aan allen die tijdens hun leven genoemde gebeden hebben verricht, wanneer zij alsdan of gebiecht en gecommuniceerd hebben, of althans rouwmoedig van harte zijn.

AKTEN VAN VEREERING.

I. Ik vereer u uit geheel mijn hart, o allerheiligste Maagd, boven alle Engelen en alle Heiligen des hemels, als de Dochter van den Eeuwigen Vader; verders wijd ik u mijne ziel toe met al hare vermogens.

Ave Maria etc.

II. Ik vereer u uit geheel mijn hart, en boven alle Engelen en alle Heiligen des hemels, o allerheiligste Maagd Maria, als de Moeder van den Eenigen Zoon Gods; ook wijd ik u toe mijn lichaam met al zijne zinnen.

Ave Maria etc.

III. Ik vereer u uit geheel mijn hart, en boven alle Engelen en alle Heiligen des hemels, o allerheiligste Maagd Maria, als de geliefde Bruid des H. Geestes; ook wijd ik u mijn hart met al zijne genegenheden, en ik bid u, voor mij van de allerheiligste Drievuldigheid alle genaden te verkrijgen, die voor mijne zaligheid noodzakelijk zijn.

Ave Maria etc.

Paus Leo XII, door een Rescript van 21 October 1823, vergunde aan alle geloovigen, telkens als zij, godvruchtig en met rouwmoedig hart, deze gebeden bidden met drie *Ave Maria's*, ter eere der H. Maagd, om hare bescherming te vragen in de beoefening der heilige deugden, en in het bijzonder van de zuiverheid:

Een Aflaat van 100 dagen.

Een vollen Aflaat aan hen die ze, op boven vermelde wijze, gedurende eene geheele maand hebben gebeden, aan het einde dier maand, op een dag volgens hunne keuze, mits zij waarlijk rouwmoedig biechten, communiceeren en bidden volgens de intentie van Z. H.

Deze Aflaten, de volle en de gedeeltelijke, werden voor altijd bevestigd door Z. H. Paus Pius IX, door een Rescript van den 18 Juni 1876.

G E B E D.

O allerheiligste Maagd Maria! Moeder van het vleeschgeworden Woord, Schatbewaarster der genaden en toevlucht der arme zondaars, met een levendig geloof nemen wij onze toevlucht tot uwe moederlijke lietde, en wij vragen u de genade van altijd den wil van God en van u te volbrengen. Wij leggen ons hart in uwe handen; wij vragen u het leven der ziel en de gezondheid des lichaams, en niet twijfelend door u verhoord te worden, o allerbeminnelijkste Moeder, zeggen wij met een levendig geloof:

Wees gegroet Maria enz. (driemaal.)

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Defende, quaesumus Domine, ab omni infirmitate, Beata Maria semper Virgine intercedente, famulos tuos; et toto corde tibi prostratos ab hostium propitius tuere clementer insidiis. Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Wij bidden U, Heer, door de tusschenkomst der zalige Maria altijd Maagd, bewaar uwe dienaren tegen alle ziekte; en, terwijl wij uit geheel ons hart ons aan uwe voeten nederwerpen, bescherm ons goedgunstig tegen alle vijandelijke listen Door Christus onzen Heer.

R. Amen.

Paus Leo XII, door een Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 11 Augustus 1824, verleende:
Een Aflaat van 100 dagen, eens per dag, aan allen die godvruchtig en met een rouwmoedig hart gemelde gebeden zullen verrichten.

G E B E D.

Memorare, o piissima Virgo Maria, non esse auditum a saeculo, quemquam ad tua currentem praesidia, tua implorantem auxilia, tua petentem suffragia, esse derelictum. Ego tali animatus confidentia, ad Te, Virgo virginum Mater, curro, ad Te venio, coram Te gemens peccator assisto; noli Mater Verbi verba mea despicere, sed audi propitia, et exaudi. Amen.

Gedenk, o allergoedertierendste Maagd Maria, dat het nooit gehoord is, dat iemand die tot U zijn toevlucht nam, uwen bijstand verzocht, of uwe voorspraak inriep, is verlaten geworden. Aangemoedigd door zulk vertrouwen, snel ik tot U, o Maagd der maagden, mijne Moeder, en zuchtende onder het gewicht mijner zonden, werp ik mij voor uwe voeten neder; o Moeder des eeuwigen Woords, versmaad mijne bede niet, maar aanhoor ze goedgunstig en verhoor ze. Amen.

Z. H. Pius IX, door een Rescript van de H. Congregatie der Aflaten, 25 Juli 1846, verleende aan

alle geloovigen, telkens als zij godvruchtig en met een rouwmoedig hart gemeld gebed zullen bidden:

Een Aflaat van 300 dagen.

Een vollen Aflaat, eens in de maand, aan hen die het eene maand lang, ten minste eens per dag hebben gebeden, op een dag naar verkiezing, waarop zij waarlijk rouwmoedig biechten, communiceeren, eene kerk of openbare bedeplaats bezoeken en daar eenigen tijd bidden volgens de intenties van Z. H.

DE GETIJDEN

VAN DE

Onbevleete Ontvangen is der allerheiligste Maagd Maria.

AD MATUTINUM.

v. Eia, méa labia,
nunc annuntiate

R. Laudes et prae-
conia Virginis
beatae.

v. Domina, in adiu-
torium meum
intende;

R. Me de manu hos-
tium potenter
defende.

v. Welaan, mijne lippen
verkondigt nu

R. Den lof en de glorie der
zalige Maagd.

v. Mijne Meesteres, zie toe
tot mijne hulp;

R. Verdedig mij krachtig
tegen mijne vijanden.

Gloria Patri etc.
Alleluia. *A Septu-
agesima usque ad
Pascha loco Alle-
luia dicitur* Laus
tibi Domine, Rex
aeternae gloriae.

Glorie zij den Vader, enz.
Alleluia. *Van Septuagesima
tot Paschen zegt men in
plaats van Alleluia: Lof zij
U, Heer, Koning van eeuwige
glorie.*

Hymnus.

Salve mundi Domi-
na,
Coelorum Regina;
Salve Virgo virgi-
num,
Stella matutina.

Salve plena gratia,
Clara luce divina:
Mundi in auxilium
Domina, festina.

Ab aeterno Domi-
nus
Te praeordinavit
Matrem Unigeniti
Verbi, quo creavit
Terram, pontum,
aethera:
Te pulchram or-
navit
Sibi sponsam, quae
In Adam non pec-
cavit.

Amen.

v. Elegit eam Deus
et praelegit eam,
R. In tabernaculo
suo habitare fa-
cit eam.

Hymne.

Gegroet Meesteresse der
wereld.
Der Hemelen Koningin;
Gegroet der maagden
Maagd,
Morgenster gegroet.

Gegroet gij vol genade,
Door 't Goddelijk Licht
bestraald;
Kom de wereld te hulp,
Haast U, Meesteres.

De Heer heeft van eeuwigheid
U voorbeschikt tot Moeder
Van het eeniggeboren
Woord,
Waardoor Hij schiep
Aarde, zee en lucht;
Hij heeft u uitgedoscht
Als zijne Bruid, die
In Adam niet gezondigd
heeft.

Amen.

v. De Heer heeft haar uit-
gekozen boven allen,
R. In zijne woontente heeft
Hij haar doen wonen.

v. Domina protege
orationem meam,
R. Et clamor meus
ad te veniat.

v. Mijne Meesteres, neem
mijn gebed onder uwe
bescherming,
R. En laat mijn geroep tot
u komen.

OREMUS.

Sancta Maria, Regina coelorum, Mater Domini nostri Jesu Christi, et mundi Domina, quae nullum derelinquis et nullum despicias, respice me, Domina, clementer oculo pietatis, et impetra mihi apud tuum dilectum Filium cunctorum veniam peccatorum: ut qui nunctuam sanctam et immaculatam Conceptionem devoto affectu recolo, aeternae in futurum beatitudinis bravium capiam, ipso, quem Virgo peperisti, donante Domino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat, in unitate perfecta, Deus in saecula saeculorum. Amen.

LAAT ONS BIDDEN.

H. Maria, Koningin der hemelen, Moeder van onzen Heer Jezus Christus, en Meesteres der wereld, die niemand verlaat noch versmaadt; zie mij goedgunstig aan, o mijne Meesteres, met een oog van medelijden, en verkrijg mij bij uwen lieven zoon de vergiffenis van al mijne zonden; opdat ik, die nu met godsvrucht uwe heilige en onbevleete Ontvangenis herdenk, hiernamaals moge verkrijgen de kroon der eeuwige zaligheid, door O. H. J. C. dien Gij, Maagd blijvende, gebaard hebt, en die met den Vader en den H. Geest leeft en heerscht, in volmaakte eenheid. God in de eeuwen der eeuwen. Amen.

v. Domina protege
orationem meam,	v. Mijne Meesteres, neem
mijn gebed onder uwe
bescherming,
R. Et clamor meus
ad te veniat.	R. En laat mijn geroep tot
u komen.
v. Benedicamus
Domino.	v. Laat ons den Heer loven.
R. Deo gratias.	R. Gode zij dank.
v. Fidelium ani-
mae per miseri-
cordiam Dei re-
quiescant in pace.	v. Dat de zielen der geloo-
vigen door Gods barm-
hartigheid in vrede rusten.
R. Amen.	R. Amen.

AD PRIMAM.

v. Domina in adiu-
torium meum
intende;	v. Mijne Meesteres, zie toe
tot mijne hulp;
R. Me de manu hos-
tium potenter
defende.
Gloria Patri etc.	R. Verdedig mij krachtig te-
gen mijne vijanden.
Glorie zij den Vader, enz.

Hymnus.

Salve Virgo sapiens
Domus Deo dicata:
Columna septem-
plici
Mensaque exor-
nata.

Ab omni contagio
Mundi praeserva-
ta,

Hymne.

Gegroet wijze Maagd,
Huis aan God gewijd,
Met den zevenarmigen
kandelaar
Ende tafel dertoonbrooden
versierd.

Voor alle besmetting
Der wereld bewaard,

Ante sancta in
utero
Parentis, quam
nata.

Eerder heilig in den schoot
Der moeder, dan geboren.

Tu Mater viven-
tium,
Et porta es Sanc-
torum:
Nova stella Jacob,
Domina Angelo-
rum.

Gij zijt de Moeder der le-
venden
En de deur der Heiligen;
De nieuwester van Jakob,
De Meesteres der Engelen.

Zabulo terribilis
Acies castrorum:
Porta et refugium
Sis Christianorum.
Amen.

Voor Satan zijt Ge een vree-
selijk
Leger in slagorde;
Wees de deur en het toe-
vluchtsoord
Voor de Christenen.

Amen.

v. Ipse creavit il-
lam in Spiritu
Sancto.

v. Hij schiep haar in den
H. Geest.

R. Et effudit illam
super omnia
opera sua.

R. En Hij stortte haar uit
op alle zijne werken.

v. Domina protege,
etc. cum Orati-
one ut supra.

v. Mijne Meesteres, enz. met
het Gebed als boven.

AD TERTIAM.

v. Domina in adiu-
torium, etc.

v. Mijne Meesteres, zie toe
enz.

Hymnus.

Hymne.

Salvearca foederis,
Thronus Salomo-
nis:

Gegroet arke des Verbonds,
Troon van Salomon;

Arcus pulcher aetheris,
 Rubus visionis;
 Virga frondens germinis,
 Vellus Gedeonis;
 Porta clausa numinis,
 Favusque Samsonis.

Decebat tam nobilem
 Natam praecavere
 Ab originali
 Labem matris Evae;
 Almam, quam elegerat
 Genitricem vere,
 Nulli prorsus sinens
 Culpa subiacere.
 Amen.

Schoone boog des hemels,
 Braamstruik des visioens;
 Groenende roede.
 Gedeons vacht;
 Gesloten deur der Godheid
 En Samsons honigraat.

't Betaamde, een zoo edele
 Dochter te bewaren
 Van moeder Eva's
 Erfelijke smet;
 De verhevene, die Hij zich
 verkozen had
 Tot ware Moeder,
 Mocht Hij geenszins dulden
 Dat aan schuld onderworpen was.

Amen.

v. Ego in altissimis
 habito,
 R. Et thronus meus
 in columnarum nubis.
 v. Domina protege,
 etc. cum Orati-
 one ut supra.

v. Ik heb mijne woning in
 de hooge hemelen,
 R. En mijn troon in eene
 wolkenzuil.
 v. Mijne Meesteres, enz. met
 het Gebed als boven.

AD SEXTAM.

v. Domina in adiutorium, etc.

v. Mijne Meesteres, zie toe,
 enz.

Hymnus.

Salve, Virgo puer-
pera,
Templum Trinita-
tis:
Angelorum gau-
dium,
Cella puritatis;
Solamen moeren-
tium,
Hortus voluptatis:
Palma patientiae,
Cedrus castitatis.

Terra es benedicta
Et sacerdotalis,
Sancta et immunis
Culpae originalis.
Civitas Altissimi,
Porta orientalis,
In te est omnis
Gratia,
Virgo singularis.
Amen.

- v. Sicut lilium in-
ter spinas,
R. Sic amica mea
inter filias Aadae.
v. Domina protege,
etc. *cum Orati-
one ut supra.*

v. Domina in adiu-
torium, etc.

Hymne.

Gegroet, Maagd en Moeder,
Tempel der Drievuldigheid;
Vreugd der Engelen
Woonstede der zuiverheid;
Troost der bedroefden,
Tuin van geneugten;
Palm van geduldigheid
Cederboom van kuischheid.

Gij zijt eene gezegende
En priesterlijke aarde,
Heilig en vrij van de
Erfelijke zonde.
Stad des Allerhoogsten,
Oostelijke Poort,
In U is alle genade,
Wonderbare Maagd.
Amen.

- v. Als eene lelie onder de
doornen,
R. Zoo is mijne vriendin
onder Adams dochters.
v. Mijne meesteres, enz. *met
het Gebed als boven.*

AD NONAM.

- v. Mijne Meesteres, zie toe,
enz.

*Hymnus.**Hymne.*

Salve urbs refugii
 Turrisque munita
 David, propugna-
 culis
 Armisque insig-
 nita
 In Conceptione
 Charitate ignita,
 Draconis potestas
 Est a te contrita.

Gegroet, Vrijstad,
 Sterke toren van David,
 met bolwerken en
 met wapenen voorzien.
 In uwe Ontvangen
 Door liefdevuur ontvlamd,
 Hebt Gij verpletterd
 De macht van den draak.

O mulier fortis,
 Et invicta Judith,
 Pulchra Abisag
 virgo,
 Verum fovens Da-
 vid!
 Rachel curatorem
 Aegypti gestavit:
 Salvatorem Mundi
 Maria portavit.
 Amen.

O sterke Vrouwe,
 En onverwonne Judith,
 Schoone Maagd Abisag,
 Den waren David koest'rend.
 Rachel droeg den Redder
 Van Egypteland;
 Maria heeft gedragen
 's Werelds Zaligmaker.
 Amen

v. Tota pulchra es,
 amica mea.
 R. Et macula origi-
 nalis numquam
 fuit in te,
 v. Domina protege,
 etc. cum Orati-
 one ut supra.

v. Geheel schoon zijt gij,
 mijne vriendin.
 R. En de smet der erfzonde
 was nooit in u.
 v. Mijne Meesteres, enz. met
 het Gebed als boven.

AD VESPERAS.

R. Domina in adiu-
 torium, etc.

v. Mijne Meesteres, zie toe
 enz.

Hymnus.

Salve horologium
Quo retrogreditur
Sol in decem lineis,
Verbum incarnatur.

Homo ut ab inferis
Ad summa attolatur,
Immensus ab Angelis
Paulo minoratur.

Solis huius radiis
Maria coruscat;
Consurgens aurora
In conceptu micat.

Lilium inter spinas,
Quae serpentis
conterat
Caput, pulchra ut
luna
Errantes collustrat.
Amen.

v. Ego feci in coelis
ut oriretur lumen
indeficiens.

Hymne.

Gegroet, Zonnewijzer,
Waarop de Zon
Tien strepen terugtrad,
Toen 't Woord vleesch
werd.

Om den mensch uit den afgrond
Tothet hoogste opte heffen,
Heeft zich de Onmetelijke
gesteld
Een weinig beneden de
Engelen.

Door de stralen dezer Zon
Schittert Maria;
Als de oprijzende dageraad
Blinkt ze in hare Ontvan-
genis.

Een lelie onder de doornen
is zij,
Die den slangenkop verplet,
Als eene schoone maan
Bestraalt zij de dolenden.
Amen.

v. Ik heb aan den hemel
een onvergankelijk licht
doen opgaan.

R. Et quasi nebula
texi omnem ter-
ram.	R. En, aan den nevel gelijk,
overdekte ik de gansche
aarde.
V. Domina protege,
etc. <i>cum Orati-
one ut supra.</i>	V. Mijne Meesteres, enz. <i>met
het Gebed als boven.</i>

AD COMPLETORIUM.

V. Convertat nos,
Domina, tuis
precibus placatus
Jezus Christus
Filius tuus,	V. Dat de Heer Jezus Chris-
tus, o onze Meesteres,
door uwe gebeden ver-
zoend, ons tot zich keere,
R. Et avertat iram
suam a nobis.	R. En zijnen toorn van ons
afwende.
V. Domina, in adiu-
torium meum
intende.	V. Mijne Meesteres, zie toe
tot mijne hulp,
R. Me demanuhos-
tium potenter
defende.	R. Verdedig mij krachtig
tegen mijne vijanden.

Gloria Patri et
Filio, etc.

Glorie zij den Vader en
den Zoon, enz.

Hymnus.

Salve Virgo florens,
Mater illibata,
Regina clemen-
tiaae,
Stellis coronata;
Supra omnes An-
gelos
Pura, immaculata

Hymne.

Gegroet, bloeiende Maagd,
Onbesmette Moeder,
Koningin van goedertie-
renheid,
Met sterrenkrans gekroond.
Boven alle Engelen
Zuiver, onbevlekt

Atque ad Regis
dexteram
Stans veste deau-
rata.

En aan 's Konings rech-
terhand
In gouden kleed geplaatst.

Per te, Mater gra-
tiae,
Dulcis spes reo-
rum,
Fulgens stella
maris,
Portus naufrago-
rum,
Patens coeli janua,
Salus infirmorum:
Videamus Regem
In aula Sanctorum.
Amen.

Verkrijg ons, Moeder van
genade,
Zoete hoop der schuldigen,
Schitterende ster der zee,
Haven der schipbreuke-
lingen,
Openstaande hemeldeur,
Behoud der zieken:
Dat wij den Koning zien
In het Hof der Heiligen.
Amen.

v. Oleum effusum,
Maria, nomen
tuum.

R. Servi tui dilexe-
runt te nimis.

v. Domina protege,
etc. *cum Orati-
one ut supra.*

v. Als een uitgestorte olie,
Maria, is uw naam.

R. Uwe dienaren hebben u
bovenmate bemind.

v. Mijne Meesteres, enz. *met
het Gebed als boven.*

Supplices offerimus
Tibi, Virgo pia,
Hanc laudem prae-
conia:

Fac nos ut in via
Ducas cursu pro-
spero,
Et in agonia

Smeekeend offeren wij u,
Goedertieren Maagd,
Deze lofgezangen;
Leid ons, opdat wij

Op onzen weg voorspoedig
gaan,

En sta ons bij

Tu nobis assiste,
O dulcis Maria.
Amen.

In onzen strijd des doods,
O zoete Maria.
Amen.

R. Deo gratias.

R. Gode zij dank.

GEBEDEN

na het Officie van Maria's Onbevl. Ontvang.
naar verkiezing te verrichten.

Tota pulchra es	Geheel schoon zijt Gij Maria—
Maria —	En de vlek der erfzonde is
Et macula origina-	niet in U —
lis non est in Te—	
Tu gloria Jerusa-	Gij de glorie van Jeruzalem—
lem —	Gij de vreugde van Israël —
Tu laetitia Israel —	Gij de eer van ons volk —
Tu honorificentia	Gij de Voorspreekster der
populi nostri —	zondaars —
Tu advocata pec-	
catorum —	O Maria! O Maria! —
O Maria! O Maria—	Allervoorzichtigste Maagd —
Virgo prudentis-	Goedertierenste Moeder —
sima —	Bid voor ons —
Mater clementis-	
sima —	Spreek voor ons ten beste —
Ora pro nobis —	Bij den Heer Jezus Christus.
Intercede pro no-	
bis —	
Ad Dominum Je-	
sum Christum.	

ANTIPHONA.

Immaculata Con-
ceptio tua, Dei
Genitrix Virgo,
gaudium annunti-
avit universo mun-
do; ex te enim
ortus est Sol justitiae, Christus Deus
noster, qui solvens
maledictionem, de-
dit benedictionem,
et confundens mor-
tem donavit nobis
vitam sempiter-
nam.

Uwe Onbevleete Ontvan-
genis, Maagdelijke Moeder
Gods, heeft aan de geheele
wereld vreugde verkondigd;
want uit U is opgegaan de
Zon der gerechtigheid, Chris-
tus onze God, die de ver-
vloeking opheffend, den
zegen gegeven en den dood
beschamend ons het eeuwig
leven geschonken heeft.

*In plaats van het Gebed: Geheel schoon
zijt Gij, en de Antiph.: Uwe Onbevleete
Ontvangenis, kan men bidden:*

ANTIPHONA.

Haec est Virga,
in qua nec nodus
originalis, nec cor-
tex actualis culpae
fuit.

v. In Conceptione
tua, Virgo, im-
maculata fuisti.
R. Ora pro nobis
Patrem, cuius
Filium peperisti.

Deze is de Roede, waarin
noch knoest van erfzonde,
noch schors van dadelijke
zonde geweest is.

v. In uwe Ontvangenis, o
Maagd, zijt gij onbevleet
geweest.
R. Bid voor ons den Vader,
wiens Zoon gij gebaard
hebt.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Deus, qui per
immaculatam Vir-
ginis Conceptionem
dignum Filio
tuo habitaculum
praeparasti; quae-
sumus, ut qui ex
morte eiusdem Filii
tui praevisa eam
ab omni labe prae-
servasti, nos quo-
que mundos eius
intercessione ad te
pervenire conce-
das. Per eumdem
Christum Domi-
num nostrum.

R. Amen.

O God, die door de On-
bevleete Ontvangenis der
allerheiligste Maagd eene
waardige woonplaats voor
uwen Zoon bereid hebt; wij
bidden U, dat Gij, die haar
uit kracht van den toekom-
stigen dood van dienzelfden
Zoon van alle smet bewaard
hebt, door hare tusschen-
komst ook ons toestaat on-
besmet tot U te komen.
Door denzelfden Christus
onzen Heer.

R. Amen.

Z. H. Pius IX, bij Breve van den 31 Maart 1876,
verleende aan alle Geloovigen, telkens als zij god-
vruchtig en met een rouwmoedig hart het Klein
Officie ter eere der Onbevl. Ontv. bidden:

Een Aflaat van 100 dagen.

Z. H. verleende daarenboven aan allen die god-
vruchtig zullen bidden de Antifoon: *Deze is de
Roede enz.* met het vers: *In uwe Ontvangenis enz.*
en het Gebed: *O God, die door de Onbevl. Ontv.
enz.* telkens:

Een Aflaat van 100 dagen.

SCHIETGEBED.

In Conceptione
tua, Virgo Maria,
Immaculata fuisti;
ora pro nobis Pa-
trem cuius Filium
Jesum de Spiritu
Sancto conceptum
peperisti.

In uwe Ontvangenis,
Maagd Maria, zijt gij onbe-
vlekt geweest; bid voor ons
den Vader, wiens Zoon Jezus
gij van den H. Geest ont-
vangen en gebaard hebt.

of wel:

Gezegend zij de Heilige en Onbevleete Ont-
vangen is van de allerheiligste Maagd Maria.

Paus Pius VI, bij Rescript van de H. Congregatie
der Aflaten, 21 November 1793, verleende aan alle
Geloovigen, telkens als zij godvruchtig en met een
rouwmoedig hart het een of het andere der genoemde
Schietsgebeden zullen bidden:

Een Aflaat van 100 dagen.

SCHIETGEBED.

O Maria, die zonder smet de wereld zijt
ingetreden, ach! verkrijg mij van God, dat
ik ze zonder zonden moge verlaten.

Z. H. Pius IX, bij Rescript van de Secretarie der
Breven, 27 Maart 1863, verleende aan alle Geloov-
vigen, die godvruchtig en met een rouwmoedig hart
gemeld Schietsgebed zullen bidden:

Een Aflaat van 100 dagen, eens per dag.

G E B E D.

O excellentissima, gloriosissima atque sanctissima, semper intemerata Virgo Maria, Mater Domini Nostri Jesu Christi, Regina mundi et totius creaturae Domina, quae nullum derelinquis, nullum despicias, nullum, qui ad te puro et humili corde recurrit, desolatum dimittis, noli me despiciere propter innumerabilia et gravissima peccata mea, noli me derelinquere propter nimias iniquitates meas, nec etiam propter duritiam et immunditiam cordis mei; ne abiicias me famulum tuum a gratia tua et amore tuo. Exaudi me miserum peccatorem in tua misericordia et pietate confidentem, succurre mihi, piissima

O alleruitmuntendste, allerheerlijkste en allerheiligste, altijd ongeschondene Maagd Maria, Moeder van O. H. J. C., Koningin der wereld en Meesteres van alle schepselen, die niemand verlaat, niemand versmaadt, niemand, die met een zuiver en nederig hart tot u zijne toevlucht neemt, ongetroost wegzendt, o versmaad mij niet om mijne ontelbare en zeer zware zonden, o verlaat mij niet om mijne alte groote ongerechtigheden, noch ook om de hardheid en onzuiverheid mijns harten; verwerp mij, uwen dienaar, niet uit uwe gunst en uwe liefde.

Verhoor mij, ellendigen zondaar, die op uwe barmhartigheid en goedheid vertrouw, kom mij te hulp, allergoedertierendste Maagd

Virgo Maria in omnibus tribulationibus, angustiiis et necessitatibus meis, et impetra mihi a dilecto Filio tuo omnipotente Deo et Domino nostro Jesu Christo indulgentiam et remissionem omnium peccatorum meorum et gratiam timoris et amoris tui, sanitatem quoque et castitatem corporis, et liberationem ab omnibus malis et periculis animae et corporis. In extremis meis esto mihi pia auxiliatrix, et animam meam ac animas omnium parentum meorum, fratrum, sororum et amicorum, consanguineorum et benefactorum meorum omniumque fidelium vivorum et defunctorum ab aeterna caligine, et ab omni malo libera, Illo auxiliante, quem in tuo SSmo utero novem mensibus portasti, et in Praesepe tuis

Maria, in al mijne kwelingen, benauwdheden en behoeften, en verkrijg mij van uwen lieven Zoon, den almachtigen God en O. H. J. C., vergiffenis en kwijtschelding van al mijne zonden, en de genade van heilige vrees en liefde voor u, verders gezondheid en kuischheid des lichaams, en bevrijding van alle rampen en gevaren naar ziel en lichaam. Wees mij in mijn uiterste eene liefdevolle helpster, en bevrijd mijne ziel en de zielen van al mijne naastbestaanden, broeders, zusters en vrienden, bloedverwanten en weldoeners, en van alle, zoo levende als ontslapene geloovigen, van de eeuwige duisternis en van alle kwaad, door de hulp van Hem, dien gij negen maanden in uwen allerheiligsten schoot gedragen en met uwe heilige handen in de kribbe hebt neergelegd, uwen Zoon, O. H. J. C., die gezegend is

sanctis manibus in de eeuwen der eeuwen.
 reclinasti Domi- Amen.
 num nostrum J. C.
 filium tuum, qui
 est benedictus in
 saecula saeculo-
 rum. Amen.

Paus Leo XII, door een Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 30 Januari 1825, verleende aan alle Geloovigen die godvruchtig en met rouwmoedig hart gemeld Gebed zullen bidden:

Een Aflaat van 100 dagen, eens per dag.

Een vollen Aflaat eens per maand, aan allen, die het eene maand lang dagelijks hebben gebeden, op den laatsten dag dier maand, of op een der acht onmiddellijk volgende, zoo zij, na waarlijk rouwmoedig te hebben gebiecht en gecommuniceerd, eene kerk of openbare bedeplaats bezoeken, en daar gedurende eenigen tijd bidden volgens de intentie van Z. H.

G E B E D.

O Domina mea,
 O Mater mea: Tibi
 me totum offero,
 atque ut me Tibi
 probem devotum,
 consecro Tibi hodie
 oculos meos, aures
 meas, os meum,
 cor meum, plane
 me totum. Quoni-
 am itaque tuus
 sum, o bona Mater,
 serva me, defende

O Mijne Meesteres, o mijne
 Moeder, ik offer mij geheel
 aan U op, en om te toonen
 dat ik U toebehoor, wijd
 ik U heden mijne oogen,
 mijne ooren, mijnen mond,
 mijn hart, ja geheel mij
 zelve. Daar ik dan de
 uwe ben, o goede Moeder.
 zoo bewaar mij, verdedig

me, ut rem ac pos- mij als uw eigendom en
sessionem tuam. uwe bezitting.

VERZUCHTING.

O Domina mea,
O Mater mea; me-
mento me esse
tuam.

Serva me, de-
fende me, ut rem
ac sessionem
tuam.

Ave Maria, etc.

O mijne Meesteres! o mijne
Moeder! Gedenk dat ik U
toebehoor!

Bewaar mij, verdedig mij,
als uw eigendom en uwe
bezitting.

Wees gegroet, Maria, enz.

Z. H. Pius IX, door een Decreet van de H. Con-
gregatie der Aflaten, 5 Augustus 1851, verleende
aan alle Geloovigen, die met vurigheid en met een
rouwmoedig hart 's morgens en 's avonds een *Ave*
Maria bidden met genoemd Gebed en Verzuchting
om van de allerh. Maagd de overwinning af te
smeeken in de bekoringen, voornamelijk tegen de
zuiverheid:

Een Aflaat van 100 dagen, eens per dag.

Een vollen Aflaat eens in de maand, aan hen,
die ze eene maand lang op bovenvermelde wijze
dagelijks hebben gebeden, op een dag naar verkie-
zing, wanneer zij, waarlijk rouwmoedig, biechten,
communiqueeren, eene kerk of openbare bedeplaats
bezoeken, en daar eenigen tijd bidden volgens de
intentie van Z. H.

Een Aflaat van 40 dagen, telkens als men met
een rouwmoedig hart en godvruchtig, in de bekoring,
de korte Verzuchting: »O mijne Meesteres" enz. bidt.

G E B E D.

Ave augustissima Regina pacis, Sanctissima Mater Dei, per Sacratissimum Cor Jesu Filii tui, Principis pacis, fac ut quiescat ira ipsius, et regnet super nos in pace. Memorare, o piissima Virgo Maria, non esse auditum a saeculo quemquam tua potentem suffragia esse derelictum. Ego tali animatus confidentia ad te venio. Noli Mater Verbi, verba mea despicere, sed audi propitia, et exaudi, o clemens, o dulcis Virgo Maria.

Gegroet allerverhevenste Koningin des vredes, allerheiligste Moeder Gods! Wij smeeken u bij het allerheiligst Hart van Jezus uwen Zoon, den Vorst van vrede, maak dat zijn toorn bedare en Hij in vrede over ons heersche. Gedenk, o allergoedertierenste Maagd Maria, dat het nooit gehoord is, dat iemand die uwe voorspraak inriep, verlaten is geworden. Aangemoedigd door een dusdanig vertrouwen, kom ik tot U. Versmaad mijne woorden niet, o Moeder des Woords, maar aanhoor ze goedgunstig, en verhoor ze, o meedoogende, o zoete Maagd Maria.

Z. H. Pius IX, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 23 September 1846, verleende aan alle Geloovigen, telkens als zij godvruchtig en met een rouwmoedig hart genoemd Gebed verrichten:

Een Aflaat van 300 dagen.

Een vollen Aflaat aan hen die het gedurende eene geheele maand, minstens eens per dag hebben geboden, te verdienen op een dag binnen de maand

naar verkiezing, mits men, na waarlijk rouwmoedig te hebben gebiecht en gecommuniceerd, eene kerk of openbare bedeplaats bezoeken en daar eenigen tijd bidde volgens de intentie van Z. H.

G E B E D.

O allerheiligste, onbevleete Maagd, mijne teedere Moeder, o Maria! tot U, de Moeder van mijn Verlosser, de Koningin der wereld, de Voorspreekster, de Hoop en de toevlucht der zondaars, neem ik, de ellendigste onder alle, op dit oogenblik mijne toevlucht. Ik vereer U, o groote Koningin, en dank u voor al de gunsten, die gij mij tot nu toe bewezen hebt, in het bijzonder, dat gij mij van de hel bevrijd hebt, zoo dikwijls door mij verdiend.

Ik bemin u, o allerbeminnelijkste Maagd, en bij die liefde beloof ik u, van u altijd te dienen, en alles te doen wat in mijn vermogen is om u ook door anderen te doen beminnen en dienen. O Moeder van Barmhartigheid! ik stel al mijne verwachtingen en mijne zaligheid in uwe handen; ik smeeke u, neem mij aan voor uwen dienaar, en daar Gij zoo machtig zijt bij God, zoo bevrijd mij van alle bekoring, of wel verkrijg mij de kracht van ze tot aan mijnen dood te

overwinnen. Van U vraag ik de ware liefde tot Jezus Christus. Van U verhoop ik de genade van zalig te sterven. O dierbare Moeder, bij de liefde die gij God toedraagt, bid ik u van mij altijd bij te staan, maar op eene nog meer bijzondere wijze in het laatste oogenblik mijns levens. Verlaat mij niet vooraleer Gij mij in veiligheid ziet in den hemel, waar ik u zal loven en eeuwig uwe barmhartigheden zal bezingen. Zoo hoop ik. Amen.

Z. H. Pius IX, bij eigenhandig Rescript van den 7 September 1854, vergunde aan alle Geloovigen, telkens als zij met rouwmoedig hart en godvruchtig genoemd Gebed bidden voor een afbeelding der H. Maagd:

Een Aflaat van 300 dagen.

Een vollen Aflaat eens in de maand, aan allen die het op bovenvermelde wijze, gedurende eene geheele maand dagelijks hebben gebeden, zoo zij, waarlijk rouwmoedig, biechten, communiceeren en bidden voor de behoeften der H. Kerk en volgens de intentie van den Paus.

K R A N S J E

ter eere van de Twaalf Voorrechten der
allerheiligste Maagd Maria.

In Nomine Pa-
tris, et Filii et Spi-
ritus Sancti. Amen.

v. Deus in adiuto-
rium meum in-
tende.

R. Domine ad adiu-
vandum me fes-
tina.

Gloria Patri, etc.

In den Naam des Vaders,
en des Zoons en des H.
Geestes. Amen

v. God, zie toe tot mijne
hulp.

R. Heer, haast u om mij
te helpen.

Glorie zij den Vader, enz.

I. Wij groeten U, o allerzuiverste en
allerheiligste Moeder van Jezus, en wij bidden
U nederig door uwe eeuwige voorbeschikking
tot Moeder Gods, door uwe onbevleete Ont-
vangingen, waardoor gij zonder de smet der
erfzonde zijt ontvangen, door uwe volmaakte
overgeving in U steeds te schikken naar den
Goddelijken wil, en eindelijk door uwe on-
vergelykelijke heiligheid, die U gedurende

geheel uw leven van elke fout vrijwaarde, wij bezweren u onze Voorspreekster te zijn bij den Heer, opdat Hij ons zoovele zonden vergeve, die de oorzaak zijn van zijne verontwaardiging. En Gij, Almachtige Vader, door de verdiensten dier voorrechten, verhoor de smeking en uwer welbeminde Dochter, en schenk ons, hare vereerders, vergiffenis. *Parce Domine, parce populo tuo. Spaar Heer, spaar uw volk.*

Eén Pater, vier Ave en één Gloria.

v. Per sanctam et
immaculatam
Conceptionem
tuam libera nos,
Gloriosa Virgo
Maria. | v. Door uwe heilige en on-
bevleete Ontvangenis
verlos ons, Glorierijke
Maagd Maria. |
|--|---|

II. Wij groeten U, o allerzuiverste en allerheiligste Moeder van Jezus, en wij smeeken U nederig door uwe allerheiligste Boodschap, waarbij gij het Goddelijk Woord in uwen schoot ontvingt; door Uwe allerkostelijkste Baring, waarin gij niet de minste smart gevoeldet; door uwe altijddurende Maagdelijkheid, die gij vereenigt met de vruchtbaarheid van Moeder, en eindelijk door het wreede Martelaarschap, dat gij hebt ondergaan bij den dood van onzen Verlosser, wij smeeken U onze Middelaressen te willen

zijn, opdat wij ons voordeel zouden kunnen doen met de onschatbare weldaden van het kostbaar bloed van Uwen Zoon. En Gij, o Goddelijke Zoon, door de verdiensten dier Voorrechten, verhoor de smeeingen uwer welbeminde Moeder en schenk ons, hare vereerders, vergiffenis. *Parce Domine, parce populo tuo. Spaar Heer, spaar uw volk.*

Eén Pater, vier Ave en één Gloria.

v. Per sanctam et immaculatam Conceptionem tuam libera nos, Gloriosa Virgo Maria.	v. Door uwe heilige en on- bevleete Ontvangenis verlos ons, Glorierijke Maagd Maria.
--	---

III. Wij groeten U, o allerzuiverste en allerheiligste Moeder van Jezus, en wij bidden U nederig, door de vreugde die gij gevoeldet bij het gezicht der Verrijzenis en der Hemelvaart van Jezus Christus; door uwe Opneming ten hemel, waar gij werd verheven boven alle koren der Engelen; door de heerlijkheid die God u schonk met u te verheffen tot Koningin van alle Heiligen, en eindelijk door die krachtige bemiddeling waardoor gij alles verkrijgt wat gij verlangt, wij bezweren U, verkrijg ons de ware liefde tot God. En Gij, H. Geest, door de verdiensten dier voorrechten, verhoor de smeeingen uwer

beminde bruid, en schenk ons, hare vereerders, vergiffenis. *Parce Domine, parce populo tuo. Spaar Heer, spaar uw volk.*

Eén Pater, vier Ave, en één Gloria.

v. Per sanctam et immaculatam Conceptionem tuam libera nos, Gloriosa Virgo Maria.	v. Door uwe heilige en on- bevleete Ontvangenis verlos ons, Glorierijke Maagd Maria.
--	---

Hier kan men desverkiezende de Litanie van O. L. V. bidden, en alzoo nog een anderen Aflaat van 300 dagen verdienen. Daarna bidt men:

ANTIFoon.

Immaculata Con-
ceptio tua, Dei
Genitrix Virgo,
gaudium annunti-
avit universo mun-
do: ex Te enim
ortus est Sol iusti-
tiae, Christus Deus
noster: qui solvens
maledictionem, de-
dit benedictionem,
et confundens mor-
tem, donavit nobis
vitam sempiter-
nam.

Uwe Onbevleete Ontvan-
genis, Maagdelijke Moeder
Gods, heeft aan de geheele
wereld vreugde verkondigd;
want uit U is opgegaan de
Zonder gerechtigheid, Chris-
tus onze God, die de ver-
vloeking opheffend, den
zegen gegeven en den dood
beschamend ons het leven
geschonken heeft.

v. In Conceptione tua, Virgo Maria, Immaculata fuisti.

R. Ora pro nobis Patrem, cuius Filium Jesum de Spiritu Sancto conceptum peperisti.

OREMUS.

Deus misericordiae, Deus pietatis, Deus indulgentiae, qui misertus es super afflictionem populi tui, et dixisti Angelo percutienti populum tuum: *Contine manum tuam*; ob amorem illius Matris Gloriosae, cuius ubera pretiosa, contra venena nostrorum delictorum, dulciter suxisti; praesta auxilium gratiae tuae, ut ab omni malo secure liberemur, et a totius perditionis incursu misericorditer salvemur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

v. In Uwe Ontvangenis, Maagd Maria, zijt gij onbevlekt geweest.

R. Bid voor ons den Vader, wiens Zoon Jezus gij van den H. Geest ontvingen en gebaard hebt.

LAAT ONS BIDDEN.

God van barmhartigheid, God van goedheid, God van ontferming, die U over de bedruktheid uws volks erbarmd en tot den Engel, die uw volk sloeg, gezegd hebt: *Houd uwe hand in*; om de liefde dier Glorierijke Moeder, wier kostbare borsten Gij tegen het vergif onzer misdaden, met teederheid gezogen hebt, verleen de hulp uwer genade, opdat wij veilig van alle kwaad bevrijd en voor den aanval eens algeheelen ondergangs barmhartiglijkbehoed mogen worden. Gij, die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Z. H. Pius IX, bij Breve van den 26 Juni 1860, verleende aan alle Geloovigen, die dit klein Kransje godvruchtig en met een rouwmoedig hart zullen bidden:

Een Aflaat van 300 dagen eens per dag.

Een vollen Aflaat eens in de maand aan hen die het gedurende eene geheele maand dagelijks hebben gebeden, op een dag naar verkiezing, waarop zij, waarlijk rouwmoedig, zullen biechten, communiceeren, eene kerk of openbare bedplaats bezoeken en daar bidden voor de eendracht onder de Christen Vorsten, voor de uitroeiing der ketterijen en voor de verheffing onzer H. Moeder de Kerk.

G E B E D.

O Hart van Maria, Moeder van God en ook onze Moeder, allerbeminlijkst Hart, voorwerp van het welbehagen der aanbiddelijke Drievuldigheid, Hart alle vereering en liefde der engelen en menschen waardig; Hart het meest gelijkvormig aan dat van Jezus, waarvan gij het volmaaktste afbeeldsel zijt; Hart vol goedheid en medelijden jegens onze ellenden, gewaardig U het ijs onzer harten te ontdooien, en maak dat zij zich geheel en al vasthechten aan dat van onzen Goddelijken Verlosser. Stort in hen de liefde tot uwe deugden, en ontvlam ze door het heilig vuur, waarvan gij zonder ophouden brandt. Bescherm de H. Kerk, bewaar haar, wees altijd hare toevlucht en hare roemrijke

verdediging tegen alle aanvallen harer vijanden. Wees onze weg om tot Jezus te gaan, en het kanaal, waardoor wij alle genaden ontvangen, die ons ter zaligheid noodzakelijk zijn. Wees onze bijstand in onze noodwendigheden, onze verkwikking in onze droefheden, onze kracht in de bekoringen, onze toevlucht in de vervolgingen, onze hulp in alle gevaren, maar bijzonder in den laatsten strijd onzes levens, in het uur van onzen dood, wanneer de geheele hel zich tegen ons zal ontketen, om onze zielen te rooven. Ach! laat ons dan, o allerzoetste Maagd, de teederheid van uw moederlijk Hart gevoelen, en de kracht van Uw vermogen op het Goddelijk Hart van Jezus, door ons in de Bron zelve der barmhartigheid eene veilige schuilplaats te openen, van uit welke wij met u dat Hart in den hemel mogen gaan zegenen in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

LOF AAN DE HH. HARTEN VAN JEZUS
EN MARIA.

Gekend, geprezen, gezegend, bemind, gediend en verheerlijkt zij overal en altijd het Goddelijk Hart van Jezus en het allerzuiverst Hart van Maria. Amen.

Paus Pius VII, bij Rescript van de H. Congregatie der Aflaten, 18 Augustus 1807, verleende:

Een Aflaat van 60 dagen eens per dag, aan hen, die godvruchtig en met een rouwmoedig hart genoemd Gebed bidden met de lofprijzing aan de HH. Harten van Jezus en Maria.

Een vollen Aflaat op de Feestdagen van de Geboorte, de Hemelvaart en het H. Hart van Maria, aan allen, die ze in den loop des jaars dagelijks hebben gebeden, mits zij op genoemde Feestdagen, waarlijk rouwmoedig, biechten, communiceren, eene kerk bezoeken aan de allerh. Maagd toegewijd, of wel een altaar aan Haar toegeheiligd in welke kerk ook, en daar bidden volgens de intentie van Z. H.

Een vollen Aflaat in het uur des doods, aan hen, die tijdens hun leven deze godvruchtige oefening dagelijks hebben verricht.

SCHIETGEBED.

Zoet Hart van Maria, wees mijn heil.

Z. H. Pius IX, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 30 September 1852, verleende aan alle Geloovigen, telkens als zij godvruchtig en met een rouwmoedig hart genoemd Schietgebed bidden:

Een Aflaat van 300 dagen.

Een vollen Aflaat eens in de maand, aan allen die het in den loop der maand dagelijks hebben gebeden, op een dag naar verkiezing waarop men, waarlijk rouwmoedig, biecht, communiceert, een kerk of openbare bedplaats bezoekt en daar godvruchtig bidt volgens de intentie van Z. H.

K R A N S J E

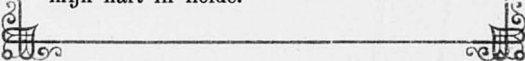
ter eere van het Onbevlekt Hart
van Maria.

v. Deus in adiutorium meum intende.	v. O God, zie toe tot mijne hulp.
R. Domine ad adiuvandum me festina.	R. Heere, haast U om mij te helpen.
v. Gloria Patri, etc.	v. Glorie zij den Vader, enz.
R. Sicut erat, etc.	R. Gelijk het was, enz.

I. Onbevlekte Maagd, o Gij die zonder zonde ontvangen, alle bewegingen van uw allerzuiverst Hart hebt gericht tot God, die steeds het voorwerp uwer liefde was, gij, die altijd onderworpen waart aan zijnen Goddelijken wil, verkrijg mij de genade de zonde uit geheel mijn hart te verafschuwen en naar uw voorbeeld mij geheel aan den wil des Heeren te leeren onderwerpen.

Eén pater en zeven Ave.

O Hart van droefheid doorstoken, ontsteek mijn hart in liefde.

II. Ik bewonder, o Maria, die diepe nederigheid, waardoor uw gezegend Hart ontstelde bij de eervolle Boodschap, die de Aartsengel Gabriël u aankondigde, van uitverkoren te zijn tot Moeder van den Zoon des Allerhoogsten, waarbij gij betuigtet zijne allernederigste dienstmaagd te zijn. Beschaamd op het gezicht mijner hoovaardigheid, vraag ik U de genade van een nederig en rouwmoedig hart, opdat ik door de kennis mijner ellende moge geraken tot het bezit der glorie, die beloofd is aan de waarlijk nederigen van harte.

Eén Pater enz. O Hart, enz.

III. O Gezegende Maagd, die in uw allerzoetst Hart, als een kostbaren schat, de woorden bewaardet van Uwen Goddelijken Zoon Jezus, en bij de overweging der verheven geheimen, daarin vervat, niet dan voor God kondet leven, ach, hoe beschaamd ben ik van een zoo koud hart te bezitten. O lieve Moeder, verkrijg mij de genade, van in mijn hart de wet Gods te overwegen en U na te volgen door de ijverige beoefening der Christelijke deugden.

Eén Pater enz. O Hart, enz.

IV. O glorierijke Koningin der martelaren, wier Hart in het lijden van Uwen Zoon zoo wreed doorboord werd met dat

zwaard van droefheid, door den heiligen grijsaard Simeon voorspeld, verkrijg voor mijn hart eene alles overwinnende standvastigheid en een heilig geduld, om de kwellingen en tegenspoeden van dit ellendig leven te verdragen, opdat ik, door mijn vleesch met zijne begeerlijkheden te kruisigen en door de versterving van het kruis na te volgen, mij een waar kind van U betoone.

Eén Pater enz. O Hart, enz.

V. O Maria, geheimzinnige Roos, Uw allerbeminnelijkst Hart, brandend van de vlammen der vurigste liefde, nam ons aan den voet des kruises tot uwe kinderen aan, terwijl Gij alzoo onze teedere Moeder werdt; ach! laat mij, ik smeeek er U om, laat mij de zoetheid van uw moederlijk Hart ondervinden, en de grootte van uw vermogen bij Jezus, in alle gevaren mijns levens, en bijzonder in het verschrikkelijk oogenblik van mijnen dood; en op die wijze zal mijn hart, steeds met het uwe vereenigd, Jezus beminnen nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eén Pater enz. O Hart, enz.

Wenden wij ons thans tot het H. Hart van Jezus, opdat Het in ons zijne heilige liefde ontsteke.

O Goddelijk Hart van mijn Jezus, ik wijd mij aan U toe; ik ben vol erkentelijkheid voor

zoovele weldaden, welke ik ontvangen heb en nog ontvang van uwe oneindige liefde. Ik dank U uit geheel mijn hart, dat Gij mij uwe heilige Moeder hebt geschonken, en dat gij mij, in den persoon van uwen beminden leerling, als eigen zoon aan haar hebt toevertrouwd. Ach! maak dat mijn hart altijd brande van liefde tot U, en in uw allerzoetst Hart zijn vrede, zijn schuilplaats en zijn geluk vinde.

Z. H. Pius IX, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 11 December 1854, verleende aan alle Geloovigen, die godvruchtig en met een rouwmoedig hart genoemd Kransje bidden:

Een Aflaat van 300 dagen eens per dag.

Een vollen Aflaat eens in de maand, aan allen, die de godvruchtige gewoonte hebben het gedurende eene maand dagelijks te bidden, op een dag naar verkiezing waarop zij, waarlijk rouwmoedig, biechten, communiceeren, eene kerk of openbare bedeplaats bezoeken, en daar gedurende eenige oogenblikken godvruchtig bidden volgens de intentie van Z. H.

G E B E D.

O Beata Virgo Maria: quis tibi digne valeat iura gratiarum, ac laudum praeconia rendere, quae singulari tuo assensu mundo succurristi

O Heilige Maagd Maria, wie is in staat U naar waarde te danken en te loven, die door uwe geheel eenige toestemming de verlorenen wereld te hulp zijt gekomen?

perdito? Quas Tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quae solo tuo commercio recuperandi aditum invenit? Accipe itaque quascunque exiles, quascunque meritis tuis impares gratiarum actiones, et cum susceperis vota, culpas nostras orado excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per Te excusabile, quod per Te ingerimus, fiat impe- trabile quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timemus, quia Tu es spes unica peccatorum. Per Te speramus veniam delictorum, et in Te, Beatissima, nostrorum est expectatio praemiorum. Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora

Welken lof kan U het zwakke menschelijk geslacht brengen, dat alleen door uwe tusschenkomst het leven en de zaligheid heeft mogen herwinnen? Aanvaard dan onzen dank, hoe onbeduidend en hoe weinig evenredig aan uwe verdiensten hij ook moge zijn, en na onze huldebewijzen te hebben aangenomen, verkrijg ons uitwischung onzer schulden door uw gebed. Laat onze gebeden in het heiligdom der verhooring binnendringen, en breng ons het tegengif van verzoening vandaar weder. Dat de onvolmaaktheid van hetgeen wij door U aanbieden, om U verschooning vinde, en dat wij verwerven wat wij met vertrouwen vragen. Neem aan wat wij U offeren, schenk ons terug wat wij U vragen, verontschuldigd dat, waarvoor wij vreezen, omdat Gij de eenige hoop zijt der zondaren. Door U hopen wij de vergiffenis

pro populo, inter-
veni pro clero, inter-
cede pro devoto fe-
mineo sexu, senti-
ant omnes tuum iu-
vamen, quicumque
celebrant tuam
sanctam comme-
morationem. Assis-
te parata votis pos-
centium, et reporta
nobis optatum ef-
fectum. Sint Tibi
studia assidua ora-
re pro populo Dei,
quae meruisti, Be-
nedicta, Redemp-
torem ferre mundi,
qui vivit et regnat
in saecula saecul-
orum. Amen.

onzer misdaden, en op U,
Allerzaligste, berust onze
verwachting op belooning.
Heilige Maria, help de onge-
lukkigen, ondersteun de
kleinmoedigen, verkwik de
treurenden, bid voor het volk,
kom tusschenbeide voor de
geestelijkheid, wees de voor-
sprak van het godvruchtig
vrouwelijk geslacht, dat allen
uwe hulp ondervinden, die
Uwe heilige gedachtenis vie-
ren. Neem onze wenschen
en beden bereidwillig aan
en schenk ons de verlangde
verhooring. Dat het Uwe
aanhoudende zorg zij te bid-
den voor het volk Gods, o
Gij gezegende, die verdiend
hebt den Verlosser der wereld
tedragen, die leeft en heerscht
in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Z. H. Pius IX, bij Rescript van de Secretarie der
Memorialen, 19 Mei 1854, verleende:

Een Aflaat van 50 dagen aan alle Geloovigen,
telkens als zij godvruchtig en met een rouwmoedig
hart dit Gebed zullen bidden.

Gebed tot de Maagd Maria,

onder den titel der Barmhartigheid.

Merliggend aan Uwe voeten, o Koningin der hemelen, vereer ik U met het diepst ontzag, en ik belijd dat gij zijt de Dochter van den hemelschen Vader, de Moeder van het Goddelijk Woord en de Bruid van den H. Geest. O Gij, die, vol genaden, deugden en hemelsche gaven, de zeer zuivere tempel zijt der allerheiligste Drievuldigheid; Gij die de schatbewaarster en de Uitdeelster zijt van zijne barmhartigheden; o Gij, wier allerzuiverst Hart vervuld is met liefde, zachtheid en teederheid voor ons, arme zondaren; ach, 't is wel terecht dat wij U noemen: Moeder der goddelijke Barmhartigheid; en het is met vertrouwen dat ik, bedroefd en gekweld, mij voor U vertoon. O zeer minnelijke Moeder, ik smEEK er U om, laat mij de liefde ondervinden, waarvan Uw hart voor mij brandt, door mij toe te staan....

indien dit tenminste met den Goddelijken Wil overeenkomt en mijner ziel voordeelig is. Gewaardig, ik bezweer U, uwe medelijdende blikken op mij en de mijnen te vestigen. Aanschouw den wreeden oorlog, welken de duivel, de wereld en het vleesch onze zielen aandoen; bedenk hoe velen in dien vreeselijken strijd omkomen. Herinner U, o allerteederste Moeder, dat wij Uwe kinderen zijn, vrijgekocht door het allerkostbaarst Bloed van Jezus, uwen Eenigen Zoon. Ach! wil dan zonder ophouden de allerheiligste Drievuldigheid bidden, opdat zij ons de genade verleene, van altijd over den duivel, de wereld en onze kwade driften te zegevieren; die genade, waardoor de rechtvaardigen zich nog meer heiligen, de zondaars zich bekeeren, de ketterijen overwonnen, de ongeloovigen verlicht en de Joden bekeerd worden. Vraag, o allerbeminnelijkste Maria, deze genade, door de oneindige goedheid des Allerhoogsten, door de verdiensten van uwen Goddelijken Zoon, door het kuische voedsel dat gij Hem gaaft, door de zorg waarmede gij Hem diendet, door de liefde waarmede gij Hem bemindet, door de tranen welke gij gestort en de wreede smarten welke gij op het oogenblik van zijn Lijden doorstaan hebt. Verkrijg ons, ja, maak, o Maria, dat de geheele wereld slechts een enkel volk

uitmake en eene eenige Kerk, ter glorie der allerheiligste Drievuldigheid, om Haar te eeren en Haar te danken voor al hare weldaden, alsook U die onze beminnelijke Middelaars zijt. Dat de Macht des Vaders, de Wijsheid des Zoons en de Kracht des H. Geestes ons deze kostbare genade verleen. Amen.

Z. H. Pius IX, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 26 Maart 1860, bevestigde en, zoöver dit noodig mocht zijn, verleende opnieuw aan alle Geloovigen, die genoemd Gebed godvruchtig en met een rouwmoedig hart zullen bidden:

Een Aflaat van 100 dagen, eens per dag.

Een vollen Aflaat eens in de maand aan hen die het elken dag gebeden hebben, gedurende eene geheele maand, op een dag dien zij zullen verkiezen, wanneer zij, waarlijk rouwmoedig, biechten, communiceeren, eene kerk of openbare bedplaats bezoeken en daar gedurende eenigen tijd godvruchtig bidden volgens de meening van Z. H.

G E B E D.

O allerheiligste Maagd Maria, Moeder van God, verzekerde toevlucht der arme zondaars, tot U, die na God, onze troost en onze hoop zijt in dit ballingschap, wend ik mij, hoezeer uwe bescherming ook onwaardig, met een volkomen vertrouwen. Ik zie reeds sinds lang de noodzakelijkheid in van mij oprecht te bekeeren; maar van den anderen kant, ben ik verschrikt en terneergeslagen bij het zien van de zwaarte mijner zonden. Daarom neem ik mijn toevlucht tot U, die onze machtige Middelaress zijt bij Uwen Goddelijken Zoon Jezus, gelijk Hij het is bij zijnen Eeuwigen Vader. Van U alleen, na Jezus, verwacht ik mijne bekeering; gewaardig U dan, o Moeder van Barmhartigheid, mij die op eene volmaakte wijze te verkrijgen. Ik wil mijn leven tot elken prijs veranderen. Mijn wil is oprecht, maar mijne kwade gewoonte en het misbruik dat ik tot nog toe gemaakt heb van zoovele heilzame inspraken en zoovele genaden, de menigte en zwaarte mijner zonden, alsook de banden die mij aan de wereld hechten, verzwakken mijnen wil; daarom vraag ik een buitengewone hulp, ondanks mijne onwaardigheid; ik verhoop die van U, o! weiger ze mij niet!

Helaas! het is maar al te waar, dat ik de eeuwige vlammen verdien; maar vol droefheid en oprecht berouw, werp ik mij aan uwe voeten neder. Ik beken het, door mijne ongerechtigheden heb ik de Goddelijke genade, den titel van Gods aangenomen zoon, en het recht op de eeuwige zaligheid verloren, en integendeel door mijn gedrag de gramschap des Hemels verwekt. Ach! zeg mij wat ik doen moet, om opnieuw door uwen Goddelijken Zoon in genade te worden ontvangen; bid Hem voor mij, opdat Hij zich gewaardige, door de verdiensten van het allerkostbaarst Bloed, van zijn wreed lijden, van zijn nog wreederen kruisdood, mij mijne zonden te vergeven, en Hij zal ze mij vergeven. *Zeg Hem dat gij mijne zaligheid verlangt, en Hij zal mij zalig maken.

Maar wijl ik nog kan hervallen in de zonde en het leven der genade verliezen in de vele gevaren die mij omgeven, dek mij met uwe bescherming, en dan zal ik met zekerheid zegevieren over al mijne vijanden, die het altijd aanleggen op mijn verderf. Verkrijg mij een levendig geloof, eene vaste hoop en eene brandende liefde, alsook alle andere deugden die aan mijnen staat eigen zijn, de standvastigheid in het goede en de volharding ten einde toe. Wees eindelijk mijne goede Moeder in den loop van dit leven; maar wees

vooral in het uur van mijnen dood mijne voor-
spreekster, opdat ik onder het getal zij van
hen tot wie uw Goddelijke Zoon zeggen zal:
Komt, gezegende mijns Vaders, neemt bezit
van mijn rijk. Amen.

Paus Leo XII, bij Decreet van de H. Congregatie
der Aflaten, 30 Januari 1828, verleende aan alle
Geloovigen, die godvruchtig en met een rouwmoedig
hart het voorgaande Gebed bidden:

Een Aflaat van 100 dagen eens per dag.

*Een vollen Aflaat eens in de maand, aan hen die
het een maand lang dagelijks hebben gebeden, en
wel op den laatsten dag dierzelfde maand, of op een
der acht volgende dagen, mits zij, waarlijk rouw-
moedig, biechten, communiceeren, eene kerk of
openbare bedepplaats bezoeken en daar eenigen tijd
bidden volgens de intentie van Z. H.*

Krans der twaalf Sterren,
samengesteld door den H. Jozef Calasanzius.

Loven en danken wij de allerheiligste Drievuldigheid die ons de Maagd Maria toonde, bekleed met de zon, met de maan onder hare voeten, en met eene geheimzinnige kroon van twaalf sterren om haar hoofd.

R. *In saecula saeculorum. Amen. In de eeuwen der eeuwen. Amen.*

Loven en danken wij God den Vader, die haar tot zijne Dochter uitkoos.

R. *Amen. Pater noster.*

Geloofd zij God de Vader, die haar voorbeschikte tot Moeder van zijnen Goddelijken Zoon.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij God de Vader, die haar in hare Ontvangenis voor alle smet vrijwaarde.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij God de Vader, die haar in hare Geboorte met de grootste voorrechten versierde.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij God de Vader, die haar den zeer kuischen H. Jozef tot medgezel en Bruidegom schonk.

R. *Amen. Ave Maria en Gloria Patri.*

Loven en danken wij God den Zoon, die haar tot zijne Moeder uitkoos.

R. *Amen. Pater noster.*

Geloofd zij God de Zoon, die in haren schoot het vleesch aannam en er negen maanden in rustte.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij God de Zoon, die van haar geboren en met hare moedermelk gevoed werd.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij God de Zoon, die in zijne kindsheid door haar wilde opgevoed worden.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij God de Zoon, die haar de geheimen van de Verlossing der wereld openbaarde.

R. *Amen. Ave Maria en Gloria Patri.*

Loven en danken wij den H. Geest, die haar tot zijne Bruid aannam.

R. *Amen. Pater noster.*

Geloofd zij de H. Geest, die aan haar het eerst zijn naam van H. Geest openbaarde.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij de H. Geest, door wiens werking zij terzelfder tijde Maagd en Moeler is geweest.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij de H. Geest, door wiens kracht zij de levende tempel was der allerheiligste Drievuldigheid.

R. *Amen. Ave Maria.*

Geloofd zij de H. Geest, door wien zij in den hemel boven alle schepselen verheven is geworden.

R. *Amen. Ave Maria en Gloria Patri.*

Voor de H. Katholieke Kerk, voor de verspreiding des geloofs, voor den vrede onder de Christen Vorsten, en voor de uitroeijing der ketterijen.

Salve Regina, etc.

Paus Gregorius XVI, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 8 Januari 1838, verleende aan alle Geloovigen, telkens als zij godvruchtig en met een rouwmoedig hart genoemden Krans bidden:

Een Aflaat van 100 dagen.

GEBEDEN

TER EERE DER

Allerheiligste Maagd Maria,

onder den titel van

O. L. Vrouw van Altijddurenden Bijstand.

I.

Moeder van Altijddurenden Bijstand, ziehier aan uwe voeten een ellendigen zondaar, die tot U zijn toevlucht neemt en op U al zijn vertrouwen stelt. Heb medelijden met mij, o Moeder van barmhartigheid! Ik hoor hoe allen U de Toevlucht en de Hoop der zondaren noemen: wees dan mijne toevlucht en mijne hoop. Verleen mij Uwen bijstand ter liefde van Jezus; reik de hand aan een ongelukkige, die gevallen is, maar die zich aan U aanbeveelt en zich voor immer aan uwen dienst toewijdt. Ik zegen en ik dank mijnen God,

dat Hij, in zijne oneindige barmhartigheid, mij dit vertrouwen op U ingeboezemd heeft: want dit vertrouwen beschouw ik als het onderpand mijner eeuwige zaligheid. Helaas het is maar al te waar, als ik vroeger het ongeluk heb gehad herhaalde malen te vallen, dat ik dan tot U mijn toevlucht niet genomen heb. Niettemin, o goede Moeder, weiger mij uwe hulp niet; want ik weet, dat ik net die hulp zal zegepralen; ja, ik weet, dat gij mij zult bijstaan, indien ik mij aan U aanbeveel. Ik vrees echter, dat ik in de gelegenheden tot zondigen zal nalaten U aan te roepen en aldus zelf de oorzaak van mijn verderf zal worden. Daarom bid en smee ik U allerdringendst, mij de genade te willen verleen van altijd, bij alle aanvechtingen der hel, tot U mijne toevlucht te nemen en dan te zeggen: Maria, help mij. *Moeder van Altijddurenden Bijstand*, wil toch niet toelaten dat ik mijnen God verlieze.

II.

O *Moeder van Altijddurenden Bijstand*, verleen mij toch de gunst, dat ik uwen alvermogenden naam altijd moge aanroepen: want uw naam is de hulp van hem die leeft, en het behoud van hem die sterft. O allerzuiverste Maria, o allerzoetste Maria, moge

uw naam voortaan als de ademhaling van mijn leven wezen! Toef niet, o mijne beminnelijke Koningin, mij ter hulp te snellen, telkenmale dat ik tot U zal roepen; in alle bekoringen, welke mij zullen aanranden, zal ik niet ophouden U om uwen bijstand te verzoeken; in alle voorkomende noodwendigheden zal ik U onafgebroken aanroepen, elk oogenblik herhalend: Maria! Maria! Welk eene bemoediging, welk eene zoetheid, welk een vertrouwen, welk eene verteederling gevoelt niet mijne ziel, wanneer ik enkel uwen naam uitspreek, wanneer ik slechts aan U denk! Ik dank den Heer, dat Hij U, voor mijn welzijn, een zoo machtigen, zoo beminnelijken en zoo zoeten naam heeft gegeven! Ik zal mij niet tevreden stellen met dien minnelijken naam uit te spreken, maar bovendien wil ik door denzelfden met de mij grootst mogelijke liefde U standvastig aanroepen, *O Moeder van Altijddurenden Bijstand!*

III.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! gij zijt de uitdeelster van alle genaden, welke God ons, arme zondaars, verleent, en als Hij u zoo machtig, zoo rijk en zoo goedertieren gemaakt heeft, dan deed Hij

dat, opdat gij ons in onze ellenden zoudt bijstaan. Gij zijt de Voorspreekster der ongelukkigste en meest verlatene zondaren; kom dan ook mij ter hulpe, die mij aan uwe liefde aanbeveel. Tusschen uwe handen stel ik de gewichtige zaak van mijne eeuwige zaligheid. Reken mij onder het getal uwer getrouwste en toegenegenste dienaars; neem mij onder uwe bescherming, en dat is mij genoeg; want indien gij mij uwe bescherming verleent, vrees ik niets meer; ik zal niets vreezen van mijne zonden, dewijl gij mij de vergiffenis er van zult verwerven; noch van de duivelen, omdat gij machtiger zijt dan de gansche hel; noch zelfs van mijn rechtvaardigen Rechter Jezus, daar op uw gebed zijne gramschap zal bedaren. Slechts éene zaak vrees ik, namelijk, dat ik door nalatigheid zal ophouden mij aan U aan te bevelen en zoo mijn verderf zal inloopen. O mijne Koningin! verwerf mij de vergiffenis mijner zonden, de liefde tot Jezus, de volharding tot het einde toe en de genade van altijd te vluchten tot U, *O Moeder van altijd-durenden Bijstand.*

Z. H. Paus Pius IX, bij Rescript van de H. Congregatie der Riten, 17 Mei 1866, verleende aan alle Geloovigen, die ten minste met een rouwmoedig hart genoemde Gebeden godvruchtig zullen verrichten:

Een Aflaat van 100 dagen eens per dag te verdienen voor elk der drie Gebeden.

DE MEIMAAND.

Paus Pius VII, bij Rescript van de H. Congregatie der Aflaten, 18 Juni 1822, verleende aan alle Geloo- vigen, die, hetzij in het openbaar, hetzij in het bij- zonder, gedurende de Meimaand door bijzondere vereering en godvruchtige oefeningen van gebeden of andere akten van deugd de allerh. Maagd Maria vereeren:

Een Aflaat van 300 dagen voor iederen dag.

Een vollen Aflaat eens in genoemde maand, op een dag hunner keuze, op voorwaarde dat zij biechten, communiceeren en bidden volgens de intentie van Z. H.

Deze Aflaat kan, door eene bijzondere vergunning van Paus Pius IX, 8 Augustus 1859, ook op den eersten dag van de maand Juni verdiend worden.

L. T. W. A. Graaf
C. F. M.

OEFENING

ter eere van het bedroefde Hart
van Maria.

v. Deus in adiutorium meum intendente.	v. O God, zie toe tot mijne hulp.
R. Domine ad adiuvandum me festina.	R. Heere, haast U om mij te helpen.

I. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, Moeder van Smarten, om de droefenis die uw teeder Hart leed bij de profetie van den H. Grijsaard Simeon. Teedere Moeder, door Uw zoo bedroefd Hart, verwerf mij de deugd van Nederigheid en de gave der H. Vreeze Gods. *Ave Maria, enz.*

II. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, Moeder van Smarten, om de benauwdheden die uw zoo gevoelig Hart leed bij uwe vlucht naar en uw verblijf in Egypte. Teedere Moeder, door uw zoo wreed beproefd Hart, verwerf

mij de deugd van Milddadigheid, bijzonder te gunste der armen, en de gave der Godsvrucht. *Ave Maria, enz.*

III. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, Moeder van Smarten, om de angsten, die uw zoo bezorgd Hart ondervond bij het verlies van uwen lieven Jezus. Dierbare Moeder, door uw zoo hevig geschokt Hart, verwerf mij de deugd van Zuiverheid en de gave van Weten-schap. *Ave Maria, enz.*

IV. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, bedroefde Maagd, om de verplettering die uw moederlijk Hart ondervond bij de ontmoeting van Jezus met het Kruis beladen. Teedere Moeder, door uw liefderijk en zoo hevig gefolterd Hart, verkrijg mij de deugd van Geduld en de gave van Sterkte. *Ave Maria, enz.*

V. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, Moeder van Smarten, om het martelaarschap, dat uw grootmoedig Hart onderging bij het staan naast het Kruis van uw stervenden Jezus. Lieve Moeder, door uw zoo gemarteld Hart, verkrijg mij de deugd van Matigheid en de gave van Raad. *Ave Maria, enz.*

VI. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, Moeder van Smarten, om de wonde, die uw medelijdend Hart verscheurde bij den lans-

steek, welke de zijde van Jezus trof en zijn allerbeminlijkst Hart doorboorde. Lieve Moeder, door uw op die wijze doorstoken Hart, verkrijg mij de deugd der broederlijke Liefde en de gave van Verstand. *Ave Maria, enz.*

VII. Ik gevoel medelijden met U, o Maria, Moeder van Smarten, om de bovenmatige droefheid, die uw teerbeminnend Hart bij de begrafenis van Jezus ondervond. Lieve Moeder, door uw H. Hart, met de grootste bitterheid verzadigd, verkrijg mij de deugd van Naarstigheid en de gave van Wijsheid. *Ave Maria, enz.*

v. Ora pro nobis
Virgo dolorosis-
sima,

R. Ut digni effici-
amur promissi-
onibus Christi.

v. Bid voor ons allerdroe-
vigste Maagd,

R. Opdat wij de beloften van
Christus waardig worden.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Interveniat pro
nobis, quaesumus,
Domine Jesu Chris-
te, nunc et in hora
mortis nostrae
apud tuam clemen-
tiam Beata Virgo
Maria Mater tua,
cuius sacratissi-
mam animam in
hora tuae Passionis

Wij smeeken U, Heer
Jezus Christus, laat de Ge-
lukzalige Maagd Maria nu
en in het uur van onzen
dood, bij uwe goedertieren-
heid voor ons ten beste
spreken, zij, wier allerhei-
ligste ziel in het uur uws

doloris gladius pertransivit. Per Te, Jesu Christe, Salvator mundi, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas, etc.

R. Amen.

lijdens met een zwaard van droefheid doorstoken werd. Door U, Jezus Christus, Zaligmaker der wereld, die met den Vader en den H. Geest leeft en regeert, enz.

R. Amen.

Paus Pius VII, bij Rescript van den 14 Januari 1815, verleende:

Een Aflaat van 300 dagen aan alle Geloovigen, telkens als zij, ten minste met rouwmoedig hart, deze H. Oefening godvruchtig verrichten.

NOVENEN

TER EERE DER

Allerheiligste Maagd Maria.

Aan de geloovige Christenen, die hetzij alleen, of in gemeenschap met anderen, in de kerken, of in hunne eigene woning, ten minste met rouwmoedig hart en godvruchtig eene der volgende Novenen houden, ter voorbereiding tot de vijf voornaamste feesten der allerh. Maagd Maria, verleende Paus Pius VII, bij Rescripten van 4 Aug. 1808, 24 Nov. 1808 en 11 Jan. 1809:

Een Afsaat van 300 dagen voor iederen dag.

Een vollen Afsaat aan al wie deze oefening gehouden heeft op de 9 achtereenvolgende dagen, te verdienen op den respectieven Feestdag, of op een dag onder de octaaf, mits men, na waarlijk rouwmoedig te hebben gebiecht en gecommuniceerd, God en de H. Maagd bidde volgens de intentie van Z. H.

EERSTE NOVEEN,
om zich te bereiden tot het Feest der
Onbevleete Ontvangenis van Maria.

(Deze begint den 29 November.)

GEBEDEN,
WELKE AAN AL DE DAGEN DEZER NOVEEN
GEMEEN ZIJN.

om, Heilige Geest, vervul de harten
uwer geloovigen, en ontsteek in
dezelfen het vuur uwer goddelijke
liefde.

- v. Zend uwen geest en zij zullen geschapen
worden.
R. En gij zult de gedaante der aarde her-
nieuwen.

GEBED.

O God! die de harten der Geloovigen
door de verlichting van den H. Geest hebt

onderwezen, geef ons, dat wij in denzelfden Geest de ware wijsheid bezitten, en ons altijd over zijne vertroosting mogen verblijden. Door Christus onzen Heer.

R. Amen.

GEBED VAN VOORBEREIDING,

VOOR IEDEREN DAG DER NOVEEN.

O allerreinste Maagd, zonder zonde ontvangen, van het eerste oogenblik uwer ontvangenis, geheel schoon en zonder vlek, roemrijke Maria, vol van genade, en Moeder van mijnen God, Koningin der Engelen en der menschen, ik eerbiedig U zeer nederig als de Moeder van mijnen Zaligmaker, die door de achting, door den eerbied en de onderdanigheid, welke Hij, ofschoon Hij God was, u betoond heeft, mij heeft willen leeren, welke eer en hulde ik u moet bewijzen; gewaardig u, smee ik, de eerbewijzingen gunstig te ontvangen, die ik u in deze *Noveen* kom aanbieden. Gij zijt de veilige wijkplaats der berouwvolle zondaars: ik heb dus reden tot u mijne toevlucht te nemen; Gij zijt de Moeder van barmhartigheid: het is dus onmogelijk dat Gij op het gezicht mijner ellenden niet verteederd zoudt worden. Gij zijt na Jezus Christus al mijne hoop: het teeder

vertrouwen, dat ik op u stel, kan daarom niet anders dan U welgevallig zijn; o! maak dat ik waardig zij uw zoon genoemd te worden, opdat ik u met vrouwen kunne zeggen: *Monstra te esse matrem, toon dat gij moeder zijt.*

Men bidt vervolgens negen *Wees gegroet*, een *Glorie zij den Vader*, en voegt hierbij het gebed, hetwelk aan den dag der *Noveen* eigen is.

Hierna leest men de Litanie der Heilige Maagd.

GEBEDEN

NA DE OEFENINGEN VAN IEDEREN DAG DER
NOVEEN TE VERRICHTEN.

Litanie der Heilige Maagd.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.

God, Heilige Geest, ontferm U onzer.
 Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm
 U onzer.

Heilige Maria, bid voor ons.
 Heilige Moeder Gods,
 Heilige Maagd der maagden,
 Moeder van Christus,
 Moeder der Goddelijke genade,
 Allerreinste Moeder,
 Allerkuischte Moeder,
 Ongeschondene Moeder,
 Onbevleete Moeder,
 Minnelijke Moeder,
 Wondervolle Moeder,
 Moeder des Scheppers,
 Moeder des Zaligmakers,
 Allervoorzigtigste Maagd,
 Eerwaardige Maagd,
 Lofwaardige Maagd,
 Machtige Maagd,
 Goedertierene Maagd,
 Getrouwe Maagd,
 Spiegel der rechtvaardigheid,
 Zetel der Wijsheid,
 Oorzaak onzer vreugde,
 Geestelijk vat,
 Eerwaardig vat,
 Schoon vat van godsvrucht,
 Geheimzinnige Roos,

bid voor ons.

Toren van David, bid voor ons.
 Ivoren Toren,
 Gulden Huis,
 Ark des Verbonds,
 Deur des Hemels,
 Morgenster,
 Behoud der zieken,
 Toevlucht der zondaren,
 Troosteres der bedrukten,
 Hulp der Christenen,
 Koningin der Engelen,
 Koningin der Oudvaders,
 Koningin der Profeten,
 Koningin der Apostelen,
 Koningin der Martelaren,
 Koningin der Belijders,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin zonder erfsmet ontvangen,
 Koningin van den allerheiligsten Rozen-
 krans,
 Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
 neemt, spaar ons, Heer.
 Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
 neemt, verhoor ons, Heer.
 Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
 neemt, ontferm U onzer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.

bid voor ons.

In plaats van de litanie kan men ook lezen het volgende *Responsorium* (tegenzang).

- v. O Maria! gij zijt geheel schoon;
 R. O Maria! gij zijt geheel schoon;
 v. En de vlek der erfzonde is niet in u;
 R. En de vlek der erfzonde is niet in u;
 v. O gij, de roem van Jeruzalem!
 R. O gij, de vreugd van Israël!
 v. O gij, de eer van ons volk!
 R. O gij, de voorspreekster der zondaren!
 v. O Maria!
 R. O Maria!
 v. Allervoorzichtigste Maagd;
 R. Goedertierenste Moeder;
 v. Bid voor ons;
 R. Spreek voor ons ten beste bij Jezus Christus, onzen Heer.

Na de litanie of na het Responsorium.

- v. In uwe Ontvangenis, o Maagd, waart gij onbevlekt.
 R. Bid voor ons den Vader, wiens Zoon gij gebaard hebt.

G E B E D.

O God, die door de onbevleete Ontvangenis der Maagd eene waardige woonplaats voor uwen Zoon bereid hebt, wij bidden U,

dat Gij, die haar uit kracht van den toekomstigen dood van dienzelfden Zoon van alle smet bewaard hebt, door hare tusschenkomst ook ons toestaat onbesmet tot U te komen.

VOOR DEN PAUS.

O God, Herder en Bestierder aller geloovigen, werp een genadigen blik op uwen dienaar N., dien gij u gewaardigd hebt als Herder over uwe Kerk aan te stellen; geef, smeeën wij u, dat hij de hem onderhoorigen door woord en voorbeeld stichte, opdat hij, met de aan zijne zorg toevertrouwde kudde, tot het eeuwig leven moge komen.

VOOR ALLE GELOOVIGEN.

O God, onze toevlucht en onze kracht, Gij, die zelf de oorsprong zijt aller godsvrucht, verhoor de godvruchtige gebeden uwer Kerk, en geef, dat wij datgene metterdaad mogen verwerven, wat wij met een vast vertrouwen vragen. Door Christus onzen Heer.

R. Amen.

BIJZONDERE GEBEDEN
VOOR IEDEREN DAG DER NOVEEN.

Oefening voor den eersten dag.
(29 November.)

Zie mij hier aan uwe heilige voeten, o onbevleete Maagd. Ik verheug er mij over uit geheel mijn hart, dat gij van eeuwigheid af tot Moeder zijt uitverkoren van het eeuwig Woord en van de erfschuld bevrijd bleeft. Ik dank en zegen de allerheiligste Drievuldigheid, die u in uwe Onbevleete Ontvangenis met zulke groote voorrechten versierd heeft, en ik smEEK u zeer nederig mij de genade te verkrijgen van de droevige uitwerksels, die de erfsonde in mij heeft voortgebracht, te overwinnen. Ach! maak dat ik hierin slage en nooit ophoude mijnen God te beminnen.

Oefening voor den tweeden dag.
(30 November.)

O Maria, lelie van onbevleete zuiverheid, ik verheug mij met u, dat gij van het eerste oogenblik uwer Ontvangenis met genade overladen, en bovendien met het volmaakt ge-

bruik der rede zijt begaafd geweest. Ik dank en aanbid de allerheiligste Drievuldigheid, die u met die zoo verheven gaven versierd heeft; en ik ben diep beschaamd vóór u, als ik zie hoe arm ik aan genade ben. O gij, die zoo overvloedig met de hemelsche gaven zijt verrijkt geweest, deel mijne ziel een weinig van dien overvloed mede, en maak mij deelgenoot van de genaden uwer Onbevleete Ontvangenis.

Oefening voor den derden dag.

(1 December.)

O Maria, geheimzinnige roze van zuiverheid, ik verheug mij met u over de roemrijke zegepraal, welke gij in uwe Onbevleete Ontvangenis over het helsch serpent behaald hebt, en dat gij van de besmetting der erfzonde zijt bevrijd gebleven. Uit geheel mijn hart dank en loof ik de allerheiligste Drievuldigheid, die u zulk een voorrecht verleend heeft, en ik smeeek u mij de genade te verwerven van alle aanloksels van den duivel en van de zonde te overwinnen. O Maria, kom mij altijd te hulp, en geef, dat ik door uwe bescherming altoos zegeprale over de vijanden zoo van mijne eeuwige zaligheid als van de zaligheid van alle menschen.

Oefening voor den vierden dag.

(2 December.)

O Maria, onbevleete Maagd, spiegel van zuiverheid, ik ben ten hoogste verheugd, u van het eerste oogenblik uwer Ontvangenis, met de verhevenste en volmaaktste deugden, en met al de gaven des H. Geestes verrijkt te zien. Ik dank en loof de allerheiligste Drievuldigheid; die u met deze roemvolle voorrechten begunstigd heeft; ik smEEK u, o zoete Moeder, voor mij de genade te verwerven, dat ik steeds de deugd beoefene, en mij op die wijze de gaven en genaden des H. Geestes waardig make.

Oefening voor den vijfden dag.

(3 December.)

O Maria, glanzende maan van zuiverheid, ik verblijd mij met u, dat het geheim uwer Onbevleete Ontvangenis, het beginsel der zaligheid van het geheele menschelijk geslacht en der vreugde van het heelal geweest is. Dankbaar loof ik de allerheiligste Drievuldigheid, dat Zij u zoo zeer verheven en verheerlijkt heeft, en ik bid u, verkrijg voor mij de genade, dat ik mij het lijden en den

dood van Jezus, uwen Zoon, ten nutte make, opdat zijn bloed aan het kruishout niet tevergeefs voor mij vergoten zij, maar ik heilig leve en het geluk hebbe mijne zaligheid te bewerken.

Oefening voor den zesden dag.

(4 December.)

O onbevleete Maagd Maria, schitterende ster van zuiverheid, ik verheug mij met u over de vreugde, welke uwe Onbevleete Ontvangenis aan alle Engelen in den Hemel heeft veroorzaakt. Ik dank en loof de allerheiligste Drievuldigheid, die u met een zoo schoon voorrecht heeft verrijkt. O Maria, geef, dat ik eenmaal in die vreugde deele, en ik u in het gezelschap der Engelen in alle eeuwigheid moge loven en zegenen.

Oefening voor den zevenden dag.

(5 December.)

O Maria, onbevleete Maagd, Dageraad, bron van zuiverheid, ik verheug mij met u, opgetogen van bewondering, dat gij in het eerste oogenblik uwer Ontvangenis in de genade bevestigd en onzondig gemaakt zijt.

Ik dank en verheerlijk de allerheiligste Drievuldigheid, die u door dit uitnemend voorrecht zoo verheven heeft. Boezem mij, o heilige Maagd, een duurzamen afkeer in van alle soort van zonden; dat ik dezelve meer hate dan alle andere onheilen, en dat ik liever sterve dan er mij ooit aan schuldig te maken.

Oefening voor den achtsten dag.

(6 December.)

O Maagd Maria, vlekkelooze zon, ik wensch u geluk en verheug mij met u, dat u God in uwe Onbevleete Ontvangenis eene meer verhevene en overvloedigere genade verleend heeft, dan die van alle Engelen en van alle Heiligen, zelfs van die het hoogst in verdiensten gestegen zijn. Ik dank en bewonder de allerheiligste Drievuldigheid, die in hare opperste goedheid u dit voorrecht verleend heeft. Verkrijg, bid ik u, dat ik aan de genade beantwoorde, en ik het ongeluk niet meer hebbe ze te misbruiken: verander mijn hart, en geef dat ik van dit oogenblik af mij beginne te beteren.

Oefening voor den negenden dag.

(7 December.)

O Maria, Moeder en onbevleete Maagd, helderschijnende fakkel van heiligheid en voorbeeld van reinheid, gij hebt terstond na uwe Ontvangenis God met diepen eerbied aangebeden en bedankt, dat Hij zich gewaardigd heeft, zich van u te bedienen, om de oude vervloeking te doen ophouden, en de overvloedigste zegeningen over de kinderen van Adam uit te storten; maak, dat deze zegeningen het heilig vuur der goddelijke liefde in mijn hart ontsteken; ontvlam hetzelve, opdat ik God gestadig moge beminnen, en Hem bezittende in de eeuwigheid, Hem nog vuriger moge bedanken voor de uitstekende voorrechten, waarmede Hij u overladen heeft, en ik daarbij het geluk moge genieten u met zoo groote heerlijkheid bekroond te zien.

TWEEDE NOVEEN,

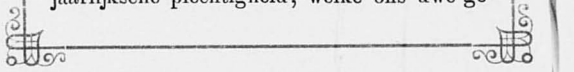
om zich te bereiden tot het Feest van
Maria's Geboorte.

(Zij begint den 30 Augustus.)

om, Heilige Geest, enz., blz. 345.

O allerheiligste Maagd Maria, door de verhevene Drievuldigheid van alle eeuwigheid uitgekozen en voorbestemd, om de Moeder van den eenigen Zoon des Vaders te zijn; door de profeten aangekondigd; door de oudvaderen verwacht, en door alle volkeren verlangd, heiligma en levende Tempel van den H. Geest, vlekkelooze zon, omdat uwe Ontvangenis vrij was van de erfsmet, Koningin des Hemels en der aarde, Koningin van alle Engelen, ootmoedig voor uwe voeten nedergeworpen, komen wij u onze hulde aanbieden; wij zijn verheugd over de jaarlijksche plechtigheid, welke ons uwe ge-

lukkige geboorte in herinnering roept, en wij smeeken u, uit den grond onzer harten, van geestelijker wijze in onze zielen te willen geboren worden, opdat deze door uwe beminnelijkheid en zoetheid vervoerd, gedurig in vereeniging met uw allerzoetst en allerbeminnelijkst hart mogen leven.

I.

Wij dragen u nu, o Maria, negen groetenissen op, ter eere der negen maanden, die gij in den schoot uwer moeder geweest zijt, en wij loven u, omdat gij uit het koninklijk bloed van David gesproten, met grooten luister uit den schoot der H. Anna, uwe zalige moeder, zijt voortgekomen.

Wees gegroet, enz.

II.

Wij groeten u, hemelsch kind, blanke duive, schitterende van reinheid, die, tot spijt van den helschen draak, in uwe Ontvangenis van de vlek der erfzonde zijt bevrijd gebleven.

Wees gegroet, enz.

III.

Wij groeten u, schitterende dageraad, die de goddelijke zon van gerechtigheid aankon.

digende, de eerste stralen van haar licht
der wereld hebt aangebracht.

Wees gegroet, enz.

IV.

Wij groeten u, o door God uitverkoren.
Maagd, die als eene onbevleete zon geschit-
terd hebt in den duisteren nacht der zonde.

Wees gegroet, enz.

V.

Wij groeten u, helderschijnend gesternte,
dat de wereld, die in de dikste duisternissen
des heidendoms gedompeld lag, verlicht hebt.

Wees gegroet, enz.

VI.

Wij groeten u, geduchte strijderes, die
alleen, gelijk een ten strijd geordend krijgs-
heer, de geheele helsche magt verdreven hebt.

Wees gegroet, enz.

VII.

Wij groeten u, o geheel schoone ziel van
Maria, welke van alle eeuwigheid het eigen-
dom van God geweest zijt.

Wees gegroet, enz.

VIII.

Wij groeten u, o allerkostbaarst kind; wij vereeren de teedere kleine ledematen van uw lichaam, de heilige doeken, waarin gij gewikkeld zijt geworden, de heilige kribbe, waarin gij hebt gerust, en wij zegenen het oogenblik uwer Geboorte.

Wees gegroet, enz.

IX.

Wij groeten u, eindelijk, o beminnelijk kind, met alle deugden in eenen onmetelijk verhevener graad dan alle Heiligen versierd, en waardige Moeder des Zaligmakers, die vruchtbaar geworden door de kracht des H. Geestes, het vleeschgeworden Woord ge-
baard hebt.

Wees gegroet, enz.

G E B E D.

O allerbevalligst kind, dat door uwe gezegende Geboorte de wereld vertroost, den hemel verheugd, de hel verwonnen, aan de zondaars verkwikking, aan de bedrukten opbeuring en aan alle menschen vreugde hebt aangebracht, wij smeeken u allervurigst, van

heden geestelijker wijze door uwe heilige liefde in onze harten te willen herboren worden; vernieuw in onzen geest het verlangen om u te dienen, en in onze harten het verlangen van u te beminnen; laat in ons die deugden bloeien, door dewelke wij welgevalliger kunnen zijn in uwe barmhartige oogen. O Maria, wees voor ons Maria, door ons de heilzame uitwerksels van uwen zoo zoeten Naam te doen smaken. Dat de aanroeping van dien heiligen Naam onze sterkte zij in de moeielijkheden, onze hoop in de gevaren, ons schild in den strijd en onze steun in den dood. Dat de Naam van Maria voor ons een honing zij in den mond, een zoet geluid in het oor, en eene vreugde in het hart: *Sit nobis nomen Mariae mel in ore, melos in aure, et júbilus in corde.* Amen.

DE LITANIE DER H. MAAGD.

Heer, ontferm u onzer, blz. 347.

v. Uwe geboorte, o Maagd, Moeder Gods,
r. Heeft het heelal vreugde aangekondigd.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij smeeken u, o Heer, verleen uwe dienaren de gave der hemelsche genade, op-

dat, gelijk de Baring der zalige Maagd het
beginsel hunner zaligheid geweest is; even-
zoo de jaarlijksche viering harer Geboorte
hunnen vrede vermeerdere.

O God, Herder en Bestierder, blz. 351.

O God, onze toevlucht en onze kracht,
blz. 351.

DERDE NOVEEN,
om zich te bereiden tot het Feest van
Maria's Boodschap.

(Zij begint den 16 Maart.)

OEFENING
VOOR AL DE DAGEN DER NOVEEN.

om, Heilige Geest, enz., blz. 345.

I.

Ik vereer en bewonder u, o allerheiligste
Maagd Maria, als het ootmoedigste aller
schepselen in de oogen van God, die u op
den dag uwer Boodschap tot de verhevenste
waardigheid heeft opgevoerd met u tot zijne
Moeder te verkiezen. Maak, o onverge-
lijklijke Maagd, dat ik, ellendige zondaar,
toch eindelijk mijne nietigheid erkenne, en

nij uit ganscher harte voor iedereen wete
te vernederen.

Wees gegroet, enz.

II.

O allerheiligste Maagd Maria, gij die door
den Aartsengel Gabriël gegroet en betrek-
kelijk uwe bestemming zijt onderricht ge-
worden, gij, die door God zelf boven alle
koren der Engelen verheven zijt, gij noemt
u zelve de nederige dienstmaagd des Heeren:
Ecce ancilla Domini. Ach, verkrijg mij eene
ware nederigheid en eene waarlijk engelach-
tige zuiverheid, en de genade altoos een
leven te leiden, dat de zegeningen des Heeren
waardig is.

Wees gegroet, enz.

III.

Ik verheug mij met u, o zalige Maagd,
dat gij door eene enkele toestemming met
zooveel nederigheid gegeven, het Woord
Gods uit den schoot zijns Vaders in uwen
schoot deelt nederdalen. Ik bid u, richt
zonder ophouden mijn hart tot God, en doe
God met zijne genade in mijn hart neder-
dalen, opdat ik voortdurend met oprechtheid
dat woord van toestemming, *fiat*, kunne

zeggen, terwijl ik met godsvrucht uitroep:
O machtige toestemming! o krachtdadige
toestemming! o toestemming, eerwaardigste
onder alle toestemmingen! (H. Thomas van
Villanova.)

Wees gegroet, enz.

IV.

O machtige Maagd Maria, die door den
Aartsengel Gabriël op den dag uwer Bood-
schap zoo bereidwillig werdt bevonden, om
te gehoorzamen aan den wil van God en
de verlangens der allerheiligste Drievuldig-
heid, die uwe toestemming afwachtte om de
wereld te verlossen, verkrijg voor mij, dat
ik in elken toestand van mijn leven, zoo-
wel in voor- als tegenspoed mij tot God ver-
heffe, altoos met volle overgeving zeggende:
Ja, mij geschiede naar uw woord: *Fiat,*
fiat mihi secundum verbum tuum.

Wees gegroet, enz.

V.

O allerheiligste Maagd Maria, ik begriip
ten volle dat uwe gehoorzaamheid u door
een zoo nauwen band met God vereenigd
heeft, dat er geene nauwere bij eenig ander
schepsel kan bestaan; want om meer met

God vereenigd te zijn, zou men zelf God moeten zijn: *Magis Deo conjungi nisi fieret Deus non potuit* (de zalige Albertus de Groote); naar ik ben diep beschaamd als ik zie, hoe mijne zonden mij van God gescheiden hebben. O goedertierene Moeder, breng mij tot een oprecht leedwezen over dezelve, opdat ik op nieuw met uwen Goddelijken Zoon mee vereenigd worden.

Wees gegroet, enz.

VI.

O allerheiligste Maagd Maria, werdt gij in uwe zedigheid ontsteld bij het bezoek van den Aartsengel Gabriël, ik ben ontsteld op het gezicht van mijnen hoogmoed, als ik mij voor u vertoon. Evenwel, wanneer ik uwe onvergdielijke nederigheid beschouw, die nederigheid, welke God aan de menschen geschonken, hun den hemel geopend en de hel gesloten heeft, *quae Deum hominibus peperit, paradysum aperuit, et animas ab inferis liberavit* (Augustinus, sermoen 35 over de Heiligen), dan durf ik u te bidden, mij uit den afgrond mijner zonden op te beuren en mij de genade te verkrijgen van mijne zaligheid te bewerken.

Wees gegroet, enz.

VII.

Hoewel mijne tong bezoedeld is, o allerzuiverste Maagd, zoo brand ik toch ver verlangen u elk uur te groeten met dez woorden: *Ave, gratia plena*; en ik bid u uit het diepste van mijn hart, mijne ziel deelgenoot te maken van den overvloed van genaden, waarmede de H. Geest, lo mende over u, u overladen heeft.

Wees gegroet, enz.

VIII.

Ik geloof, o allerheiligste Maagd Maria, dat de almachtige God, die sedert uw Ontvanging altijd met u geweest is, *Dominus tecum*, nog veel inniger zich met u vereenigd heeft door zijne menschwording in uwen kuischen schoot; en ik smEEK u te beverken, dat ik altijd door de heiligmakende genade vereenigd van harte moge zijn met dien zelfden God, onzen Heer Jezus.

Wees gegroet, enz.

IX.

Ach! zegen mijn hart, zegen mijne ziel, allerheiligste Maagd Maria, gij de gezegende van God onder alle vrouwen, *Benedicta tu*

in mulieribus. O, zegen mij dan, want ik vertrouw en ben verzekerd, dat, indien gij mij nu zegent, o mijne teedere Moeder, gedurende den loop van mijn leven, ik ook te meer gezegend zal zijn in het verblijf der heerlijkheid gedurende de geheele eeuwigheid.

Wees gegroet, enz.

DE LITANIE DER H. MAAGD.

Heer, ontferm U onzer, blz. 347.

v. De Engel des Heeren heeft Maria geboodschapt.

r. En zij heeft ontvangen van den H. Geest.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die gewild hebt, dat uw Woord, bij de boodschap des Engels, de mensche-lijke natuur in den schoot der Maagd Maria zoude aannemen, verleen ons, smeeken wij, dat wij bij U door de gebeden van haar geholpen worden, welke wij waarlijk als Gods moeder erkennen.

O God, Herder en Bestierder, blz. 351.

O God, onze toevlucht en onze kracht, bladz. 351.

VIERDE NOVEEN,

om zich te bereiden tot het Feest van
Maria's Zuivering of Lichtmis.

(Zij begint den 24 Januari.)

OEFENING

VOOR AL DE DAGEN VAN DE NOVEEN.

Kom, Heilige Geest, enz., blz. 345.

I.

O allerheiligste Maagd Maria, schitterende spiegel aller deugden, er waren nauwelijks veertig dagen na uwe baring verlopen, of gij gingt, schoon gij de reinste der maagden waart, u volgens de wet in den tempel ter zuivering aanbieden; maak dat wij, overeenkomstig uw voorbeeld, onze harten van alle vlekken rein bewaren, opdat wij waardig zijn

aan God in den tempel der eeuwige heerlijkheid te worden voorgesteld.

Wees gegroet, enz.

II.

O gehoorzaamste Maagd, die u in den tempel vertoonende, gelijk alle andere vrouwen, de gewone offerande hebt willen opdragen; maak, dat wij, volgens uw voorbeeld, door het beoefenen van alle deugden, altijd ons zelve aan God weten op te dragen.

Wees gegroet, enz.

III.

Gij hebt, o vlekkelooze Maagd, u niet geschaamd door het volbrengen van de voorschriften der wet, als onrein door te gaan voor de oogen van de wereld; verkrijg ons dus de genade van onze harten volkomen rein te bewaren, ook dan zelfs als wij daarvoor schuldig moesten schijnen in het oog der menschen.

Wees gegroet, enz.

IV.

Allerheiligste Maagd, met uwen Goddelijken Zoon aan den Eeuwigen Vader op te dragen, hebt gij het geheele hemelsch hof

verblijd, gelieve dus ons arm hart Gode aan te bieden, opdat Hij het door zijne genade altoos tegen de doodzonde beware.

Wees gegroet, enz.

V.

Allernederigste Maagd, toen gij Jezus in de armen van den heiligen grijsaard Simeon neerlegdet, vervuldet gij zijnen geest met hemelsche zoetheden; leg dus gij zelve ons hart neder in den schoot van God, opdat Hij het met zijnen goddelijken Geest vervulle.

Wees gegroet, enz.

VI.

Gij hebt, o ijverigste Maagd, met Jezus, uwen goddelijken Zoon volgens de wet vrij te koopen, aan het heil der wereld medegewerkt, verlos dan ook ons arm hart van de slavernij der zonde, opdat wij altijd rein mogen wezen voor de oogen van God.

Wees gegroet, enz.

VII.

Allermeedoogendste Maagd, toen u de heilige grijsaard Simeon uwe toekomstige smarten voorspelde, hebt gij u terstond aan den wil Gods onderworpen; maak dat ook

wij ons zelven altoos aan de beschikkingen van den Goddelijken Wil overgeven, en met geduld alle kwellingen verdragen.

Wees gegroet, enz.

VIII.

Allerbarmhartigste Maagd, die door middel van uwen goddelijken Zoon de profetes Anna van bovennatuurlijk licht vervuldet, dermate dat zij de barmhartigheden Gods verhief, met Jezus als den Verlosser der wereld te erkennen; vervul ons van de hemelsche genade, opdat wij in vreugde de overvloedige vruchten onzer Verlossing mogen smaken.

Wees gegroet, enz.

IX.

Zeer onderworpen Maagd, bij het vooruitzicht van het wreede lijden van uwen goddelijken Zoon, gevoeldet gij uwe ziel van een zwaard van droefheid doorstoken, en bekend met het hartzeer, dat de H. Jozef, uw bruidegom, leed op het zien uwer smarten, troostet gij hem door heilige woorden; doordring onze zielen van droefheid bij de herinnering aan onze zonden, opdat wij eens den troost smaken in den hemel te deelen in uwe heerlijkheid.

Wees gegroet, enz.

DE LITANIE DER H. MAAGD.

Heer, ontferm U onzer blz. 347.

- v. Simeon had een antwoord ontvangen van den H. Geest.
R. Dat hij den dood niet zien zoude, voordat hij den Gezalfde des Heeren had gezien.

LAAT ONS BIDDEN.

Almachtige eeuwige God, wij smeeken ootmoedig uwe Majesteit, dat, gelijk uw eeniggeboren Zoon met de zelfstandigheid van ons vleesch in den Tempel is opgedragen, zoo ook wij met gezuiverde harten aan U mogen worden aangeboden.

O God, Herder en Bestierder, blz. 351.

O God, onze toevlucht en onze kracht, blz. 351.

VIJFDE NOVEEN,
om zich te bereiden tot het Feest van
Maria's Hemelvaart.

(Zij begint den 6 Augustus.)

GEBEDEN,
DIE AAN AL DE DAGEN DER NOVEEN
GEMEEN ZIJN.

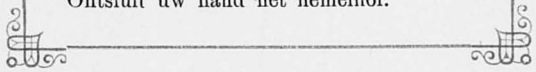

om, Heilige Geest, enz., blz. 345.

LOFZANG.

O aller maagden roem en eer,
Verheven boven 't starrenheer,
Hem, die u schiep, der heem'len Vorst,
Voedt Gij, als zuigling, aan uw borst.

Het heil, dat Eva deed vergaan,
Biedt ge in uw eedle spruit weer aan;
Voor ons, die weenden in het stof,
Ontsluit uw hand het hemelhof.

Gij zijt des grooten Konings poort,
Zijn hof van stralend licht doorgloord:
Verlosten, juicht! want uit de maagd
Is u weer 't leven opgedaagd.

U, Jezus, zij de lof gewijd,
Die uit de Maagd geboren zijt,
U, met den Geest en Vader één,
Door de altijddurende eeuwen heen. Amen.

SLUITGEBEDEN.

DE LITANIE DER H. MAAGD.

Heer, ontferm U onzer, blz. 347.

v. De H. Moeder Gods is verheven.

r. Boven alle koren der Engelen in het
hemelsch koninkrijk.

LAAT ONS BIDDEN.

Vergeef, smeeken wij U, o Heer, de zonden
uwer dienaren, opdat wij, die U door onze
daden niet kunnen behagen, door de voor-
spraak der Moeder van Uwen Zoon, onzen
Heer, ter zaligheid mogen geraken.

O God, Herder en Bestierder, blz. 351.

O God, onze toevlucht en onze kracht,
blz. 351.

BIJZONDERE GEBEDEN

VOOR IEDEREN DAG DER NOVEEN.

Oefening voor den eersten dag.

(6 Augustus.)

MARIA'S LUISTER BIJ HAREN DOOD.

(Dewijl zij zich tot een goeden dood bereid heeft.)

Laat ons overwegen, hoe groot de luister van Maria bij haren dood was, omdat zij zich gedurende haar geheele leven tot eenen goeden dood bereid had. Hoe vuriglijk verlangde zij God te zien en met haren Zoon vereenigd te zijn! Hoe groot was niet de onbeschrijfelijke verdienste van zulk eene volmaaktheid! Laat ons het groot verschil tusschen onze voorbereiding den dood, en die der H. Maagd inzien en haar deze vurige gebeden opdragen:

O allerheiligste Maagd, die, om u tot eenen heiligen dood te bereiden, altijd naar het zalig aanschouwen Gods gehaakt hebt, maak, dat wij alle ijdel verlangen naar de broze goederen dezer wereld van ons verwijderen.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O allerheiligste Maagd, die u, door een aanhoudend verlangen van U met uwen God-

delijken Zoon Jezus voor eeuwig te vereenigen tot uwen heiligen dood bereid hebt, verkrijg ons de genade van Jezus tot den dood getrouw te blijven.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O allerheiligste Maagd, die met uwen heiligen dood het toppunt van deugd en verdiensten bereikt hebt, doe ons wel beseffen, dat de deugd en de genaden des Heeren de eenige weg zijn, die ons de haven der gelukzaligheid kan binnenleiden.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Wenschen wij Maria geluk met de zorg, welke zij gehad heeft zich tot een zaligen dood te bereiden, en vereenigen wij ons ter harer verheerlijking met de negen koren der Engelen, die haar op den dag harer hemelvaart ten hemel vergezelden, en zeggen wij met het eerste koor der Engelen : zie blz. 376.

Oefening voor den tweeden dag.

(7 Augustus.)

MARIA'S LUISTER BIJ HAREN DOOD.

(Dewijl zij in het bijzijn van haren Goddelijken Zoon en van de Apostelen gestorven is.)

Overwegen wij, hoe Maria in het oogenblik van haren dood, volgens de heilige

Leeraars, verheerlijkt en getroost werd, niet enkel door de Apostelen en Heiligen, maar zelfs door haren goddelijken Zoon, en de verrukking van vreugde, welke zij op dat laatste oogenblik door eene zoo uitstekende gunst genoot, beschouwende, bevelen wij ons aan haar, zeggende:

O luisterrijke Maagd, die tot uwen troost verdiend hebt, in de tegenwoordigheid der Apostelen en Heiligen te sterven; verkrijg voor ons de genade van in ons laatste uur door u en onze heilige Patronen te worden bijgestaan.

Driemaal Wees gegroet, enz.

O luisterrijke Maagd, die bij uwen dood door de verschijning van Jezus uwen goddelijken Zoon zijt vertroost geweest, bid Hem voor ons dat wij in dat uur den troost hebben Hem in de H. Teerspijs te ontvangen.

Driemaal Wees gegroet, enz.

O luisterrijke Maagd, die uwe ziel in de handen van Jezus gesteld hebt, verkrijg ons de genade, dat ook wij zoo in leven als in sterven, onze ziel in zijne handen overgeven, en dat onze grootste zorg zij altoos zijn H. wil te volbrengen.

Driemaal Wees gegroet, enz.

Laat ons den luister van Maria verheffen, die in haar stervensuur door de Apostelen

en door Jezus, haren goddelijken Zoon, is bijgestaan geworden; juichen wij haren zegepraal toe met het tweede koor der Engelen, zeggende: zie blz. 376.

Oefening voor den derden dag.
(8 Augustus.)

MARIA'S LUISTER BIJ HAREN DOOD.

(Dewijl zij haren geest door een uitwiskel der reinste liefde gegeven heeft.)

Laat ons den luister van de allerheiligste Maagd bij haren dood overwegen, wijl zij stierf ten gevolge van eene beweging van zuivere liefde tot God; willen wij een weinig deel van dat goddelijk vuur hebben, nemen wij onzen toevlucht tot haar, zeggende:

O Maria! zalige Maagd, die door het geweld der goddelijke liefde uit deze wereld gescheiden zijt, verkrijg ons, dat wij volgens den wil van God van dezelfde goddelijke vlam mogen branden.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O Maria! zalige Maagd, die door een uitwiskel der hevigste liefde stervende, ons geleerd hebt, hoedanig onze liefde tot God moet zijn, verkrijg voor ons de genade van

nimm
zelve
D
O
gloe
lever
hebt
was
een
ons
leve
L
L
Mar
verl
koo

do
een
we
ve

nimmer, noch in leven, noch in dood ons
zelven van Hem te scheiden.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O Maria! zalige Maagd, die door den
gloed der goddelijke liefde uit dit sterfelijk
leven gerukt, ons daarmede geopenbaard
hebt, van welk een heilig vuur uw hart
was ontstoken, verkrijg voor ons ten minste
een vonkje van dit Goddelijk vuur, om in
ons een waar leedwezen over onze zonden
levendig te voelen.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Laat ons den onuitsprekelijken luister van
Maria, in de vervoering harer liefde tot God,
verheffen, en in vereeniging met het derde
koor der Engelen zeggen: zie blz. 376.

Oefening voor den vierden dag.

(9 Augustus)

MARIA'S LUISTER NA HAREN DOOD.

(In haar ontzield lichaam.)

Overwegen wij hoezeer Maria na haren
dood geëerd werd in haar lichaam, dat van
eenen verwonderlijken glans en majesteit
werd omgeven, dat een hemelschen geur
verspreidde, en welks aanwezigheid ontelbare

wonderen uitwerkte; en denkende aan onze ellende, richten wij tot haar deze smeekingen:

O vlekkelooze Koningin, die door uwe maagdelijke reinheid verdiend hebt na uwen dood uw lichaam te zien geheel schitterend van glorie en majesteit, verkrijg ons de genade om alle onreine gedachten verre van ons te verdrijven.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O vlekkelooze Maagd, die door uwe buitengewone deugden verdiend hebt dat uw lichaam na uwen dood een geheel hemelschen geur verspreidde, geef, dat ons leven den naaste tot stichting strekke, en dat wij nimmer meer een struikelsteen worden door onze kwade voorbeelden.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O allerzuiverste Koningin, de aanwezigheid alleen van uw ontzield lichaam genas tallooze lichamelijke kwalen: verkrijg ons de genezing van alle onze lichamelijke zwakheden.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Verheugen wij ons over den luister, waarmede Maria na haren dood in haar heilig lichaam is bevoorrecht geworden, en vereenigen wij ons, ter verheerlijking van hare grootheid, met het vierde koor der Engelen, zeggende: zie blz. 376.

Oefening voor den vijfden dag.

(10 Augustus.)

MARIA'S LUISTER NA HAREN DOOD.

(In haar verrezen lichaam.)

Overwegen wij hoe verheerlijkt Maria werd na haren dood, doordat haar heilig lichaam door de kracht des Allerhoogsten verrees, en terstond bekleed werd met klaarheid, fijnheid, lichtheid en onlijdelijkheid: verrukt op het zien van zoo groote heerlijkheid, aanroepen wij haar, zeggende:

Allerverhevenste Koningin, welke God zoo luistervol heeft doen verrijzen, wees ons genadig, opdat wij in den jongsten dag heerlijk, als gij, uit het graf mogen opstaan.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Doorluchtige Koningin, die in uw verrezen lichaam door de klaarheid en fijnheid verheerlijkt zijt geworden, ter belooning van uwe voorbeeldige deugden en van de nederigheid in uw sterfelijk leven beoefend, geef, dat wij, onze hoovaardige levenswijze verzakende, en ons van alle ongeregelde hoogschatting van ons zelve ontdoende, ter vergelding daarvoor de heilige nederigheid mogen verwerven, welke ons waar sieraad zal wezen.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Allerverhevenste Koningin, die de lichtheid en onlijdelijkheid in uw verzezen en verheerlijkt lichaam ontvangen hebt ter belooning van uwen ijver in het geestelijke leven, en van het groote geduld, waardoor gij u tijdens uw leven op aarde onderscheiden hebt, vraag voor ons den moed om ons lichaam krachtig te versterven, en met geduld deszelfs ongeregelde neigingen te onderdrukken.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Laat ons Maria den schuldigen lof toebrengen, laat ons de glorie verheffen, welke zij bij hare verrijzenis in haar heilig lichaam ontving, en zeggen wij met het vijfde koor der Engelen: zie blz. 376.

Oefening voor den zesden dag.

(11 Augustus.)

MARIA'S LUISTER NA HAREN DOOD.

(In haren Hemelvaart.)

Overwegen wij hoe de opneming van Maria werd opgeluisterd door de begeleiding van verscheidene hemelsche legioenen en zielen door hare verdiensten uit het vagevuur verlost, en de majesteit van haren zegepraal

toejuichende, aanroepen wij haar aldus door nederige gebeden :

O groote Koningin, die met zulke majesteit in het rijk des eeuwigen vredes zijt opgenomen; verdrijf alle aardse gedachten uit onzen geest, en maak dat onze harten duurzaam gevestigd blijven in de beschouwing der onveranderlijke goederen van het Paradijs.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O machtige Koningin, die in uwe luisterrijke Hemelvaart van de negen koren der Engelen zijt vergezeld geweest, verkrijg voor ons de genade van aan de aanzoekingen van onzen vijand te wederstaan, en aan de inspraken van den Engel, die ons voortdurend bijstaat en bestiert, ingang te geven in onze harten.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O groote Koningin, die bij uwe Opneming vergezeld zijt geweest van de zielen, door uwe verdiensten uit de vlammen van het vagevuur verlost, verkrijg voor ons, dat wij verlost worden uit de slavernij der zonde, en dat wij mogen verdienen U te loven gedurende de geheele eeuwigheid.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Laat ons onophoudelijk de luistervolle zegespraak van Maria en de glorie, welke zij bij hare ten hemel Opneming verworven heeft,

toejuichen: vereenigen wij ons huldebetoon met dat van het zesde koor der Engelen en zeggen wij met hetzelfde: zie blz. 376.

Oefening voor den zevenden dag.

(12 Augustus.)

MARIA'S LUISTER IN DEN HEMEL.

(Door den hoogen rang tot welken zij verheven is.)

Overwegen wij den luister van Maria in den hemel, waar zij als Koningin van het heelal is aangesteld en waar zij een voortdurende schatting ontvangt van lofzangen en eerebetoon van de ontelbare menigte van Engelen en Heiligen van het paradijs; naderen wij vol eerbied tot den troon van hare majesteit, en smeeken wij haar zeggende:

O opperste Koningin van het heelal, die, om uwe onvergelykelijke verdiensten, in den Hemel tot zulk eene groote groote glorie verheven zijt, werp eenen medelydenden blik op onze ellenden, en ondersteun ons door den invloed uwer bescherming.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O opperste Koningin van het heelal, die onophoudelijk de hulde en eerbetooning van het geheele hemelhof ontvangt; sta ons toe

dat wij U aanroepen, en geef dat wij die gebeden tot U richten met al den eerbied aan uwe groote waardigheid verschuldigd.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O opperste Koningin van het heelal, ik smeeek u door den luister der hooge waardigheid, tot welke gij in den Hemel verheven zijt, van ons onder het getal uwer dienaren te rekenen, en verkrijg ons de genade de geboden van onzen Heer en onzen God met getrouwheid en ijver te onderhouden.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Laat ons deelen in de vreugde welke de Engelen smaken, als zij de verheffing van Maria vieren; en ons verblijdende haar tot de glorie van Koningin des heelals verheven te zien, zeggen wij met het zevende koor der Engelen: zie blz. 376.

Oefening voor den achtsten dag.

(13 Augustus.)

MARIA'S LUISTER IN DEN HEMEL.

(Door de kroon waarmede zij versierd is.)

Beschouwen wij Maria in den Hemel schitterende van glorie door het koninklijk diadeem, waarmede haar goddelijke Zoon

haar hoofd versierd heeft, en door de diepe kennis welke zij ontvangen heeft van de verhevenste en geheimste dingen van het verledene, het tegenwoordige en het toekomstende: en laat ons vol eerbied voor de uitstekende eer van deze groote Koningin, tot haar onze toevlucht nemen zeggende:

O onvergelykelijke Koningin, die in den Hemel de glorie geniet van de kostbare kroon, waarmede uw goddelijke Zoon U gekroond heeft, maak ons aan uwe zeldzame deugden deelachtig, opdat wij, gezuiverd in onze zinnen, waardig mogen wezen met U gekroond te worden in den Hemel.

Driemaal Wees gegroet, enz.

O onvergelykelijke Koningin, door de volmaakte kennis welke u is gegeven geworden van alles wat er omgaat in den Hemel en op de aarde: vergeef ons, om wille van uwe glorie, onze vorige ongerechtigheden, en duld niet dat wij U voortaan nog mishagen door de losbandigheid van onze gesprekken en van onze gedachten.

Driemaal Wees gegroet, enz.

O onvergelykelijke Koningin, die verlangt dat alle menschen zuiver en kuisch, en daardoor uwen God waardig zullen zijn; verkrijg ons de vergiffenis van onze zonden, en geef dat wij zoo zorgvuldig waken op

onze blikken, op de bewegingen van ons hart en op onze handelingen, dat alles in ons behagelijk zij aan zijne goddelijke Majesteit.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Zuiveren wij ons hart om Maria waardig te kunnen loven, en voegen wij bij de glorie, haar gegeven door de kroon waarmede haar Koninklijk voorhoofd is versierd; de nederige bewijzen van onze liefde, met het achtste koor der Engelen zeggende: zie blz. 376.

Oefening voor den negenden dag.

(14 Augustus.)

MARIA'S LUISTER IN DEN HEMEL.

(Door den titel van Beschermster der menschen.)

Overwegen wij hoe Maria in den Hemel verheerlijkt is door de bescherming, welke zij aan de menschen verleent, en de groote bezorgdheid, waarmede zij in hunne behoeften voorziet; bezield van een levendig vertrouwen in den Hemel de Moeder van onzen God tot Beschermster te hebben, bidden wij haar uit geheel ons hart, tot haar zeggende:

O Maria, onze machtige Beschermster, die u beroemt in den Hemel de voorspreekster der menschen te zijn, verlos ons uit

de klauwen van den helschen geest, en stel ons tusschen de handen van onzen God en onzen Schepper.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O Maria, onze machtige Beschermster, die in uwe hoedanigheid van voorspreekster der menschen in den Hemel, verlangt dat allen zullen zalig worden; geef dat wij de hoop niet verliezen bij het gezicht onzer bedreven zonden en bij de herinnering dat wij vroeger zoo dikwijls hervallen zijn.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

O Maria, onze machtige Beschermster, die, om uwe dienstvaardige tusschenkomst voor de menschen bij God uit te oefenen, met genoeg en voortdurend hunne smeeking en ontvangst, verkrijgt voor ons den geest eener ware godsvrucht, en geef dat wij u alle de dagen van ons leven aanroepen, en bijzonder in het schrikkelijk oogenblik van onzen dood.

Driemaal *Wees gegroet, enz.*

Laat ons de heerlijkheid van Maria vieren met alle eerbewijzing, welke wij bij machte zijn haar te geven, en vervuld van blijdschap haar tot voorspreekster te hebben in den Hemel, loven wij haar met het negende koor der Engelen, zeggende: zie blz. 376.

Gebeden tot O. L. Vrouwe van het
Heilig Hart. ¹⁾

MISGEBEDEN.

Voorbereidend gebed.

euwige Vader, ik draag aan U op het offer, dat uw welbeminde Zoon aan het kruis van zich zelven aan U heeft opgedragen, en dat Hij hier op het altaar vernieuwt: ik draag het U op in den naam aller schepselen, benevens de Missen, welke door de geheele wereld opgedragen zijn en nog opgedragen zullen worden; ik bied U die aan, om U te aanbidden, om U de eerbewijzingen te geven,

¹⁾ Wie eene meer uitgebreide verzameling van godvruchtige oefeningen ter eere van O. L. Vrouw mocht verlangen, kan dezelve vinden in het «Gebedenboekje», dat wij binnenkort ten behoeve van de leden der Algem. Aartsbroederschap zullen uitgeven.

welke Gij verdient, ook om U de dankbetuigingen te geven U verschuldigd uithoofde uwer ontelbare weldaden, om uwe gramscchap te bedaren, ontstoken door onze tallooze zonden, en U hierdoor eene voldoening te schenken, eindelijk om uwe barmhartigheid over mij, over de Kerk, over de geheele wereld en over de zielen des Vagevuurs af te smeeken. ¹⁾

In het bijzonder draag ik U dit H. Sacrificie nog op ter eere van *O. L. Vrouw van het H. Hart*, tot dankzegging voor al de genadegunsten en heerlijkheden, welke Gij Haar verleend hebt, tot vermeerdering mijner kinderlijke liefde jegens Haar en om deze bijzondere genade te verwerven.... (*noem hier de verlangde genade of gunst*) om welke ik door de voorspraak dezer mijne hemelsche Moeder U ootmoedig smEEK.

O. L. Vrouw van het H. Hart, verwerf voor mij de genade van dit Goddelijk Offer met dezelfde liefde bij te wonen, waarmede uw Hart op den Calvarieberg onder het Kruis vervuld was; stort in mij dezelfde aandacht en denzelfden liefdegloed, waar-

¹⁾ Een Aflaat van 3 jaren, eens per dag, voor wie dit gebed gedurende het H. Misoffer vermorseld van harte en godvruchtig zullen bidden. (Pius IX, 11 April 1860.)

mede gij bezielde waart, zoo dikwijls Gij na de Hemelvaart van uwen Jezus deze H. Geheimen, door den H. Joannes opgedragen, bijwoonet.

Bij het Confiteer en Kyrië.

O barmhartig Hart van Jezus, met een rouwmoedig hart belijd ik voor U, voor Maria, de Toevlucht der zondaren, voor alle Engelen en Heiligen des Hemels, hoe ik mij uwe goedheid en liefde onwaardig heb gemaakt door tallooze zonden van gedachten, begeerten, woorden en werken. Vergeef mij mijne ondankbaarheid door de verdiensten van Maria, uwe en mijne Moeder, die zooveel met U voor mijne zaligheid geleden heeft.

O. L. Vrouw van het H. Hart, die eene onuitsprekelijke macht op het Hart van uwen Goddelijken Zoon bezit, oefen uw barmhartig ambt van Voorspreekster uit, verzoen mij weder met uwen Jezus en verkrijg voor mij de genade dat ik Hem in de toekomst niet meer beleedige.

Allerheiligst Hart van Jezus, ontferm U onzer!

100 dagen Afsaat eens per dag voor de Leden.

O mijn Jezus, barmhartigheid! (3 maal).
Telkens 100 *dagen Aflaat*.

O. L. Vrouw van het H. Hart van Jezus,
bid voor ons!

100 *dagen Aflaat* eens per dag voor de Leden.

Bij het Gloria.

Gij zijt alle vereering waardig, o Allervzaligste Maagd, O. L. Vrouw van het H. Hart, Gij, die door den Engel als *vol van gratie* gegroet en waardig bevonden wordt de Moeder van dengené te worden, die U geschapen heeft en Dien alle Engelen en Heiligen des Hemels en alle schepselen der aarde prijzen, verheerlijken en aanbidden, als den Heer aller dingen, als den eeniggeboren Zoon des Vaders, als het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt; Hij alleen is heilig, alleen de Allerhoogste met den H. Geest in de heerlijkheid van God den Vader. Amen.

Bij de Collecten.

Wij bidden U, o zoete Moeder Maria, O. L. Vrouw van het H. Hart, dat Gij voor ons bij uw Goddelijk Kind ten beste wilt spreken nu en altijd, opdat de vrede, dien

de Engelen bij zijne Geboorte verkondigden over ons uitgestort, en de gansche Kerk met genaden en zegeningen vervuld worde.

Wees gegroet, doorluchtige Koningin van den vrede, Heilige Moeder Gods, wij bidden U door het H. Hart van Jezus, uwen Zoon, den Vorst des vredes, bewerk dat de gram-schap uws Zoons bedare, en dat Hij in vrede over ons heersche.

Gedenk, o zeer zoete Maagd Maria, dat men nooit heeft hooren zeggen dat iemand die zijne toevlucht tot U genomen, uwe bescherming gevraagd, uwen bijstand afgesmeekt en uwe voorspraak verzocht heeft, door U verlaten is geworden. Aangemoedigd door een dergelijk vertrouwen, snel ik tot U, o Maagd der maagden, mijne moeder, ik kom tot U, en ofschoon ik een zondaar ben, durf ik al zuchtende voor U verschijnen. Wil mijne gebeden niet versmaden, o Moeder des Woords, maar hoor ze goedgunstig aan en gewaardig U ze te verhooren. Amen. ¹⁾

¹⁾ 300 *dagen Aflaat*, telkens als men dit laatste gebed godvruchtig en met een rouwmoedig hart zal bidden.

Volle Aflaat, eens per maand, onder de voorwaarden: biechten, communiceeren, eene kerk of openbare bedeplaats bezoeken en daar bidden volgens de intentie van Z. H. (Pius IX, 25 Juli 1846.)

Bij het Epistel.

(Eccli. XXIV. 23—31.) Ik bracht (zoo laat de H. Kerk de Moeder Gods spreken) als een ontluikende wijnstok een aangename geur voort, en mijn bloesem leverde kostbare en rijke vruchten. Ik ben de Moeder der edele liefde, en der godvreezendheid en der kennis en der heilige hoop. Bij mij is alle genade-*hulp* tot den weg en de waarheid; bij mij is alle hoop op leven en deugd. Komt tot mij gij allen, die naar mij verlangt en verzadigt u aan mijne vruchten; want mijn geest is zoeter dan honig, en mijn bezit gaat honigzeem te boven. Mijn aandenken zal door alle eeuwen heen voortduren. Die mij eten zullen nog hongeren, en die mij drinken nog dorsten. (Hoe meer men mijne goedheid en weldaden ondervindt, des te vertrouwvoller wendt men zich tot mij). Die naar mij luistert, zal niet beschaamd worden; en die mij in oefening brengen, zullen niet zondigen. Die mij verklaren, (die er toe bijdragen, dat ik gekend en bemind word) zullen het eeuwig leven verwerven.

Geheel schoon zijt Gij, o dochter van Sion, schoon als de maan, uitgelezen als de zon, vreeselijk (voor uwe vijanden) als een leger

in slagorde. De Heer heeft U in zijne macht gezegend, daar Hij door U onze vijanden vernietigd heeft. Alleluja, Alleluja, Alleluja. Wees gegroet, Maria, vol van gratie, de Heer is met U, gezegend zijt Gij boven alle vrouwen. Alleluja.

Bij het Evangelie.

(Joan. XIX. 25—26.) Bij het kruis van Jezus nu stonden zijne moeder, en de zuster zijner moeder, Maria, de vrouw van Cleophas, en Maria Magdalena. Als Jezus dan zijne moeder zag en den leerling *daar* staan, dien hij lief had, zeide hij tot zijne moeder: Vrouwe! ziedaar uw zoon! Daarop zeide hij tot den leerling: Ziedaar uwe moeder! en van die ure aan nam de leerling haar tot zich.

Bij het Credo.

Ik geloof in één God, Almachtigen Vader, Schepper van Hemel en aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen. En in een, Heer, Jezus Christus, den Eeniggeboren Zoon Gods, Licht van Licht, waarachtig God van waarachtigen God. Geboren, niet gemaakt, in zelfstandigheid één met den Vader, door Wien alles gemaakt is. Die om ons menschen en om ons heil uit den Hemel is

nedergedaald, en het vleesch heeft aangenomen door den H. Geest uit de Maagd Maria, en Hij is mensch geworden. Hij is voor ons gekruist onder Pontius Pilatus, heeft geleden en is begraven. En ten derden dage is Hij verrezen volgens de Schriften. En Hij is opgeklommen ten Hemel, zit aan de rechterhand des Vaders. En Hij zal met glorie weder komen oordeelen, en zijn rijk zal geen einde hebben. En in den H. Geest, Heer en levendmaker, die uit den Vader en den Zoon voortkomt; die met den Vader en den Zoon gelijkelyk wordt aangebeden en verheerlijkt, die gesproken heeft door de Profeten; En ééne, Heilige, Katholieke en Apostolische Kerk. Ik belijd één doopsel en vergiffenis der zonde, de verrijzenis der dooden en het leven der toekomstige eeuwen. Amen.

O Maria, O. L. Vrouw van het H. Hart, verkrijg voor mij, dat ik volgens het woord des Apostels met het hart geloove ter rechtvaardigheid en met den mond belijde ter zaligheid. — „Gezegend zij de Heilige en Onbevleete Ontvangenis der Gelukzalige Maagd Maria!” ¹⁾

¹⁾ 100 dagen Aflaat, telkens als men dit schietgebed godvruchtig en met een vermorseld hart bidt. (Pius VI, 21 Nov. 1793.)

Bij het Offertorium.

Jeem, o hemelsche Vader, de gaven van brood en wijn aan, welke uw priester U heden door de zuivere handen der Aller-roemvaardigste Maagd Maria opdraagt, opdat de gaven in het Lichaam en Bloed van uwen Goddelijken Zoon veranderd zijnde, dienen mogen tot uwe grootere eer, tot grootere vreugde en heerlijkheid zijner Gelukzalige Moeder in den Hemel en tot onze hulp en ons heil hier op aarde. O aller-goedertierenste Jezus, door de voorspraak van O. L. Vrouw van het H. Hart, Gij, die om ons te toonen, welke groote macht zij op uw heilig en aanbiddeuswaardig Hart heeft, eens water in wijn hebt veranderd, o verander toch ook geheel mijn hart, dat ik op de offerschaal des priesters neerleg, opdat het van nu af slechts uit liefde tot U en uwe H. Moeder kloppe, en waardige vruchten van zaligheid moge voortbrengen. Om de geringheid en onwaardigheid mijns harten te hulp te komen, draag ik U met uw eigen verdiensten op al de vervoeringen van liefde, alle deugden en verdiensten der Gelukzalige Maagd Maria, der Heiligen en rechtvaardigen des Hemels en der aarde.

Gewaardig U, o Maagd en Moeder van God, voor ons bij den Heer ten beste te spreken, opdat Hij zijn toorn van ons afwende.

Gedenk o O. L. Vrouw van het H. Hart dat Jezus, uw Zoon, zich voor ons aan het Kruis opgeofferd, U aan ons als Moeder en ons aan U als kinderen gegeven leeft. Daarom vertrouw ik heden aan uw Moederhart mijn arbeid en moeite, mijne vreugde en bijzonder mijn lijden (dit of dat) mijne gedachten, woorden en werken, mijn leven en mijn dood. Offer mij en de mijnen aan het Hart van uwen Jezus op.

O mijne Meesteres! o mijne Moeder! ik draag mij geheel aan U op, en om U mijne aangekleefdheid te bewijzen, wijd ik U heden mijne oogen, mijne ooren, mijn mond, mijn hart, geheel mij zelve. En omdat ik U toebehoor, o mijne goede Moeder, bewaar mij, verdedig mij als uw goed en uw eigendom.

VERZUCHTING.

O mijne Meesteres! o mijne Moeder! gedenk dat ik geheel de uwe ben. Bewaar mij, verdedig mij als uw goed en uw eigendom.

Wees gegroet, Maria, enz. ¹⁾

¹⁾ 100 dagen *Aflaat*, eens per dag, als men bovenstaand gebed met de verzuchting en het *Wees ge-*

Bij de Prefatie.

Het is billijk, rechtvaardig en heilzaam, o Heere, dat wij onze harten tot U verheffen, en U, o Heiligste Heer, almachtige Vader altijd en overal dankzeggen, en dat wij u loven op het feest (of ter eere) der allerzaligste Maagd, die uw eenigen Zoon door de werking des H. Geestes ontvangen heeft en uit welke het eeuwig Licht, Jezus Christus onze Heer, geboren is, terwijl zij haren maagdom behield, door welchen Jezus Christus de Engelen uwe majesteit loven, de Heerschappijen U aanbidden, voor Wien de Machten beven, Wien de Hemelen alsook de Serafijnen met onderlinge vreugde verheerlijken, met welke Gij U ook gewaardiget onze stemmen te vereenigen, terwijl wij ootmoedig belijden en zingen:

„Heilig, heilig, heilig, Heer God der heerscharen: de aarde is vol van uwe heerlijk-

groet 's morgens en 's avonds godvruchtig en rouwmoedig van harte bidt. — Volle Aflaat voor die het zoo dagelijks gedurende eene maand bidden onder dezelfde voorwaarden als opgegeven zijn voor het gebed blz. 395. — *40 dagen Aflaat* telkens als men in bekoring de korte verzuchting: *O mijne Meesteres!* enz. godvruchtig en rouwmoedig bidt.

heid: Glorie den Vader, glorie den Zoon, glorie den H. Geest.”

100 *dagen Aflaat* eens per dag voor dit «trisagion», rouwmoedig en godvruchtig uitgesproken. (Clemens XIV, 6 Juni 1769.)

Bij den Canon.

Allerbarmhartigste Vader, wij smeeken U nederig door onzen Heer Jezus Christus dat Gij de gaven die wij U aanbieden genadig geliefet aan te nemen tot heil uwer H. Kerk, voor onzen Paus N., onzen Bisschop N. alle belijders en verdedigers des Geloofs.

Gedenk echter ook onze ouders, broeders en zusters, vrienden en weldoeners, en in het bijzonder N. N.; geef hun alles wat zij naar ziel en lichaam noodig hebben, opdat zij uw welbehagen en de eeuwige zaligheid deelachtig worden. Wees ook barmhartig jegens mijne vijanden, aan welke ik van ganscher harte vergeef.

O. L. Vrouw van het H. Hart, dezelfde Jezus, die eenmaal in uwen schoot nederdaalde, zal weldra ook hier op het altaar nederdalen; zijn allerbarmhartigst Hart is met genaden vervuld, welke Hij in rijke mate over ons wil uitstorten. U heeft Hij met het uitdeelen zijner goederen belast. Ach! gedenk toch dat Gij onze Moeder zijt

en wij uwe arme, hulpbehoevende kinderen zijn. Gij kunt mij en allen die mij dierbaar zijn in al onze noodwendigheden helpen, omdat Gij eene onuitsprekelijke macht op Jezus' Hart bezit. Gij zult ons ook helpen, omdat Gij zoo goed zijt en ons meer bemint dan wij ons zelven beminnen kunnen. O Hemelsche Schatmeesteres van Jezus' Hart, Gij de *Hoop der hopeloozen*, op U stellen wij al ons vertrouwen; neen, *Gij zult ons niet beschaamd laten worden.*

Bij de Consecratie.

O mijn God, ik geloof in U, omdat Gij de eeuwige waarheid zijt; ik hoop op U, omdat Gij de oneindige barmhartigheid zijt; ik bemin U, omdat Gij oneindig volmaakt en beminnelijk zijt. Heer, vermeerder mijn geloof, mijne hoop en mijne liefde.

Aflaat van 7 jaren en 7 quadrag. telkens.
(Benedictus XIV, 28 Jan. 1756.)

Geloofd en gedankt zij ieder oogenblik het zeer heilig en zeer Goddelijk Sacrament!

100 dagen Aflaat eens per dag. (Pius VI, 24 Mei 1776.)

O mijn Jezus, ik vereer en aanbid U onder de gedaante van Brood hier verscholen. Met hetzelfde geloof, waarmede Maria en Jozef voor uwe kribbe nederknielden en u

onder den sluier der menschheid aanbaden, aanbid ik U op het altaar.

„Eeuwige Vader, ik offer U het zeer kostbaar Bloed van Jezus Christus tot boeting mijner zonden en voor de behoeften der H. Kerk.”

100 *dagen Aflaat* telkens voor dit laatste gebed.
(Pius VII, 22 Sept. 1817.)

Na de Consecratie.

O liefderijke Vader, tot boete voor al mijne zonden, offer ik U al het lijden dat Jezus uw Zoon heeft verduurd van het eerste oogenblik zijner menschwording tot zijn laatsten snik op het kruis. Gedenk, o Vader de tranen, die hij gestort heeft in de kribbe, gedenk het lijden zijner kindsche jaren, van zijne jeugd, van zijn meer gevorderden leeftijd; beschouw zijn levenspad, dat steeds met doornen werd bezaaid en aan welks einde het kruis werd geplant, waarop hij het werk onzer verlossing voltrokken heeft. O Hemelsche Vader, wees mij door het bitter lijden uws Zoons en door de groote droefheden zijner Onbevleete Moeder, O. L. Vrouw van het H. Hart, genadig!

„Zoet Hart van Jezus, maak dat ik u altijd meer en meer beminne!”

300 *dagen Aflaat* telkens. (Pius IX, 26 Nov. 1876.)

O Hemelsche Vader, beschouw met welgevallen dit rein en vlekkeloos offer. Moge deze H. Mis strekken tot zaligheid mijner arme ziel en tot heil van alle levende en overledene Geloovigen. Schenk ons, o Heer, ter wille van deze offerande al de genaden, welke wij noodig hebben; bevrijd ons van alle onheil naar ziel en lichaam, en laat deze H. Mis het onderpand zijn van de vergiffenis onzer zonden. Met dat inzicht offer ik U de eindelooze vreugde, die de volmaakte gehoorzaamheid uws Zoons aan uw Vaderlijk Hart veroorzaakt heeft. Dat in Hem en door Hem en met Hem alle eere worde gegeven aan U, o God, Almachtige, in de eenheid des H. Geestes in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

O. L. Vrouw van het H. Hart, Moeder van de zielen des vagevuurs, bid uwen lieven Jezus, dat Hij eenige druppelen van zijn dierbaar Bloed op de vlammen, die haar verleen, doe nederdalen, opdat zij gebluscht en de arme zielen uit dien kerker van vuur mogen verlost worden.

Bij het Pater noster.

(Bid aandachtig het Onze Vader en het Wees gegroet.)

Bij het Agnus Dei.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer. (2 maal.) — Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons vrede. — Maria, Moeder der barmhartigheid en Koningin van den vrede, bid voor mij.

Bij de Communie.

Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. (3 maal.)

O Jezus! hoe gaarne zou ik U heden door de H. Communie in mijne ziel ontvangen! Had ik toch een hart zoo rein en heilig, zoo vol liefde voor U als uwe Allerzuiverste Moeder voor U had; maar mijn hart is vol zonden, zoo ledig van deugden; gelief het te heiligen en met uwe deugden te versieren, opdat ik U ten minste op eene geestelijke wijze moge ontvangen. O Jezus, ik geloof in U, vermeerder mijn geloof; ik hoop op U, versterk mijne hoop; ik bemin U, ontvlam mijne liefde. O Jezus, het berouwt mij van ganscher harte, dat ik U beleedigd heb, omdat Gij het hoogste en opperste goed

en alle liefde waardig zijt. O Jezus, kom,
o kom tot mij!

„O mijn Jezus, barmhartigheid!”

100 dagen Aflaat telkens. (Pius IX, 23 Sept. 1846.)

„O Jezus, die in Maria leeft, kom en leef
in uwe dienaren met den geest uwer heilig-
heid, in de volheid uwer kracht, in de waar-
heid uwer deugden, in de volmaaktheid uwer
wegen, in de mededeeling uwer geheimen; en
beheersch door Uwen geest alle vijandelijke
macht ter eere van den Vader!”

300 dagen Aflaat eens per dag. (Pius IX, 14
October 1859.)

Bij de laatste Gebeden.

Heer Jezus Christus, die U gewaardigd
hebt heden tot ons neder te dalen en U voor
ons op het altaar aan uwen Hemelschen
Vader opgeofferd hebt, wij bidden U, laat
deze offerande ons tot heil verstrekken, Gij die
God zijnde, leeft en heerscht met den Vader
en den H. Geest in alle eeuwigheid. Amen.

Verleen ons, Heer, dat wij altijd en overal
door den bijstand der Allerzaligste Maagd
Maria beschermd mogen worden; te harer
eere hebben wij dit Goddelijk Sacrificie aan
uwe Opperste Majesteit opgedragen. Door
Jezus Christus onzen Heer. Amen.

O liefdevolle Moeder Maria, O. L. Vrouw van het H. Hart, gedenk toch de smarten, welke Gij met Uwen Geliefden Zoon voor mij geleden hebt; gedenk dat ik door Zijn kostbaar Bloed ben afgekocht en gedooft toch niet dat ik de buit des boozen vijands worde. Verkrijg voor mij van het Hart van Jezus de genade van een oprecht christelijk leven en een zalig sterven.

Met het lieflijk Jezuskind
Zeezne ons Maria mild!

„O. L. Vrouw van het H. Hart van Jezus,
bid voor ons!”

100 *dagen* Aflaat eens per dag voor de leden.
(Pius IX.)

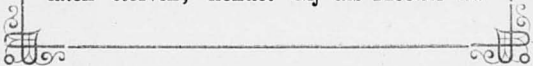
GEBEDEN VÓÓR EN NA DE BIECHT.

Voorbereidend gebed.

Mijn Lieve Vrouw van het H. Hart!
de Hemelsche Vader heeft mij door
Jezus, uw eeniggeboren Zoon, tot
zijn kind aangenomen en Jezus heeft
U aan mij op het Kruis tot Moeder gegeven,
om mij op den weg zijner geboden te geleiden
en mij naar den Hemel te voeren. Maar
ach! ik heb met Gods genade niet mede-
gewerkt; ik heb U en uwen Goddelijken
Zoon beleedigd, en evenals de verloren zoon
mijnen Vader in den Hemel verlaten, en
ik ben ellendig en arm geworden gelijk die
ongelukkige.

God had mij kunnen straffen, en Gij hadt
mij kunnen verlaten: ik heb het verdiend.
Doch, als Vader, is God geduldig en lank-
moedig; Hij heeft mij niet in mijne zonden
laten sterven; kondet Gij als Moeder uw

410 GEBEDEN VÓÓR EN NA DE BIECHT.

arm kind verlaten? Gij zijt de toevlucht der zondaars, reik mij alzoo uwe barmhartige hand, geleid mij tot den vertoornden Vader en spreek voor mij ten beste, opdat ik door eene oprechte en rouwmoedige biecht vergiffenis en genade moge verwerven.

Gebed om den bijstand van den H. Geest.

Heilige Geest! In het doopsel hebt Gij mijne ziel tot uwe woning uitgekozen en gedurende mijn leven hebt Gij mij dikwijls onderwezen, gewaarschuwd en vermaand. Helaas! gewoonlijk heb ik niet naar U geluisterd; ik heb U bedroefd, zoo dikwijls uit mijn hart verjaagd. Ik vermag niets zonder uwe genade, en als Gij mij verlaat, zal mijne ziel voor eeuwig verloren gaan.

Gij zijt echter een Geest van liefde en barmhartigheid, en ik wend mij ootmoedig tot U om uwen bijstand te verzoeken. Verlicht mijnen geest, opdat ik duidelijk moge zien hoe vele en welke zonden ik bedreven heb, hoe ver mijne boosheid jegens mijn God gegaan is. Verwarm ook mijn ijskoud hart, ontsteek in hetzelfde het vuur uwer heilige liefde, opdat het berouw, groot berouw hebbe; opdat ik mijne zonden bekenne als David en ze betreure als Magdalena, en Gij

alzoó weder uwe woning in mijne ziel kunt vestigen. O. I. Vrouw van 't H. Hart ondersteun mijn gebed bij den H. Geest, wiens Bruid Gij zijt.

Onderzoek van het geweten.

Denk nu dat gij in de tegenwoordigheid staat van uwen Goddelijken Rechter, die harten en nieren doorgrondt en gereed is om uw oordeel te vellen. Onderzoek u ernstig, welke en hoeveel zonden gij bedreven hebt met woorden, werken, gedachten, begeerten en verzuimenis; onderzoek u vooral over de plichten van uwen staat, enz. Vraag u zelve af, welke uw hoofddrift is, en of gij de voorgescreven middelen daar tegen getrouw hebt aangewend.

Berouw en voornemen.

Overweeg vooreerst: Wie ben ik? — Wat ben ik geworden? — Wat heeft God de Vader voor mij gedaan? — God de Zoon? — God de H. Geest? — Waar zou ik nu zijn als ik voor een uur gestorven was? — Bid daarna met aandacht:

Barmhartige Vader! ik heb gezondigd tegen den Hemel en tegen U, ik ben niet meer waardig uw kind genoemd te worden. Ik heb uwe liefde veracht, uwe weldaden misbruikt, uwe straffen getrotseerd. En dat, helaas! zoo dikwijls, nadat Gij mij telkens weder vergeven hebt! Hoe grooter uwe goedheid is, des te grooter is mijne boosheid.

Ach! ik zou reddeloos verloren zijn, als Gij mij niet wildet vergeven. Doch, ofschoon mijne schuld groot is, ja, nog oneindig grooter is uwe liefde en barmhartigheid. Vol berouw en smart werp ik mij voor uwe voeten neder, en betuig U dat ik mijne zonden betreur en verafschuw, en ze nooit of nimmer meer wil bedrijven. Ach, neem mij nog eenmaal als uw kind aan! O, stoot mij toch niet voor eeuwig in de hel!

Aanschouw aan uwe voeten uwe innig geliefde Dochter, de teedere Moeder van uwen Goddelijken Zoon en ook mijne Moeder, O. L. Vrouw van het H. Hart. Zij offert U voor mij het H. Hart van uwen Jezus op, die voor mij op het Kruis zijn Bloed vergoot en stierf. Ontferm u dus mijner om Jezus' en Maria's wille. Ik beloof, o mijn God, dat ik in de toekomst de zonden en alle gelegenheden er toe zorgvuldig zal vermijden en getrouw de middelen zal aanwenden, welke mijn biechtvader mij zal voorschrijven. Ik zal bidden, waken en met uwe genade den duivel, de wereld en het vleesch bestrijden. Ik zal tot O. L. Vrouw van het H. Hart mijne toevlucht nemen, opdat Zij mij onder hare bescherming neme, en in de wonde van Jezus' H. Hart veilig verberge.

„H. Jozef, Vriend van het H. Hart, bid voor ons.”

100 *dagen Aftaat*, eens per dag. (Pius IX,
3 Juni 1874.)

Gebed tot O. L. Vrouw van het H. Hart
na de Biecht.

O. L. Vrouw van het H. Hart! nu kan ik met U dankbaar en jubelend uitroepen: „Mijne ziel looft den Heer en mijn geest verheugt zich in God, mijnen Zaligmaker”; omdat Hij mijne zonden vergeven en mij weder tot zijn kind heeft aangenomen. O hoe kan ik U daarvoor genoegzaam bedanken, loven en prijzen, o Allerheiligste Drievuldigheid! Geloofd en geprezen zijt Gij door elke gedachte van mijnen geest, elk woord van mijnen mond, elke ademhaling mijner borst, elke slag mijns harten. Daar ik zoo lang wederstand aan uwe genade geboden heb, zoo wil ik van nu af dagelijks in uwe liefde en in uw welbehagen toenemen. Mijn goede wil is echter zoo zwak en de aanlokselen en bekoringsen der wereld zijn zoo verleidelijk! Daarom wil ik vol vertrouwen op uwen bijstand mijne gebeden en waakzaamheid verdubbelen.

Ook ben ik weder uw kind geworden,

O. L. Vrouw van het Hart; hoe verheugd ben ik nu, hoezeer bedank ik U! Ik beveel mij in uwe machtige bescherming, en bid U dat Gij mij in den strijd tegen de zonde geeft bij te staan, bijzonder tegen . . . en als Gij ziet, dat ik wankel en bijna onder den strijd bezwijk, dan, o Moeder, o toon dan de macht, welke het Hart van Jezus U gegeven heeft. Ondersteun en bescherm mij in leven en sterven. Amen.

GELEDEN VÓR EN NA DE H. COMMUNIE.

VÓR DE H. COMMUNIE.

Oefening van Geloof, Hoop en Liefde.

Ik ga mij nu nader tot de H. Communie voorbereiden, O. L. Vrouw van het H. Hart, om uwen aanbiddenswaardigen Jezus in mijn arm hart te ontvangen. Konde ik het toch met hetzelfde geloof doen, waarmede Gij Hem als een arm en zwak Kind in den stal van Bethlehem aanbeden hebt! Hulp der Christenen, doe een straal van uw onwankelbaar geloof in mijne ziel schitteren, terwijl ik van ganscher harte bid: Goddelijke Verlosser, Jezus, ik geloof vast en zonder den minsten twijfel dat Gij in het H. Sacrament wezenlijk en waarachtig tegenwoordig zijt; ofschoon uwe Godheid en Menschheid voor mijne oogen verborgen zijn, vertoont het geloof U

aan mij in een bovennatuurlijk licht. Heer, ik geloof, maar vermeerder mijn geloof.

Gij, o lieve Jezus, wilt dus tot mij komen, om mij ellendige met uwe genade te verrijken! Hoe groot is toch uwe goedheid! Als Koning van Hemel en aarde brengt Gij mij koninklijke geschenken. Ik hoop dus vastelijk, dat Gij alles van mij zult wegnemen, wat U in mij mishaaft, en dat Gij mij alles zult verleenen, waarom ik U bidden zal, voor zoo verre het mij zalig en nuttig is. O. L. V. van het H. Hart, Jezus kan U niets weigeren, bid dus voor mij en Hij zal mij alles geven, waaraan mijne ziel behoefte heeft.

Wat kondet Gij, o Jezus, nog meer doen om mijne gansche liefde te verwerven dan Gij voor mij gedaan en geleden hebt? Uit liefde tot mij hebt Gij echter dit H. Sacrament nog ingesteld, om U aan mij te kunnen schenken en U op het innigst met mij te vereenigen. O onbegrijpelijke liefde! En zou mijn hart voor uw Kruis en uw H. Sacrament ongevoelig blijven? Neen, o Jezus, ik bemin U van ganscher harte meer dan mij zelven, dan al het geschapene. O kon ik toch maken, dat alle menschen U beminden! Ik vereenig mijne liefde met die der Cherubijnen en Serafijnen, ja, met de

liefde zelve van uw Goddelijk Hart en met die van O. L. Vrouw van het H. Hart, de Moeder der schoone liefde. En om U mijne liefde te toonen, wil ik voortaan uit liefde tot U mijne lievelingszonde zorgvuldiger en ijveriger bestrijden, dikwijlder aan U denken en naar mijne krachten zorgen, dat ook anderen U beminnen.

Oefening van berouw en ootmoedigheid.

O groote en heilige God, God van glorie en majesteit! wie ben ik toch, dat ik het zou durven wagen, U te ontvangen?... Een aardworm, een ellendige zondaar, die geene verdiensten maar vele zonden en schulden aan te wijzen heb. Met schaamte overdekt moet ik met Petrus uitroepen: „Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mensch!” en met den hoofdman van het Evangelie moet ik bekennen: „Heer, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden.” Doch juist omdat ik zoo arm en ellendig ben, wilt Gij mij helpen en rijk maken; en uit uw H. Tabernakel hoor ik mij door U zoo dringend en liefdevol toeroepen: Komt allen tot Mij, die belast en beladen zijt en Ik zal u ver-

kwikken. Wie, o Heer, is armer en meer met zonden beladen dan ik?

Mijn Heer en mijn God, kon ik mijn leven toch nog eens op nieuw beginnen! Kon ik met mijn bloed die uren terugkopen in welke ik zoo trouweloos tegen U gezondigd heb! Van ganscher hart berouwen mij mijne misdaden tegen U bedreven, mijn beste en liefdevolle Vader! O. L. Vrouw van het H. Hart, had ik toch niet zoo dikwijls uw Hart en het Hart van uwen Goddelijken Zoon door mijne zonden doorboord! Doch uw Jezus heeft mij vergiffenis geschonken in het H. Sacrament van boetvaardigheid; reinig mijn hart echter meer en meer door de tranen, welke Gij bij Jezus' Kruis gestort hebt, opdat ik Hem waardiger moge ontvangen.

Oefening van verlangen.

O. L. Vrouw van het H. Hart, het komt mij voor U te hooren zeggen: „Zie, mijn kind, het oogenblik is gekomen, waarop mijn Zoon, de Heer des Hemels en der aarde, zich aan u gaat schenken; verlang naar Hem en bid Hem, dat Hij u door zijne liefde ontvlamme en U in zijn H. Hart verberge.” — Kom, Heer Jezus, wil niet

toeven, kom mijne kracht, mijn leven, mijn hoogste goed, mijn God en mijn al! Ik wensch U te ontvangen met dezelfde verlangens, waarmede uwe dierbare Moeder bezield was, zoo dikwijls Zij U uit de handen van uwen geliefden leerling, den H. Joannes, ontving. — O. L. Vrouw van het H. Hart, zeg aan uwen Jezus, dat ik uw kind, uw nederige dienaar ben, dan zal Hij nog liever tot mij komen. Kom dus, mijn Jezus, kom, mijn hart is bereid U te ontvangen. Het lichaam van O. H. Jezus Christus beware mijne ziel ten eeuwigen leven. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Begroeting en dankzegging.

Wees gegroet, o Jezus, wees duizend en duizend malen gegroet. Gij, die uwen intrek bij mij genomen hebt! Wees welkom in mijn arm hart! Nu ben ik de uwe en wil mij niet meer van U afscheiden; met U vereenigd wil ik leven en sterven. Vlucht verre van mij, o zondige wereld, met uwe verlokkingen: gij zult geen deel meer in mij hebben; ik behoor met ziel en lichaam, met

mijne gansche liefde aan Jezus. O mijn Heer en mijn God, mocht mijne dankbaarheid met uwe weldaden en goedheden overeenkomen! Elk oogenblik mijns levens wil ik dit gelukkig uur gedenken, en zou ik U nog door eene zonde kunnen beleedigen als ik aan uwe komst in mijn hart denk?

Met David moet ik uitroepen: „Wat zal ik den Heer wedergeven voor alles, wat Hij mij geschonken heeft.” Ik zou U veel, zeer veel moeten geven, en toch heb ik niëts dan mijn arm hart, en ach! dat hart is nog zoo koud en ledig aan deugden. Doch Gij, o O. L. Vrouw van het H. Hart, kunt en moet uwen Goddelijken Zoon in mijne plaats bedanken. Deel aan mijn hart slechts één vonkje mede van den liefdegloed en de dankbaarheid, waarmede Gij te Ephese uwen onder broodsgedaante verborgen Jezus ontvangen en in uw Hart begroet en gedankt hebt. H. Jozef, Vriend van het H. Hart, mijn H. Engelbewaarder, mijne heilige Patronen en alle Gods lieve Heiligen vult alles aan wat nog aan mijne liefde ontbreekt.

Opoffering.

In de overmaat uwer liefde hebt Gij U geheel aan mij gegeven, o mijn Jezus! Het

is dus rechtvaardig en billijk dat ik mij ook zonder voorbehoud geheel aan U geve en toewijde. Maar wie ben ik toch dat Gij van mij eene gave, en dan nog welk eene gave zoudt aannemen? Intusschen ken ik toch iemand van wie Gij zelfs de geringste gift met vreugde aanneemt: het is O. L. Vrouw van het H. Hart. Haar naam alleen is reeds in staat U tot welgevallen te bewegen. Daarom geef ik Haar mijn offer over, en door hare reine Moederhanden schenk ik U mijn lichaam en mijne ziel, mijne vrijheid, mijn verstand en mijnen wil; met Haar wil ik uitroepen: „Mijn geliefde is aan mij en ik ben aan Hem!” Ik draag U op, o mijn Jezus, al mijne gedachten, woorden en werken in één woord, alles wat ik ben en heb. Gij, o mijn Jezus, zult voortaan mijne grootste vreugde zijn, met uwe allerliefste Moeder, de opperste Schatmeesteres uws Harten. Niets zal mij te zwaar vallen om U mijne liefde te toonen. Ik zal voortaan slechts volgens Uwen wil leven; ik wil alles wat Gij wilt, gelijk Gij wilt en omdat Gij het wilt. Verstrek mij, Heer, met uwe genade. O. L. Vrouw van het H. Hart, bid voor mij, opdat ik uwen Goddelijken Zoon tot aan mijn dood getrouw blijve.

Verzoek.

Gij zijt tot mij gekomen, allerzoetste Jezus, om mij met genaden te overladen en mij gelukkig te maken. Gij vraagt mij: „Wat wilt gij, dat Ik u doen zal?” Ach! er ontbreekt nog zoo veel aan mijn geluk, en daar Gij mij zoo welwillend uitnoodigt, zoo weet ik bijna niet wat ik U vooral vragen zal; Gij echter, O. L. Vrouw van het H. Hart, Gij weet wat het beste voor mij is, daarom leg ik mijne verzoeken zoowel voor het tijdelijke als het eeuwige in uwe handen; verwerf mij een levendig geloof, eene onwankelbare hoop, eene standvastige liefde. Gedenk de onuitsprekelijke macht, welke Gij op het Hart van uw Goddelijken Zoon hebt; verwerf dus voor mij gezondheid naar ziel en lichaam, voortgang in de deugden, bijzonder in.... zegen op mijnen arbeid, sterkte in de bekoringen, troost in lijden, ijver voor het goede en een levendigen afschrik van iedere zonde, vooral van... Ik ben niet waardig door God verhoord te worden, echter vertrouw ik op uwe voorspraak, o O. L. Vrouw van het H. Hart; Gij zijt mijne Moeder en daarom vraagt Gij voor mij gaarne om genade en zegen; Gij zijt ook de Moeder van Jezus en

uwe verzoeken zijn als bevelen voor zijn H. Hart. Als Gij tot den genadentroon uws Zoons nadert en voor mij bidt, zal Hij mij ongetwijfeld alles geven wat Gij voor mij vraagt. Wie op Jezus en op U, O. L. V. van het H. Hart vertrouwt, zal nooit beschaamd worden. H. Jozef, Vriend van het H. Hart, bid voor mij. Amen.

Gebed tot den gekruisten Jezus.

En ego, o bone
et dulcissime Jesu,
ante conspectum
tuum genibus me
provolvo ac maxi-
mo animi ardore te
oro atque obtestor;
ut meum in cor vi-
vidos Fidei, Spei et
Charitatis sensus,
atque veram pec-
catorum meorum
poenitentiam, ea-
que emendandi fir-
missimam volun-
tatem velis impri-
mere: dum magno
animi affectu, et
dolore tua quinque
Vulnera mecum
ipse considero, ac
mente contemplor,

Zie mij hier, o goede en
allerzoetste Jezus, voor uw
heilig aanschijn werp ik mij
op mijne knieën neder en
bid en smee U met den
grootsten aandrang mijner
ziel, levendige gevoelens van
Geloof, Hoop en Liefde, van
waarachtig berouw over
mijne zonden met een vast
voornemen mij daarvan te
beteren, in mijn hart te
willen drukken, terwijl ik
met groote liefde en droef-
heid uwe H.H. vijf Wonden
in den geest beschouw, en

illud prae oculis habens, quod iam in ore ponebat suo David Propheta de Te, o bone Jesu: *Foderunt manus meas, et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.* (Ps. XXI. 17 et 18.)

mij voor oogen stel wat de Profeet David reeds van U, o goede Jezus, voorzegde: *Zij hebben mijne handen en voeten doorboord; zij hebben al mijne beenderen geteld.* (Ps. XXI. 17 en 18.)

Z. H. Paus Pius IX, bij Decreet van de H. Congregatie der Aflaten, 31 Juli 1858, en vasthoudende aan de Decreten door zijne voorgangers reeds uitgevaardigd, bevestigde op nieuw den:

Vollen Aflaat, toegestaan door Clemens VIII en Benedictus XIV, en bevestigd door Pius VII en Leo XII, voor wie gemeld gebed verricht. Daarenboven verklaarde Z. H. dat tot het verdienen van dezen vollen aflaat vereischt wordt, dat men het gebed met godsvrucht bidde voor het een of ander beeld van den gekruisten Jezus, mits men, na waarlijk rouwmoedig te hebben gebiecht en gecommuniceerd, gedurende eenigen tijd bidde volgens de meening van Z. H.

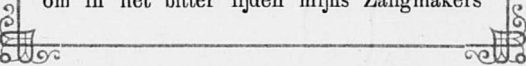
OEFENING VAN DEN KRUISWEG

onder begeleiding van Onze Lieve Vrouw
van het H. Hart.

VOORBEREIDEND GEBED.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uw Jezus heeft zoo onuitsprekelijk veel geleden, om ons den Hemel weder te openen, die door de zonden gesloten was. Ook mijne zonden hebben tot zijn en uw lijden bijgedragen. Elk kruisbeeld herinnert mij aan de oneindige liefde van Jezus Hart, aan dat zwaard van droefheid, dat uwe ziel doorboorde en aan mijne eigene zondeschuld. Had ik toch geene enkele zonde bedreven! De weg des lijdens is de weg naar den Hemel; Jezus en Gij, lieve Moeder, hebt mij denzelven aangewezen; tot uitboeting mijner zonden en om in het bitter lijden mijns Zaligmakers

troost en kracht te vinden te midden der bekoringen wil ik in uw gezelschap, o liefderijke Moeder, den Kruisweg gaan doen.

Een ieder make hier zijne meening voor wie hij de aflaten aan de kruisweg verbonden zoo volle als gedeeltelijke, wil verdienen. Ook kan men voor de geloovige zielen de toepassing overlaten aan Maria, opdat zij daarmede die zielen helpe, welke haar het dierbaarste zijn, of welke het meest behoefte aan ondersteuning hebben.

Ie STATIE.

Jezus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden en loven U, Christus! Omdat Gij door uw H. Kruis de wereld verlost hebt.

O. L. Vrouw van het H. Hart. — Mijn kind, gij ziet nu, hoe mijn Jezus valsch beschuldigd en tot den schandelijken kruisdood wordt veroordeeld. En wat heeft Hij gedaan? Niets dan goed. Leerende en weldoende ging Hij voorbij; verkondigde allen het Evangelie, en toonde hun den weg des Hemels; daarom moet Hij lijden en sterven.

De leerling. — O Jezus, onrechtvaardig wordt Gij, de Rechtvaardige en Heilige, veroordeeld. Hoe zoude het mij dan nog kunnen verwonderen, dat mijne medemenschen mij liefdeloos en valsch beoordeelen? Gij hebt

immers zelf gezegd: *De leerling is niet boven den meester.* Heeft men U vervolgd, zoo zal men ook mij vervolgen, als ik de plichten van mijnen staat als een getrouw christen vervul. Ik wil met U lijden en nooit tegen mijn geweten handelen, om aan de menschen te behagen, maar ik wil steeds denken, dat Gij eens mijn Rechter zult zijn.

O. L. Vrouw van het H. Hart, help mij door uwe machtige voorspraak, opdat ik getrouw blijve aan mijne goede voornemens.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader enz.

IIe STATIE.

Jezus neemt het Kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden, enz.

O. L. Vrouw van het H. Hart. — Zie mijn kind, hoe uw Verlosser het zware kruis op zijne gewonde schouders neemt, en gelijk een lam, dat zijnen mond niet opent, zich ter slachtbank laat leiden. Sedert meer dan 33 jaren, heeft Hij met eene onuitsprekelijke liefde, naar het heil onzer zielen verlangd en nu Hij het kruis aanschouwt strekt Hij de armen naar hetzelfde uit en neemt het met de grootste vreugde op. Jezus, zijn kruis dragende, wil u hier eene les geven

en Hij roept u toe: *Zoo iemand na mij wil komen, die neme zijn kruis op. — Wie zijn kruis niet opneemt en mij volgt, is mijner niet waardig.*

De leerling. — O, liefderijke Jezus, hoeveel hebt Gij uit liefde tot mij gedaan! Zou ik nu ook niet gaarne eenige moeielijkheden en onaangenaamheden uit liefde tot U verdragen? Zoude ik niet gewillig het juk Uwer geboden en der plichten van mijnen staat dragen en de kruizen die Gij mij overzenden wilt, met overgeving uit Uwe vaderhand aannemen? O Jezus, Gij gaat mij met Uw H. Kruis voor, ik wil U volgen. Ik vereenig mijn lijden met het Uwe en wil voortaan slechts daarop bedacht zijn, om in alles Uwen H. wil te volbrengen. Versterk mij door de verdiensten van uw bitter lijden.

O. L. Vrouw van het H. Hart, die zoo veel in vereeniging met Uwen Goddelijken Zoon voor mij geleden hebt, sta mij altijd bij, opdat ik mijnen Jezus in het dragen van zijn kruis navolge.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

IIIe STATIE.

Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind,

overdenk hier hoe mijn Goddelijke Zoon, door de smartvolle geeseling, de pijnlijke doornenkroon en het groote bloedverlies geheel uitgeput, onder den zwaren last van het kruis nederzinkt. Doch niet alleen het kruis heeft Hem zoo neergedrukt, maar veel meer de zonden der wereld en ook de uwe. Beween ze daarom uit geheel uw hart en maak het voornemen u te beteren, vooral van die zonden, welke gij het meest bedrijft.

De leerling. — O zoet Hart van Jezus, ik heb vele zonden bedreven. De schuld mijner misdaden drukt op U, als een zware last; doch nu haat en verafschuw ik dezelve met al de kracht mijner ziel, vooral beween ik den ongelukkigen dag, op welken ik voor den eersten keer in mijne ondankbaarheid zoo ver ging, dat ik U door eene doodzonde uit mijne ziel verbande en dezelve voor uwe vijanden opende. Door de verdiensten van uwen eersten val smee ik U, laat niet toe, dat ik ooit weder in eene doodzonde valle, of dat ik ooit door mijn slecht voorbeeld anderen ten val brenge.

O. L. V. van het H. Hart, Moeder van barmhartigheid, bid voor mij, opdat uw Goddelijke Zoon mij de genade der vergeving schenke.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

IVe STATIE.

Jezus ontmoet zijne bedroefde Moeder.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, overdenk hier welk een zwaard van droefheid mijne ziel doorboorde, toen ik mijnen Jezus, geheel met wonden en bloed bedekt en met het zware kruis beladen, ontmoette. Om mijne smart te kunnen beseffen, moest gij mijne onuitsprekelijke liefde voor mijnen Jezus kennen, de boven alle aardse moederliefde verhevene liefde van eene Moeder Gods. Wij wilden ons aan deze treurige ontmoeting onderwerpen, om ons lijden en onze smarten vereenigd aan de goddelijke rechtvaardigheid op te dragen, ten einde voor uwe zonden te voldoen.

De leerling. — O Jezus, o Maria, ik ben schuldig aan de smarten welke Uwe H.H. Harten doordringen! Maar nu maak ik het vaste voornemen, U voortaan nooit meer te bedroeven, met den goddelijken bijstand wil ik U getrouw blijven tot in den dood. Lieve Jezus, geef dat ik uw lijden en de smarten uwer H. Moeder steeds gedenke en door eene voortdurend grootere liefde tot U ontvlamd worde.

O. L. V. van het H. Hart, gelief ook mij bij het scheiden uit dit leven goedgunstig te gemoet te komen en mij tot uwen Goddelijken Zoon te geleiden.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

Ve STATIE.

Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, de last van het kruis werd voor mijnen geliefden Zoon zoo drukkend, de weg tot den dood zoo moeielijk, dat men Hem hulp moest verleenen, opdat Hij niet geheel zoude bezwijken. Jezus nam de hulp van Simon van Cyrene aan, om u te leeren uw lijden met het zijne te vereenigen en met Hem den bitteren kelk te deelen.

De leerling. — Simon helpt U het kruis dragen, lieve Jezus! Hoe gaarne zoude ook ik U dezen dienst hebben bewezen. Neem, o Jezus, het geduldig dragen van het kruis, dat Gij mij oplegt aan, als eene verlichting van het Uwe. Ook hebt gij eens gezegd: *Wat gij den geringste mijner broeders gedaan hebt dat hebt ge mij gedaan.*

Welnu dan, lieve Jezus, als ik mijnen naasten in kruis en lijden troosten en verlichten kan, als ik hem een liefdedienst kan bewijzen, zal het geschieden met zooveel ijver en liefde, alsof ik ze aan U, o Jezus, zelf bewees.

O. L. V. van het H. Hart, maak dat ik te allen tijde bereid zij, mijnen naaste te helpen en hem in zijn lijden eene volkomene overgiving in den Goddelijken wil in te boezemen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

VIe STATIE.

Jezus drukt zijn aanschijn in den doek
van Veronica.

Wij aanbidden, enz.

O. L. Vrouw van het H. Hart. — Mijn kind bewonder den moed van Veronica, die het waagde, midden onder de spottende menigte, den Heer haar medelijden te toonen, daar zij Hem een doek gaf om zijn bevuild en bloedig aanschijn af te droogen. Schaam u over uwe vrees voor de menschen, die u belet voor uwe godsdienstige overtuiging uit te komen, wanneer men mijn Zoon, zijne Heilige Kerk, zijne dienaren bespot en verguist. Bid Hem dat Hij u uwe lafheid ver-

geve en u een grooten ijver voor zijn eer inboezeme.

De leerling. — O Jezus ontsteek in mijn hart eene vurige liefde tot U; die liefde zal mij doen zegevieren over alle vrees voor de menschen, en bewerken, dat ik mij in alle gelegenheden als Uw leerling toone. Druk dan ook het beeld van uw heilig aanschijn, dat slechts zachtmoedigheid, goedheid en liefde te kennen geeft, diep in mijne ziel, opdat het mij in den omgang met anderen, steeds als een vermanend voorbeeld diene. En als alles eens voor mijne oogen zal verdwijnen en mijn blik zich tot U zal wenden, toon mij dan Uw liefderijk aanschijn, dat het geluk der uitverkoornen in alle eeuwigheid uitmaakt.

O. L. V. van het H. Hart, verkrijg mij, dat ik het eeuwig aanschouwen van uw Goddelijken Zoon, in uw zoet gezelschap deelachtig worde.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

VIIe STATIE.

Jezus valt voor de tweede maal onder het kruis.

Wij aanbidden U, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind,

overweeg hoe mijn Goddelijke Zoon, voor de tweede maal valt en denk aan uw dikwijls hervallen in de zonde, waardoor gij zijn H. Hart zoo menigmaal hebt bedroefd. Telkens hebt gij Hem beterschap beloofd, doch ook telkens hebt gij Hem uw hart weer ontruikt, om het aan den boozen vijand terug te geven. Welk een snoode ondankbaarheid!....

De leerling. — O Jezus, reik mij uwe barmhartige hand toe en ondersteun mij, opdat ik niet meer struikelen op den weg uwer geboden en niet meer in den afgrond der zonden nederzinke. Geef mij door de verdiensten van uwen tweeden val, de genade der volharding. Ik ben zwak en ellendig, zonder U vermag ik niets, maar met U kan ik alles, daar Gij mij versterkt. Mijn arm onstandvastig hart geef ik aan U door de handen uwer Heilige Moeder, opdat Gij het in het uwe opsluitet, waar het voor alle zonden behoed zal zijn.

O. L. V. van het H. Hart, bekleed mijn zondig hart met Uwe verdiensten en versier het met uwe deugden, opdat het een welgevallig offer zij voor het Hart van uwen Zoon.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

VIIIe STATIE.

Jezus troost de weenende vrouwen van
Jeruzalem.

Wij aanbidden U, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — „Weent niet over mij, maar over u en uwe kindéren,” zoo sprak mijn lieve Zoon tot de vrouwen van Jeruzalem. Hij was dus meer bezorgd voor haar, dan voor zich zelven; het ongeluk van zijn volk ging Hem meer ter harte, dan zijn eigen lijden en sterven. Ook u, mijn kind, roept Hij toe: Ween niet over mij maar ween over uwe zonden, die een grooter kwaad zijn dan alles wat ik heb geleden.

De leerling. — Ik moet dus meer treuren over mijne zonden, dan over uw bitter lijden, o mijn Jezus. Ach, verwarm mijn ijskoud hart met het vuur uwer liefde, opdat ik dag en nacht mijne zonden beweene en ze door werken van boetvaardigheid moge uitboeten. Vervul mij met een vurigen ijver voor de zaligheid der zielen, opdat ik de zonde, de oorzaak van uw lijden, belette waar ik slechts kan, en mijn best doe om de zondaars, volgens mijn vermogen op den goeden weg terug te brengen. Op deze wijze

wil ik Uw H. Hart troosten en mijne vorige ondankbaarheid herstellen.

O. L. V. van het H. Hart, verkrijg voor mij een groot berouw, een levendige droefheid over mijne zonden, vooral wanneer ik tot den rechterstoel van boetvaardigheid gaan moet.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

IXe STATIE.

Jezus valt voor de derde maal onder het kruis.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, overweeg hoe uw uitgeputte Verlosser voor de derde maal onder zijn kruis bezwijkt; het zoude geen wonder geweest zijn, als Hij hier reeds ware gestorven. Doch bij het aanschouwen van den Calvarieberg richt Hij zich met nieuwen moed op, want Hij verlangt daar zijn leven te geven voor zijne kinderen. Denk er eens aan, mijn kind, hoe gij deze liefde van Uwen Verlosser hebt vergolden

De leerling. — O, Hart van Jezus, vergeef mij, dat ik zoo weinig edelmoedig jegens U ben, wanneer het er op aankomt, U een offer te brengen, eene slechte gewoonte af

te leggen of uit liefde tot U iets te lijden. Versterk mijn zwak hart, door het met uw H. Hart te vereenigen, en maak het standvastig in uwe liefde. Het aanschouwen van uw heilig kruis en het overwegen van uw bitter lijden en sterven, zal mij moed en kracht geven, alle offers te brengen, welke Gij van mij verlangt.

O. L. V. van het H. Hart, help mijn arm hart, opdat het niet tot lauweheid vervalle en vervul het met den geest van opoffering.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

Xe STATIE.

Jezus wordt van zijne kleederen beroofd.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, overweeg hoe de kleederen van mijnen Jezus, met geweld worden afgerukt van het lichaam, en al zijne wonden worden vernieuwd. Hij wilde zich aan deze smartvolle ontkleeding onderwerpen, om u een voorbeeld van zelfverloochening te geven en u te leeren hoe gij de verlangens van uw hart boven alle vergankelijke goederen en vreugde der wereld moet verheffen.

De leerling. — O lijdende Verlosser, als ik

uw gewond lichaam, uw met doornen gekroond hoofd, uw uiterste zwakheid en smartelijke verlatenheid overdenk, hoe kan ik dan nog verboden vreugde zoeken en ijdelheid, wellust en weelde beminnen? Neen, mijn lieve Zaligmaker, ik wil mij van de zonde en alles wat mij tot zonde aanzet, losrukken; ik wil, hoe moeielijk het mij ook valle, mijne booze gewoonten en neigingen afleggen. Dikwijls zal ik er aan denken, hoe de dood mij eens, en misschien zeer spoedig, alle goederen en vreugden der wereld zal ontrukken, terwijl slechts mijne werken mij in de eeuwigheid zullen volgen.

O. L. V. van het H. Hart, bid voor mij, opdat ik mijn hart van de wereld onthechte en mijne zinnen stelle op het eenig noodzakelijke, namelijk op het heil en de zaligheid mijner ziel.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

XIe STATIE.

Jezus wordt aan het kruis genageld.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, welk droevig schouwspel! Zie hoe de beulen mijnen Jezus op het kruis uitstrekken en

met handen en voeten op hetzelfde vastklinken. Overdenk hoe de zonden aller tijden en geslachten zich hier verzamelen en hoe elke zonde medehelpt om mijnen Zoon aan het kruis te nagelen. Elke hamerslag is een dolksteek in mijn teerbeminnend moederhart. Doch daar elke druppel bloed, die uit de wonden van Jezus vloeit, om genade en barmhartigheid voor de zonden zijner beulen roept, zoo vereenig ik mijn lijden met dat van mijnen Zoon, om den toorn van den hemelschen Vader te bedaren.

De leerling. — O Jezus, berouwvol werp ik mij voor U neder, mij beschouwende als een der beulen, die U gekruisigd hebben. Nu ik de boosheid der zonde inzie, wil ik liever duizendmaal sterven, dan U door eene doodzonde te bedroeven. O Jezus, door de bittere smarten, welke Gij aan het kruis hebt geleden, bid ik U, geef mij de genade, dat ik mijn lichaam door boete en versterking onophoudelijk kruisige en alle ziekte en moeilijkheden met geduld en overgeving verdrage.

O. L. V. van het H. Hart, toevlucht der zondaren, laat niet toe, dat ik nog ooit uwen lieven Zoon door eene doodzonde kruisige.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

XIIe STATIE.

Jezus sterft aan het kruis.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, kom nader tot het kruis en beschouw uwen stervenden Verlosser. Alles predikt hier liefde. Zijne armen zijn uitgestrekt, om u te ontvangen; zijn hoofd is voorovergebogen, om u den kus des vredes te geven. In zijnen bitteren doodsstrijd denkt zijn barmhartig Hart nog aan u; vóór zijnen dood wil Hij u het dierbaarste wat Hij nog op aarde bezit vermaken, namelijk mij, zijne Moeder. „Vrouw, ziedaar uwen zoon; zoon, ziedaar uwe Moeder.” Met deze woorden heeft mijn Goddelijke Zoon u aan mij toevertrouwd. Volgens zijn H. wil zal ik u steeds de teederste moederliefde toedragen en voor u zorgen, zooals geene aardsche moeder voor haar kind zorgen kan.

De leerling. — O Jezus, hoe kan ik U ooit genoeg dankbaar zijn, voor alles wat Gij uit liefde tot mij hebt gedaan. Gij sterft aan het kruis om mij het leven te geven en mij voor den eeuwigen dood te behoeden. Ach! laat het bloed en water dat uit uw geopend Hart vloeit, mijne zondige ziel be-

sproeien, opdat zij worde gezuiverd en ontvlamd door uwe liefde. Geef dat ik, uit liefde tot U, den dood gewillig aanneme en mij door een godsdienstig leven tot een zalig sterven voorbereide. Verleen mij ook eene kinderlijke liefde tot uwe en mijne Moeder Maria; laat mij hare deugden, bijzonder hare heilige zuiverheid, navolgen, opdat ik immer waardig zij haar kind genoemd te worden.

O. L. V. van het H. Hart, mijn innig geliefde Moeder, ik werp mij in uwe moederlijke armen, en geef mij geheel aan u over, bewaar en bescherm mij als uw eigendom.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

XIIIe STATIE.

Jezus wordt van het kruis afgenomen.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Mijn kind, beschouw het lijk van mijnen Zoon, zooals het hier op mijnen schoot ligt; tel de wonden, die Hij uit liefde tot u heeft ontvangen, en neem deel in mijne overgroote droefheid. Mijn lijdende Zoon had mij uitgenoodigd, om deel te nemen in zijn lijden, en ik heb geen oogenblik gearzeld, aan deze uitnoodiging gehoor te geven, omdat ik wist dat

Hij voor u mijn dierbaar kind zoude lijden. Daarom heb ik Hem tot op den Calvarieberg gevolgd, den kelk des lijdens tot den bodem met Hem geledigd en met een bloedend doch grootmoedig hart, zijn leven den hemelschen Vader ten offer gebracht.

Leer hierdoor mijne moederliefde tot u kennen, en wees overtuigd, dat ik u niets zal weigeren, daar ik zelfs mijn veelgeliefden Zoon voor uwe zaligheid heb opgeofferd.

De leerling. — O Jezus! o Maria! hoe hebt Gij mij bemind, mij die door mijne vele en groote zonden schuldig ben aan de smarten, die Gij geleden hebt! Goddelijke Verlosser, levend en dood, hebt Gij aan den maagdelijken boezem van Maria willen rusten, om ons te toonen, hoezeer Gij den maagdelijken staat liefhebt, en hoe rein elk hart zijn moet, om uw H. Lichaam in het H. Sacrament des Altaars te ontvangen. Verleen mij de genade om de vlekkelooze reinheid uwer H. Moeder, naar best vermogen, volgens mijnen stand en staat na te volgen, en wanneer ik tot uwe heilige Tafel moet naderen, wil dan mijn hart voorbereiden, opdat het U eene waardige woonplaats worde.

O. L. V. van het H. Hart, Schatmeesteres van het H. Hart van Jezus, verrijk het

arme hart van uw kind, met de oneindige genadeschatten van uwen Zoon.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

XIVe STATIE.

Jezus wordt in het graf gelegd.

Wij aanbidden, enz.

O. L. V. van het H. Hart. — Overweeg mijn kind, hoe mijn Jezus in een lijkdoek gewikkeld, en in het graf gelegd wordt. In den geest vergelijk ik dit smartelijk oogenblik, met dien gelukkigen tijd waarop ik Hem in doeken gewikkeld in de kribbe nederlegde. Hier, gelijk daar, dezelfde armoede, dezelfde versmading van de goederen dezer wereld. Toen Hij ter wereld kwam, kwam Hij in zijn eigendom, maar de zijnen namen Hem niet op. Hij nam zijnen intrek in eenen armen stal. Nu bij zijnen dood, wil Hij ook geen eigen graf bezitten, daar Hij u wil leeren, hoezeer Hij de armoede bemint en de onthechting van het aardsche bij zijne leerlingen verlangt.

De leerling. — O aanbidbenswaardige Jezus, nu rust Gij in het graf. Ook ik zal eenmaal in het graf gelegd worden; waar zal dan mijne ziel zijn? Wat ben ik toch dwaas zoo bekommerd te zijn voor mijne aardsche

goederen, die zoo spoedig zullen verloren gaan, en het eenig noodzakelijke, namelijk het heil mijner ziel, te vergeten. Geef dat ik uwe liefde tot de heilige armoede navolge; dat ik de armen, die uwe lievelingen zijn, van mijnen overvloed bereidwillig mededeelde en gaarne tot werken van liefdadigheid iets bijdrage.

O. L. Vrouw van het H. Hart, verkrijg voor mij de genade, dat ik, gelijk gij, het aardsehe gering schatte, en steeds naar de eeuwige goederen verlange.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie enz.

SLUITGEBED.

O Jezus, ik dank U voor de genaden en verlichtingen, welke Gij mij gedurende dezen kruisweg hebt geschonken. Ik offer U deze heilige oefening op, als eene vereering van uw bitter lijden en sterven, tot vergeving mijner zonden en tot troost der arme zielen in het vagevuur. Eindelijk, o Jezus, bid ik U alleroetmoedigst, laat uw heilig Bloed, uw bitter lijden en sterven, alsook de smarten uwer H. Moeder, O. L. Vrouw van het H. Hart, voor mijne arme ziel niet verloren zijn. Amen.

LITANIE

VAN

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

(Alleen voor privaat gebruik.)

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God Hemelsche Vader, ontferm U onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.
God Heilige Geest, ontferm U onzer.
Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm
U onzer.
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid
voor ons.
O Lieve Vrouw van het H. Hart, Koningin
des vredes en der goedertierenheid, bid
voor ons.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uit-
 deelster van Gods gaven, bid voor ons.
 Moeder van barmhartigheid,
 Moeder der Goddelijke genade,
 Zoet geschenk des Hemels,
 Opperste Weldoenster,
 Onvergelykelijke Schatmeesteres,
 Hoogverhevene Middelaars,
 Veilige toevlucht in alle gevaren,
 Hulp der hulpeloozen,
 Moeder der weezen en verlatenen,
 Hoop der hopeloozen.
 Door alle geslachten geprezen,
 Gij, wier liefelijkheid de zoetheid des
 konings te boven gaat,
 Gij, wier gebed als een bevel is bij
 den Almachtige,
 Gezegende aarde die de vrucht des
 levens hebt voortgebracht,
 Vlekkelooze lelie wier geur het heelal
 verkwikt,
 Geheimvolle bron,
 Veilige schuilplaats tegen alle gevaren
 der wereld,
 Gij, die het zuiverste en beminnelijk-
 ste van alle schepselen zijt,
 Gewaardig u, onzen lof te aanvaarden en
 onze smeekingen te verhooren, o O. L.
 Vrouw van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,

bid voor ons.

De hemel vereere u, o O. L. Vrouw van
het H. Hart.

De aarde verkondige uwe weldaden,
Dat de jeugd onder uwen maagdelijken
mantel schuile,

Dat de moeders u hare huisgezinnen
aanbevelen,

Dat de grijsaards u aanroepen en zegenen,
Bekeer de versteendste zondaars,

Overwin de ongevoeligheid onzer harten,
Doe tranen van berouw uit onze oogen
vloeien,

Wees onze wapenrusting als Satan ons
komt bestrijden,

Gewaardig u ons te helpen in het heiligen
onzer kwellingen,

Gewaardig u onze werken te zegenen en
vruchtbaar te maken,

Gewaardig u ons overal onder uw schild
te behoeden,

Gedoog, niet, dat wij, als wij gevallen
zijn, u ooit vergeten,

Laat u door onze wonden, onze gevaren
en onze ellenden tot medelijden be-
wegen,

Moge uwe goedheid ons in uwe armen
eene toevlucht aanbieden,

Moge uwe barmhartigheid onze misstap-
pen bedekken,

o O. L. V. van het H. Hart.

Moge uwe teederheid ons nimmer verlaten,
o O. L. Vrouw van het H. Hart.

Moge uwe nederigheid onzen hoogmoed
overwinnen,

Moge uwe liefde ons tot het Hart van
Jezus geleiden,

Moge uw gebed ons bijstaan in ons
sterfuur,

Moge uwe bescherming ons verdedigen
voor den rechterstoel van God,

Bewaar onzen H. Vader den Paus-Koning,
Bestier de Bisschoppen en de priesters
op de wegen der heiligheid,

Bescherm het katholieke Europa tegen
de pogingen der goddeloosheid,

Breng de ketters en scheurmakers tot
de Kerk van Christus weder,

Doe voor de oogen der ongeloovigen het
licht des Evangelies schitteren.

Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, spaar ons Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, ontferm u onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

v. Bid voor ons, o machtige en onoverwin-
nelijke Maagd, O. L. Vrouw van het H. Hart.

o O. L. Vrouw van het H. Hart.

450 LITANIE VAN O. L. V. VAN HET H. HART.

R. Opdat wij door u, o Hoop der hoopeloozen, de beloften van Christus waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die om uwe barmhartigheid te doen zegepralen en onze zielen zalig te maken, U gewaardigd hebt aan de Onbevleete Maagd Maria eene onuitsprekelijke macht op het Hart van Jezus te verleen, schenk ons, op haar gebed en voorspraak, de genade van in uwe heilige liefde te leven en te sterven. Dit smeeken wij U, door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

HET MEMORARE

van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart van Jezus.

edenk, o Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de onuitsprekelijke macht, die uwe Goddelijke Zoon U op zijn aanbiddelijk Hart gegeven heeft. Vol vertrouwen op uwe verdiensten, komen wij uwe bescherming afsmeeken. O, Hemelsche Schatmeesteres van Jezus' Hart, van dit Hart, hetwelk de onuitputbare bron van alle genaden is, en dat Gij naar welgevallen kunt openen, om er over het menschdom te doen uitstroomen al de schatten van liefde en barmhartigheid, van licht en zaligheid, die er in zijn opgesloten, verleen ons, wij smeeken het U, de gunsten, die wij verzoeken. Neen, wij kunnen niet afgewezen worden; en omdat gij onze Moeder zijt, o Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, neem onze gebeden gunstig aan, en gelief ze te verhooren. Amen.

100 dagen Aflaat, eens per dag voor al de leden der Aartsbroederschap. (Pius IX, 13 Juni 1870.)

AKTE VAN TOEWIJDING

aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

nze Lieve Vrouw van het H. Hart,
Moeder der barmhartigheid, Deur des
Hemels, Uitdeelster der gaven Gods,
ik werp mij aan uwe voeten neder.

Daar Gij, o hoogverhevene Maagd, als
Schatmeesteres van Jezus' Hart, de toevlucht
zijt der zondaren, de troosteres der be-
drukten, de behoudenis van allen, wil ook
mijne troosteres, mijne toevlucht, mijne be-
houdenis zijn. Men noemt U het betrouwen
der rechtvaardigen, de hoop der hopeloozen,
de kracht der zwakken, den vrede der ont-
stelde gemoederen; daarom, o Onze Lieve
Vrouw van het H. Hart, wend ik mijne
smeekende blikken tot u, en stel mij nu en
voor altijd onder uwe machtige en moeder-
lijke bescherming. Ik wijd heeden mijn geest
met al zijne gedachten, mijn hart met al

zijne genegenheden, kortom geheel mij zelve aan u toe.

O, mijne zoete Moeder, kom mij te hulp, weer de listen en lagen des duivels van mij af; maak dat ik op aarde God bovenal beminne, Hem getrouw diene, en het geluk hebbe van in zijne heilige liefde te sterven, en hierna eeuwig met u te heerschen in zijne glorie. Amen.

TOEWIJDING VAN EEN KIND

aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

et vreugde, o Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, stel ik dit dierbaar Kind onder uwe moederlijke en machtige bescherming, en wijd het heden aan u toe. Laat het voortdurend uwe teedere bezorgdheid ondervinden; waak over hetzelfde, en bewaar het in onschuld en gezondheid. Doe het onder uwe oogen in wijsheid en deugd opgroeien. Maak dat het zijnen ouders tot vreugde en de kerk tot eer strekke, en dat het, na God gediend te hebben in den tijd, de belooning der Heiligen moge genieten in de eeuwigheid.

Om deze gunst bid ik U, o Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Amen.

Bij eene Beeltenis

VAN

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Hart van Jezus nooit volprezen,
Nimmer kunt Gij ontrouw wezen
Aan het eens gegeven woord:
»Zeegnen zal ik ieder oord,
»Waar mijn Beeltnis prijkt in eere.”
Zeg ons daarom God en Heere,
Wat een schat Gij hebt bereid
Voor de Maagd, wier Zoon Gij zijt?

Niet uw beeltnis droeg zij jaren
Door woestijnen en gevaren,
Maar Gij zelf, o Zoon van God,
Waart verbonden aan haar lot!
U, U droeg zij op haar armen,
U mocht ze aan haar hart verwarmen,
En al spelend op haar schoot,
Naamt ge in dank van haar uw brood!

Nu, nu prijken nog haar armen,
Die zij uitstrekt vol erbarmen,
Met uws Harten minnlijk beeld.
Zie, hoe zij 't met liefde streelt!
Zult Gij ieder oord dan zegnen,
Waar wij U met eer bejeegnen,
Sla dan uit den Hemel hoog,
Op dat beeld uw zegnend oog!

Straal' dan van dat beeld uw zegen
Ons, haar kind'ren, immer tegen!
Zij het ons een milde bron!
Deel' 't ons, — als de wereldzon
Hare stralen fel doet gloeien,
Onze harten dreigt te schroeien, —
Deel' 't ons frissche watren mee!... ..
Godd'lijk Hart, verhoor die bee!

De H. Maagd en het H. Sacrament.

Als 'k in 't stille beëgefluister
Opzie tot des Altaars troon,
Waar, omringd van zachten luister,
Jezus troont uw God en Zoon,
'k Denk dan ook aan u, o Moeder,
Die ons Jezus gaaft ten Broeder!

Als dan eenzaam zijn Ciborie
Lieflijk fonkelt bij het licht,
Dat daar als een krans van glorie
Flikkert om zijn aangezicht,
'k Denk: zoo droegt ook eens gij, Moeder,
Uwen Jezus, onzen Broeder.

Als de Priester in zijn handen,
(O verstand, gij ijt daarvan,)
Opwaarts heft, Wien tempelwanden
Noch heel d' aard bevatten kan,
'k Denk alweder: ook gij, Moeder,
Droegt zoo Jezus, onzen Broeder.

En als 's Priesters heilge vingren
Zijn ciborie , waar Hij rust ,
Met het velum weer omslingren ,
't Is mij steeds een zoete lust
Dan te denken: gij ook Moeder ,
Kleedet eenmaal onzen Broeder.

Zal u Jezus nu niet loonen
Zooveel dienst aan Hem gewijd?
Of zich nu uw Zoon niet toonen
Nu gij in zijn glorie zijt?
En gij, toon u nu onz' Moeder ,
Bij uw Jezus, onzen Broeder.

Kinderlijke Toewijding

AAN

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Onz' Lieve Vrouw van 't Heilig Hart,
Zie ons om uwen troon,
Wij bieden u ons kinderhart
Bij 't Hart van uwen Zoon.
Ontvang ons hart, o Koningin
En stort er deugd en wijsheid in.

O Moeder Gods, al wat wij zijn,
Dat bieden wij U aan;
Geef dat ons hart, van zonde vrij,
Voor Jezus blijve slaan.
Ja, schenk ons, Moeder van den Heer,
Een leven, Hem en U ter eer.

Maria, hoor onz' kinderbee,
En neem ons offer aan,
Dan worden wij als 't Godlijk Kind,
Door u steeds bijgestaan!
Dan groeien we ook in eer en deugd,
Aan God en u tot reine vreugd.

Dan is ons leven u ter eer,
Ter eer van uwen Zoon;
Dan is ons sterven hemelzoet,
En 't hemelrijk ons loon.
Daar jublen wij in eeuwigheid:
Wij zijn Maria toegewijd!

Een zoete Naam.

Een zoete Naam, o Koningin,
Een zoete Naam is u gegeven,
Een Naam, dien ik zoo teer bemin,
Een Naam met hoop en troost doorweven.
»Onz' Lieve Vrouw van 't Heilig Hart!»
Zoo wille, we u voortaan vereeren;
Gij zult daardoor elk leed en smart,
Van uwe dierbre kindren weren.

Gods Zoon toch hebt gij hier op aard
Verzorgd, geved, gesteund in 't leven;
Daardoor hebt gij die macht vergaard,
U op zijn Heilig Hart gegeven.
Uw macht, o dierbre Koningin,
Hebt gij ons al zo vaak bewezen;
Geen zondaar riep uw hulp ooit in,
Of dra was hij uit 't kwaad verzezen.

De lijder, op zijn bed van smart,
Hij wendt tot u zijn smeekende oogen,
En aanstonds is uw Moederhart
Door zijne beê tot hulp bewogen.
Spant hel en wereld ook te zaam,
Om ons van 's Heeren dienst te trekken,
Wij noemen slechts uw dierbren Naam,
Die zal ons dan tot uitkomst strekken.

Wanneer voor ons het sterfuur slaat,
Wil dan ook onze voorspraak wezen;
Dan is voor ons de dood geen kwaad,
Maar wel een gunst door u bewezen;
Dan komen wij in eeuwigheid,
O Moedermaagd, uw troon omringen,
En daar de hemelzoetigheid
Van uwen schoonen naam bezingen.

De Meikoningin.

Al uw goede, trouwe kind'ren,
Die nu tot uw Altaar gaan,
Brengen U, o lieve Moeder,
Vroolijk hunne gaven aan;

Vlechten kransen, zingen lied'ren
U ter eere, U tot lof,
Leggen aan uw voeten neder
Frissche bloemen uit hun hof.

Ach, mocht Gij ook mijne bloemen,
Moeder, bij die bloemen zien,
'kZou zoo graag uw beelt'nis sieren,
En U ook een ruiker biën;

Doch zoo menig, menig bloempje
Vind ik niet, ik zoek in 't rond
Naar de plaats waar vroeger rozen,
Lelieën viooltje stond.

Wat ik vind in 's harten gaarde,
Zijn slechts knoppen zwak en teer;
Zal ik, Moeder, mij verstouten
Ze te plukken te uwer eer?

Doch Gij neemt ook kleine gaven,
Gij veracht den arme niet;
Wie is ooit tot U gekomen,
Dien Gij, Moeder, van U stiet?

Neem dan aan met welgevallen,
Wat een zondig kind U wijdt,
Zegen mild'lijk zijne gaven,
Moeder van Barmhartigheid.

Dat verkwikt door uwe stralen,
Knop en kelken opengaan,
Naast viool en madeliefje,
Rozen weer en lelies staan.

Dan zult Gij ook mijne bloemen,
Moeder, bij uw bloemen zien,
Dan zal ik uw troon versieren,
En U ook mijn ruiker biën.

O, o, o Maria!

O Gij schoone Morgenster!
Bid voor ons, Maria!
Zie, wij zuchten in de zonden,
Ach, dat wij toch hulpe vonden,
O, o, o Maria!

Want Gij zijt erbarmingsvol,
Bid voor ons, Maria!
Toen wij waren gansch verloren,
Is uit U de Heer geboren,
O, o, o Maria!

Moeder van Barmhartigheid,
Bid voor ons, Maria!
Gij, de Moeder der genaden,
Help dat ons geen mensch kan schaden,
O, o, o Maria.

Ach, hoe menig duizendmaal
Bid voor ons, Maria!
Roepen wij met hart en mond
Tot U Moeder telken stond,
O, o, o Maria!

O welaan, tot duizendmaal
Bid voor ons, Maria!
Zie, wij zuchten. smeecken allen,
Laten blij onz' lied'ren schallen,
O, o, o Maria!

Zingt met ons Gij Eng'len mee:
Bid, o bid Maria!
Zingt met ons, Gij Cherubijnen,
Zingt met ons, Gij Serafijnen:
O, o, o Maria!

Hoor ons, zoete Koningin,
Bid voor ons, Maria!
Sta ons bij in onzen dood
Help ons toch in elken nood,
O, o, o Maria.

La Pieta.

En de Heer heeft op Hem gelegd
de boosheid van ons allen.

ISAÏAS 53. 6.

»Waar toeft, waar toeft zoo laat mijn dierbare Abel
toch,»

Sprak Eva ongerust, »reeds neigt de dag en nog
»Geen spoor van hem.» 't Werd nacht, waarin de
sterren lichtten,

't Werd morgenstond, waarin zij voor de zonne zwicht-
ten. —

Geen Abel komt. Zij deelt haar angst aan Adam mee
En zoekt voor 't bang gemoed aan zijnen boezem vree.
Waar blijft haar zoon? — Wee u, o eerste van de
vrouwen,

Al de echo's zijn gereed uw weklacht na te bouwen
Verhonderdvoud! — Zij zoekt. — Zij hoopt. — Zij
vreest. — Zij vindt....

Heur Abel in zijn bloed... Vermoord haar dierbaarst
kind!

En wie, wie sloeg zoo wreed den liev'ling zijner moeder?
O Caïn, zaagt gij eens bij 't lijk van uwen broeder

»
X
X
X

1

1

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

100

»Geschenk van God en 't schoonst der kindren van
de menschen.

»Joannes noemde Hem het zachte Lamme Gods...

»Nu ligt Hij zielloos, koud!... O, harder dan de rots

»Was hij die 't dierbaar kroost beroofde van het leven,

»Hem die op aarde kwam om 't allen mensch te geven!

»Geen vlek van zonde of schauw van boosheid was
in Hem,

»Maar zacht zijn maagdelijk oog en honingzoet zijn stem.

»Wie sloot dien mond? Wie brak die teedere oogen?

»De handen van mijn kind, dat Hart vol mededoogen,

»Wie groef die wonde er in?... O neen, 't was niet
de lans,

»Ook niet der naaglen spits, ook gij niet doornenkrans,

»Ach, 't was mijn dierbaar kroost! Gij, zondaars,
hebt het leven

»Benomen aan mijn Zoon; uw boosheid deed Hem
sneven,

»Dien ik bemin; gij hebt mijn klacht gelijk gemaakt

»Aan Eva's klacht, die ze om heur Abel slaakt:

»Mijn kind, mijn Zoon gedood; o God, door welke
handen?

»Door mijner kindren hand, die God uit 't harte
banden,

»Maar toch mijn kindren zijn! o Wist gij 't eens wat
smart,

»Gij, zondaars, als een priem mij neerstiet in het hart!

»Mijn dierste Zoon een lijk; mijn andre kindren schuldig

»Aan dezen wreeden moord, niet eens, maar zoo veel-
vuldig

»Als hunner zonden tal: mijn God, kan zooveel leed

»In ééne ziele zijn, ze folteren zoo wreed?"

Zoo klaagt zij en zij stort een vloed van heete tranen

Op 't kille en bleeke lijk. — Ach of ze een doortocht
banen

Ook tot uw ziel, o mensch! Voelt ge iedren druppel
niet

Die brandend heet en fel, op 't steenen hart U vliet?

O keer terug tot haar; vertrouw; ze is tweemaal
moeder:

Van u, ondankbre zoon, en Jezus uwen Broeder;

Wat vlijmend smartenzwaard ge in 't moederhart haar
staakt,

Gij dooft de liefde niet, waarvan die boezem blaakt.

Maria!

Maria! toen uw Zoon aan 't vloekhout was geklonken,
En Gij als in een zee van smarten waart verzonken,
Toen sprak van op dat kruis. uw welbeminde Hoeder :
»O Vrouw, ziedaar uw zoon; o zoon, ziedaar uw
Moeder!"

En schoon uw moederhart met droefheid was door-
boord,
Nauw hadt Ge uit Jezus' mond dat scheppend woord
gehoord,
Of vol van liefdevuur, verhoogd door felle smart,
Drukt Gij uw tweeden zoon aan 't kloppend moe-
derhart.

Maria, Moeder mijn, die in uw hemelwoning
Nu blij gezeten zijt bij Jezus, uwen Koning,
Door Engelen omstuwd, miljoenen in getal, —
Ook ik, ik ben uw kind hier in dit tranendal.
O zie, ik smeeke tot U, geknield voor uwe voeten,
O laat uw moederblik mijn weenend oog ontmoeten!
Laat daaruit in mijn ziel uw zoeten balsem vlieten!
Doe er de hoop op U steeds vaster wortel schieten!
O Moeder, zorg voor mij, met moederlijke zorgen,
Bij 't vallen van den nacht, bij 't dagen van den
morgen;

Ja Moeder, help uw kind, dat aan uw voeten ligt
En het betraande oog vol hope tot U richt.

IMPRIMATUR.

Buscoduci, 27 April 1885.

J. J. VERSTERREN,

Rector ad hoc delegatus.

INHOUD.

	Bladz.
Bisschoppelijke goedkeuring	3
Aan de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	4
VOORAVOND VAN DEN EERSTEN DAG. — Be- weegredenen waarom wij Onze Lieve Vrouw van het H. Hart moeten vereeren	5
Oorsprong der godsvrucht tot O. L. V. van het H. Hart	10
EERSTE DAG. — Voorbeschikking van Maria. Onze toewijding aan het H. Hart.	13
Broederschap van O. L. V. van het H. Hart tot welslagen in moeilijke en hopelooze zaken .	17
TWEEDE DAG. — Voorbereiding van Maria tot hare verheven roeping. — Het Hart van Jezus roept ons tot heiligheid	19
Vierhonderdduizend dankzeggingen gebracht aan O. L. V. van het H. Hart	23
DERDE DAG. — Menschwording van den Zoon van God. — Maria verkrijgt in dit uur moeder- lijke rechten op het Hart van Jezus	26
Kroning van het beeld van O. L. V. van het H. Hart te Issoudun, in naam van den Paus.	31
VIERDE DAG. -- Leven van het Hart van Jezus in O. L. V. van het H. Hart. — Leven van het Hart van Jezus in ons.	34
De Broederschap van O. L. V. van het H. Hart in Nederland, Duitschland enz.	38

VIJFDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, eerste Apostel van het Hart van Jezus in het geheim der Visitatie. — Het apostelschap van het H. Hart	44
O. L. V. van het H. Hart in Spanje.	48
ZESDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, eer- ste aanbieder van het Hart van Jezus in den stal van Bethlehem. — Aanbidding aan het H. Hart verschuldigd	51
O. L. V. van het H. Hart in Italië	55
ZEVENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, Medeverlosseres der wereld. — Onze heilig- making is in het Hart van Jezus.	59
O. L. V. van het H. Hart in Ierland.	62
ACHTSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, ons voorbeeld in de vestiging van het rijk van het Hart van Jezus	66
O. L. V. van het H. Hart in Engeland.	70
NEGENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, vertrouweling van het Hart van Jezus. — Het Hart van Jezus is het boek der wetenschap en heiligheid.	73
O. L. V. van het H. Hart in Polen	77
TIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, vrij- willig slachtoffer van het Hart van Jezus. — De geest der devotie tot het H. Hart is een geest van opoffering.	80
Ik wil de akte van berouw geheel uitbidden.	85
ELFDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, ver- trouwende op de Voorzienigheid van het Hart van Jezus. — Het Hart van Jezus, Voorzienig- heid der zielen	90
O. L. V. van het H. Hart in België	94
TWAALFDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, trouwe gezellin van het Hart van Jezus in ballingschap.	99
O. L. V. van het H. Hart gedurende den oorlog.	104

Bladz.

DE RTIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, onderricht in de gevoelens van het H. Hart van Jezus, bij de terugvinding van Jezus in den Tempel.	106
O. L. V. van het H. Hart tijdens de Parijs- sche Commune	111
VEERTIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart hare moederlijke macht over het Hart van Jezus te Nazareth uitoefenende. — Liefde voor de gehoorzaamheid	115
O. L. V. van het H. Hart in Amerika.	119
VIJFTIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart vol van dankbaarheid jegens God. — Dank- zegging door het H. Hart	123
O. L. V. van het H. Hart in Azië	128
ZESTIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, levende van het H. Hart van Jezus. — In- wendig leven	130
O. L. V. van het H. Hart op Madagascari (Afrika)	136
ZEVENTIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, helpster van het Hart van Jezus. — Opdracht onzer gebeden aan het H. Hart	139
O. L. V. van het H. Hart in Oceanië	144
ACHTTTIENDE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, welbeminde leerlinge van het Hart van Jezus.	148
O. L. V. van het H. Hart in Thibet	152
NEGENTIENDE DAG. — Vereeniging van Maria en Jozef in het H. Hart van Jezus.	156
O. L. V. van het H. Hart in Maduré (En- gelsch-Indië)	161
TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, middellares bij het Hart van Jezus.	165
O. L. V. van het H. Hart op den Libanon.	170
EEN EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, herstelster der beledigingen die	

	Bladz.
het Hart van Jezus in het H. Sacrament des altaars worden aangedaan	176
O. L. V. van het H. Hart te Jeruzalem, Bethlehem en Nazareth	181
TWEE EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, troosteres van het H. Hart van Jezus	185
O. L. V. van het H. Hart in Algiers	190
DRIE EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, erfgename van Jezus' liefde voor ons	194
O. L. V. van het H. Hart te Goa (Engelsch- Indië)	198
VIJF EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, helpster der zielen in het Vage- vuur	202
O. L. V. van het H. Hart zegeviert over den wederstand van een Calvinist en van een Vrijmetselaar	207
VIJF EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart in de vreugde der Verrijzenis. .	218
O. L. V. van het H. Hart te Bombay (Indië).	223
ZES EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart bij de Hemelvaart des Heeren .	225
Genezing na eene bedevaart naar Issoudun.	230
ZEVEN EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart op Pinksterdag	233
Gods werken te openbaren en te belijden is eervol	237
ACHT EN TWINTIGSTE DAG. — De laatste dagen van het sterfelijk leven van O. L. V. van het H. Hart	240
Hoe zullen wij luide genoeg den lof van O. L. V. van het H. Hart verkondigen?	245
NEGEN EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, Koningin van alle Heiligen	

	Bladz.
in den Hemel	248
Een heilige dood, belooning voor de gods- vrucht tot O. L. V. van het H. Hart.	252
DERTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, de voorspreekster in moeielijke en hopelooze aangelegenheden.	256
Gij hebt den ijverigen priester uws Zoons in zijn ouderdom genezen, o O. L. V. van het H. Hart	260
EEN EN DERTIGSTE DAG. — Jaarfeest van O. L. V. van het H. Hart	264
Opdracht van Frankrijk aan O. L. V. van het H. Hart.	269

GEBEDEN TER EERE VAN O. L. VROUW,
MET AFLATEN VERRIJKT.

Gebeden voor elken dag der week	272
Salve regina. — Sub tuum praesidium	283
Akten van vereering	285
Gebod: O allerheiligste Maagd, enz.	287
» Gedenk, enz.	288
De Getijden van de Onbevleete Ontvangenis der allerheiligste Maagd Maria	290
Gebeden na het Officie van Maria's Onbevleete Ontvangenis	301
Antiphona: Uwe Onbevl. Ontvangenis, enz.	302
» Deze is de Roede, enz.	302
Schietgebed: In uwe Ontvangenis, enz.	304
» O Maria, die zonder smet, enz.	304
Gebod: O alleruitmuntendste, enz.	305
» O mijne Meesteres, enz.	307
Verzuchting	308
Gebod: Gegroet allerverhevenste, enz.	309
» O allerheiligste, enz.	310
Kransje ter eere van de Twaalf Voorrechten der allerheiligste Maagd Maria	312
Gebod: O Hart van Maria, enz.	317

	Bladz.
het Hart van Jezus in het H. Sacrament des altaars worden aangedaan	176
O. L. V. van het H. Hart te Jeruzalem, Bethlehem en Nazareth	181
TWEE EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, troosteres van het H. Hart van Jezus	185
O. L. V. van het H. Hart in Algiers	190
DRIE EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, erfgename van Jezus' liefde voor ons	194
O. L. V. van het H. Hart te Goa (Engelsch- Indië)	198
VIER EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, helpster der zielen in het Vage- vuur	202
O. L. V. van het H. Hart zegeviert over den wederstand van een Calvinist en van een Vrijmetselaar	207
VIJF EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart in de vreugde der Verrijzenis.	218
O. L. V. van het H. Hart te Bombay (Indië).	223
ZES EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart bij de Hemelvaart des Heeren	225
Genezing na eene bedevaart naar Issoudun.	230
ZEVEN EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart op Pinksterdag	233
Gods werken te openbaren en te belijden is eervol	237
ACHT EN TWINTIGSTE DAG. — De laatste dagen van het sterfelijk leven van O. L. V. van het H. Hart	240
Hoe zullen wij luide genoeg den lof van O. L. V. van het H. Hart verkondigen?	245
NEGEN EN TWINTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, Koningin van alle Heiligen	

	Bladz.
in den Hemel	248
Een heilige dood, belooning voor de gods- vrucht tot O. L. V. van het H. Hart.	252
DERTIGSTE DAG. — O. L. V. van het H. Hart, de voorspreekster in moeilijke en hopeloze aangelegenheden.	256
Gij hebt den ijverigen priester uws Zoons in zijn ouderdom genezen, o O. L. V. van het H. Hart	260
EEN EN DERTIGSTE DAG. — Jaarfeest van O. L. V. van het H. Hart	264
Opdracht van Frankrijk aan O. L. V. van het H. Hart.	269

**GEBEDEN TER EERE VAN O. L. VROUW,
MET AFLATEN VERRIJKT.**

Gebeden voor elken dag der week	272
Salve regina. — Sub tuum praesidium	283
Akten van vereering	285
Gebod: O allerheiligste Maagd, enz.	287
» Gedenk, enz.	288
De Getijden van de Onbevleete Ontvangenis der allerheiligste Maagd Maria	290
Gebeden na het Officie van Maria's Onbevleete Ontvangenis	301
Antiphona: Uwe Onbevl. Ontvangenis, enz.	302
» Deze is de Roede, enz.	302
Schietgebed: In uwe Ontvangenis, enz.	304
» O Maria, die zonder smet, enz.	304
Gebod: O alleruitmuntendste, enz.	305
» O mijne Meesteres, enz.	307
Verzuchting	308
Gebod: Gegroet allerverhevenste, enz.	309
» O allerheiligste, enz.	310
Kransje ter eere van de Twaalf Voorrechten der allerheiligste Maagd Maria	312
Gebod: O Hart van Maria, enz.	317

	Bladz.
Lof aan de HH. Harten van Jezus en Maria. . .	318
Schietgebed: Zoet Hart van Maria	319
Kransje ter eere van het Onbevl. Hart van Maria. . .	320
Gebod: O Heilige Maagd Maria, enz.	323
Gebod tot de Maagd Maria, onder den titel der Barmhartigheid	326
Gebod: O allerheiligste Maagd, enz.	329
Krans der twaalf sterren, samengesteld door den H. Jozef Calasanzius	332
Geboden ter eere der allerh. Maagd Maria, on- der den titel van O. L. Vrouw van Altijd- durenden Bijstand	335
De Meimaand.	339
Oefening ter eere van het bedroefde Hart van Maria	340

NOVENEN TER EERE DER ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.

EERSTE NOVEEN, om zich te bereiden tot het Feest der Onbevleete Ontvangenis van Maria. . .	345
TWEEDE NOVEEN, om zich te bereiden tot het Feest van Maria's Geboorte	358
DERDE NOVEEN, om zich te bereiden tot het Feest van Maria's Boodschap.	364
VIERDE NOVEEN, om zich te bereiden tot het Feest van Maria's Zuivering of Lichtmis . .	370
VIJFDE NOVEEN, om zich te bereiden tot het Feest van Maria's Hemelvaart	375

GEBEDEN TOT O. L. VROUW VAN HET HEILIG HART.

Misgebeden	391
Geboden vóór en na de Biecht	409
Geboden vóór en na de H. Communie	415

Bladz.

Gebod tot den Gekruisten Jezus	424
Oefening van den Kruisweg	426
Litanie van O. L. Vrouw van het H. Hart . .	446
Het Memorare van O. L. V. van het H. Hart .	451
Akte van toewijding aan O. L. V. van het H. Hart.	452
Toewijding van een kind aan O. L. V. van het H. Hart	454

GEDICHTJES.

Bij eene beeltenis van O. L. V. van het H. Hart.	455
De H. Maagd en het H. Sacrament	457
Toewijding aan O. L. V. van het H. Hart. . .	459
Een zoete naam	461
De Meikoningin	463
O, o, o Maria!	465
La Pieta.	467
Maria!	471

